

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 258

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

60 metai

2017 m. spalio 6 d.

Turinys

II Ne teisėkūros procedūra priimami aktai

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

- ★ 2017 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimas (ES) 2017/1792 dėl Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų dvišalio susitarimo dėl prudencinių draudimo ir perdraudimo priemonių pasirašymo Sąjungos vardu ir laikino taikymo 1
- ★ 2017 m. rugsėjo 15 d. Tarybos sprendimas (ES) 2017/1793, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas (ES) 2017/1792 dėl Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų dvišalio susitarimo dėl prudencinių draudimo ir perdraudimo priemonių pasirašymo Sąjungos vardu ir laikino taikymo 3
- Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų dvišalis susitarimas dėl prudencinių draudimo ir perdraudimo priemonių 4

REGLAMENTAI

- ★ 2017 m. spalio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1794, kuriuo nustatomos palūkanų normos, taikytinos apskaičiuojant su supirkimu, saugojimu ir realizavimu susijusių intervencijos priemonių finansavimo išlaidas EŽŪGF 2018 ataskaitiniais metais 22
- ★ 2017 m. spalio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1795, kuriuo tam tikriems importuojamiems Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos kilmės plokšties karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas ir baigiamas tyrimas dėl tam tikrų importuojamų Serbijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno 24
- 2017 m. spalio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1796, kuriuo nustatomas paskirstymo koeficientas, taikytinas sūrių, skirtų 2018 m. eksportuoti į Jungtines Amerikos Valstijas pagal Reglamente (EB) Nr. 1187/2009 numatytas kvotas, eksporto licencijų paraiškoms 124

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

SPRENDIMAI

- ★ 2017 m. gegužės 23 d. Komisijos sprendimas (ES) 2017/1797 dėl pagalbos schemų SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N), kurią Vokietija taikė tam tikriems galutiniams vartotojams (sumažintas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis), ir SA.47887 (2017/N), kurią Vokietija ketina taikyti siekdama į paramos kogeneracijai schemą įtraukti uždaruosiuose tinkluose naudojamus kogeneracijos įrenginius (*pranešta dokumentu Nr. C(2017) 3400*)⁽¹⁾ 127

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2017/1792

2017 m. gegužės 29 d.

dėl Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų dvišalio susitarimo dėl prudencinių draudimo ir perdraudimo priemonių pasirašymo Sąjungos vardu ir laikino taikymo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį kartu su 218 straipsnio 5 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2015 m. balandžio 21 d. Taryba įgaliojo Komisiją pradėti derybas su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis dėl susitarimo dėl perdraudimo. Derybos sėkmingai baigtos 2017 m. sausio 12 d. pagrindiniams derybininkams pasikeičiant laiškais;
- (2) Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų dvišalis susitarimas dėl prudencinių draudimo ir perdraudimo priemonių (toliau – Susitarimas) turėtų būti pasirašytas;
- (3) siekiant sudaryti sąlygas pagal Susitarimą įsteigti jungtinį komitetą, kuris bus Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų keitimosi informacija apie Susitarimo tinkamą įgyvendinimą forumas, taip pat siekiant sudaryti sąlygas priežiūros institucijoms Sąjungoje įgyvendinti suderintą grupių priežiūros praktiką, kuri jau yra galima pagal dabartinę tos srities Sąjungos teisinę sistemą, Susitarimo 4 ir 7 straipsniai turėtų būti laikinai taikomi, kol bus užbaigtos Susitarimo sudarymui būtinos procedūros,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Įgaliojama Sąjungos vardu pasirašyti Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų dvišalį susitarimą dėl prudencinių draudimo ir perdraudimo priemonių, su sąlyga, kad minėtas Susitarimas bus sudarytas.

Susitarimo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Sąjungos vardu pasirašyti Susitarimą.

3 straipsnis

Susitarimo 4 ir 7 straipsniai laikinai taikomi pagal Susitarimo 9 ir 10 straipsnius ⁽¹⁾, kol bus užbaigtos Susitarimo sudarymui būtinos procedūros.

4 straipsnis

Komisija, išklausiusi Tarybos darbo grupės dėl finansinių paslaugų nuomones, atstovauja Sąjungą Susitarimo 7 straipsnyje numatytame Jungtiniame komitete, ir prireikus, tačiau bent kartą per metus, praneša tai darbo grupei apie pažangą, pasiektą įgyvendinant Susitarimą.

5 straipsnis

Visas pozicijas, kurios turi būti išreikštos Sąjungos vardu, pagal Sutartis priima Taryba, kaip numatyta Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 1 dalyje arba Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnio 9 dalyje.

6 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 29 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. CARDONA

⁽¹⁾ Datą, nuo kurios Susitarimas bus laikinai taikomas, *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbs Tarybos generalinis sekretoriatas.

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2017/1793

2017 m. rugsėjo 15 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas (ES) 2017/1792 dėl Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų dvišalio susitarimo dėl pradžios draudimo ir perdraudimo priemonių pasirašymo Sąjungos vardu ir laikino taikymo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį, taikomą kartu su 218 straipsnio 5 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2015 m. balandžio 21 d. Taryba Komisiją įgaliojo pradėti derybas su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis dėl susitarimo dėl perdraudimo. Derybos sėkmingai baigtos 2017 m. sausio 12 d. pagrindiniams derybininkams pasikeičiant laiškais;
- (2) susitarimas turėtų būti pasirašytas anglų kalba Europos Sąjungos vardu su sąlyga, kad jis bus sudarytas vėliau. Todėl Sprendimas (ES) 2017/1792 ⁽¹⁾ turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas (ES) 2017/1792 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Sąjungos vardu pasirašyti Susitarimą bei pasikeisti Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų laiškais dėl kalbų režimo. Susitarimas pasirašomas kartu su pasikeitimo laiškais pasirašymu.“;

- 2) įterpiamas toks straipsnis:

„3a straipsnis

Šis susitarimas pasirašomas anglų kalba. Pagal Sąjungos teisę Sąjunga Susitarimą parengia taip pat bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, nyderlandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis. Šių papildomų teksto versijų kitomis kalbomis autentiškumas turėtų būti patvirtintas Europos Sąjungai ir Jungtinėms Amerikos Valstijoms apsikeičiant diplomatinėmis notomis. Visos versijos, kurių autentiškumas buvo patvirtintas, turi vienodą vertę.“

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2017 m. rugsėjo 15 d.

*Tarybos vardu**Pirmininkas*

M. MAASIKAS

⁽¹⁾ 2017 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimas (ES) 2017/1792 dėl Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų dvišalio susitarimo dėl pradžios draudimo ir perdraudimo priemonių pasirašymo Sąjungos vardu ir laikino taikymo (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

VERTIMAS

Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų
DVIŠALIS SUSITARIMAS
dėl prudencinių draudimo ir perdraudimo priemonių

Preambulė

Europos Sąjunga (ES) ir Jungtinės Amerikos Valstijos (JAV), t. y. šio Susitarimo Šalys,

turėdamos bendrą tikslą apsaugoti draudimo ir perdraudimo liudijimų turėtojus ir kitus vartotojus atsižvelgiant į kiekvienos iš Šalių draudimo ir perdraudimo priežiūros ir reguliavimo sistemą;

patvirtindamos, kad Europos Sąjungoje taikomomis prudencinėmis priemonėmis kartu su šiame Susitarime numatytais reikalavimais ir įpareigojimais užtikrinamas toks draudėjų ir kitų vartotojų apsaugos, susijusios su perduotu perdraudimu ir grupių priežiūra, lygis, koks atitinka 2010 m. JAV federalinių draudimo įstaigų akto reikalavimus;

pripažindamos dėl platesnės draudimo ir perdraudimo rinkų globalizacijos didėjančią poreikį ES ir JAV priežiūros institucijoms bendradarbiauti, įskaitant keitimąsi konfidencialia informacija;

atsižvelgdamos į tai, kad esminis draudikų ir perdraudikų priežiūros tiek stabilumo, tiek krizės laikotarpiais elementas – praktinės tarpvalstybinio bendradarbiavimo priemonės;

atsižvelgdamos į pateiktą informaciją apie kiekvienos iš Šalių reguliavimo sistemas ir atidžiai apsvarsčiusios šias sistemas;

atkreipdamos dėmesį į naudą, kurios atneštų didesnis reguliavimo tikrumas taikant draudimo ir perdraudimo reguliavimo sistemas draudikams ir perdraudikams, veikiantiems kiekvienos iš Šalių teritorijoje;

pripažindamos perdraudimo sutarčių rizikos mažinimo poveikį tarpvalstybiniu mastu, jei laikomasi taikomų prudencinių sąlygų ir atsižvelgiama į draudėjų ir kitų vartotojų apsaugą;

pripažindamos, kad draudikų ir perdraudikų grupių priežiūra sudaro sąlygas priežiūros institucijoms susidaryti pagrįstą nuomonę apie šių grupių finansinę būklę;

pripažindamos, kad draudikams ir perdraudikams, priklausantiems abiejų Šalių teritorijoje veikiančiai grupei, reikia nustatyti grupės kapitalo reikalavimą arba vertinimą ir kad pasaulinės patronuojančiosios įmonės lygmens grupės kapitalo reikalavimas arba vertinimas gali būti grindžiamas buveinės Šalies metodu;

patvirtindamos, kad svarbu patikslinti grupės priežiūrai taikomą grupės kapitalo reikalavimą arba vertinimą ir pagrįstais atvejais priežiūros institucijoms imtis tuo reikalavimu arba vertinimu grindžiamų korekcinų, prevencinių arba kitų atsakomųjų priemonių; ir

skatindamos priežiūros institucijas keistis informacija draudikams ir perdraudikams prižiūrėti atsižvelgiant į draudėjų ir kitų vartotojų interesus;

SUSITARIA:

1 straipsnis

Tikslai

Šio Susitarimo dalykas:

- a) veikimo vietoje reikalavimų, kuriuos Šalis arba jos priežiūros institucijos perdraudžiančiajam perdraudikui, kurio pagrindinė buveinė arba buvimo vieta yra kitoje Šalyje, nustato kaip sąlygą, kad jis galėtų sudaryti perdraudimo sutartį su persidraudžiančiuoju draudiku, kurio pagrindinė buveinė ar buvimo vieta yra jos teritorijoje, arba kad persidraudžiančiajam draudikui būtų leidžiama pripažinti kreditą už perdraudimą arba kreditą už rizikos mažinimo poveikį pagal tokią perdraudimo sutartį, panaikininamas laikantis nurodytų sąlygų;

- b) užtikrinimo priemonės reikalavimų, kuriuos Šalis arba jos priežiūros institucijos perdraudžiančiajam perdraudikui, kurio pagrindinė buveinė arba buvimo vieta yra kitoje Šalyje, nustato kaip sąlygą, kad jis galėtų sudaryti perdraudimo sutartį su persidraudžiančiuoju draudiku, kurio pagrindinė buveinė ar buvimo vieta yra jos teritorijoje, arba kad persidraudžiančiajam draudikui būtų leidžiama pripažinti kreditą už perdraudimą arba kreditą už rizikos mažinimo poveikį pagal tokią perdraudimo sutartį, panaikinimas laikantis nurodytų sąlygų;
- c) priimančiosios ir buveinės Šalių priežiūros institucijų vaidmuo, susijęs su draudimo arba perdraudimo grupės, kurios pasaulinė patronuojančioji įmonė yra buveinės Šalyje, prudencine priežiūra, įskaitant, jei vykdomos nurodytos sąlygos: i) buveinės Šalies prudencinių draudimo mokumo ir kapitalo, valdymo ir informacijos teikimo reikalavimų panaikinimą pasaulinės patronuojančiosios įmonės lygmeniu ir ii) nustatymą, kad ne priimančiosios Šalies priežiūros institucija, o buveinės Šalies priežiūros institucija vykdys prudencinę pasaulinio masto draudimo grupės priežiūrą, nedarydama poveikio priimančiosios Šalies vykdomai draudimo arba perdraudimo grupės priežiūrai patronuojančiosios įmonės lygmeniu savo teritorijoje; ir
- d) Šalių abipusė parama Šalių priežiūros institucijų tarpusavio keitimuisi informacija ir tokio keitimosi informacija rekomenduojama praktika.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame Susitarime vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) persidraudžiantysis draudikas – draudikas arba perdraudikas, kuris pagal perdraudimo sutartį perdraudžiančiajam perdraudikui yra sutarties šalis;
- b) užtikrinimo priemonė – turtas, pvz., pinigai ir akredityvai, kurį perdraudikas įkeičia persidraudžiančiojo draudiko arba perdraudiko naudai ir garantuoja arba užtikrina perdraudžiančiojo perdraudiko išsipareigojimus persidraudžiančiajam draudikui, kylančius dėl perdraudimo sutarties;
- c) kreditas už perdraudimą arba kreditas už rizikos mažinimo poveikį pagal perdraudimo sutartis – persidraudžiančiojo draudiko teisė pagal prudencinę reguliavimo sistemą iš perdraudžiančiųjų perdraudikų gautinas sumas, susijusias su apmokėtais ir neapmokėtais nuostoliais dėl perduotos rizikos, pripažinti atitinkamai kaip turtą arba kaip išsipareigojimų sumažėjimą;
- d) grupė – dvi ar daugiau įmonių, iš kurių bent viena yra draudimo arba perdraudimo įmonė, kai viena kontroliuoja vieną ar daugiau draudimo arba perdraudimo įmonių arba kitą nereguliuojamą įmonę;
- e) grupės priežiūra – priežiūros institucijos vykdoma draudimo arba perdraudimo grupės reguliavimo ir prudencinė priežiūra, kurios tikslas yra draudėjų bei kitų vartotojų apsauga ir finansinio stabilumo bei visuotinio išsipareigojimo skatinimas;
- f) buveinės Šalis – Šalis, kurios teritorijoje yra draudimo arba perdraudimo grupės arba įmonės pasaulinės patronuojančiosios įmonės pagrindinė buveinė arba buvimo vieta;
- g) buveinės Šalies priežiūros institucija – buveinės Šalyje esanti priežiūros institucija;
- h) priimančioji Šalis – Šalis, kurioje draudimo arba perdraudimo grupė arba įmonė vykdo veiklą, bet ne teritorija, kurioje yra draudimo arba perdraudimo grupės arba įmonės pasaulinės patronuojančiosios įmonės pagrindinė buveinė arba buvimo vieta;
- i) priimančiosios Šalies priežiūros institucija – priimančiojoje Šalyje esanti priežiūros institucija;
- j) draudikas – įmonė, kuriai išduotas leidimas arba licencija pradėti arba vykdyti tiesioginio draudimo veiklą;
- k) patronuojančioji įmonė – reguliuojama arba nereguliuojama įmonė, kuri tiesiogiai arba netiesiogiai valdo arba kontroliuoja kitą įmonę;
- l) asmens duomenys – bet kokia informacija, susijusi su fiziniu asmeniu, kurio tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta;
- m) perdraudikas – įmonė, kuriai išduotas leidimas arba licencija pradėti arba vykdyti perdraudimo veiklą;

- n) perdraudimo veikla – veikla, kuria prisiimama rizika, perduodama draudiko arba kito perdraudiko;
- o) perdraudimo sutartis – sutartis, pagal kurią perdraudžiantysis perdraudikas prisiėmė draudiko arba perdraudiko perduodamą riziką;
- p) priežiūros institucija – bet kuri Europos Sąjungoje arba JAV esanti draudimo ir perdraudimo priežiūros institucija;
- q) įmonė – bet kuris ekonominę veiklą vykdomas subjektas;
- r) JAV valstija – bet kuri JAV valstija, sandrauga, teritorija ar valda, Kolumbijos apygarda, Puerto Riko Sandrauga, Marianos Šiaurinių Salų Sandrauga, Amerikos Samoa, Guamas arba Jungtinių Valstijų Mergelių Salos;
- s) pasaulinis mastas – grupės visos veiklos, kad ir kur ji būtų vykdoma, mastas ir
- t) pasaulinė patronuojančioji įmonė – grupės pagrindinė patronuojančioji įmonė.

3 straipsnis

Perdraudimas

1. Laikydamosi 4 dalies sąlygų, kaip sąlygos, kad perdraudžiantysis perdraudikas, kurio pagrindinė buveinė ar buvimo vieta yra kitos Šalies teritorijoje (taikant 3 straipsnį toliau – buveinės Šalies perdraudžiantysis perdraudikas), galėtų sudaryti perdraudimo sutartį su persidraudžiančiuoju draudiku, kurio pagrindinė buveinė ar buvimo vieta yra jos teritorijoje (taikant 3 straipsnį toliau – priimančiosios Šalies persidraudžiantysis draudikas), Šalis nesiima ir užtikrina, kad jos priežiūros institucijos ar kurios nors kitos kompetentingos institucijos nesiimtų:

- a) taikyti ar priimti reikalavimų dėl užtikrinimo priemonės pateikimo, susijusių su priimančiosios Šalies persidraudžiančiojo draudiko buveinės Šalies perdraudžiančiam perdraudikui perduotu perdraudimu, ir susijusių informacijos teikimo reikalavimų, taikomų tokiai panaikintai užtikrinimo priemonei, arba
- b) taikyti arba priimti naujų reikalavimų, kurių reguliuojamasis poveikis buveinės Šalies perdraudžiančiam perdraudikui iš esmės būtų toks pat kaip užtikrinimo priemonės reikalavimų, panaikintų pagal šį Susitarimą, arba informacijos teikimo reikalavimų, taikomų tokiai panaikintai užtikrinimo priemonei,

o dėl to, taikant arba a, arba b punktą, buveinės Šalies perdraudžiantiesiems perdraudikams taikomos mažiau palankios sąlygos nei perdraudžiantiesiems perdraudikams, kurių pagrindinė buveinė ar buvimo vieta yra tos pačios priežiūros institucijos kaip ir priimančiosios Šalies persidraudžiančiojo draudiko teritorijoje. Šia dalimi Šaliai, kurios teritorijoje yra persidraudžiančiojo draudiko pagrindinė buveinė ar buvimo vieta (taikant 3 straipsnį toliau – priimančioji Šalis), arba jos priežiūros institucijoms nedraudžiama taikyti reikalavimų, kaip sąlygos, kad buveinės Šalies perdraudžiantieji perdraudikai galėtų sudaryti perdraudimo sutartį su priimančiosios Šalies persidraudžiančiuoju draudiku, jei tie patys reikalavimai taikomi persidraudžiančiojo draudiko ir perdraudžiančiojo perdraudiko, kurių pagrindinė buveinė ar buvimo vieta yra tos pačios priežiūros institucijos teritorijoje, sudarytoms perdraudimo sutartims.

2. Laikydamosi 4 dalies sąlygų, kaip sąlygos, kad priimančiosios Šalies persidraudžiantysis draudikas galėtų pripažinti kreditą už perdraudimą arba kreditą už rizikos mažinimo poveikį pagal perdraudimo sutartį, sudarytas su buveinės Šalies perdraudžiančiuoju perdraudiku, priimančioji Šalis nesiima ir užtikrina, kad jos priežiūros institucijos ar kurios nors kitos kompetentingos institucijos nesiimtų:

- a) taikyti ar priimti reikalavimų dėl užtikrinimo priemonės pateikimo, susijusių su priimančiosios Šalies persidraudžiančiojo draudiko buveinės Šalies perdraudžiančiam perdraudikui perduotu perdraudimu, ir susijusių informacijos teikimo reikalavimų, taikomų tokiai panaikintai užtikrinimo priemonei, arba
- b) taikyti arba priimti naujų reikalavimų, kurių reguliuojamasis poveikis buveinės Šalies perdraudžiančiam perdraudikui iš esmės būtų toks pat kaip užtikrinimo priemonės reikalavimų, panaikintų pagal šį Susitarimą, arba informacijos teikimo reikalavimų, taikomų tokiai panaikintai užtikrinimo priemonei,

o dėl to, taikant arba a, arba b punktą, buveinės Šalies perdraudžiantiesiems perdraudikams taikomos mažiau palankios sąlygos nei perdraudžiantiesiems perdraudikams, kurių pagrindinė buveinė ar buvimo vieta yra tos pačios priežiūros institucijos kaip ir priimančiosios Šalies persidraudžiančiojo draudiko teritorijoje. Šia dalimi priimančiajai Šaliai arba jos priežiūros institucijoms nedraudžiama taikyti reikalavimų, kaip sąlygos, kad priimančiosios Šalies persidraudžiantysis

draudikas galėtų pripažinti kreditą už perdraudimą arba kreditą už rizikos mažinimo poveikį pagal perdraudimo sutartį, sudarytas su buveinės Šalies perdraudžiančiuoju perdraudiku, jei tie patys reikalavimai taikomi persidraudžiančiojo draudiko ir perdraudžiančiojo perdraudiko, kurių pagrindinė buveinė ar buvimo vieta yra tos pačios priežiūros institucijos teritorijoje, sudarytomis perdraudimo sutartims.

3. Laikydamosi 4 dalies sąlygų, kaip sąlygos, kad būtų galima sudaryti perdraudimo sutartį su priimančiosios Šalies persidraudžiančiuoju draudiku, arba kaip sąlygos, kad priimančiosios Šalies persidraudžiantysis draudikas galėtų pripažinti kreditą už tokį perdraudimą arba kreditą už rizikos mažinimo poveikį pagal tokią perdraudimo sutartį, priimančioji Šalis nesiima ir užtikrina, kad atitinkamai jos priežiūros institucijos ar kurios nors kitos kompetentingos institucijos nesiimtų:

- a) taikyti ar priimti reikalavimų dėl buveinės Šalies perdraudžiančiojo perdraudiko veikimo vietoje arba
- b) taikyti ar priimti naujų reikalavimų, kurių reguliuojamasis poveikis buveinės Šalies perdraudžiančiajam perdraudikui iš esmės būtų toks pat kaip veikimo vietoje reikalavimų,

o dėl to, taikant arba a, arba b punktą, buveinės Šalies perdraudžiančiajam perdraudikui taikomos mažiau palankios sąlygos nei perdraudžiantiesiems perdraudikams, kurių pagrindinė buveinė ar buvimo vieta yra priimančiosios Šalies persidraudžiančiojo draudiko priežiūros institucijos teritorijoje arba kurių pagrindinė buveinė ar buvimo vieta yra priimančiosios Šalies teritorijoje ir kurie yra gavę licenciją ar leidimą veikti priimančiosios Šalies persidraudžiančiojo draudiko priežiūros institucijos teritorijoje. Taikant šią nuostatą, JAV valstijos atžvilgiu „gavę leidimą veikti“ reiškia turintys teisę veikti toje valstijoje.

4. 1–3 dalys taikomos laikantis šių sąlygų:

a) perdraudžiantysis perdraudikas turi ir nuolat išlaiko:

- i) mažiausiai 226 mln. EUR, jei persidraudžiančiojo draudiko pagrindinė buveinė yra ES, arba 250 mln. USD, jei persidraudžiančiojo draudiko buvimo vieta yra JAV, nuosavų lėšų arba kapitalo ir perteklinių lėšų, apskaičiuotų pagal jo buveinės jurisdikcijos metodiką; arba
- ii) jei perdraudžiantysis perdraudikas yra asociacija, apimanti juridinio asmens statusą turinčius ir atskirus juridinio asmens statuso neturinčius draudikus:
 - A) mažiausiai 226 mln. EUR, jei persidraudžiančiojo draudiko pagrindinė buveinė yra ES, arba 250 mln. USD, jei persidraudžiančiojo draudiko buvimo vieta yra JAV, minimalaus kapitalo ir perteklinių lėšų ekvivalentų (atmetus išpareigojimus) arba nuosavų lėšų, apskaičiuotų pagal jo buveinės jurisdikcijoje taikomą metodiką; ir
 - B) centrinį fondą, kurio likutis yra mažiausiai 226 mln. EUR, jei persidraudžiančiojo draudiko pagrindinė buveinė yra ES, arba 250 mln. USD, jei persidraudžiančiojo draudiko buvimo vieta yra JAV;

b) perdraudžiantysis perdraudikas turi ir nuolat išlaiko:

- i) 100 proc. mokumo koeficientą taikant mokumo kapitalo reikalavimą pagal direktyvą „Mokumas II“ arba leistosios kontrolės lygmens 300 proc. rizika grindžiamą kapitalą, taikomą teritorijoje, kurioje yra perdraudžiančiojo perdraudiko pagrindinė buveinė arba buvimo vieta; arba
 - ii) jei perdraudžiantysis perdraudikas yra asociacija, apimanti juridinio asmens statusą turinčius ir atskirus juridinio asmens statuso neturinčius draudikus, 100 proc. mokumo koeficientą taikant mokumo kapitalo reikalavimą pagal direktyvą „Mokumas II“ arba leistosios kontrolės lygmens 300 proc. rizika grindžiamą kapitalą, taikomą teritorijoje, kurioje yra perdraudžiančiojo perdraudiko pagrindinė buveinė arba buvimo vieta;
- c) perdraudžiantysis perdraudikas sutinka skubiai pateikti rašytinį pranešimą ir paaiškinimą persidraudžiančiojo draudiko teritorijoje esančiai priežiūros institucijai, jei:
- i) jo atitinkamai minimalus kapitalas ir perteklinės lėšos arba nuosavos lėšos arba atitinkamai mokumo arba kapitalo koeficientas yra mažesni už vertes, nurodytas a ir b punktuose; arba
 - ii) jo atžvilgiu imtasi reguliavimo veiksmų dėl sunkaus taikytinos teisės pažeidimo;

- d) perdraudžiantysis perdraudikas raštu patvirtina priimančiosios Šalies priežiūros institucijai sutikimą, kad jam būtų taikoma teritorijos, kurioje yra persidraudžiančiojo draudiko pagrindinė buveinė arba buvimo vieta, teismų jurisdikcija, pagal toje teritorijoje taikomus tokio sutikimo suteikimo reikalavimus. Nė viena šio Susitarimo nuostata neribojama ir niekaip nekeičiama perdraudimo sutarties šalių galimybė susitarti dėl alternatyvaus ginčų sprendimo mechanizmų;
- e) kai taikoma teismo proceso dokumentų įteikimo tikslais, perdraudžiantysis perdraudikas raštu patvirtina priimančiosios Šalies priežiūros institucijai sutikimą, kad ta priežiūros institucija būtų paskirta kaip teismo proceso dokumentų įteikimo tarpininkė. Priimančiosios Šalies priežiūros institucija gali reikalauti, kad toks sutikimas būtų pateiktas jai ir įtrauktas į kiekvieną jos jurisdikcijai priklausančią perdraudimo sutartį;
- f) perdraudžiantysis perdraudikas raštu sutinka sumokėti visų galutinių sprendimų išlaidas, kad ir kur būtų užtikrinamas jų vykdymas, kurie skirti persidraudžiančiajam draudikui ir paskelbti vykdytinais teritorijoje, kurioje jie priimti;
- g) perdraudžiantysis perdraudikas kiekvienoje perdraudimo sutartyje, kuriai taikomas šis Susitarimas, sutinka pateikti užtikrinimo priemonę, kuri sudarys 100 proc. perdraudžiančiojo perdraudiko išpareigojimų, siejamų su perdraudimu, perduotu pagal tą sutartį, jei perdraudžiantysis perdraudikas prieštarauja galutinio sprendimo, kuris vykdytinas pagal teritorijos, kurioje jis yra priimtas, teisę, arba tinkamai vykdytino arbitražo sprendimo, kuris skirtas atitinkamai persidraudžiančiajam draudikui arba jam pertvarkymo atveju atstovaujančiam subjektui, vykdymui;
- h) perdraudžiantysis perdraudikas arba atitinkamai jo teisinis pirmtakas ar teisių perėmėjas priimančiosios Šalies priežiūros institucijai jos prašymu pateikia šiuos dokumentus:
 - i) dėl dvejų metų, einančių prieš perdraudimo sutarties sudarymą, o vėliau kasmet – savo metines audituotas finansines ataskaitas, parengtas pagal jo pagrindinės buveinės teritorijoje taikytiną teisę, įskaitant išorės audito ataskaitą;
 - ii) dėl dvejų metų, einančių prieš perdraudimo sutarties sudarymą, – mokumo ir finansinės padėties ataskaitą arba aktuarinę nuomonę, jei jos pateiktos perdraudžiančiojo perdraudiko priežiūros institucijai;
 - iii) prieš sudarant perdraudimo sutartį, o vėliau ne dažniau kaip kas pusmetį – atnaujintą visų ginčijamų ir 90 arba daugiau dienų neapmokėtų perdraudimo reikalavimų, susijusių su perdraudimu, prisiimtu iš persidraudžiančio draudiko jurisdikcijos persidraudžiančiųjų draudikų, sąrašą ir
 - iv) prieš sudarant perdraudimo sutartį, o vėliau ne dažniau kaip kas pusmetį – informaciją apie perdraudžiančiojo perdraudiko prisiimtą perdraudimą pagal persidraudžiančiąsias bendroves, perdraudžiančiojo perdraudiko perduotą perdraudimą ir perdraudžiančiojo perdraudiko už apmokėtus ir neapmokėtus nuostolius susigrąžintinas perdraudimo sumas, kad būtų galima įvertinti atitiktį kriterijams, nustatytiems 4 dalies i punkte;
- i) perdraudžiantysis perdraudikas laiku išmoka išmokas pagal perdraudimo sutartis. Išmokų mokėjimą ne laiku rodytų tai, jei atitinkamas kuris nors iš šių kriterijų:
 - i) pagal priežiūros institucijai pateiktą informaciją daugiau kaip 15 proc. perdraudimo susigrąžintinių sumų yra neapmokėtos ir ginčijamos;
 - ii) daugiau kaip 15 proc. perdraudiko persidraudžiančiųjų draudikų ar perdraudikų turi su apmokėtais nuostoliais susijusių 90 ar daugiau dienų neapmokėtų perdraudimo susigrąžintinių sumų, kurios nėra ginčijamos ir kurios viršija 90 400 EUR kiekvienam persidraudžiančiajam draudikui, jei perdraudžiančiojo perdraudiko pagrindinė buveinė yra ES, arba 100 000 USD, jei perdraudžiančiojo perdraudiko buvimo vieta yra JAV; arba
 - iii) bendra su apmokėtais nuostoliais susijusių ir neginčijamų, bet neapmokėtų 90 ar daugiau dienų perdraudimo susigrąžintinių sumų suma viršija 45 200 000 EUR, jei perdraudžiančiojo perdraudiko pagrindinė buveinė yra ES, arba 50 000 000 USD, jei perdraudžiančiojo perdraudiko buvimo vieta yra JAV;
- j) perdraudžiantysis perdraudikas patvirtina, kad einamuoju metu jis nedalyvauja jokioje mokiame restruktūrizavimo programoje, apimančioje priimančiosios Šalies persidraudžiančiuosius draudikus, taip pat sutinka pranešti persidraudžiančiajam draudikui bei jo priežiūros institucijai ir persidraudžiančiajam draudikui pateikti 100 proc. užtikrinimo priemonę pagal programos sąlygas, jei perdraudžiantysis perdraudikas pradėtų tokį restruktūrizavimą;

k) jei atsižvelgiant į atitinkamai pertvarkymo, administravimo arba likvidavimo procedūrų teisinį procesą persidraudžiantysis draudikas ar jo atstovas gali prašyti ir, jei teismas, kuriame bus sprendžiama dėl pertvarkymo, administravimo ar likvidavimo procedūrų, leidžia, gali gauti nurodymą, kuriuo reikalaujama, kad perdraudžiantysis perdraudikas pateiktų užtikrinimo priemonę už visus neapmokėtus perduotus įsipareigojimus; ir

l) perdraudžiančiojo perdraudiko buveinės Šalies priežiūros institucija priimančiosios Šalies priežiūros institucijai kasmet patvirtina, kad perdraudžiantysis perdraudikas laikosi b punkto.

5. Nė viena šio Susitarimo nuostata perdraudžiančiajam perdraudikui netrukdoma priežiūros institucijoms informaciją pateikti savanoriškai.

6. Kiekviena Šalis, būdama priimančiąja Šalimi, savo priežiūros institucijų atžvilgiu užtikrina, kad priimančiosios Šalies priežiūros institucijai nustačius, jog buveinės Šalies perdraudžiantysis perdraudikas nebeatitinka vienos iš 4 dalyje išvardytų sąlygų, priimančiosios Šalies priežiūros institucija 1–3 dalyse nurodytus reikalavimus nustatytų tik tuomet, jei ta priimančiosios Šalies priežiūros institucija laikosi a–c punktuose nustatytos tvarkos:

a) prieš nustatydamą kuriuos nors iš šių reikalavimų priimančiosios Šalies priežiūros institucija kreipiasi į perdraudžiantįjį perdraudiką ir per 30 dienų nuo pradinio kreipimosi perdraudžiančiojo perdraudiko paprašo pateikti pažeidimo ištaisymo planą, o per 90 dienų nuo pradinio kreipimosi tą pažeidimą ištaisyti, išskyrus išskirtines aplinkybes, kuriomis dėl draudėjų ir kitų vartotojų apsaugos būtinas trumpesnis laikotarpis, ir apie tai informuoja buveinės Šalies priežiūros instituciją;

b) tik jei, pasibaigus šiam 90 dienų arba išskirtinėmis a punkte nustatytais aplinkybėmis trumpesniai laikotarpiui, priimančiosios Šalies priežiūros institucija mano, kad perdraudžiantysis perdraudikas nesiėmė veiksmų arba ėmėsi nepakankamų veiksmų, priimančiosios Šalies priežiūros institucija gali nustatyti kuriuos nors iš 1–3 dalyse nustatytų reikalavimų ir

c) kurių nors iš 1–3 dalyse nustatytų reikalavimų nustatymas raštu paaiškinamas atitinkamam perdraudžiančiajam perdraudikui.

7. Laikantis taikytinos teisės ir šio Susitarimo sąlygų, nė viena šio straipsnio nuostata neribojama ir niekaip nekeičiama perdraudimo sutarties šalių galimybė susitarti dėl užtikrinimo priemonės reikalavimų arba kitų tos perdraudimo sutarties sąlygų.

8. Šis Susitarimas taikomas tik toms perdraudimo sutartims, kurios sudarytos, iš dalies pakeistos arba atnaujintos tą datą, kai įsigalioja priemonė, kuria pagal šį straipsnį sumažinama užtikrinimo priemonė, arba vėliau, ir tik tiems nuostoliams ir rezervams, kurie patirti arba perkelti nuo ir po vėlesniosios iš šių datų: i) priemonės datos arba ii) tokios naujos perdraudimo sutarties, jos pakeitimo arba atnaujinimo įsigaliojimo datos. Nė viena šio Susitarimo nuostata neribojama ir niekaip nekeičiama perdraudimo sutarties šalių galimybė iš naujo derėtis dėl šios perdraudimo sutarties.

9. Didesnio aiškumo sumetimais, jei šis Susitarimas būtų nutrauktas, nė viena šio Susitarimo nuostata netrukdoma priežiūros institucijoms arba kitoms kompetentingoms institucijoms iš priimančiosios Šalies perdraudžiančiųjų perdraudikų reikalauti veikti vietoje, taip pat reikalauti pateikti užtikrinimo priemonę arba laikytis susijusių reikalavimų arba kitų taikytinos teisės nuostatų šiame Susitarime aprašytų perdraudimo sutarčių įsipareigojimų atžvilgiu.

4 straipsnis

Grupės priežiūra

9 ir 10 straipsnių tikslais Šalys nustato šią grupės priežiūros praktiką:

a) Nepažeidžiant c–h punktų ir nedarant įtakos dalyvavimui priežiūros institucijų kolegijose, buveinės Šalies draudimo arba perdraudimo grupei yra taikoma tik buveinės Šalies priežiūros institucijų vykdoma prudeninė pasaulinio masto draudimo grupės priežiūra, įskaitant atitinkamai pasaulinio masto grupės valdymo, mokymo bei kapitalo ir informacijos teikimo reikalavimus, ir nėra taikoma priimančiosios Šalies priežiūros institucijų vykdoma draudimo arba perdraudimo grupės priežiūra pasaulinės patronuojančiosios įmonės lygmeniu.

- b) Nepaisydamos a punkto, priimančiosios Šalies priežiūros institucijos gali vykdyti buveinės Šalies draudimo arba perdraudimo grupės priežiūrą, kaip nustatyta c–h punktuose. Priimančiosios Šalies priežiūros institucijos atitinkamai atvejais gali vykdyti buveinės Šalies draudimo arba perdraudimo grupės priežiūrą savo teritorijoje esančios patronuojančiosios įmonės lygmeniu. Priimančiosios Šalies priežiūros institucijos kitais atvejais nevykdo pasaulinio masto buveinės Šalies draudimo arba perdraudimo grupės priežiūros, nedarydamos įtakos draudimo arba perdraudimo grupės priežiūrai priimančiosios Šalies teritorijoje esančios patronuojančiosios įmonės lygmeniu.
- c) Jei pagal taikytiną teisę buveinės Šalies draudimo arba perdraudimo grupei taikoma pasaulinė rizikos valdymo sistema, kurios buvimas įrodomas pateikus pasaulinio masto grupės savo rizikos ir mokumo vertinimą (SRMV), buveinės Šalies priežiūros institucija, reikalaujanti SRMV, pasaulinio masto grupės SRMV santrauką pateikia:
- i) priimančiosios Šalies priežiūros institucijoms, jei jos yra draudimo arba perdraudimo grupės priežiūros institucijų kolegijos narės, nedelsdamos ir
 - ii) priimančiojoje Šalyje esančių tos grupės svarbių patronuojamųjų įmonių arba filialų priežiūros institucijoms, toms priežiūros institucijoms paprašius.

Jei pagal taikytiną teisę buveinės Šalies draudimo arba perdraudimo grupei netaikomas pasaulinio masto grupės SRMV, atitinkamos JAV valstijos arba ES valstybės narės priežiūros institucija pateikia lygiaverčius dokumentus, parengtus pagal buveinės Šalies priežiūros institucijos taikytiną teisę, kaip nurodyta i ir ii punktuose pirmiau.

- d) Pasaulinio masto grupės SRMV santrauka arba lygiaverčiai dokumentai, kaip nustatyta c punkte, apima šiuos elementus:
- i) draudimo arba perdraudimo grupės rizikos valdymo sistemos aprašą;
 - ii) draudimo arba perdraudimo grupės rizikos pozicijos vertinimą ir
 - iii) rizikos kapitalo vertinimą grupės lygmeniu ir perspektyvinį mokumo vertinimą.
- e) Nepaisant a punkto, jei pasaulinio masto grupės SRMV santrauka arba atitinkamai lygiaverčiai dokumentai, kaip nustatyta c punkte, parodo didelę grėsmę draudėjų apsaugai arba finansiniam stabilumui priimančiosios Šalies priežiūros institucijos teritorijoje, ta priimančiosios Šalies priežiūros institucija gali imtis prevencinių, taisomųjų arba kitų atsakomųjų priemonių priimančiosios Šalies draudėjų arba perdraudėjų atžvilgiu.

Prieš imdamasi tokių priemonių priimančiosios Šalies priežiūros institucija pasikonsultuoja su draudimo arba perdraudimo grupės atitinkama buveinės Šalies priežiūros institucija. Šalys skatina priežiūros institucijas prudencinės draudimo grupių priežiūros klausimus ir toliau spręsti priežiūros institucijų kolegijose.

- f) Prudencinės draudimo grupių priežiūros informacijos teikimo reikalavimai, nustatyti pagal taikytiną teisę priimančiosios Šalies teritorijoje, nėra taikomi draudimo arba perdraudimo grupės pasaulinės patronuojančiosios įmonės lygmeniu, nebent jie yra tiesiogiai susiję su rizika, kad bus padarytas didelis poveikis draudimo arba perdraudimo grupei priklausančių įmonių gebėjimui apmokėti žalas priimančiosios Šalies teritorijoje.
- g) Priimančiosios Šalies priežiūros institucija pasilieka galimybę prudencinės draudimo grupės priežiūros tikslais prašyti informacijos ir ją gauti iš jos teritorijoje veiklą vykdančio draudiko arba perdraudiko, kurio pasaulinės patronuojančiosios įmonės pagrindinė buveinė yra priimančiosios Šalies teritorijoje, jei priimančiosios Šalies priežiūros institucija tokią informaciją laiko būtina siekiant apsisaugoti nuo didelės žalos draudėjams, didelės grėsmės finansiniam stabilumui arba didelio poveikio draudiko arba perdraudiko gebėjimui apmokėti žalas priimančiosios Šalies priežiūros institucijos teritorijoje. Priimančiosios Šalies priežiūros institucija tokį informacijos prašymą pagrindžia prudencinės priežiūros kriterijais ir, jei tik įmanoma, vengia didelę naštą sukuriančių ir besidubliuojančių prašymų. Prašymą teikianti priežiūros institucija apie tokį prašymą informuoja priežiūros institucijų kolegiją.

Nepaisant a punkto, draudikui arba perdraudikui nepateikus informacijos pagal tokį prašymą, priimančiosios Šalies priežiūros institucijos teritorijoje gali būti imtasi prevencinių, taisomųjų arba kitų atsakomųjų priemonių.

- h) Kiek tai susiję su buveinės Šalies draudimo arba perdraudimo grupe, kuri vykdo veiklą priimančiojoje Šalyje, bet kuriai taikomas grupės kapitalo vertinimas buveinės Šalyje ir kuri atitinka šias sąlygas:
- i) grupės kapitalo vertinimas apima pasaulinio masto grupės kapitalo skaičiavimą, kuriuo atsižvelgiama į visos grupės, įskaitant draudimo arba perdraudimo grupės pasaulinę patronuojančiąją įmonę, lygmens riziką, kuri gali turėti įtakos draudimo arba perdraudimo veiklai kitos Šalies teritorijoje; ir
 - ii) priežiūros institucija, esanti Šalies, kurioje taikomas pirmiau i punkte nustatytas grupės kapitalo vertinimas, teritorijoje turi įgaliojimus remdamasi tuo vertinimu imtis prevencinių, taisomųjų arba kitų atsakomųjų priemonių, įskaitant kapitalo priemonių reikalavimą atitinkamais atvejais;

priimančiosios Šalies priežiūros institucija pagal savo teritorijoje taikytiną teisę nenustato grupės kapitalo vertinimo arba reikalavimo draudimo arba perdraudimo grupės pasaulinės patronuojančiosios įmonės lygmeniu.

Jei buveinės Šalies draudikui arba perdraudikui buveinės Šalies teritorijoje taikomas grupės kapitalo reikalavimas, priimančiosios Šalies priežiūros institucija nenustato grupės kapitalo reikalavimo arba vertinimo draudimo arba perdraudimo grupės pasaulinės patronuojančiosios įmonės lygmeniu.

- i) Nepaisant šio Susitarimo nuostatų, šiuo Susitarimu neribojama ir neketinama riboti ES priežiūros institucijų galimybės priežiūros arba reguliavimo įgaliojimus taikyti subjektams arba grupėms, kurie valdo arba kontroliuoja kredito įstaigas Europos Sąjungoje, kurie vykdo bankininkystės veiklą Europos Sąjungoje arba kurių atžvilgiu nustatyta, kad jų reikšmingi finansiniai sunkumai arba pobūdis, mastas, dydis, apimtis, koncentracija, tarpusavio ryšiai arba veiklos rūšių derinys galėtų kelti grėsmę ES finansiniam stabilumui, įskaitant toliau išvardytų teisės aktų taikymą: 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros, ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 79/267/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB, 93/6/EEB ir 93/22/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/78/EB ir 2000/12/EB, 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (KRD IV), 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (KRR), 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012, 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas

Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, ir 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika, arba kitų susijusių įstatymų ir kitų teisės aktų.

Nepaisant šio Susitarimo nuostatų, šiuo Susitarimu neribojama ir neketinama riboti atitinkamų JAV priežiūros institucijų galimybės priežiūros arba reguliavimo įgaliojimus taikyti subjektams arba grupėms, kurie valdo arba kontroliuoja depozitoriumus JAV, kurie vykdo bankininkystės veiklą JAV arba kurių atžvilgiu nustatyta, kad jų reikšmingi finansiniai sunkumai arba pobūdis, mastas, dydis, apimtis, koncentracija, tarpusavio ryšiai arba veiklos rūšių derinys galėtų kelti grėsmę JAV finansiniam stabilumui, įskaitant naudojimąsi įgaliojimais pagal Bankų kontroliuojančiųjų bendrovių aktą (JAV kodekso 12 antraštinės dalies 1841 straipsnis *et seq.*), Paskolų būsto savininkams aktą (JAV kodekso 12 antraštinės dalies 1461 straipsnis *et seq.*), Tarptautinės bankininkystės aktą (JAV kodekso 12 antraštinės dalies 3101 straipsnis *et seq.*), C. Dodd ir B. Franko Volstryto reformų ir vartotojų apsaugos aktą (JAV kodekso 12 antraštinės dalies 5301 straipsnis *et seq.*) arba kitus susijusius įstatymus ir kitus teisės aktus.

5 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Šalys savo atitinkamos jurisdikcijos priežiūros institucijas skatina bendradarbiauti keičiantis informacija pagal priedė nustatytą praktiką. Šalys supranta, kad laikantis šios praktikos pagerės bendradarbiavimas ir keitimasis informacija, o kartu bus užtikrinamas aukštas konfidencialumo apsaugos standartas.

2. Nė viena šio Susitarimo nuostata nėra skirta reikalavimams, kurie gali būti taikomi priežiūros institucijų vykdomam keitimuisi asmens duomenimis.

6 straipsnis

Priedas

Šio Susitarimo priedas yra neatskiriama šio Susitarimo dalis.

7 straipsnis

Jungtinis komitetas

1. Šalys įsteigia jungtinį komitetą, kurį sudaro JAV atstovai ir Europos Sąjungos atstovai ir kuris yra Šalių konsultacijų ir keitimosi informacija apie Susitarimo administravimą ir tinkamą įgyvendinimą forumas.
2. Šalys jungtiniame komitete dėl šio Susitarimo konsultuojasi:
 - a) bendru Šalių sutarimu, jei kuri nors iš Šalių pasiūlo konsultuotis;
 - b) bent kartą per 180 dienų po šio Susitarimo įsigaliojimo arba laikino taikymo datos, žiūrint, kuri iš jų yra ankstesnė, o vėliau kartą per metus, nebent Šalys nusprendžia kitaip;
 - c) jei kuri nors iš Šalių raštu paprašo privalomų konsultacijų ir
 - d) jei kuri nors iš Šalių raštu praneša apie ketinimą Susitarimą nutraukti.
3. Jungtinis komitetas gali nagrinėti:
 - a) klausimus, susijusius su Susitarimo įgyvendinimu;
 - b) Susitarimo poveikį Šalių jurisdikcijose draudimo ir perdraudimo vartotojams ir draudikų bei perdraudikų komercinei veiklai;
 - c) kurios nors iš Šalių siūlomus šio Susitarimo pakeitimus;
 - d) visus klausimus, dėl kurių reikia privalomų konsultacijų;
 - e) pranešimą apie ketinimą nutraukti šį Susitarimą ir
 - f) kitus klausimus Šalims nusprendus.
4. Jungtinis komitetas gali priimti darbo tvarkos taisykles.
5. Jungtiniam komitetui kasmet paeiliui pirmininkauja kiekviena iš Šalių, nebent nuspręsta kitaip. Jungtinį komitetą Šalių nustatytu laiku ir būdu gali sušaukti jo pirmininkas.
6. Jungtinis komitetas savo darbui palengvinti gali sušaukti darbo grupes.

8 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis Susitarimas įsigalioja praėjus septynioms dienoms po to, kai Šalys pasikeičia raštiškais pranešimais, kuriais patvirtinama, kad jos įvykdė savo atitinkamus vidinius reikalavimus ir procedūras, arba kitą Šalių sutartą dieną.

9 straipsnis

Susitarimo įgyvendinimas

1. Nuo šio Susitarimo įsigaliojimo arba laikino taikymo datos, žiūrint, kuri iš jų yra ankstesnė, Šalys skatina atitinkamas institucijas nesiimti priemonių, kurios neatitiktų Susitarimo sąlygų ar įpareigojimų, įskaitant tuos, kurie susiję su užtikrinimo priemonės ir veikimo vietoje reikalavimų panaikinimu pagal 3 straipsnį. Atitinkamais atvejais tai gali būti atitinkamų institucijų pasikeitimas laiškais su šiuo Susitarimu susijusiais klausimais.

2. Nuo šio Susitarimo įsigaliojimo arba laikino taikymo datos, žiūrint, kuri iš jų yra ankstesnė, Šalys imasi visų tinkamų priemonių šiam Susitarimui kuo greičiau įgyvendinti ir taikyti pagal 10 straipsnį.
3. Nuo šio Susitarimo įsigaliojimo arba laikino taikymo datos, žiūrint, kuri iš jų yra ankstesnė, JAV skatina kiekvieną JAV valstiją skubiai imtis šių priemonių:
 - a) kiekvienais metais po šio Susitarimo įsigaliojimo arba laikino taikymo datos užtikrinimo priemonės, kurios reikalauja kiekviena valstija, sumą, kad būtų galima visiškai pripažinti kreditą už persidraudimą, sumažinti 20 proc. užtikrinimo priemonės, kurios ta JAV valstija reikalavo sausio 1 d. prieš pasirašant šį Susitarimą; ir
 - b) atitinkamus JAV valstijos kredito už persidraudimą įstatymus ir kitus teisės aktus pagal 3 straipsnį įgyvendinti kaip priemonių priėmimo laikantis to straipsnio 1 ir 2 dalių metodą.
4. Jei šis Susitarimas įsigalioja, praėjus 42 mėnesiams po šio Susitarimo pasirašymo datos ne vėliau kaip pirmą mėnesio dieną JAV pagal savo įstatymus ir kitus teisės aktus pradeda vertinti nustatymą dėl JAV valstijų draudimo priemonių, kurias JAV nustato kaip neatitinkančias šio Susitarimo ir dėl kurių ES draudikui arba perdraudikui taikomos mažiau palankios sąlygos negu JAV draudikui arba perdraudikui, kurio buvimo vieta yra, kuriam licencija išduota arba kuris turi kitą teisę veikti toje JAV valstijoje, galimo panaikinimo. Jei šis Susitarimas įsigalioja, praėjus 60 mėnesių po šio Susitarimo pasirašymo datos ne vėliau kaip pirmą mėnesio dieną JAV pagal savo įstatymus ir kitus teisės aktus užbaigia nustatymą dėl JAV valstijų draudimo priemonių, kurių atžvilgiu atliktas toks vertinimas, būtino panaikinimo. Šios dalies tikslais JAV atlikdamos nustatymą dėl galimo panaikinimo pirmenybę teikia toms valstijoms, kuriose bendrojo perduoto perdraudimo apimtis didžiausia.

10 straipsnis

Susitarimo taikymas

1. Jei nenurodyta kitaip, šis Susitarimas taikomas nuo šio Susitarimo įsigaliojimo datos arba praėjus 60 mėnesių nuo jo pasirašymo datos, žiūrint, kuri iš tų datų yra vėlesnė.
2. Nepaisant 8 straipsnio ir šio straipsnio 1 dalies:
 - a) Europos Sąjunga laikinai taiko šio Susitarimo 4 straipsnį iki šio Susitarimo įsigaliojimo datos, o vėliau 4 straipsnį taiko užtikrindama, kad priežiūros institucijos ir kitos kompetentingos institucijos laikytųsi jame nustatytos praktikos nuo mėnesio, einančio po datos, kurią Šalys viena kitai pranešė, kad įvykdė savo vidinius reikalavimus ir procedūras, būtinus siekiant laikinai taikyti šį Susitarimą, septintos dienos.

JAV laikinai taiko šio Susitarimo 4 straipsnį iki šio Susitarimo įsigaliojimo datos, o vėliau 4 straipsnį taiko dėdamos visas pastangas ir skatindamos priežiūros institucijas ir kitas kompetentingas institucijas laikytis jame nustatytos praktikos nuo mėnesio, einančio po datos, kurią Šalys viena kitai pranešė, kad įvykdė savo vidinius reikalavimus ir procedūras, būtinus siekiant laikinai taikyti šį Susitarimą, septintos dienos;
 - b) šio Susitarimo įsigaliojimo datą arba praėjus 60 mėnesių nuo jo pasirašymo datos, žiūrint, kuri iš tų datų yra vėlesnė:
 - i) Šalies įpareigojimai, nustatyti 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir 9 straipsnyje, taikomi tik tuomet ir tik tol, kol kitos Šalies priežiūros institucijos vykdo priežiūrą, nustatytą 4 straipsnyje, ir laikosi 3 straipsnio 3 dalyje nustatytų įpareigojimų;
 - ii) Šalies praktika, nustatyta 4 straipsnyje, ir įpareigojimai, nustatyti 3 straipsnio 3 dalyje, taikomi tik tuomet ir tik tol, kol kitos Šalies priežiūros institucijos laikosi 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų įpareigojimų; ir
 - iii) Šalies įpareigojimai, nustatyti 3 straipsnio 3 dalyje, taikomi tik tuomet ir tik tol, kol kitos Šalies priežiūros institucijos vykdo priežiūrą, nustatytą 4 straipsnyje, ir laikosi 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų įpareigojimų;
 - c) jei pagal 4 straipsnio i punktą atitinkamos JAV priežiūros institucijos taiko priemones ne JAV teritorijoje ES draudimo arba perdraudimo grupei, kurios sunkumai ar veikla, JAV finansinio stabilumo priežiūros tarybos

vertinimu, galėtų kelti grėsmę JAV finansiniam stabilumui, taikydamos C. Doddo ir B. Franko Volstryto reformų ir vartotojų apsaugos aktą (JAV kodekso 12 antraštinės dalies 5301 straipsnis *et seq.*), bet kuri iš Šalių gali nutraukti šį Susitarimą pagreitinta privalomų konsultacijų ir nutraukimo tvarka. Jei pagal 4 straipsnio i punktą ES priežiūros institucija taiko priemones, susijusias su grėsme ES finansiniam stabilumui, ne ES teritorijoje JAV draudimo arba perdraudimo grupei, bet kuri iš Šalių gali nutraukti šį Susitarimą pagreitinta privalomų konsultacijų ir nutraukimo tvarka;

- d) iki b punkte nustatytos datos ir nedarant įtakos jame nustatytiems mechanizms, 3 straipsnio 1 ir 2 dalių perdraudimo nuostatos taikomos JAV valstijoje esančiam ES perdraudikui nuo ankstesniosios iš šių datų:
- i) datos, kai JAV valstija priima priemonę pagal 3 straipsnio 1 ir 2 dalis; arba
 - ii) faktinės datos, kai JAV pagal savo įstatymus ir kitus teisės aktus nustato, kad kokia nors JAV valstijos draudimo priemonė panaikinama, nes neatitinka šio Susitarimo ir dėl jos ES draudikui arba perdraudikui taikomos mažiau palankios sąlygos negu JAV draudikui arba perdraudikui, kurio buvimo vieta yra, kuriam licencija išduota arba kuris turi kitą teisę veikti toje JAV valstijoje;
- e) nuo a punkte nustatytos laikino taikymo datos, o vėliau 60 mėnesių taikydamos 4 straipsnio h punktą Europos Sąjungos priežiūros institucijos nenustato grupės kapitalo reikalavimo Europos Sąjungoje veikiančios JAV draudimo arba perdraudimo grupės pasaulinės patronuojančiosios įmonės lygmeniu;
- f) nuo šio Susitarimo pasirašymo datos 60 mėnesių laikotarpiu, nurodytu b punkte, jei Šalis nesilaiko 3 straipsnio įpareigojimų dėl veikimo vietoje reikalavimų, kitos Šalies priežiūros institucijos po privalomų konsultacijų gali draudimo arba perdraudimo grupei, kurios pagrindinė buveinė arba buvimo vieta yra kitoje Šalyje, nustatyti grupės kapitalo vertinimą arba grupės kapitalo reikalavimą pasaulinės patronuojančiosios įmonės lygmeniu;
- g) jei Susitarimas taikomas laikinai arba išgaliojo, 3 straipsnio 3 dalis ES teritorijoje įgyvendinama ir taikoma praėjus ne daugiau kaip 24 mėnesiams nuo šio Susitarimo pasirašymo datos;
- h) jei Susitarimas išgaliojo, laikantis b ir d punktų, 3 straipsnio 1 ir 2 dalys visoje abiejų Šalių teritorijoje įgyvendinamos ir visapusiškai taikomos praėjus ne daugiau kaip 60 mėnesių nuo tada, kai abi Šalys pasirašė šį Susitarimą; ir
- i) nuo šio Susitarimo išgaliojimo arba laikino taikymo datos, žiūrint, kuri iš jų yra ankstesnė, abi šalys taiko 7, 11 ir 12 straipsnius.
3. Jei Šalis nesilaiko 2 dalies iki joje nustatytų datų, kita Šalis gali prašyti privalomų konsultacijų jungtiniame komitete.

11 straipsnis

Nutraukimas ir privalomos konsultacijos

1. Po privalomų konsultacijų bet kuri iš Šalių šiame straipsnyje nustatyta tvarka gali bet kada nutraukti šį Susitarimą kitai Šaliai pateikusi rašytinį pranešimą. Jei Šalys nėra raštiškai susitarusios kitaip, toks nutraukimas išgalioja nuo tokio pranešimo datos praėjus 180 dienų arba 90 dienų, jei Susitarimas nutraukiamas 10 straipsnio 2 dalies c punkte aprašytu atveju. Konkrečiai, Šalys gali nutraukti šį Susitarimą, jei kuri nors iš Šalių nesilaikė įpareigojimų pagal šį Susitarimą arba ėmėsi priemonių, neatitinkančių šio Susitarimo tikslų.
2. Prieš pranešdama apie sprendimą nutraukti šį Susitarimą, įskaitant nutraukimą pagal 10 straipsnio nuostatas, Šalis apie tai praneša jungtinio komiteto pirmininkui.
3. Šalys imasi veiksmų, būtinų siekiant suinteresuotosioms šalims pranešti apie nutraukimo poveikį draudikams ir perdraudikams savo atitinkamose jurisdikcijose.
4. Privalomos konsultacijos jungtiniame komitete turi vykti, jei kuri nors iš Šalių jų paprašo jungtinio komiteto pirmininko, ir prasideda nuo tokio prašymo praėjus ne daugiau kaip 30 dienų arba 7 dienoms, jei jų prašoma

10 straipsnio 2 dalies c punkte aprašytu atveju, nebent Šalys susitaria kitaip. Privalomų konsultacijų prašanti Šalis raštu pateikia privalomų konsultacijų pagrindą. Privalomos konsultacijos gali vykti Šalių nustatytoje vietoje, o jei Šalys dėl vietos negali susitarti, privalomų konsultacijų prašanti Šalis pasiūlo tris neutralias vietas, kurios nėra nė vienos iš Šalių teritorijoje, ir kita Šalis pasirenka vieną iš trijų siūlomų neutralių vietų.

5. Privalomos konsultacijos turi vykti prieš nutraukiant šį Susitarimą, įskaitant nutraukimą pagal 10 straipsnio nuostatas.

6. Jei Šalis atsisako dalyvauti šiame straipsnyje numatytose privalomose konsultacijose, šio Susitarimo nutraukimo siekianti Šalis jį nutraukia, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje.

12 straipsnis

Pakeitimai

1. Šalys gali raštu susitarti iš dalies pakeisti šį Susitarimą.
2. Jei Šalis nori iš dalies pakeisti šį Susitarimą, ji kitos Šalies raštu paprašo pradėti derybas dėl Susitarimo pakeitimų.
3. Apie prašymą pradėti derybas dėl Susitarimo pakeitimų pranešama jungtiniam komitetui.

Done at Washington on the twenty second day of September in the year two thousand and seventeen.

PRIEDAS

Pavyzdinės susitarimo memorandumo nuostatos dėl priežiūros institucijų keitimosi informacija

1 straipsnis

Tikslas

1. (JAV valstijos) priežiūros institucija ir (ES valstybės narės) nacionalinė priežiūros institucija, t. y. šį susitarimo memorandumą pasirašančios institucijos, pripažįsta, kad reikia bendradarbiauti keičiantis informacija.
2. Institucijos pripažįsta, kad esminis ir krizės laikotarpių, ir kasdienės priežiūros elementas – praktinės tarpvalstybinio bendradarbiavimo ir keitimosi informacija priemonės.
3. Šio susitarimo memorandumo tikslas – palengvinti institucijų bendradarbiavimą dėl keitimosi informacija, laikantis taikytinos teisės nustatytų ribų ir atsižvelgiant į priežiūros bei reguliavimo tikslus.
4. Institucijos pripažįsta, kad nė viena šio susitarimo memorandumo nuostata nėra skirta reikalavimams, kurie gali būti taikomi priežiūros institucijų vykdomam keitimusi asmens duomenimis.
5. Taikytina teisė dėl keitimosi konfidencialia informacija ir jos apsaugos yra taikoma institucijų teritorijoje siekiant apsaugoti duomenų, kuriais institucijos keičiasi pagal šį susitarimo memorandumą, konfidencialumą. Be kita ko, šia taikytina teise siekiama užtikrinti, kad:
 - a) konfidencialia informacija būtų keičiamasi tik tiesiogiai su institucijų priežiūros funkcijų vykdymu susijusiais tikslais ir
 - b) visi asmenys, prieigą prie tokios konfidencialios informacijos gavę dėl savo pareigų, tokios informacijos konfidencialumą išlaikys, išskyrus tam tikras apibrėžtas aplinkybes, kaip nustatyta 7 straipsnyje.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame susitarimo memorandume vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) taikytina teisė – institucijos teritorijoje taikomi įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su draudimo ir perdraudimo priežiūra, keitimusi priežiūros informacija, konfidencialumo apsauga ir informacijos tvarkymu bei atskleidimu;
- b) konfidenciali informacija – visa pateikta informacija, kuri pagal prašymą gavusios institucijos jurisdikciją laikoma konfidencialia;
- c) draudikas – įmonė, kuriai išduotas leidimas arba licencija pradėti arba vykdyti tiesioginio draudimo veiklą;
- d) asmuo – fizinis asmuo, juridinis asmuo, ūkinė bendrija arba juridinio asmens statuso neturinti asociacija;
- e) asmens duomenys – bet kokia informacija, susijusi su fiziniu asmeniu, kurio tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta;
- f) pateikta informacija – bet kokia informacija, kurią prašymą gavusi institucija pateikia institucijai, kuri pateikė prašymą pateikti informaciją;
- g) reguliuojamas subjektas – draudikas arba perdraudikas, kuriam veiklos leidimą išdavė arba kurį prižiūri ES arba JAV priežiūros institucija;
- h) perdraudikas – įmonė, kuriai išduotas leidimas arba licencija pradėti arba vykdyti perdraudimo veiklą;
- i) prašymą gavusi institucija – institucija, kuriai pateiktas prašymas pateikti informaciją;
- j) prašymą teikianti institucija – institucija, teikianti prašymą pateikti informaciją;
- k) priežiūros institucija – bet kuri Europos Sąjungoje arba JAV esanti draudimo ir perdraudimo priežiūros institucija ir
- l) įmonė – bet kuris ekonominę veiklą vykdomas subjektas.

3 straipsnis

Bendradarbiavimas

1. Laikydamosi taikytinos teisės, prašymą gavusi institucija turėtų atidžiai apsvarstyti iš prašymą teikiančios institucijos gautus prašymus ir į juos laiku atsakyti. Prašymą teikiančiai institucijai pagal savo reguliavimo funkcijas ji turėtų pateikti kuo išsamesnį atsakymą į prašymą pateikti informaciją.
2. Laikantis taikytinos teisės, prašymo pateikti informaciją pateikimo faktą ir turinį tiek prašymą teikianti, tiek ją gavusi institucijos turėtų laikyti konfidencialiais, nebent jos tarpusavyje nusprendžia kitaip.

4 straipsnis

Naudojimasis pateikta informacija

1. Prašymą teikianti institucija prašymus pateikti informaciją teikia tik turėdama teisėtą reguliavimo arba priežiūros tikslą teikti prašymą, tiesiogiai susijusį su prašymą teikiančios institucijos teisėta reguliuojamo subjekto priežiūra. Apskritai laikoma, kad prašymą teikianti institucija neturi teisėto reguliavimo arba priežiūros tikslo prašyti informacijos apie fizinius asmenis, nebent prašymas tiesiogiai susijęs su priežiūros funkcijų vykdymu.
2. Prašymą teikianti institucija pateiktą informaciją turėtų naudoti tik teisėtais tikslais, susijusiais su institucijos reguliavimo, priežiūros, finansinio stabilumo išsaugojimo arba prudencinėmis funkcijomis.
3. Laikantis taikytinos teisės, visa pateikta informacija, kuria apsieista, priklauso prašymą gavusiai institucijai ir lieka jos nuosavybė.

5 straipsnis

Prašymas pateikti informaciją

1. Prašymą teikianti institucija prašymus pateikti informaciją turėtų pateikti raštu arba pagal 2 dalį, jei tai skubu, ir tie prašymai turėtų apimti:
 - a) dalyvaujančias institucijas, atitinkamos priežiūros sritį ir tikslą, kuriuo prašoma informacijos;
 - b) atitinkamo asmens arba reguliuojamo subjekto vardą, pavardę arba pavadinimą;
 - c) informaciją apie prašymą, įskaitant pagrindinių prašymo faktų aprašą, nagrinėjamus konkrečius klausimus ir prašymo jautrumą;
 - d) prašomą informaciją;
 - e) datą, iki kurios prašoma pateikti informaciją, ir svarbius teisinius terminus ir;
 - f) jei aktualu, ar, kaip ir kam informacija gali būti perduota pagal 7 straipsnį.
2. Jei prašymas skubus, jis gali būti pateiktas žodžiu ir nepagrįstai nedelsiant patvirtinamas raštu.
3. Prašymą gavusi institucija į jį turėtų reaguoti taip:
 - a) prašymą gavusi institucija turėtų patvirtinti gavusi prašymą;
 - b) prašymą gavusi institucija turėtų įvertinti kiekvieną prašymą atskirai, kad nustatytų, kokio išsamumo informaciją gali pateikti pagal šio susitarimo memorandumo sąlygas ir kokios procedūros taikytinos prašymą gavusios institucijos jurisdikcijoje. Nuspręsdama, ar ir koku mastu atsakyti į prašymą, prašymą gavusi institucija gali atsižvelgti į:
 - i) tai, ar prašymas atitinka susitarimo memorandumą;
 - ii) tai, ar atsakymas į prašymą būtų tokia didelė našta, kad sutrikdytų prašymą gavusios institucijos funkcijų tinkamą vykdymą;
 - iii) tai, ar pateikiant prašomą informaciją būtų kitaip prieštaraujama esminiam prašymą gavusios institucijos jurisdikcijos interesui;

- iv) kitus klausimus, nurodytus prašymą gavusios institucijos jurisdikcijos taikytinoje teisėje (visų pirma susijusius su konfidencialumu ir profesine paslaptimi, duomenų apsauga bei privatumu ir proceso sąžiningumu); ir
 - v) tai, ar atsakymas į prašymą galėtų kitaip trukdyti prašymą gavusiai institucijai vykdyti savo funkcijas;
- c) jei prašymą gavusi institucija atsisako arba negali pateikti visos arba dalies prašomos informacijos, prašymą gavusi institucija turėtų tiek, kiek įmanoma ir tinkama laikantis taikytinos teisės, paaiškinti informacijos neteikimo priežastis ir apsvarstyti galimus kitus būdus, kad prašymą teikianti institucija pasiektų priežiūros tikslą. Visų pirma, prašymą gavusi institucija gali atsisakyti atsakyti į prašymą pateikti informaciją, jei prašymą gavusi institucija dėl prašymo turėtų veikti taip, kad pažeistų savo taikytiną teisę.

6 straipsnis

Konfidencialios informacijos tvarkymas

1. Paprastai visa informacija, gauta pagal šį susitarimo memorandumą, turėtų būti laikoma konfidencialia, nebent nurodyta kitaip.
 2. Prašymą teikianti institucija turėtų imtis visų teisėtų ir praktiškai pagrįstų veiksmų, kad apsaugotų konfidencialios informacijos konfidencialumą.
 3. Laikydamosi 7 straipsnio ir taikytinos teisės, prašymą teikianti institucija turėtų suteikti prieigą prie konfidencialios informacijos, gautos iš prašymą gavusios institucijos, tik dirbantiems prašymą teikiančioje institucijoje arba veikiantiems jos vardu asmenims:
- a) kuriems pagal prašymą teikiančios institucijos jurisdikciją taikomi įpareigojimai užkirsti kelią neteisėtam konfidencialios informacijos atskleidimui;
 - b) kuriuos prižiūri ir kontroliuoja prašymą teikianti institucija;
 - c) kurių tokios informacijos poreikis atitinka teisėtą reguliavimo arba priežiūros tikslą ir yra tiesiogiai su juo susijęs ir
 - d) kuriems taikomi nuolatiniai konfidencialumo reikalavimai išėjus iš prašymą teikiančios institucijos.

7 straipsnis

Pateiktos informacijos atskleidimas trečiosioms šalims

1. Išskyrus 7 straipsnio 2 dalyje aprašytus atvejus, prašymą teikianti institucija neturėtų trečiajai šaliai perduoti pateiktos informacijos, gautos iš prašymą gavusios šalies, nebent:
- a) prašymą teikianti institucija iš anksto gavo prašymą gavusios institucijos rašytinį sutikimą, kad tokia informacija būtų perduota trečiosioms šalims, nebent toks prašymas skubus – tokiu atveju jį galima pateikti žodžiu ir nedelsiant patvirtinti raštu; ir
 - b) trečioji šalis įsipareigoja laikytis apribojimų, kuriais užtikrinamas konfidencialumo lygis panašus į tą, kuris taikomas prašymą teikiančiai institucijai, kaip nustatyta šiame susitarimo memorandume.
2. Laikydamosi taikytinos teisės, jei prašymą teikiančiai institucijai pateikiamas teisiškai privalomas prašymas atskleisti pateiktą informaciją arba jai taikoma teisinė prievolė atskleisti pateiktą informaciją, prašymą teikianti institucija prašymą gavusiai institucijai, kiek pagrįstai įmanoma, turėtų pranešti apie tokį prašymą ir su juo susijusias procedūras, kad sudarytų geresnes sąlygas įsikišti ir apginti savo teises. Jei prašymą gavusi institucija neduoda sutikimo atskleisti pateiktą informaciją, prašymą teikianti institucija prireikus turėtų imtis visų pagrįstų veiksmų siekdama neatskleisti tos informacijos, įskaitant teises priemones dėl tos informacijos neatskleidimo ir galimai atskleistinos konfidencialios informacijos konfidencialumo užtikrinimo bei apsaugos.

VERTIMAS

Briuselis, 2017 m. rugsėjo 18 d.

Gerbiamam Ambasadoriui R. Lighthizeriui
Jungtinių Valstijų prekybos atstovui
Jungtinių Amerikos Valstijų prekybos atstovo biuras
600 17th Street NW
Washington, DC 20508
JAV

Gerbiamas Ambasadoriau R. Lighthizeri,

su pasitenkinimu pranešu, kad rengiamės pasirašyti Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų dvišalį susitarimą dėl prudencinių draudimo ir perdraudimo priemonių (toliau – Susitarimas), kurio tekstas pridedamas prie šio laiško. Dėl galutinio teisės akto teksto anglų kalba Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos atstovai susitarė 2017 m. sausio 12 d.

Abi šalys užbaigė visas vidaus procedūras, reikalingas pasirašyti Susitarimą. Šalys pripažįsta Europos Sąjungos kalbų vartojimo tvarką. Europos Komisija atkreipė dėmesį į Tarybos sprendime, kuris buvo priimtas 2017 m. rugsėjo 15 d., išdėstytą tekstą dėl šio Susitarimo:

Šis Susitarimas pasirašomas anglų kalba. Pagal Sąjungos teisę Sąjunga šį susitarimą parengia taip pat bulgarų, kroatų, čekų, danų, nyderlandų, estų, suomių, prancūzų, vokiečių, graikų, vengrų, italų, latvių, lietuvių, maltiečių, lenkų, portugalų, rumunų, slovakių, slovenų, ispanų ir švedų kalbomis. Šių papildomų teksto versijų kitomis kalbomis autentiškumas turėtų būti patvirtintas Europos Sąjungai ir Jungtinėms Amerikos Valstijoms apsikeičiant diplomatinėmis notomis. Visos versijos, kurių autentiškumas buvo patvirtintas, turi vienodą vertę.

Jungtinės Amerikos Valstijos patvirtina savo įsipareigojimą dirbti kartu su Europos Sąjunga, atsižvelgiant į Tarybos sprendimą, sprendžiant prašymų dėl papildomų šio Susitarimo teksto versijų kitomis kalbomis autentiškumo patvirtinimo klausimą.

Su pasitenkinimu patvirtinu, kad šio Susitarimo anglų kalba pasirašymas yra pagrindas, kuriuo remdamosi Šalys pasikeičia laiškais siekdamos pradėti laikiną jo taikymą. Procedūros dėl šio Susitarimo įsigaliojimo, kaip ir procedūros dėl laikino taikymo po pasirašymo, ir versijų kitomis kalbomis autentiškumo patvirtinimas yra atskiri procesai.

Šį pasikeitimą laiškais Europos Sąjunga paskelbs kartu su Susitarimo tekstu.

Tokį patį laišką nusiunčiau ir Sekretoriui S. Mnuchinui

Pagarbiai

Valdis DOMBROVSKIS
Europos Komisijos pirmininko pavaduotojas

Briuselis, 2017 m. rugsėjo 18 d.

Gerbiamam Stevenui Mnuchinui
JAV izdo sekretoriui
1500 Pennsylvania Avenue, NW
Washington, DC 20220

Gerb. Sekretoriau S. Mnuchinai.

su pasitenkinimu pranešu, kad rengiamės pasirašyti Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų dvišalį susitarimą dėl prudencinių draudimo ir perdraudimo priemonių (toliau – Susitarimas), kurio tekstas pridedamas prie šio laiško. Dėl galutinio teisės akto teksto anglų kalba Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos atstovai susitarė 2017 m. sausio 12 d.

Abi šalys užbaigė visas vidaus procedūras, reikalingas pasirašyti Susitarimą. Šalys pripažįsta Europos Sąjungos kalbų vartojimo tvarką. Europos Komisija atkreipė dėmesį į Tarybos sprendime, kuris buvo priimtas 2017 m. rugsėjo 15 d., išdėstytą tekstą dėl šio Susitarimo:

Šis Susitarimas pasirašomas anglų kalba Pagal Sąjungos teisę Sąjunga šį susitarimą parengia taip pat bulgarų, kroatų, čekų, danų, nyderlandų, estų, suomių, prancūzų, vokiečių, graikų, vengrų, italų, latvių, lietuvių, maltiečių, lenkų, portugalų, rumunų, slovakų, slovėnų, ispanų ir švedų kalbomis. Šių papildomų teksto versijų kitomis kalbomis autentiškumas turėtų būti patvirtintas Europos Sąjungai ir Jungtinėms Amerikos Valstijoms apsikeičiant diplomatinėmis notomis. Visos versijos, kurių autentiškumas buvo patvirtintas, turi vienodą vertę.

Jungtinės Amerikos Valstijos patvirtina savo išipareigojimą dirbti kartu su Europos Sąjunga, atsižvelgiant į Tarybos sprendimą, sprendžiant prašymų dėl papildomų šio Susitarimo teksto versijų kitomis kalbomis autentiškumo patvirtinimo klausimą.

Su pasitenkinimu patvirtinu, kad šio Susitarimo anglų kalba pasirašymas yra pagrindas, kuriuo remdamosi Šalys pasikeičia laiškais siekdamos pradėti laikiną jo taikymą. Procedūros dėl šio Susitarimo įsigaliojimo, kaip ir procedūros dėl laikino taikymo po pasirašymo, ir versijų kitomis kalbomis autentiškumo patvirtinimas yra atskiri procesai.

Šį pasikeitimą laiškais Europos Sąjunga paskelbs kartu su Susitarimo tekstu.

Tokį patį laišką nusiunčiau ir Ambasadoriui R. Lighthizeriui

Pagarbiai

Valdis DOMBROVSKIS
Europos Komisijos pirmininko pavaduotojas

2017 m. rugsėjo 22 d.

Valdžiui Dombrovskiui
Pirmininko pavaduotojui
Europos Komisija
Briuselis, Belgija

Gerb. Komisijos pirmininko pavaduotojau V. Dombrovski,

su pasitenkinimu pranešame, kad rengiamės pasirašyti Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos dvišalį susitarimą dėl prudencinių draudimo ir perdraudimo priemonių (toliau – Susitarimas), kurio tekstas pridodamas prie šio laiško. Dėl galutinio teisės akto teksto anglų kalba Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos atstovai susitarė 2017 m. sausio 12 d.

Abi šalys užbaigė visas vidaus procedūras, reikalingas pasirašyti Susitarimą. Šalys pripažįsta Europos Sąjungos kalbų vartojimo tvarką. Europos Komisija atkreipė dėmesį į Tarybos sprendime, kuris buvo priimtas 2017 m. rugsėjo 15 d., išdėstytą tekstą dėl šio Susitarimo:

Šis Susitarimas pasirašomas anglų kalba Pagal Sąjungos teisę Sąjunga šį susitarimą parengia taip pat bulgarų, kroatų, čekų, danų, nyderlandų, estų, suomių, prancūzų, vokiečių, graikų, vengrų, italų, latvių, lietuvių, maltiečių, lenkų, portugalų, rumunų, slovakių, slovėnų, ispanų ir švedų kalbomis. Šių papildomų teksto versijų kitomis kalbomis autentiškumas turėtų būti patvirtintas Europos Sąjungai ir Jungtinėms Amerikos Valstijoms apsikeičiant diplomatinėmis notomis. Visos versijos, kurių autentiškumas buvo patvirtintas, turi vienodą vertę.

Jungtinės Amerikos Valstijos patvirtina savo išipareigojimą dirbti kartu su Europos Sąjunga, atsižvelgiant į Tarybos sprendimą, sprendžiant prašymų dėl papildomų šio Susitarimo teksto versijų kitomis kalbomis autentiškumo patvirtinimo klausimą.

Su pasitenkinimu patvirtiname, kad šio Susitarimo anglų kalba pasirašymas yra pagrindas, kuriuo remdamosi Šalys pasikeičia laiškais siekdamos pradėti laikiną jo taikymą. Procedūros dėl šio Susitarimo įsigaliojimo, kaip ir procedūros dėl laikino taikymo po pasirašymo, ir versijų kitomis kalbomis autentiškumo patvirtinimas yra atskiri procesai.

Šį pasikeitimą laiškais Europos Sąjunga paskelbs kartu su Susitarimo tekstu.

Pagarbiai

Sekretorius Steven T. MNUCHIN
JAV išdo departamentas

Ambasadorius Robert E. LIGHTHIZER
Jungtinių Valstijų prekybos atstovas

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/1794

2017 m. spalio 5 d.

kuriuo nustatomos palūkanų normos, taikytinos apskaičiuojant su supirkimu, saugojimu ir realizavimu susijusių intervencijos priemonių finansavimo išlaidas EŽŪGF 2018 ataskaitiniais metais

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 ⁽¹⁾, ypač į jo 20 straipsnio 1 ir 4 dalis,

pasikonsultavusi su Žemės ūkio fondų komitetu,

kadangi:

- (1) pagal Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 906/2014 ⁽²⁾ 3 straipsnio 1 dalies a punktą išlaidos, susijusios su finansavimo išlaidomis, valstybių narių patirtomis kaupiant lėšas, skirtas produktams supirkti, apskaičiuojamos pagal to reglamento I priede nustatytus metodus;
- (2) Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 906/2014 I priedo I dalies 1 punkte numatyta, kad šios finansavimo išlaidos turi būti apskaičiuojamos taikant Sąjungoje galiojančią vienodą palūkanų normą, kurią kiekvienų ataskaitinių metų pradžioje nustato Komisija. Ši palūkanų norma atitinka EURIBOR terminuotų 3 mėnesių ir 12 mėnesių palūkanų normų vidurkį, nustatomą per Komisijos nustatytą šešių mėnesių ataskaitinį laikotarpį iki valstybėms narėms pateikiant minėtojo priedo I dalies 2 punkto pirmoje pastraipoje nurodytą pranešimą, šias palūkanas paskirstant atitinkamai vieno trečdalių ir dviejų trečdalių santykiu;
- (3) siekiant nustatyti atitinkamais ataskaitiniais metais taikomą palūkanų normą Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 906/2014 I priedo I dalies 2 punkto pirmoje pastraipoje nustatyta, kad Komisijos prašymu valstybės narės turi jai ne vėliau kaip iki prašyme pateikto termino nurodyti vidutinę palūkanų normą, kurią jos iš tikrųjų taikė per to priedo I dalies 1 punkte nurodytą ataskaitinį laikotarpį;
- (4) be to, remiantis Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 906/2014 I priedo I dalies 2 punkto antra pastraipa, jei valstybė narė nepateikia pranešimo to punkto pirmoje pastraipoje nurodyta forma ir iki joje nurodyto termino, turi būti laikoma, kad tos valstybės narės mokamų palūkanų norma yra 0 %. Jei kuri nors valstybė narė praneša neturėjusi jokių su palūkanomis susijusių išlaidų, nes ataskaitiniu laikotarpiu ji valstybės sandėliuose žemės ūkio produktų neturėjo, Komisija tą palūkanų normą turi nustatyti remdamasi minėto punkto trečia pastraipa;
- (5) pagal Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 906/2014 I priedo I dalies 3 punktą remiantis to priedo I dalies 2 punktu nustatyta palūkanų norma turi būti lyginama su vienoda palūkanų norma, nustatyta pagal minėto priedo I dalies 1 punktą. Kiekvienai valstybei narei turi būti taikoma mažesnioji iš šių dviejų palūkanų normų. Tačiau siekiant kompensuoti valstybių narių išlaidas į neigiamas palūkanų normas negalima atsižvelgti;
- (6) EŽŪGF 2018 ataskaitiniais metais taikysimos palūkanų normos turėtų būti nustatomos atsižvelgiant į tuos įvairius veiksnius;
- (7) kad būtų išvengta teisinio vakuomo, susijusio su palūkanų norma, taikytina apskaičiuojant intervencijos priemonių finansavimo išlaidas, tikslinga nustatyti, kad naujoji norma būtų taikoma atgaline data nuo 2017 m. spalio 1 d.,

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 549.

⁽²⁾ 2014 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 906/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatos dėl valstybės intervencijos išlaidų (OL L 255, 2014 8 28, p. 1).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Nustatoma, kad išlaidų, susijusių su Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) 2018 ataskaitiniams metams priskiriamomis finansinėmis išlaidomis, kurias valstybės narės patyrė kaupdamos lėšas produktams supirkti, nekintamos palūkanų normos, numatytos Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 906/2014 I priede, remiantis to reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktu, yra 0 %.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2017 m. spalio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. spalio 5 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/1795**2017 m. spalio 5 d.**

kuriuo tam tikriems importuojamiems Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos kilmės plokščiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas ir baigiamas tyrimas dėl tam tikrų importuojamų Serbijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ⁽¹⁾, ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis,

kadangi:

1. PROCEDŪRA**1.1. Inicijavimas**

- (1) 2016 m. liepos 7 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 (toliau – pagrindinis reglamentas) 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl tam tikrų į Sąjungą importuojamų Brazilijos, Irano, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie inicijavimą ⁽²⁾ (toliau – pranešimas apie inicijavimą).
- (2) Tyrimas buvo inicijuotas gavus gamintojų, kurie pagamina daugiau nei 90 % visų Sąjungoje pagaminamų tam tikrų plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, vardu 2016 m. gegužės 23 d. Europos plieno asociacijos (toliau – EUROFER arba skundo pateikėjas) pateiktą skundą.

1.2. Suinteresuotosios šalys

- (3) Pranešime apie inicijavimą suinteresuotosios šalys paragintos pranešti apie save Komisijai, kad galėtų dalyvauti tyrime. Komisija skundo pateikėjui, kitiems žinomiems Sąjungos gamintojams, žinomiems eksportuojantiems gamintojams, nagrinėjamųjų šalių valdžios institucijoms, žinomiems importuotojams, tiekėjams ir naudotojams, prekyautojams ir žinomoms susijusioms asociacijoms konkrečiai pranešė apie inicijavimą ir paragino juos dalyvauti.
- (4) Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė raštu pareikšti savo nuomonę ir pateikti prašymą išklaudyti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui. Visos suinteresuotosios šalys, kurios to prašė ir nurodė svarbias priežastis, dėl kurių reiktų jas išklaudyti, buvo išklausytos.

1.3. Atranka

- (5) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį gali vykdyti suinteresuotųjų šalių atranką.

⁽¹⁾ OL L 176, 2016 6 30, p. 21.

⁽²⁾ Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Brazilijos, Irano, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno inicijavimą (OL C 246, 2016 7 7, p. 7).

a) *Sąjungos gamintojų atranka*

- (6) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė preliminariai atrinkusi Sąjungos gamintojus. Komisija bendroves atrinko remdamasi didžiausia tipine gamybos ir pardavimo apimtimi ir atsižvelgdama į geografinį išsidėstymą. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis teikti pastabas dėl preliminariai atrinktų bendrovių, tačiau jokių pastabų negavo.
- (7) Taigi galutinai atrinktos bendrovės yra šeši Sąjungos gamintojai penkiose skirtingose valstybėse narėse. Joms tenka daugiau kaip 45 % Sąjungos gamybos.

b) *Nesusijusių importuotojų atranka*

- (8) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina (o jei būtina – kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija nesusijusių importuotojų paprašė pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Visi septyni apie save pranešę importuotojai priklausė konsorciui, pavadintam „Plokščių karštojo valcavimo produktų importo konsorciui“ (toliau – konsorciumas). Šį konsorciumą šiam tyrimui *ad hoc* principu įkūrė daugiau kaip 30 naudotojų ir nesusijusių importuotojų, kurių didžioji dalis, bet ne jie visi, įsikūrę Italijoje. Dauguma šių bendrovių yra MVĮ.
- (9) „Stemcor London Ltd“, vienas iš konsorciumo narių, savanoriškai sutiko visapusiškai bendradarbiauti, pateikęs klausimyno atsakymus. Šis nesusijęs importuotojas buvo įsikūręs Londone, Jungtinėje Karalystėje, ir jo prekybos pagrindiniu produktu apyvarta per tiriamąjį laikotarpį viršijo 30 mln. GBP. Šis nesusijęs importuotojas buvo patikrintas vietoje.

c) *Eksportuojančių gamintojų atranka*

- (10) Atsižvelgiant į tai, kad Irane, Rusijoje, Serbijoje ir Ukrainoje yra nedaug žinomų eksportuojančių gamintojų, buvo numatyta šioms šalims netaikyti atrankos.
- (11) Atsižvelgusi į tai, kad eksportuojančių gamintojų Brazilijoje gali būti daug, Komisija visų Brazilijos eksportuojančių gamintojų paprašė pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją, kad galėtų nuspręsti, ar būtina atranka, ir jei ji būtina – atrinkti bendroves. Be to, Komisija Brazilijos atstovybės Europos Sąjungoje paprašė nurodyti kitus eksportuojančius gamintojus, kurie galbūt norėtų dalyvauti atliekant tyrimą, ir (arba) su jais susisiekti.
- (12) Penki gamintojai pateikė informaciją ir sutiko būti atrinkti. Komisija nustatė, kad dvi iš šių bendrovių yra susijusios, tad jas laikė vienu eksportuojančiu gamintoju (grupe).
- (13) Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį Komisija atrinko tris eksportuojančius gamintojus, remdamasi didžiausia tipine nagrinėjamojo produkto eksporto į Sąjungą apimtimi, kurią būtų galima pagrįstai ištirti per turimą laiką. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalį dėl atrinktų bendrovių konsultuotasi su visais žinomais eksportuojančiais gamintojais ir Brazilijos valdžios institucijomis. Jokių pastabų negauta.
- (14) Kaip nurodė keturi bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai, atrinktomis bendrovėmis tenka 97,3 % viso Brazilijos eksporto į Sąjungą.

1.4. Klausimyno atsakymai

- (15) Komisija klausimynus išsiuntė skundo pateikėjui, visiems atrinktiems Sąjungos gamintojams, visiems žinomiems Irano, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos eksportuojantiems gamintojams bei trimis atrinktiems Brazilijos gamintojams, taip pat naudotojams ir importuotojams, kurie apie save pranešė per pranešime apie inicijavimą nustatytą terminą.
- (16) Klausimyno atsakymus pateikė EUROFER, šeši atrinkti Sąjungos gamintojai ir su jais susiję plieno gaminių centrai, vienas konsorciumo vardu atsakymus pateikęs naudotojas, vienas atrinktas nesusijęs importuotojas ir devynios nagrinėjamųjų šalių eksportuojančių gamintojų grupės.
- (17) Be to, konsorciumas pateikė pastabų po šio tyrimo inicijavimo. Pastabų inicijavus tyrimą pateikė dar keletas kitų naudotojų, daugiausia iš Lenkijos ir Baltijos valstybių, taip pat Latvijos darbdavių konfederacija ir Latvijos mašinų gamybos ir metalo apdirbimo pramonės asociacija.

1.5. Tikrinamieji vizitai

- (18) Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kuri, jos nuomone, buvo reikalinga, kad būtų galima padaryti išvadas dėl dempingo, jo daromos žalos ir Sąjungos interesų. Pagal pagrindinio reglamento 16 straipsnį tikrinamieji vizitai buvo surengti šių bendrovių patalpose:

Sąjungos gamintojų:

- „ThyssenKrupp Steel Europe AG“, Duisburgas, Vokietija;
- „Tata Steel IJmuiden BV“, Šiaurės Velsenas, Nyderlandai;
- „Tata Steel UK Limited“, Port Talbotas, Pietų Velsas, Jungtinė Karalystė;
- „ArcelorMittal Mediterranée SAS“, Pajūrio Fosas, Prancūzija;
- „ArcelorMittal Atlantique Et Lorraine“, Diunkerkas, Prancūzija;
- „ArcelorMittal España SA“, Gosonas, Ispanija;

naudotojo:

- „Marcegaglia Carbon Steel Spa“, Gacoldo delji Ipolitis, Italija;

nesusijusio importuotojo:

- „Stemcor London Ltd“, Londonas, Jungtinė Karalystė;

Irano eksportuojančio gamintojo:

- „Mobarakeh Steel Company“, Mobarakehas, Isfahano provincija, Iranas;

susijusio Sąjungos prekiautojo:

- „Tara Steel Trading GmbH“, Diuseldorfas, Vokietija;

Rusijos eksportuojančių gamintojų:

- „Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works“ (toliau – PJSC MMK arba MMK), Magnitogorskas;
- „Novolipetsk Steel“ (toliau taip pat NLMK), Lipetskas;
- „PAO Severstal“ (toliau – „Severstal“), Čerepovecas;

susijusio paslaugų, susijusių su plieno gaminiais, centro, prekiautojo ir (arba) importuotojo Sąjungoje:

- „SIA Severstal Distribution“, Ryga, Latvija;

susijusių prekiautojų ir (arba) importuotojų už Sąjungos ribų:

- „NOVEX Trading (Swiss) SA“ (toliau – „Novex“), Luganas, Šveicarija;
- „MMK Steel Trade AG“, Luganas, Šveicarija;
- „Severstal Export GmbH“ (toliau – SSE), Luganas, Šveicarija.

Serbijos eksportuojančio gamintojo:

- „Zelezara Smederevo d.o.o.“, Smederevas, Serbija;

susijusio Sąjungos importuotojo:

- „Pikaro, s.r.o.“, Košicė, Slovakija;

Ukrainos eksportuojančių gamintojų:

Metinvest Group

- „Integrated Iron and Steel Works Zaporizhstal, PJSC“, Zaporožė, Ukraina;
- „Ilyich Iron and Steel Works of Mariupol, PJSC“, Mariupolis, Ukraina (patikrinta nuotoliniu būdu iš „Metinvest International SA“ (Ženeva, Šveicarija) biurų);

susijusio Ukrainos prekiautojo:

- „Limited Liability Company Metinvest-SMC, LLC“, Kijevas, Ukraina;

susijusio prekiautojo už Sąjungos ribų:

- „Metinvest International SA“, Ženeva, Šveicarija;

susijusio Sąjungos importuotojo:

— „Ferriera Valsider S.p.A“, Valežė di Opeano, Veronos provincija, Italija;

Brazilijos eksportuojančių gamintojų:

— „ArcelorMittal Brasil S.A“, Sera, Brazilija;

— „Companhia Siderúrgica Nacional“, San Paulas, Brazilija;

— Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A., Belo Horizontė, Brazilija;

susijusio paslaugų, susijusių su plieno gaminiais, centro, prekiautojo ir (arba) importuotojo Sąjungoje:

— „Lusosider Aços Planos S.A“, Lisabona, Portugalija.

1.6. Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis

- (19) Atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2015 m. liepos 1 d. – 2016 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2013 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

1.7. Importo registracija

- (20) 2016 m. spalio 11 d. skundo pateikėjas pateikė prašymą registruoti nagrinėjamųjų šalių kilmės importuojamus tam tikrus plokščius karštojo valcavimo produktus iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalį. 2016 m. lapkričio 21 d. skundo pateikėjas pateikė atnaujintus importo duomenis, susijusius su jo registracijos prašymu. Kruopščiai išnagrinėjusi šį prašymą ir patvirtinamuosius duomenis, Komisija padarė išvadą, kad registravimo sąlygos tenkinamos tik importo iš Brazilijos ir Rusijos atveju.
- (21) Taigi, 2017 m. sausio 6 d. Komisija paskelbė Komisijos įgyvendinimo reglamentą, pagal kurį nuo 2017 m. sausio 6 d. taikomas reikalavimas registruoti tam tikrus importuojamus Brazilijos ir Rusijos kilmės plokščius karštojo valcavimo produktus iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno ⁽¹⁾.

1.8. Tolesnė procedūra

- (22) 2017 m. balandžio 4 d. Komisija, pateikusi informacinį dokumentą (toliau – informacinis dokumentas), visoms suinteresuotosioms šalims pranešė, kad ji tęs tyrimą, nenustatydama laikinųjų priemonių į Sąjungą importuojamam nagrinėjamųjų šalių kilmės nagrinėjamajam produktui. Informaciniame dokumente buvo išdėstyti pagrindiniai faktai ir aplinkybės, kuriais remdamasi Komisija nusprendė tęsti tyrimą nenustatydama laikinųjų priemonių.
- (23) Po informacinio dokumento paskelbimo suinteresuotosios šalys raštu pateikė savo pastabas dėl atskleistos informacijos ir nustatytųjų faktų. Suinteresuotosioms šalims, kurios prašė būti išklaustos, buvo suteikta tokia galimybė.
- (24) 2017 m. gegužės 4 d., dalyvaujant prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui, buvo išklaustas skundo pateikėjas. 2017 m. gegužės 15 d. buvo išklausti du Rusijos eksportuojantys gamintojai – MMK ir „PAO Severstal“. 2017 m. birželio 1 d. buvo išklaustas konsorciumas. 2017 m. birželio 8 d. buvo antrą kartą išklaustas skundo pateikėjas. Be to, 2017 m. birželio 13 d. buvo išklaustas Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest Group“.
- (25) Prieš priimdama galutinį sprendimą, Komisija išnagrinėjo visas pastabas dėl informacinio dokumento, kurias žodžiu ir raštu pateikė suinteresuotosios šalys. Į šias pastabas atsižvelgta šiame reglamente.
- (26) Be to, inicijuojant tyrimą apie save pranešusių naudotojų Komisija paprašė pateikti daugiau duomenų apie mašinų gamybos sektorių ir kitus sektorius, kad galėtų tiksliau įvertinti galimą priemonių poveikį tolesnės gamybos grandies sektoriams, išskyrus vamzdžių ir vamzdelių sektorių. Ji taip pat paragino suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas dėl tinkamos priemonių formos, jeigu tokios priemonės būtų nustatytos.

⁽¹⁾ 2017 m. sausio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/5, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti importuojamus tam tikrus Rusijos ir Brazilijos kilmės plokščius karštojo valcavimo produktus iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno (OL L 3, 2017 1 6, p. 1).

- (27) Po informacinio dokumento atskleidimo apie save pranešė 18 papildomų naudotojų, kurie paprašė juos įregistruoti kaip suinteresuotąsias šalis. Kaip suinteresuotosios šalys buvo įregistruoti 17 iš šių 18 naudotojų. Septyni iš šių 18 naudotojų paprašė užtikrinti anonimiškumą, nes baiminosi keršto. Iš šių septynių naudotojų prašymų buvo patenkinti šeši. Likęs vienas naudotojas nebuvo įregistruotas kaip suinteresuotoji šalis, nes nepagrindė savo prašymo užtikrinti anonimiškumą, nors jam apie tai buvo kelis kartus priminta.
- (28) Be to, Komisija ir toliau ieškojo bei tikrino visą informaciją, kurią laikė reikalinga galutinėms išvadoms padaryti. Todėl ji šešiams atrinktiems Sąjungos gamintojams, 74 naudotojams (įskaitant konsorciumo narius) ir 12 naudotojų asociacijų nusiuntė papildomus klausimynus dėl laikotarpio po tiriamojo laikotarpio (toliau – laikotarpis po TL).
- (29) Klausimyno dėl laikotarpio po tiriamojo laikotarpio atsakymus pateikė visi šeši Sąjungos gamintojai ir 23 naudotojai. Be to, dvi iš 12 naudotojų asociacijų pateikė papildomos informacijos. Skundo pateikėjui, vienam Sąjungos gamintojui ⁽¹⁾ ir atrinktiems naudotojams (daugiausia ⁽²⁾ atsižvelgiant į geografinį pasiskirstymą) taip pat buvo pranešta, kad Komisijos tarnybos atitinkamus duomenis patikrins vietoje.
- (30) Po to 2017 m. gegužės 29 d. – birželio 9 d. buvo atlikti penki papildomi tikrinamieji vizitai, kurie buvo surengti šių Europos Sąjungos suinteresuotųjų šalių patalpose:
- „ThyssenKrupp Steel Europe AG“, Duisburgas, Vokietija (Sąjungos gamintojas);
 - „HUS Ltd“, Plovdivas, Bulgarija (naudotojas ir konsorciumo narys, kaip minėta 8 konstatuojamojoje dalyje);
 - „Technotubi SpA“, Alfianelas, Italija (naudotojas ir konsorciumo narys);
 - vienas Italijos naudotojas, kuris nepriklausė konsorciumui ir nenorėjo būti įvardytas;
 - EUROFER.
- (31) Visoms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir motyvus, kuriais remdamasi Komisija ketino nustatyti galutines antidempingo priemones. Joms taip pat buvo nustatytas laikotarpis, per kurį, atskleidus galutinius faktus, jos galėjo pareikšti prieštaravimus.
- (32) Po galutinio faktų atskleidimo 2017 m. liepos 17 d. (toliau – galutinis atskleidimas), 2017 m. liepos 27 d., dalyvaujant prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui, buvo dar kartą išklaustas skundo pateikėjas. Per klausymą EUROFER iškėlė keletą procedūrinių ir esminių klausimų.
- (33) Kalbėdama apie procedūrinius klausimus, ji įrodinėjo, kad Komisija neatsižvelgė į prekybos bylas nagrinėjančio pareigūno rekomendacijas, kurias jis pateikė po 2017 m. gegužės 4 d. įvykusio klausymo (žr. 24 konstatuojamąją dalį). Bylas nagrinėjantis pareigūnas savo 2017 m. birželio 23 d. ataskaitoje laikėsi nuomonės, kad, prieš atlikdamos Sąjungos interesų vertinimą, tarnybos turėtų atskleisti dempingo ir žalos skirtumų dydžius, „*nenurodydamos atliekant skaičiavimus naudotų faktinių duomenų*“ ⁽³⁾. Be to, jis Komisijos tarnybas paragino „*laiku atskleisti galutinį dokumentą suinteresuotosioms šalims ir suteikti pakankamai laiko – bent 30 dienų, vietoj įprasto 10 dienų laikotarpio, – pastaboms pateikti*“ ⁽⁴⁾.
- (34) Komisija pažymėjo, kad bylas nagrinėjančio pareigūno rekomendacijas ji gavo 2017 m. birželio 23 d., o ši data buvo artima galutinio faktų atskleidimo datai (2017 m. liepos 17 d.). Dėl žalos skirtumo ji nusprendė, kad papildomas pirminių skaičių atskleidimas be pagrindžiančių skaičiavimų birželio pabaigoje neduotų daug naudos, nes suinteresuotosioms šalims artimiausioje ateityje, kai būtų galutinai atskleisti faktai, vis vien būtų pateikti išsamūs žalos skirtumo skaičiavimai. Per 2017 m. liepos 27 d. surengtą klausymą EUROFER iš tiesų patvirtino, kad gautame bendrajame informacijos atskleidimo dokumente buvo pateikta išsami informacija apie žalos skirtumą ir kad šis klausimas tapo nebeaktualus. Dėl pastabų pateikimo po galutinio faktų atskleidimo termino pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad į pareiškimus, pateiktus po galutinio faktų atskleidimo, atsižvelgiama tik tuo atveju, jeigu jie gauti „per kiekvienu konkrečiu atveju Komisijos nustatytą laikotarpį, kuris yra bent dešimt dienų“. Galutinis faktų atskleidimo dokumentas suinteresuotosioms šalims buvo

⁽¹⁾ Šis Sąjungos gamintojas buvo pasirinktas dėl to, kad buvo vienas iš tų atrinktų Sąjungos gamintojų, kurie įrodinėjo, jog galėtų per trumpą laiką padidinti savo pajėgumus.

⁽²⁾ Be to, du naudotojai, kurie priklausė konsorciumui, pasisakė prieš priemonių nustatymą. Tačiau kitas Italijos naudotojas, kuris apie save pranešė vėlyvame tyrimo etape, pritarė priemonių nustatymui.

⁽³⁾ 2017 m. birželio 23 d. prekybos bylas nagrinėjančio pareigūno ataskaita, HO/AK ju-ca-11.ho(2017)3604029, p. 3.

⁽⁴⁾ 2017 m. birželio 23 d. prekybos bylas nagrinėjančio pareigūno ataskaita, HO/AK ju-ca-11.ho(2017)3604029, p. 4.

pateiktas 2017 m. liepos 17 d., o pastaboms pateikti buvo nustatytas 2017 m. rugpjūčio 7 d. terminas, t. y. buvo numatytas trijų savaičių laikotarpis. Nors šis terminas yra trumpesnis negu bylas nagrinėjančio pareigūno rekomenduotas 30 dienų laikotarpis, visgi buvo skirta dvigubai daugiau laiko, palyginti su teisės aktais nustatytu būtiniausiu laikotarpiu. Todėl Komisija manė, kad ji iš esmės laikėsi šios bylas nagrinėjančio pareigūno rekomendacijos, būtent, skirti „pakankamai“ laiko pateikti naudingas pastabas apie dokumentą, kuriame pakartotinai pateikta didelė dalis informacijos, kuria Komisija jau buvo pasidalijusi su šalimis balandžio 4 d. pateiktame informaciniame dokumente (žr. 22 konstatuojamąją dalį).

- (35) Esminius klausimus, kurie buvo pateikti bylas nagrinėjančiam pareigūnui, Komisija nusprendė išnagrinėti atitinkamose šio reglamento dalyse, nes jie buvo iškelti ir rašytinėse pastabose, kurios buvo pateiktos po galutinio faktų atskleidimo.
- (36) 2017 m. rugpjūčio 3 d. buvo išklaustas Irano eksportuojantis gamintojas, t. y. „Mobarakeh Steel Company“. Irano eksportuojantis gamintojas per klausymą iškėlė su juo susijusiuose dempingo skaičiavimuose padarytos korektūros klaidos klausimą. Eksportuojantis gamintojas paaiškino, kad tam tikros vertės buvo klaidingai suapvalintos, galbūt dėl jų ilgio.
- (37) Komisija išnagrinėjo šį teiginį ir padarė išvadą, kad su šiuo Irano eksportuojančiu gamintoju susijusiuose dempingo skaičiavimuose iš tiesų buvo padaryta korektūros klaida, kurią reikėjo ištaisyti. Taigi, dempingo skirtumą ir juo grindžiamus rodiklius reikėjo perskaičiuoti ir buvo gautas toks rezultatas: patikslintas „Mobarakeh Steel Company“ apskaičiuotas dempingo skirtumas ir antidempingo muito dydis sudarė 17,9 %, todėl patikslinta minimali importo kaina, pakoreguota atsižvelgus į padidėjusias žaliavų kainas, sudarė 468,49 EUR už toną.
- (38) 2017 m. rugpjūčio 4 d. atlikus papildomą galutinį faktų atskleidimą, visoms šalims buvo atitinkamai pranešta apie šį pakeitimą ir jos buvo paragintos pateikti pastabų šiuo klausimu.
- (39) Prieš priimdama galutinį sprendimą, Komisija išnagrinėjo visas pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo ir papildomo galutinio faktų atskleidimo, kurias žodžiu ir raštu pateikė suinteresuotosios šalys. Šiame reglamente atsižvelgta į šias pastabas, o išvados tam tikrais atvejais buvo atitinkamai pakeistos.

2. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. Nagrinėjamasis produktas

- (40) Plokšti karštojo valcavimo produktai iš plieno gaminami juos karštai valcuojant. Tai yra metalo formavimo procesas, kai karštas metalas perleidžiamas tarp vienos ar daugiau porų karštų valcų, kad būtų sumažintas ir suvienodintas storis, kai metalo temperatūra viršija jo rekristalizacijos temperatūrą. Jie gali būti pateikiami įvairiomis formomis: ritiniuose (įrieibinti arba ne, ėsinti arba ne), kaip atraizos (lakštai) arba siauros juostos.
- (41) Plokšti karštojo valcavimo produktai iš plieno naudojami dviem pagrindinėms paskirtims. Pirma, jie yra pirminė žaliava įvairiems tolesnės gamybos grandies pridėtinės vertės plieno produktams gaminti, pradedant plokščiais šaltojo valcavimo ⁽¹⁾ ir dengtais plieno produktais. Antra, jie naudojami kaip pramonės žaliava, kurią galutiniai naudotojai, įskaitant statybos (plieno vamzdelių gamybos), laivų statybos, dujų talpyklų, mašinų, slėginių indų ir energijos vamzdinių sektorių, įsigyja įvairiais tikslais.
- (42) Antidempingo tyrime dėl tam tikrų importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno ⁽²⁾ Komisija nepriskyrė įrankinio plieno ir greitapjovio plieno produkto apibrėžtajai sričiai.
- (43) Šio konkretaus tyrimo metu negavusi jokių pastabų dėl produkto apibrėžtosios srities ir panašaus produkto ir siekdama užtikrinti, kad įvairiuose tyrimuose, susijusiuose su tam tikrais plokščiais karštojo valcavimo produktais iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, būtų taikoma tokia pat produkto apibrėžtoji sritis, Komisija nusprendė įrankinio plieno ir greitapjovio plieno produkto apibrėžtajai sričiai nepriskirti ir šiuo atveju.
- (44) Suinteresuotosioms šalims apie šias išimtis buvo pranešta informaciniu dokumentu. Komisija šiuo atžvilgiu negavo jokių pastabų.

⁽¹⁾ Šaltojo valcavimo procesas apibrėžiamas taip: lakštas arba juosta, pirmiau karštai valcuoti ir ėsinti, perleidžiami per šaltus valcus, t. y. esant žemesnei nei metalo minkštėjimo temperatūrai.

⁽²⁾ 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1778, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokšties karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 272, 2016 10 7, p. 33).

- (45) Todėl nagrinėjamas produktas (toliau – plokšti karštojo valcavimo produktai) buvo apibrėžtas kaip tam tikri Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos kilmės plokšti valcavimo produktai iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, suvynioti arba nesuvynioti į ritinius (įskaitant atraižas ir siauras juostas), po karštojo valcavimo toliau neapdoroti, neplakiruoti, nepadengti arba neapvilkti.

Nagrinėjamajam produktui nepriskiriami:

- produktai iš nerūdijančiojo plieno ir orientuoto grūdėtumo silicinio elektrotechninio plieno,
- produktai iš įrankinio plieno ir greitapjovio plieno,
- produktai, nesuvynioti į ritinius, be reljefinių raštų, kurių storis didesnis kaip 10 mm ir kurių plotis ne mažesnis kaip 600 mm, ir
- produktai, nesuvynioti į ritinius, be reljefinių raštų, kurių storis ne mažesnis kaip 4,75 mm, bet ne didesnis kaip 10 mm, ir kurių plotis ne mažesnis kaip 2 050 mm.

Nagrinėjamojo produkto KN kodai šiuo metu yra 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10, 7225 30 90, ex 7225 40 60, 7225 40 90, ex 7226 19 10, 7226 91 91 ir 7226 91 99.

2.2. Panašus produktas

- (46) Atlikus tyrimą nustatyta, kad toliau išvardytų produktų pagrindinės fizinės savybės ir pagrindinė naudojimo paskirtis yra tokios pačios:
- a) nagrinėjamojo produkto;
 - b) nagrinėjamųjų šalių vidaus rinkoje gaminamo ir parduodamo produkto;
 - c) Sąjungoje Sąjungos pramonės gaminamo ir parduodamo produkto.
- (47) Negavusi jokių pastabų, Komisija patvirtino, kad nagrinėjamosiose šalyse gaminamas ir parduodamas nagrinėjamas produktas ir Sąjungos pramonės gaminamas ir parduodamas nagrinėjamas produktas yra panašūs produktai, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje.

3. DEMPINGAS

3.1. Bendroji metodika

- (48) Šiame skirsnyje Komisija išdėstė bendrąją metodiką, kurią taikė apskaičiuodama dempingą. Prireikus visi su konkrečia šalimi ar bendrove susiję dempingo skaičiavimo klausimai aptarti su konkrečia šalimi susijusiame skirsnyje.

3.1.1. Normalioji vertė

- (49) Remdamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi Komisija pirmiausia nagrinėjo, ar bendra kiekvieno bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo pardavimo vidaus rinkoje apimtis buvo tipiška. Pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei eksportuojančio gamintojo bendra panašaus produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos nagrinėjamojo produkto pardavimo per tiriamąjį laikotarpį eksportui į Sąjungą apimties.

Netipiškų rūšių produkto (t. y. tų, kurių pardavimas vidaus rinkoje sudarė mažiau kaip 5 % pardavimo eksportui į Sąjungą arba kurių vidaus rinkoje iš viso nebuvo parduota) normalioji vertė buvo apskaičiuota pagal kiekvienos rūšies produkto gamybos sąnaudas, pridėjus pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas bei pelną. Vertinant pardavimą vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis, remtasi pelnu parduodant kiekvienos iš nagrinėjamųjų rūšių produktą. Vertinant visus kitus sandorius, kurie buvo sudaromi ne įprastomis prekybos sąlygomis, remtasi vidutiniu pelnu.

Po to Komisija nustatė vidaus rinkoje parduodamo produkto rūšis, kurios buvo tokios pačios arba panašios į produkto, parduodamo eksportui į Sąjungą, rūšis, ir pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį nagrinėjo, ar kiekvieno bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo kiekvienos rūšies produkto pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas. Tam tikros rūšies produkto pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei tiriamuoju laikotarpiu bendra tos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % bendros tos pačios ar panašios rūšies produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties.

- (50) Vėliau Komisija nustatė kiekvienos rūšies produkto pelningo pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams dalį tiriamuoju laikotarpiu, siekdama nuspręsti, ar apskaičiuojant normaliąją vertę remtis faktinėmis vidaus rinkos pardavimo kainomis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį.
- (51) Normalioji vertė buvo grindžiama faktine kiekvienos rūšies produkto vidaus rinkos kaina neatsižvelgiant į tai, ar toks pardavimas pelningas, ar ne, jeigu:
- d) tam tikros rūšies produkto, parduoto grynąja pardavimo kaina, kuri yra lygi apskaičiuotoms gamybos sąnaudoms arba už jas didesnė, pardavimo apimtis sudarė daugiau kaip 80 % visos tos rūšies produkto pardavimo apimties ir
 - e) vidutinė svertinė tos rūšies produkto pardavimo kaina yra lygi vieneto gamybos sąnaudoms arba už jas didesnė.
- (52) Šiuo atveju normalioji vertė buvo tos rūšies produkto vidutinė svertinė viso pardavimo vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu kaina.
- (53) Normalioji vertė buvo grindžiama faktine kiekvienos rūšies produkto, pelningai parduoto vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu, vidaus rinkos kaina, jeigu:
- a) tam tikros rūšies produkto pelningo pardavimo apimtis sudaro ne daugiau kaip 80 % visos šios rūšies produkto pardavimo apimties arba
 - b) vidutinė svertinė šios rūšies produkto kaina yra mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas.
- (54) Jeigu tam tikros rūšies panašus produktas įprastomis prekybos sąlygomis nebuvo visai parduodamas arba nebuvo parduotas pakankamas jo kiekis, taip pat jeigu vidaus rinkoje parduotas tam tikros rūšies produkto kiekis nebuvo tipiškas, Komisija normaliąją vertę apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalis.
- (55) Normalioji vertė buvo apskaičiuota prie kiekvieno bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo vidutinių panašaus produkto gamybos sąnaudų per tiriamąjį laikotarpį pridėjus:
- a) vidutines svertines pardavimo, bendrąsias ir administracines (PBA) išlaidas, kurias kiekvienas bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas patyrė per tiriamąjį laikotarpį įprastomis prekybos sąlygomis parduodamas panašų produktą vidaus rinkoje, ir
 - b) vidutinį svertinį pelną, kurį kiekvienas bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas gavo per tiriamąjį laikotarpį įprastomis prekybos sąlygomis parduodamas panašų produktą vidaus rinkoje.

3.1.2. Eksporto kaina

- (56) Eksportuojantys gamintojai į Sąjungą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams arba per susijusias bendroves, veikiančias kaip prekiautojai ir (arba) importuotojai.
- (57) Jeigu eksportuojantis gamintojas nagrinėjamąjį produktą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje, taip pat ir per prekiautojus, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksporto kaina buvo nustatyta remiantis už eksportui į Sąjungą parduotą nagrinėjamąjį produktą faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina.
- (58) Jeigu eksportuojantys gamintojai nagrinėjamąjį produktą į Sąjungą eksportavo per susijusią bendrovę, veikiančią kaip importuotojas, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį eksporto kaina buvo apskaičiuota remiantis kaina, kuria importuotas produktas buvo pirmą kartą perparduotas nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje. Eksporto kaina pagal tą patį straipsnį buvo taip pat apskaičiuota, kai nagrinėjamasis produktas nebuvo perparduotas tokios pačios būklės, kokios jis buvo importuotas. Tokiais atvejais kaina buvo pakoreguota atsižvelgiant į visas išlaidas, kurios buvo patirtos nuo importo iki perpardavimo, įskaitant PBA išlaidas, ir į pelną.

3.1.3. Palyginimas

- (59) Komisija eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.

- (60) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą koregavo, kad būtų atsižvelgta į skirtumus, kurie turi poveikio kainoms ir kainų palyginamumui, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje.

3.2. Brazilija

- (61) Tiriamuoju laikotarpiu Brazilijoje buvo penki eksportuojantys gamintojai. Atrinkus bendroves, viena eksportuojanti bendrovė – „Aperam Inox América do Sul S.A.“ – Komisijai paaiškino, kad ji produktus, kurie buvo parduoti eksportui į Afriką ir kurie per Sąjungą buvo tik gabenti tranzitu, klaidingai nurodė kaip produktus, parduotus eksportui į Sąjungą. Taigi tiriamuoju laikotarpiu ji nagrinėjamojo produkto į Sąjungą neeksportavo. Ši bendrovė taip pat paaiškino, kad ji ir „ArcelorMittal Brasil S.A“ (toliau – AMB) turi bendrą akcininką. Tuo remdamasi, Komisija šias dvi bendroves nusprendė vertinti kaip susijusias bendroves.

„Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.“ (toliau – „Usiminas“) ir „Companhia Siderúrgica Nacional“ (toliau – CSN) taip pat turi bendrą akcininką. „Usiminas“ teigė, kad jos turėtų būti laikomos nesusijusiomis bendrovėmis, nes Brazilijos konkurencijos institucija šiuo metu vykdo tyrimą, dėl kurio CSN negali pasinaudoti jokiais su „Usiminas“ susijusiomis teisėmis. Komisija patikrino šį teiginį ir „Usiminas“ pateiktus įrodymus ir padarė išvadą, kad CSN negalėjo pasinaudoti turimomis su „Usiminas“ susijusiomis teisėmis. Komisija pritarė šiam teiginiui ir šias bendroves laikė nesusijusiomis. Nė viena iš bendrovių nepareiškė jokių prieštaravimų, kai Komisija dokumentu, kuriuo bendrovėms buvo pranešta apie laikinųjų priemonių netaikymą, informavo apie savo sprendimą. Atliekant vėlesnes peržiūras, sprendimas, ar šios dvi bendrovės yra susijusios, ar ne, gali būti pakeistas, jeigu Brazilijos konkurencijos institucija ateityje priimtų kitokį sprendimą.

- (62) Vidaus rinkoje visi eksportuojantys gamintojai panašų produktą parduodavo tiesiogiai ir per susijusius bei nesusijusius prekyautojus. Didžioji dalis parduodamo panašaus produkto kiekio buvo toliau perdirbama į produktą, kuris arba likdavo toks pat kaip panašus produktas, arba tapdavo kitu tolesnės gamybos grandies produktu.
- (63) „Usiminas“ nagrinėjamąjį produktą į Sąjungą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams. Kiti du eksportuojantys gamintojai į Sąjungą daugiausia eksportavo neapdorotus (nesupjaustytus) ritinius, kuriuos jų susijusi bendrovė Sąjungoje perpardavinėjo arba toliau apdorodavo.

3.2.1. Normalioji vertė

- (64) Normalioji vertė trims eksportuojantiems gamintojams buvo nustatyta pagal bendrąją metodiką, nustatytą 3.1.1 skirsnyje.
- (65) Normalioji vertė šiems trims eksportuojantiems gamintojams buvo pagrįsta atitinkamai 14 %, 35 % ir 91 % į Sąjungą eksportuotų rūšių produktų, kurie sudarė atitinkamai 54 %, 78 % ir 99 % eksportui į Sąjungą parduoto kiekio, vidaus rinkos kaina. Kitų rūšių produktų normalioji vertė buvo apskaičiuota taip, kaip nurodyta 54 ir 55 konstatuojamosiose dalyse.
- (66) Po informacinio dokumento atskleidimo „Usiminas“ teigė, kad PBA išlaidų suma nebuvo apskaičiuota EXW lygmeniu ir kad tam tikros išlaidos nebuvo susijusios su nagrinėjamuoju produktu, todėl neturėjo būti įtrauktos į PBA išlaidų sumą.
- (67) Komisija šiam teiginiui pritarė ir atitinkamai patikslino PBA išlaidų sumą.
- (68) Po informacinio dokumento atskleidimo CSN teigė, kad nustatant PBA išlaidų sumą turėjo būti remtasi paskutine PBA išlaidų lentelės versija, kuri buvo pateikta per tikrinamąjį vizitą. Ši versija būtų tikslesnė, nes tam tikros su eksportu susijusios išlaidos buvo paskirstytos tik pardavimui eksportui, o ne pardavimui vidaus rinkoje.
- (69) Komisija atmetė šį teiginį, kadangi paskutinėje bendrovės pateiktoje PBA išlaidų lentelės versijoje taikyto paskirstymo metodo nebuvo galima patikrinti, nes ji buvo pateikta tikrinamojo vizito pabaigoje. Vietoj to Komisija PBA išlaidų sumą apskaičiavo remdamasi ankstesne versija, kuri buvo pateikta tikrinamojo vizito metu ir kurią buvo galima patikrinti. Tačiau šioje versijoje buvo tam tikrų klaidų, kurias Komisija rankiniu būdu ištaisė ir apie tai pranešė CSN. CSN dėl šios atskleistos informacijos nepateikė jokių kitų pastabų. Atlikdama skaičiavimus, Komisija su eksportu susijusių išlaidų nepriskyrė pardavimui vidaus rinkoje. CSN neginčijo Komisijos naudoto paskirstymo metodo.

3.2.2. Eksporto kaina

- (70) Eksporto kaina trims eksportuojantiems gamintojams buvo nustatyta remiantis 3.1.2 skirsnyje išdėstyta bendrąja metodika.
- (71) „Usiminas“, kuris nagrinėjamąjį produktą pardavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje, eksporto kaina buvo nustatyta pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį.
- (72) Kiti du eksportuojantys gamintojai nagrinėjamąjį produktą Sąjungoje pardavo per susijusias šalis. Vis dėlto pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį buvo nustatyta ir šių eksportuojančių gamintojų eksporto kaina, nes Komisija galėjo įsitikinti, kad susijusių šalių tarpusavio sandorių kainos atitiko įprastomis rinkos sąlygomis taikomas kainas ir atspindėjo rinkos kainas.

3.2.3. Palyginimas

- (73) Komisija eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.
- (74) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo atsižvelgdama į skirtumus, turinčius poveikio kainų palyginamumui. Atlikti koregavimai atsižvelgiant į gabenimo, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas (3,4–4,6 %, išreikšta grynosios apyvartos procentine dalimi), nuolaidas, lengvatas ir kiekius (0,2–3,5 %, išreikšta grynosios apyvartos procentine dalimi), taip pat kredito išlaidas (1,8–2,3 %, išreikšta grynosios apyvartos procentine dalimi).
- (75) Visi eksportuojantys gamintojai prašė pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktą atlikti koregavimą dėl sąlyginio apmokestinimo muitais ir nurodė, jog egzistuoja tam tikrų žaliavų sąlyginio apmokestinimo sistema, o tai reiškia, kad, kitaip negu pardavimas eksportui, visas jų pardavimas vidaus rinkoje apmokestinamas netiesioginiu mokesčiu.
- (76) Tačiau eksportuojantiems gamintojams nepavyko įrodyti, jog vien tai, kad sąlyginio apmokestinimo sistema egzistuoja, turi įtakos kainų palyginamumui. Be to, per tikrinamąją vizitą eksportuojantys gamintojai patvirtino, kad sąlyginio apmokestinimo sistema neturi įtakos pardavimo kainai. Todėl šio teiginio nebuvo galima priimti.
- (77) „Usiminas“ prašė atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunktį atsižvelgiant į prekybos lygį ir nurodė, kad vidaus rinkoje jis produktą pardavė tik galutiniais naudotojams, o jo pardavimas eksportui į Sąjungą buvo skirtas tik susijusiems arba nesusijusiems prekiautojams.
- (78) Tačiau eksportuojančiam gamintojui nepavyko įrodyti nuoseklių ir aiškių skirtingų prekybos lygių kainų skirtumų vidaus arba eksporto rinkoje. Todėl šio teiginio nebuvo galima priimti.
- (79) Po informacinio dokumento atskleidimo „Usiminas“ teigė, kad apskaičiuojant normaliąją vertę taip pat reikėtų atimti kredito išlaidų koregavimą.
- (80) Komisija atmetė šį teiginį, nes kredito išlaidų koregavimas – tai faktinių kainų koregavimas, kuris atliekamas tam, kad būtų atsižvelgta į sutartą kredito laikotarpį, koks bebūtų faktinis mokėjimo terminas. Tai yra išimtinai kainų koregavimas, kurį taikyti apskaičiuojant normaliąją vertę nėra pagrįsta.

3.2.4. Dempingo skirtumas

- (81) Eksportuojantiems gamintojams Komisija kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę palygino su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.
- (82) Po galutinio faktų atskleidimo pateiktose pastabose CSN teigė, kad patikslintos CIF vertės, kurios buvo naudotos apskaičiuojant priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą, turėjo būti naudotos ir apskaičiuojant dempingo skirtumą. Šis teiginys buvo priimtas ir apskaičiuotas dempingo skirtumas buvo atitinkamai pataisytas.
- (83) Neatrinktiems bendradarbiaujantiems gamintojams vidutinis svertinis dempingo skirtumas buvo apskaičiuotas pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį. Šis skirtumas nustatytas remiantis trims atrinktiems eksportuojantiems gamintojams nustatytais skirtumais.

- (84) Brazilijos bendradarbiavimo lygis yra aukštas, nes bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksportas sudarė beveik 100 % viso Brazilijos eksporto į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį. Tuo remdamasi Komisija nusprendė nustatyti šalies masto dempingo skirtumą, kuris būtų taikomas visoms kitoms bendrovėms ir kurio dydis būtų toks pat, kaip nustatytasis atrinktai bendrovei, kurios dempingo skirtumas yra didžiausias, t. y. „Usiminas“.
- (85) Dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Dempingo skirtumas
ArcelorMittal Brasil S.A.	16,3 %
Aperam Inox América do Sul S.A.	16,3 %
Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %
Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	65,9 %
Kita bendradarbiaujanti bendrovė („Gerdau Açominas S.A.“)	49,3 %
Visos kitos bendrovės	73,0 %

3.3. Iranas

- (86) Irane yra tik vienas nagrinėjamojo produkto eksportuojantis gamintojas, kuris visapusiškai bendradarbiavo atliekant šį tyrimą. Didžioji dalis jo parduodamo produkto kiekio Sąjungoje buvo tiesiogiai parduodama nepriklausomiems pirkėjams, tačiau tam tikra dalis buvo parduodama per susijusį prekiautoją Vokietijoje.

3.3.1. Normalioji vertė

- (87) Normalioji vertė vieninteliui eksportuojančiam gamintojui buvo nustatyta pagal bendrąją metodiką, nustatytą 3.1.1 skirsnyje. Taigi 61 % tam tikrų rūšių produktų, kurie sudarė 67 % eksportuojančio gamintojo į Sąjungą eksportuoto kiekio, normalioji vertė buvo pagrįsta vidaus rinkos kaina įprastomis prekybos sąlygomis. Kitų rūšių produktams buvo nustatyta apskaičiuotoji normalioji vertė. Tačiau tuo atveju, jeigu vidutinė svertinė kurios nors rūšies produkto kaina buvo mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas, normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis 55 konstatuojamojoje dalyje išdėstyta metodika.
- (88) Eksportuojantis gamintojas taip pat įrodinėjo, kad, atlikdama įprastų prekybos sąlygų tyrimą ir apskaičiuodama normaliąją vertę, Komisija taikė neteisingą PBA išlaidų santykį. Tai iš tiesų buvo apvalinimo klaida, kuri vėliau buvo ištaisyta. Šis pokytis neturėjo jokio poveikio 98 konstatuojamojoje dalyje nustatytiems dempingo skirtumams.

3.3.2. Eksporto kaina

- (89) Eksporto kaina buvo nustatyta remiantis 3.1.2 skirsnyje išdėstyta bendrąja metodika ir visų pirma pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalimi.

3.3.3. Palyginimas

- (90) Komisija vienintelio eksportuojančio gamintojo normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.
- (91) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo atsižvelgdama į skirtumus, turinčius poveikio kainų palyginamumui. Atlikti koregavimai atsižvelgiant į gabenimo, draudimo, tvarkymo, krovo ir papildomas išlaidas (1–3 %), pakavimo išlaidas (0–1 %), kredito išlaidas (1–3 %), komisinius (0,1–2 %), kitas nuolaidas (0–0,5 %) ir kitus veiksnus (0–1 %). Remiantis 2 straipsnio 10 dalies i punktu, taip pat buvo atliktas koregavimas atsižvelgiant į pardavimą eksportui per susijusį prekiautoją Sąjungoje (2–6 %).

- (92) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas nurodė, kad šie koregavimai atrodo dideli, ir Komisijos paprašė išsamiau juos paaiškinti. Komisija negali pateikti išsamesnės informacijos apie šiuos koregavimus, nes pažeistų verslo informacijos konfidencialumą. Laikydamosi pareigos, nustatytos pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį, Komisija visus šiuos koregavimus išnagrinėjo ir patikrino.
- (93) Pastabose dėl informacinio dokumento eksportuojantis gamintojas įrodinėjo, kad, apskaičiuodama normaliąją vertę, Komisija neatėmė išmokų, susijusių su išlaidomis. Šis teiginys yra faktiškai neteisingas, nes Komisija atėmė šias išmokas. Eksportuojantis gamintojas šį teiginį pakartotinai nurodė savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo. Komisija eksportuojančiam gamintojui paaiškino savo metodiką šiuo klausimu ir daugiau pastabų negavo.
- (94) Vertindama išmokas, Komisija peržiūrėjo su koregavimu susijusius įrodymus, atsižvelgdama į sąlyginio apmokėtinimo sistemą. Iš Komisijos turimų įrodymų matyti, kad nors eksportuojančiam gamintojui, jo teigimu, buvo grąžinti sumokėti muitai, visų pirma nėra įrodymų, kad jis būtų sumokėjęs kokį nors muitą, nes, kaip matyti iš eksportuojančio gamintojo pateiktos informacijos, visos pagrindinės žaliavos buvo gaunamos vidaus rinkoje. Taigi muitas nebuvo „mokamas už [...] [produkto] gamybai panaudotas medžiagas“, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punkte, o tai yra būtina koregavimo sąlyga. Todėl toks koregavimas nebuvo atliktas.

3.3.4. Dėmpingo skirtumas

- (95) Kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę Komisija palygino su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.
- (96) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas atkreipė dėmesį į dėmpingo skaičiavimuose padarytą korektūros klaidą. Komisija ištaisė šią klaidą, kuri buvo padaryta dėl nebūtinio tam tikrų daug skaitmenų turinčių verčių apvalinimo, ir atitinkamai pataisė savo skaičiavimus. Apie šį pokytį visoms suinteresuotosioms šalims buvo pranešta papildomai galutinai atskleidus faktus.
- (97) Irano bendradarbiavimo lygis buvo labai aukštas, nes bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo eksportas sudarė apytikriai 100 % viso eksporto į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį. Tuo remdamasi Komisija visos šalies mastu nustatė tokio pat dydžio dėmpingo skirtumą, kaip ir vieninteliam eksportuojančiam gamintojui.
- (98) Dėmpingo skirtumai, išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Dėmpingo skirtumas
Mobarakeh Steel Company	17,9 %
Visos kitos bendrovės	17,9 %

- (99) Pastabose dėl informacinio dokumento skundo pateikėjas įrodinėjo, kad dėmpingo skirtumas, apskaičiuotas remiantis jo surinktais duomenimis, buvo gerokai didesnis. Ši suinteresuotoji šalis Komisijos paprašė pateikti išsamesnės informacijos apie tai, kaip buvo apskaičiuotas dėmpingo skirtumas Iranui.
- (100) Komisija savo skaičiavimus grindė faktiniais bendrovės duomenimis, kurie buvo patikrinti vietoje. Atitinkama suinteresuotoji šalis negalėjo susipažinti su šio lygio informacija ir galbūt tuo galima paaiškinti, kodėl atsirado šis neatitikimas. Komisija negali pateikti išsamesnės informacijos apie šiuos skaičiavimus, nes pažeistų eksportuojančio gamintojo verslo informacijos konfidencialumą.
- (101) Pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas paprašė pateikti išsamesnės informacijos apie šią apvalinimo korektūros klaidą ir atkreipė dėmesį į tai, kad dėl apvalinimo klaidos dėmpingo skirtumo lygis vargu ar galėtų būti sumažintas 5 procentiniais punktais.
- (102) Komisija negali atskleisti išsamių dėmpingo skaičiavimų jokiai kitai suinteresuotajai šaliai, išskyrus tiesiogiai susijusiąją, nes tuomet būtų atskleista konfidenciali verslo informacija. Kaip paaiškinta 96 konstatuojamojoje dalyje, klaida buvo atsiradusi dėl nebūtinio tam tikrų daugiau kaip 13 skaitmenų turinčių verčių apvalinimo

(pavyzdžiui, atliekant skaičiavimus skaičius 112 769 871 468,69 buvo klaidingai suapvalintas iki 1,13). Tokios daug skaitmenų turinčios vertės buvo susijusios su svarbiausiais eksporto sandoriais, kurių verte apskaičiuojant dempingą buvo konvertuota į Irano vietos valiutą. Todėl dempingo skirtumas buvo sumažintas 5,1 procentinio punkto.

3.4. Rusija

- (103) Rusijoje yra trys eksportuojantys nagrinėjamojo produkto gamintojai, kurie visapusiškai bendradarbiavo atliekant šį tyrimą. Jiems tenka beveik visa viso nagrinėjamojo produkto importo į Sąjungą iš Rusijos apimtis per tiriamąjį laikotarpį.

3.4.1. Normalioji vertė

- (104) Normalioji vertė visiems trims eksportuojantiems gamintojams buvo nustatyta pagal bendrąją metodiką, nustatytą 3.1.1 skirsnyje. Taigi daugumos į Sąjungą eksportuotų rūšių produktų normalioji vertė visiems trims eksportuojantiems gamintojams buvo pagrįsta vidaus rinkos kaina (atitinkamai 76 % produktų, kurie sudarė 98,9 % eksportuotų kiekių, 49 % produktų, kurie sudarė 86,7 % eksportuotų kiekių, ir 73 % produktų, kurie sudarė 96,6 % eksportuotų kiekių).
- (105) Kitų rūšių produktų normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis 54 ir 55 konstatuojamosiose dalyse apibūdinta metodika, nes tų rūšių produktai nebuvo parduodami vidaus rinkoje arba vidaus rinkoje parduodami kiekiai buvo pernelyg nedideli, kad juos būtų galima laikyti tipiškais (mažiau nei 75 MT kiekvienos rūšies produkto).

3.4.2. Eksporto kaina

- (106) Eksportuojantys gamintojai į Sąjungą eksportavo arba tiesiogiai per susijusius importuotojus Sąjungoje, arba per susijusius prekiautojus ir (arba) importuotojus Šveicarijoje. Susijusios bendrovės Šveicarijoje pirkė nagrinėjamąjį produktą iš eksportuojančių gamintojų ir po to jį parduodavo Sąjungos ir kitų šalių pirkėjams.
- (107) Eksporto kaina buvo nustatyta remiantis 3.1.2 skirsnyje išdėstyta bendrąja metodika.
- (108) Po informacinio dokumento atskleidimo „Severstal“ nesutiko su PBA išlaidų ir pelno dydžio koregavimais pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį atsižvelgiant į pardavimą per jo susijusį Šveicarijos prekiautoją ir (arba) importuotoją SSE.
- (109) Jo nuomone, taip koreguoti galima tik atsižvelgiant į konkrečius sandorius, pagal kurių pardavimo sąlygas produktas turi būti pristatytas po muitinio įforminimo, t. y. sandorius, pagal kuriuos susijusi šalis veikia kaip importuotojas. Tačiau didžiosios dalies per susijusį prekiautoją ir (arba) importuotoją Šveicarijoje parduodamų prekių tam prekiautojui ir (arba) importuotojui Šveicarijoje pagal pristatymo sąlygas nereikia įforminti muitinėje. Kartu „Severstal“ teigė, kad jo susiję prekiautojai ir (arba) importuotojai Šveicarijoje turėtų būti laikomi gamintojo eksporto tinklo dalimi, o ne importuotojais.
- (110) Komisija atmetė šį teiginį. Atliekant tyrimą nustatyta, kad SSE tiriamuoju laikotarpiu iš tiesų vykdė importo funkcijas, susijusias su nagrinėjamojo produkto pardavimu. Nors taikytos nevienodos tarptautinės prekybos sąlygos (CIF, CFR, FOB, DAP arba CIF), tai nekeičia fakto, kad SSE veikė kaip susijęs importuotojas importui į Sąjungos rinką. Atsižvelgiant į tai, kad prekiautojas ir (arba) importuotojas yra susijęs su eksportuojančiu gamintoju, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį tokio prekiautojo ir (arba) importuotojo duomenys yra nepatikimi, todėl koregavimas buvo pagrįstas.
- (111) Komisija taip pat nustatė, kad SSE negalima laikyti gamintojo eksporto tinklo dalimi. Patronuojančiosios bendrovės ir patronuojamosios bendrovės Šveicarijoje nesieja jokie išskirtiniai su pardavimu ES susiję ryšiai. Atliekant tyrimą nustatyta, kad grupėje buvo ir kitų pardavimo skyrių, vykdančių su eksportu į ES susijusią veiklą. Kalbant konkrečiau, patronuojančioji bendrovė Rusijoje turėjo tris skirtingus nagrinėjamojo produkto eksporto į ES kanalus, t. y. tiesioginio pardavimo, pardavimo per susijusį paslaugų centrą Latvijoje ir pardavimo per susijusį prekiautoją ir (arba) importuotoją Šveicarijoje kanalus.
- (112) Taigi Komisija padarė išvadą, kad PBA išlaidų ir pelno dydžio koregavimai atsižvelgiant į visų rūšių pardavimo per susijusį Šveicarijos prekiautoją ir (arba) importuotoją sandorius turėtų būti atliekami pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį.
- (113) Po faktų atskleidimo „Severstal“ pakartotinai pareiškė griežtai nesutinkanti su tuo, kad Komisija taiko pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį. Be to, jis tvirtino, kad, palyginti su kitais eksportuojančiais gamintojais, kurie turi susijusius importuotojus (arba) prekiautojus Sąjungoje arba už jos ribų, Komisija elgėsi nenuosekliai.

- (114) Komisija patvirtino savo požiūrį, kad susiję prekyautojai ir (arba) importuotojai gali būti vertinami pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, jeigu vykdo su importu susijusias funkcijas, net jei jie išikūrę už Sąjungos ribų. Kaip nurodyta 110 konstatuojamojoje dalyje, tai pasakytina apie SSE, o su kitais eksportuojančiais gamintojais susijusių prekyautojų ir (arba) importuotojų padėtis buvo kitokia ir priklausė nuo kiekvienos bendrovės vykdomų funkcijų, kurios nebuvo vienodos.
- (115) Be to, „Severstal“ nesutiko su Komisijos išvada, kad SSE negali būti laikoma jo eksporto tinklo dalimi. Tačiau „Severstal“ pateikti pagrindiniai argumentai, kaip antai tai, kad SSE visiškai kontroliuoja patrunuojančioji bendrovė, kuriai paskirstomas ir SSE pelnas bei nuostoliai, Komisijos nuomone, nebuvo savaime nei 111 konstatuojamojoje dalyje nurodyti veiksniai, kurie rodo priešingai. Todėl SSE negalima laikyti „Severstal“ vidaus eksporto skyriumi.
- (116) Po informacinio dokumento atskleidimo eksportuojantis gamintojas NLMK taip pat nesutiko su PBA išlaidų ir pelno dydžio koregavimais pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį atsižvelgiant į pardavimą per jo susijusią patrunuojamąją bendrovę Šveicarijoje „Novex“.
- (117) Jis teigė, kad „Novex“ neveikia kaip susijęs importuotojas, jeigu neimportuoja nagrinėjamojo produkto į Sąjungą. Tam, kad būtų taikoma 2 straipsnio 9 dalis, susijusi šalis turi veikti kaip importuotojas, todėl „Novex“ eksporto kaina negali būti koreguojama remiantis 2 straipsnio 9 dalimi.
- (118) Šiam teiginiui pagrįsti NLMK teigė, kad eksporto rinkose jis geležies ir plieno gaminius sistemingai parduoda per du susijusius prekyautojus, t. y. per „Novex“ Šveicarijoje ir per „Novexco (Cyprus) Limited“ Kipre. „Novex“ yra atsakingas už pardavimą eksportui į Sąjungą, o „Novexco“ – už pardavimą kitose pasaulio šalyse. Šios bendrovės veikia kaip NLMK eksporto pardavimo skyrius ir „NLMK Group“ struktūroje nėra jokios kitos funkcijos ar skyriaus, atsakingo už tokį pardavimą eksportui. NLMK geležies ir plieno gaminių eksportui tiesiogiai neparduoda.
- (119) „Novex“ ir „Novexco“ yra NLMK visiškai priklausančios patrunuojamosios bendrovės, kurioms NLMK patikėjo ne tik nagrinėjamojo produkto, bet ir viso savo produktų portfelio pardavimo eksportui funkciją. Šių dviejų susijusių bendrovių veiklos ekonominę kontrolę vykdo NLMK – ir dėl „NLMK Group“ kapitalo struktūros, ir dėl taikomo ekonominio požiūrio. Svarbu ir tai, kad „Novex“ ir „Novexco“ prekiauja tik tais produktais, kuriuos gauna iš savo susijusių bendrovių „NLMK Group“ struktūroje. Taigi jos nevykdo jokios autonominės ekonominės veiklos, kuri galėtų būti vykdoma nepriklausomai nuo „NLMK Group“ struktūros.
- (120) Nors visas NLMK geležies ir plieno gaminių pardavimas eksportui vykdomas per „Novex“ ir „Novexco“, šios susijusios bendrovės paprastai neveikia kaip tų produktų importuotojai į ES ar kitas šalis, išskyrus orientuoto grūdėtumo produktus iš elektrotechninio plieno, kurie parduodami DDP pristatymo sąlygomis. Visas kitas „Novex“ ir „Novexco“ vykdomas pardavimas eksportui grindžiamas pristatymo sąlygomis, pagal kurias joms nereikia veikti kaip atitinkamų geležies ir plieno gaminių importuotojams.
- (121) Taigi NLMK laikėsi nuomonės, kad „Novex“ negalima laikyti atitinkamų produktų importuotoju, jeigu ši bendrovė neatlieka su prekėmis susijusių muitinės formalumų ir nevykdo jokių kitų funkcijų, kurias atlieka importuotojas.
- (122) Be to, NLMK teigė, kad „Novex“ darbuotojai dalyvauja „NLMK Group“ pardavimo strateginio planavimo komiteto veikloje ir, išmąnydami eksporto rinkas, padeda grupei planuoti pardavimą ir nustatyti kainas. Taigi NLMK ne tik puikiai žino, kokią kainą „Novex“ taiko pirmam nesusijusiam pirkėjui, bet ir tokią kainą kartu nustato NLMK bei „Novex“ darbuotojai. Be to, nagrinėjamojo produkto sektoriuje pagrindiniai pirkėjai, bent jau NLMK eksporto į Sąjungą atveju, yra prekybos bendrovės, kurios pageidauja pačios atlikti su produktais susijusius muitinės formalumus, kad galėtų optimizuoti išlaidas. Pirkdamos nagrinėjamąjį produktą FOB, pristatymo į išsiuntimo uostą arba CIF sąlygomis, prekybos bendrovės gali per trumpą laiką parduoti krovinį geriausią kainą siūlančiam pirkėjui iš bet kokios paskirties vietos, kuri nebūtinai turi būti Sąjungoje. Taigi prekyautojams ne itin naudinga, kad su produktais susijusius muitinės formalumus atliktų tų produktų tiekėjas į Sąjungą.
- (123) Apibendrinant, NLMK laikėsi nuomonės, kad nors orientuoto grūdėtumo produktai iš elektrotechninio plieno perdirbėjams daugiausia tiekiami tiesiogiai, kiti geležies ir plieno gaminiai daugiausia tiekiami nesusijusiems Sąjungos prekyautojams. Dėl šio pirkėjų tipų skirtumo skiriasi ir sutariamoms tarptautinės prekybos sąlygos

(„Incoterms“) bei atitinkamas vaidmuo, kurį atlieka „Novex“ ir „Novexco“. Dėl to, NLMK teigimu, padėtis, nustatyta tyrime dėl orientuoto grūdėtumo produktų iš elektrotechninio plieno, nėra tipiška, kad ja būtų galima remtis vertinant „Novex“ vykdomą faktinę funkciją, susijusią su nagrinėjamuoju produktu ar kitais geležies bei plieno gaminiais. NLMK padarė išvadą, kad „Novex“ reikėtų laikyti NLMK vidaus pardavimo skyriumi.

- (124) Komisija priminė, kad atliekant vertinimą, ar gamintojas ir susijęs prekyautojas turėtų būti laikomi vienu ūkio subjektu, o susijęs prekyautojas – gamintojo vidaus pardavimo skyriumi, turi būti įvertintos bendros susijusio prekyautojo funkcijos, taigi, taip pat turi būti atsižvelgta į veiklą, susijusią su kitais nei nagrinėjamasiais produktais ⁽¹⁾.
- (125) Nors atliekant tyrimą patvirtina, kad „Novex“ tiriamuoju laikotarpiu nevykdė su nagrinėjamuoju produktu susijusių importo funkcijų, dėl „Novex“ statuso šiame tyrime reikėtų pažymėti šiuos aspektus. „Novex“ pagal Šveicarijos teisės aktus įsteigta kaip prekybos bendrovė ⁽²⁾. Bendrovės įstatuose nustatyta, kad jos veiklos sritis – plieno gaminių ir žaliavų pirkimas, pardavimas, platinimas ir prekyba Šveicarijoje ir užsienyje. Dėl produktų, kuriais ketinama prekiauti, tiekėjų nenustatyta jokių formalių apribojimų. Be to, NLMK ir „Novex“ pasirašė išsamias bendrąsias sutartis, kuriomis reglamentuojamas pardavimas ir pirkimas tarp šių šalių. Pavyzdžiui, šiose sutartyse nustatyta išsami tvarka, susijusi su pretenzijomis dėl reikalavimų neatitinkančių prekių, numatytos sankcijos už vėlavimą atlikti mokėjimą ar pristatyti prekes, taip pat arbitražo dalyvaujant trečiajai šaliai tvarka, kuri taikoma ginčų atveju. Komisija taip pat pastebėjo, kad pagrindinė „Novex“ veikla, kaip matyti iš bendrovės 2015 m. finansinių ataskaitų, yra susijusi su prekyba plienu, įskaitant visą palūkanas uždirbančią veiklą, ir kad didelė jos perkamo plieno dalis išgijama iš „NLMK Group“ priklausančių bendrovių.
- (126) Be to, 2017 m. birželio 7 d. pateiktose pastabose NLMK pats pripažino, kad orientuoto grūdėtumo produktų iš elektrotechninio plieno atveju „Novex“ veikia kaip susijęs importuotojas, o tai patvirtina išvadą, kad „Novex“ nepanaši į NLMK vidaus pardavimo skyrių.
- (127) Dėl šių priežasčių Komisija padarė išvadą, kad „Novex“ ir NLMK nesiejo toks ryšys, koks sieja bendrovę ir integruotą vidaus pardavimo skyrių ir dėl kurio būtų galima laikyti, kad du juridiniai asmenys sudaro vieną ūkio subjektą; vietoj to manyta, kad tas ryšys prilygsta ryšiui su komisinių pagrindu dirbančiu tarpininku, apibrėžtu pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte.
- (128) Po galutinio faktų atskleidimo NLMK pakartojo savo teiginį, kad jis ir jo susijęs prekyautojas „Novex“ sudaro vieną ūkio subjektą. Jo manymu, Komisija neatsižvelgė į šiuos du subjektus siejancio ryšio ekonominę tikrovę. Visų pirma jis sukritikavo Komisijos požiūrį į „Novex“ kaip formalų ir teorišką. „Novex“ nebuvo įregistruota kaip prekybos bendrovė, o tai, kad nebuvo nustatyta formalių apribojimų, nėra svarbu, nes tikrovėje ji negavo produktų iš kitų šaltinių. Be to, net jei NLMK ir „Novex“ būtų sudarę sutartį, šie du subjektai veiksmingai solidariai veiktų. Visi „Novex“ veiklos rezultatai buvo, kaip teigiama, įtraukti į grupės ataskaitas.
- (129) Komisija šiuos teiginius atmetė. Siekiant įvertinti „Novex“ ir NLMK siejantį ryšį, fakto, kad yra sudaryta bendroji sutartis, kuria reglamentuojamas pardavimas ir pirkimas tarp šių dviejų subjektų, negalima atmesti kaip teoriško ar formalaus. Tai veikiau rodo, kad šie du subjektai atlieka skirtingas funkcijas ir kad jų nesieja joks pavaldumo ryšys. Be to, yra neįprasta, kad vidaus pardavimo skyrius vykdo su importu susijusias funkcijas, o „Novex“ tokias funkcijas vykdo mažiausiai vieno plieno produkto atžvilgiu (orientuoto grūdėtumo produktų iš elektrotechninio plieno). Galiausiai „Novex“ gali bet kada nuspręsti įsigyti plokščių karštojo valcavimo produktų iš kitų šaltinių, o integruotas eksporto pardavimo skyrius to negalėtų padaryti. Taigi Komisija laikėsi savo nuomonės, kad koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą yra pagrįstas.
- (130) Po galutinio faktų atskleidimo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies taikymą susijusiam prekyautojui „MMK Trade Steel AG“ pirmą kartą užginčijo ir MMK. Atkartodamas „Severstal“ teisinę nuomonę, jis taip pat nurodė, jog tai, kad „MMK Trade Steel AG“ visiškai kontroliuoja patronuojančioji bendrovė, o jos pelnas bei nuostoliai paskirstomi Rusijos patronuojančiajai bendrovei, rodo, kad „MMK Trade Steel AG“ yra bendro eksporto tinklo dalis.

⁽¹⁾ Žr. 2015 m. birželio 25 d. sprendimo PT Musim Mas prieš Tarybą, T-26/12, Rink. ES:T:2015:437, 52 punktą. Taip pat žr. PPO kolegijos ataskaitos byloje DS442 Europos Sąjunga – Antidempingo priemonės tam tikriems iš Indonezijos importuojamiems riebalų alkoholiams 7.89 ir paskesnes dalis.

⁽²⁾ „Novex“ buvo nepriklausoma nuo NLMK iki 2008 m., kai NLMK, pirkdamas akcijas, įgijo visą „Novexco (Cyprus) Limited“ (toliau – „Novexco“) ir „Novex Trading (Swiss) S.A.“ (toliau – „Novex“) kontrolę. Žr. bylą COMP/M.5101 – OJSC Novolipetsk Steel/Novexco/Novex Trading.

- (131) Komisija pakartotinai nurodė savo teisinę poziciją, kad susiję prekiautojai ir (arba) importuotojai gali būti vertinami pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, jeigu vykdo su importu susijusias funkcijas, net jei jie įsikūrę už Sąjungos ribų. „MMK Trade Steel AG“ patenka į tą kategoriją, kaip jau buvo nustatyta atliekant tyrimą dėl Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų ⁽¹⁾.
- (132) Todėl Komisija taip pat negalėjo priimti teiginio, kad MMK ir „MMK Trade Steel AG“ sudaro vieną ūkio subjektą. Bet kuriuo atveju MMK taip pat turėjo nuosavą eksporto skyrių Rusijoje ir dalį savo plieno Europos pirkėjams parduodavo tiesiogiai. Todėl „MMK Trade Steel AG“ negalima laikyti MMK vidaus eksporto skyriumi.

3.4.3. Palyginimas

- (133) Komisija eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.
- (134) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo atsižvelgdama į skirtumus, turinčius poveikio kainų palyginamumui. Atlikti koregavimai atsižvelgiant į fizines savybes (0–2 %), gabenimo, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas (1–8 %), pakavimo išlaidas (0–1 %), kredito išlaidas (0–2 %), komisinius (0–4 %) ir kitus veiksnius (0–1 %).
- (135) Po informacinio dokumento atskleidimo „Severstal“ teigė, kad tam tikri PBA išlaidų koregavimai, būtent, koregavimai, susiję su finansinėmis pajamomis ir gabenimo išlaidomis, buvo neteisingai atlikti.
- (136) Bendrovės teigimu, apskaičiuojant PBA išlaidų procentinę dalį turėjo būti atsižvelgta į finansines pajamas. Be to, kaip nurodyta grupės klausimyno atsakyme pateiktoje pelno ir nuostolio lentelėje, šios susijusios patronuojamosios Šveicarijos bendrovės pajamos kartu buvo ir „Severstal“ išlaidos, į kurias savo ruožtu reikėjo atsižvelgti nustatant, ar pardavimas vidaus rinkoje buvo vykdytas įprastomis prekybos sąlygomis.
- (137) Komisija atmetė šį teiginį. „Severstal“ gamina ir parduoda daug įvairių produktų ir šiam gamintojui nepavyko įrodyti, kad šios finansinės pajamos – o tai yra bendroji paskola, kurią patronuojamoji Šveicarijos bendrovė suteikė patronuojančiajai bendrovei – yra susijusios su nagrinėjamuoju produktu.
- (138) Po faktų atskleidimo „Severstal“ dar kartą nurodė šį teiginį ir įrodinėjo, kad minėtos finansinės pajamos – tai „palūkanos, gautos už paskolas, kurios buvo suteiktos „Severstal“ ilgo gamybos ciklo produktų – o tokiam cikle naudojamas ir nagrinėjamas produktas – gamybai finansuoti“. Be to, ši bendrovė paprašė atitinkamą sumą priskirti tik nagrinėjamajam produktui. Tačiau Komisija negalėjo nagrinėti šio teiginio, nes trūko išsamesnių duomenų apie tai, kodėl bendroji paskola, skirta ilgo gamybos ciklo produktams, taip pat buvo susijusi su nagrinėjamuoju produktu.
- (139) Dėl koregavimo, susijusio su gabenimo išlaidomis, „Severstal“ teigė, kad Komisija atskaitė neteisingą gabenimo išlaidų sumą, išreikštą PBA išlaidų procentine dalimi.
- (140) Komisija sutiko su „Severstal“ teiginiu dėl gabenimo išlaidų ir apskaičiavimams panaudojo faktines bendrovės nurodytas gabenimo išlaidas. Kad būtų išvengta dvigubo skaičiavimo, buvo nustatyta, kad jos lygios nuliui, nes į jas jau buvo atsižvelgta atliekant su išmokomis susijusius skaičiavimus.

3.4.4. Dėpingo skirtumas

- (141) Eksportuojantiems gamintojams Komisija kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę palygino su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.
- (142) Rusijos bendradarbiavimo lygis yra aukštas, nes bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksportas sudarė beveik 100 % viso eksporto į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį. Taigi Komisija nusprendė nustatyti šalies masto dėpingo skirtumą, kuris būtų taikomas visoms kitoms bendrovėms ir kurio dydis būtų toks pat, kaip nustatytasis bendrovei, kurios dėpingo skirtumas yra didžiausias, t. y. „Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works“ (PJSC MMK) grupei.

⁽¹⁾ 2016 m. liepos 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1328 (OL L 210, 2016 8 4, p. 1, 64–67 konstatuojamosios dalys, kuriose, be kita ko, minimas su MMK susijęs Šveicarijos importuotojas (prekiautojas)).

- (143) Dėmpingo skirtumai, išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Dėmpingo skirtumas
Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %
PAO Severstal	5,3 %
Novolipetsk Steel	15,0 %
Visos kitos bendrovės	33,0 %

3.5. Serbija

- (144) Serbijoje yra tik vienas nagrinėjamojo produkto eksportuojantis gamintojas, kuris visapusiškai bendradarbiavo atliekant šį tyrimą. Didžioji dalis jo parduodamo produkto kiekio Sąjungoje buvo tiesiogiai parduodama nepriklausomiems pirkėjams, tačiau tam tikra dalis buvo parduodama per susijusį importuotoją Slovakijoje.

3.5.1. Normalioji vertė

- (145) Normalioji vertė vieninteliame eksportuojančiame gamintojui buvo nustatyta pagal bendrąją metodiką, nustatytą 3.1.1 skirsnyje. Taigi 23 % tam tikrų rūšių produktų, kurie sudarė 71 % eksportuojančio gamintojo į Sąjungą eksportuoto kiekio, normalioji vertė buvo pagrįsta vidaus rinkos kaina įprastomis prekybos sąlygomis. Tais atvejais, kai bendra tam tikros rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis tiriamuoju laikotarpiu sudarė mažiau nei 5 % visos tos pačios arba panašios rūšies produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties, tos rūšies produkto normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis su tos rūšies produktu susijusiomis PBA išlaidomis ir pelno dydžiu, o ne svertiniais PBA išlaidų ir pelno vidurkiais. Tačiau tuo atveju, jeigu vidutinė svertinė kurios nors rūšies produkto kaina buvo mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas, normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis 55 konstatuojamojoje dalyje išdėstyta metodika.

3.5.2. Eksporto kaina

- (146) Eksporto kaina buvo nustatyta remiantis 3.1.2 skirsnyje išdėstyta bendrąja metodika ir visų pirma pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalimi. Per susijusį importuotoją parduodamo produkto eksporto kaina buvo apskaičiuota remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi.

3.5.3. Palyginimas

- (147) Komisija vienintelio eksportuojančio gamintojo normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.
- (148) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo atsižvelgdama į skirtumus, turinčius poveikio kainų palyginamumui. Atlikti koregavimai atsižvelgiant į gabenimo, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas (5–9 %), kredito išlaidas (0–1,5 %), bankų mokesčius (0–1 %) ir komisinius (0,5–2 %).

3.5.4. Dėmpingo skirtumas

- (149) Kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę Komisija palygino su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.
- (150) Serbijos bendradarbiavimo lygis buvo labai aukštas, nes bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo eksportas sudarė apytikriai 100 % viso eksporto į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį. Tuo remdamasi Komisija visos šalies mastu nustatė tokio pat dydžio dėmpingo skirtumą, kaip ir vieninteliame eksportuojančiame gamintojui.

- (151) Dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Dempingo skirtumas
Zelezara Smederevo d.o.o.	38,7 %
Visos kitos bendrovės	38,7 %

3.6. Ukraina

- (152) Ukrainoje yra viena trijų susijusių nagrinėjamojo produkto eksportuojančių gamintojų grupė (toliau šiame skirsnyje kartu vadinama eksportuojančiu gamintoju), kuri visapusiškai bendradarbiavo atliekant šį tyrimą. Dvi iš jos gamyklų yra Mariupolyje Donecko regione, kuris atliekant tyrimą buvo konflikto zona. Eksportuojančiam gamintojui paprašius, Komisija nusprendė į skaičiavimus neįtraukti vienos iš šių gamyklų, iš kurios į Sąjungą buvo eksportuota nedidelė produkto apimtis.
- (153) Pastabose dėl informacinio dokumento skundo pateikėjas Komisijos paprašė paaiškinti savo sprendimą apskaičiuojant dempingo skirtumą neįtraukti vienos Ukrainos bendrovės duomenų.
- (154) Komisija neįtraukė šios bendrovės duomenų, nes nedidelė jos pardavimo dalis, palyginti su grupės pardavimu, nebūtų padariusi poveikio dempingo skirtumui. Be to, dėl karinių veiksmų šiame regione buvo neįmanoma patikrinti atitinkamų duomenų. Komisija laikėsi nuomonės, kad tai yra *force majeure* atvejis.
- (155) Vidaus rinkoje eksportuojantis gamintojas panašų produktą parduodavo tiesiogiai ir per susijusį prekiautoją.
- (156) Visas eksportuojančio gamintojo pardavimas Sąjungoje vykdytas per susijusį prekiautoją Šveicarijoje. Šis prekiautojas nagrinėjamąjį produktą parduodavo ir susijusiems, ir nesusijusiems importuotojams Sąjungoje.

3.6.1. Normalioji vertė

- (157) Normalioji vertė šiam eksportuojančiam gamintojui buvo nustatyta remiantis 3.1.1 skirsnyje išdėstyta bendrąja metodika. Vienos iš gamyklų normalioji vertė buvo pagrįsta vien vidaus rinkos kainomis įprastomis prekybos sąlygomis. Kitos gamyklos normalioji vertė buvo iš dalies pagrįsta vidaus rinkos kainomis įprastomis prekybos sąlygomis (38 % eksportuotų rūšių produktų, kurie sudarė 12 % visos eksporto iš tos gamyklos į Sąjungą apimties) ir iš dalies apskaičiuota. Tais atvejais, kai bendra tam tikros rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis tiriamuoju laikotarpiu sudarė mažiau nei 5 % visos tos pačios arba panašios rūšies produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties, tos rūšies produkto normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis su tos rūšies produktu susijusiomis PBA išlaidomis ir pelno dydžiu, o ne svertiniais PBA išlaidų ir pelno vidurkiais. Tačiau tuo atveju, jeigu vidutinė svertinė kurios nors rūšies produkto kaina buvo mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas, normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis 55 konstatuojamojoje dalyje išdėstyta metodika.
- (158) Eksportuojantis gamintojas paprašė pakoreguoti vienos iš konflikto zonoje esančių gamyklų, būtent „Ilyich Iron and Steel Works of Mariupol“ (toliau – „Ilyich“), gamybos sąnaudas, atsižvelgiant į tai, kad tos gamybos sąnaudos dėl tiesioginio ir netiesioginio karinių veiksmų šiame regione poveikio yra neįprastos. Eksportuojantis gamintojas koregavimo lygį pasiūlė nustatyti „Ilyich“ vieneto sąnaudų pokyčius palyginus su gamyklos, kuriai šis konfliktas nedaro poveikio, t. y. „Integrated Iron and Steel Works Zaporizhstal“ (toliau – „Zaporizhstal“), vieneto sąnaudų pokyčiais. Kad nustatytų tai, ką eksportuojantis gamintojas pavadino vieneto sąnaudomis, kiekvienoje gamykloje, jis susumavo visų parduotų prekių sąnaudas ir gautą vertę padalijo iš atskirais kalendoriniais metais pagamintų karštojo valcavimo produktų iš plieno kiekio. Eksportuojantis gamintojas šį modelį taikė nuo 2013 m. (laikotarpio prieš konfliktą) iki 2015 m. ir šiuo pagrindu pasiūlė pakoreguoti „Ilyich“ sąnaudas, jas sumažinant tam tikra procentine dalimi.
- (159) Kruopščiai išnagrinėjusi šį klausimą, Komisija nusprendė, kad pasiūlytas koregavimo kiekybinio vertinimo metodas yra netinkamas. Pirma, tai, kas buvo pavadinta vieneto sąnaudomis, nebuvo plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno vieneto sąnaudos, nes jas apskaičiuojant buvo įtrauktos visų parduotų prekių, t. y. ir kitų

prekių, sąnaudos. Šios kitos prekės sudarė didelę „Zaporizhstal“ produkcijos dalį ir dar didesnę „Ilyich“ produkcijos dalį. Taikant šį koregavimo kiekybinio vertinimo metodą, visiškai nepaisyta kitų produktų gamybos apimties ir sąnaudų pokyčių. Per visą laikotarpį, kurį eksportuojantis gamintojas pasiūlė naudoti pagal šį metodą, kitų produktų gamybos apimtis ir sąnaudos nebuvo pastovios. Savo pastabose eksportuojantis gamintojas iš tiesų pripažino, kad 2012–2016 m. „Ilyich“ tam tikrų kitų produktų gamyba gerokai padidėjo. Taikant koregavimo kiekybinio vertinimo metodą, tos padidėjusios sąnaudos buvo susietos su sumažėjusia plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno gamybos apimtimi, taigi jo vadinamųjų vieneto sąnaudų padidėjimas buvo perversintas ir galbūt gerokai. Antra, net jei sąnaudos, kurias eksportuojantis gamintojas pasiūlė naudoti, atitiktų faktines plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno gamybos sąnaudas, jis pasiūlė produkcijos kiekį palyginti su parduotų produktų sąnaudomis, o tokiu atveju neatsižvelgiama į atsargų pokyčius. Eksportuojantis gamintojas turėjo palyginti arba produkcijos kiekį ir gamybos sąnaudas, arba parduotą kiekį ir parduotų produktų sąnaudas. Trečia, taikant koregavimo kiekybinio vertinimo metodą buvo palygintos tendencijos iki 2015 kalendorinių metų pabaigos, o šių skaičiavimų rezultatą, t. y. sumažėjimą, jis pasiūlė taikyti tiriamojo laikotarpio (2015 m. liepos 1 d. – 2016 m. birželio 30 d.) duomenims. Tai neteisinga, nes taikant šį metodą turėjo būti įvertintos tendencijos iki tiriamojo laikotarpio pabaigos.

- (160) Pastabose dėl informacinio dokumento eksportuojantis gamintojas nepašalino aptartų koregavimo kiekybinio vertinimo metodo trūkumų. Vietoj to jis palygino šių dviejų gamyklų kiekvienos rūšies produkto gamybos sąnaudas per tiriamąjį laikotarpį ir teigė, kad šio palyginimo rezultatas yra panašus į rezultatą, kuris buvo gautas taikant koregavimo kiekybinio vertinimo metodą. Tačiau eksportuojantis gamintojas nepaisė to, kad priežastis, kodėl buvo sukurtas koregavimo kiekybinio vertinimo metodas, buvo ta, kad šių dviejų gamyklų sąnaudų konkrečiais metais paprasčiausiai negalima palyginti, nes jos dar prieš konfliktą buvo nevienodos. Iš tiesų, kaip matyti iš duomenų, kurie buvo naudoti taikant kiekybinio vertinimo metodą, 2013 m. „Ilyich“ „vieneto sąnaudos“ buvo gerokai didesnės negu „Zaporizhstal“ „vieneto sąnaudos“. Šis santykiu išreikštas skirtumas yra didesnis negu šių dviejų gamyklų kiekvienos rūšies produkto gamybos sąnaudų tiriamojo laikotarpio skirtumas, kuriuo eksportuojantis gamintojas norėjo remtis šiam metodui pagrįsti.
- (161) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija nepalaikė konstruktyvaus dialogo su eksportuojančiu gamintoju, nes neprašė papildomos informacijos, kuri, jos nuomone, galėtų būti reikalinga tinkamai įvertinti šį teiginį, ir nenurodė, kokios papildomos informacijos galėtų reikėti. Eksportuojančio gamintojo teigimu, kokia informacija ir metodika yra būtina, kad būtų galima įvertinti šį teiginį, Komisija nurodė vienintelį kartą, kai 2017 m. liepos 17 d. buvo galutinai atskleisti faktai.
- (162) Komisija pažymėjo, kad šis teiginys yra faktiškai klaidingas. Išsamus pasiūlyto koregavimo metodo trūkumų paaiškinimas eksportuojančiam gamintojui buvo pateiktas 2017 m. balandžio 4 d. informacinio dokumento 4 priede. Šis išsamus aprašymas buvo pateiktas siekiant eksportuojančiam gamintojui suteikti galimybę ir pakankamai laiko pašalinti šiuos trūkumus. Kaip minėta 160 konstatuojamojoje dalyje, eksportuojantis gamintojas to nepadarė.
- (163) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas teigė, kad 159 konstatuojamojoje dalyje nurodyti kiti nei karštojo valcavimo produktai iš plieno nesudarė didelės „Zaporizhstal“ ir „Ilyich“ produkcijos dalies. Šiam teiginiui pagrįsti eksportuojantis gamintojas nurodė 2017 m. vasario 16 d. Komisijai pateiktus „Ilyich“ produkcijos kiekių duomenis.
- (164) Šiuo klausimu Komisija pastebėjo, kad šie eksportuojančio gamintojo nurodyti duomenys buvo pateikti jau po to, kai buvo surengtas tikrinamasis vizitas, todėl jų nebuvo galima patikrinti. Be to, buvo pateikti duomenys apie produkcijos kiekį tonomis, o ne apie produktų gamybos sąnaudas ar vertę. Pagamintas kiekis neparodo gamybos sąnaudų, ypač atsižvelgiant į tai, kad kai kurie iš kitų produktų yra didesnės pridėtinės vertės produktai, kurių gamybos sąnaudos taip pat yra didesnės (kaip antai šaltojo valcavimo produktai ar produktai iš galvanizuoto plieno). Kalbant apie duomenis, kuriuos Komisija naudojo savo teiginiams pagrįsti, kartu su klausimynu dėl antidempingo priemonių atsakymais eksportuojantis gamintojas pateikė duomenis apie visos gamyklos apyvartą, atitinkamo gamyklos skyriaus apyvartą ir apie apyvartą, susijusią su nagrinėjamuoju produktu. Komisija šiuos apyvartos duomenis patikrino tikrinamojo vizito metu ir naudojo kaip sąnaudų rodiklį, iš kurio buvo matyti, kad kitokie nei karštojo valcavimo produktai iš plieno sudarė didelę „Ilyich“ produkcijos dalį.
- (165) Papildomose pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas nesutiko su 159 konstatuojamojoje dalyje pateikta Komisijos pastaba, kad dėl padidėjusios kitokių nei karštojo valcavimo produktų iš plieno gamybos buvo nederamai perversintos „vieneto sąnaudos“, kurios buvo naudotos taikant šį metodą. Eksportuojantis gamintojas teigė, kad bendros „Ilyich“ parduotų prekių sąnaudos apskritai padidėjo ir tai prieštarauja Komisijos loginei išvadai, kad dėl padidėjusios kitų produktų gamybos apimties galėtų būti perversintos apskaičiuotos karštojo valcavimo produktų iš plieno „vieneto sąnaudos“.
- (166) Komisija su šia pastaba nesutiko. Kaip minėta, eksportuojantis gamintojas „vieneto sąnaudas“ apskaičiavo visas parduotų prekių sąnaudas (įskaitant kitokius nei karštojo valcavimo produktus iš plieno) padalijęs iš karštojo valcavimo prekių iš plieno kiekio, kurį gamykla pagamino atitinkamais laikotarpiais. Eksportuojantis gamintojas

pripažino, kad per laikotarpį, kuris buvo vertintas taikant šį metodą, pagamintas tam tikrų ne karštojo valcavimo produktų iš plieno kiekis gerokai padidėjo. Dėl to padidėjo ir šių produktų gamybos sąnaudos, kurios pagal eksportuojančio gamintojo pasiūlytą metodą buvo priskirtos karštojo valcavimo produktų iš plieno gamybos sąnaudoms, taigi buvo nustatytos per didelės „vieneto sąnaudos“ (t. y. „vieneto sąnaudų“ padidėjimas per visą atitinkamą laikotarpį buvo dar padidintas), kuriomis remdamasis eksportuojantis gamintojas pasiūlė pakoreguoti „Ilyich“ sąnaudas. Ši išvada galioja nepriklausomai nuo to, ar bendros gamyklos parduotų prekių sąnaudos padidėjo, sumažėjo ar išliko pastovios.

- (167) Dėl 159 konstatuojamojoje dalyje pateiktos Komisijos pastabos, kad taikant šį metodą turėjo būti įvertintos tendencijos iki tiriamojo laikotarpio pabaigos, eksportuojantis gamintojas savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo teigė, kad jis negalėjo pateikti tiriamojo laikotarpio duomenų, kuriuos būtų galima panaudoti taikant šį metodą, nes audituota 2016 m. ataskaita buvo tik visai neseniai paskelbta.
- (168) Šiuo klausimu Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad pildydamas klausimyną dėl antidempingo priemonių, eksportuojantis gamintojas sugebėjo pateikti daug tiriamojo laikotarpio duomenų. Taigi neaišku, kodėl eksportuojantis gamintojas nesugebėjo pateikti tiriamojo laikotarpio duomenų, kad galėtų pagrįsti pasiūlytą metodą. Tai juo labiau neaišku atsižvelgiant į tai, kad, kaip minėta 162 konstatuojamojoje dalyje, eksportuojantis gamintojas tam turėjo ir galimybių, ir laiko.
- (169) Galiausiai pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad 160 konstatuojamojoje dalyje aptartas dviejų gamyklų kiekvienos rūšies produkto gamybos sąnaudų skirtumas per tiriamąjį laikotarpį pagrindžia šį koregavimo metodą, nes šis skirtumas yra panašus į taikant šį metodą nustatytą skirtumą.
- (170) Komisija su šia pastaba nesutiko. Savo pastabose eksportuojantis gamintojas neatsižvelgė į tai, kad, kaip matyti iš duomenų, kurie buvo naudoti taikant kiekybinio vertinimo metodą, 2013 m. (t. y. įprastomis sąlygomis prieš konfliktą) „Ilyich“ „vieneto sąnaudos“ buvo gerokai didesnės negu „Zaporizhstal“ „vieneto sąnaudos“. Šis santykiu išreikštas skirtumas yra didesnis negu šių dviejų gamyklų kiekvienos rūšies produkto gamybos sąnaudų skirtumas per tiriamąjį laikotarpį. Tai reiškia arba tai, kad nuo 2013 m. iki tiriamojo laikotarpio „Ilyich“ ir „Zaporizhstal“ vieneto sąnaudų skirtumas sumažėjo (t. y. „Ilyich“ vieneto sąnaudos sumažėjo, palyginti su „Zaporizhstal“ vieneto sąnaudomis), arba tai, kad taikant šį metodą naudoti „vieneto sąnaudų“ duomenys yra visiškai nepatikimi. Kaip paaiškinta 159 konstatuojamojoje dalyje, bent pastarasis teiginys yra teisingas, kadangi „vieneto sąnaudų“ duomenys, kurie buvo naudoti pagal šį metodą, buvo iškreipti, nes apskaičiuojant šias sąnaudas buvo įtraukti duomenys apie parduotų kitų produktų sąnaudas, kurių raida abiejose gamylose per tiriamąjį laikotarpį buvo nevienoda. Taigi, kiekvienos rūšies produkto gamybos sąnaudų tiriamojo laikotarpio skirtumo duomenys nepatvirtina, kad eksportuojančio gamintojo pasiūlytas metodas yra tikslus.
- (171) Dėl išdėstytų priežasčių šis teiginys buvo atmestas.
- (172) „Zaporizhstal“ savo finansinėse ataskaitose patvirtino didelius nuostolius dėl užsienio valiutos keitimo kursų skirtumų, atsirandančių perskaičiuojant sandorius, kurie nėra išreikšti Ukrainos grivinomis. Eksportuojantis gamintojas teigė, kad šios išlaidos, kurios nebuvo patirtos įprastomis prekybos sąlygomis, turėtų būti nustatytos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktą ir turėtų būti apribotos iki lygio, kuris atitinka įprastines bendrovės veiklos sąlygas.
- (173) Komisija nesutiko su šiuo argumentu. Šie nuostoliai buvo tinkamai įtraukti į bendrovės apskaitą ir buvo patirti tiriamuoju laikotarpiu. Todėl Komisija atmetė šį teiginį; ji laikėsi nuomonės, kad šios išlaidos yra su bendrovės veikla susijusių PBA išlaidų dalis ir, apskaičiuodama normaliąją vertę, įtraukė ir šias išlaidas.
- (174) Pastabose dėl informacinio dokumento eksportuojantis gamintojas pripažino, kad finansinės išlaidos, kurios buvo naudotos apskaičiuojant „Zaporizhstal“ PBA išlaidas, buvo tinkamai įtrauktos į bendrovės apskaitą ir buvo patirtos per tiriamąjį laikotarpį. Be to, eksportuojantis gamintojas dar kartą nurodė savo argumentą, kad aptariamoms PBA išlaidoms turėtų būti nustatytos remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktu, nes kai kurios iš finansinių išlaidų nėra susijusios su produktų gamyba ir (arba) pardavimu. Šiam argumentui pagrįsti eksportuojantis gamintojas pateikė naujų duomenų, nors praėjo daug laiko po to, kai buvo surengtas tikrinamasis vizitas ir buvo pirmą kartą pateiktas šis teiginys. Galiausiai eksportuojantis gamintojas atkreipė dėmesį į keletą pagrindinio reglamento nuostatų, pagal kurias reglamentuojami PBA išlaidų skaičiavimai ir reikalaujama, kad tokie skaičiavimai būtų pagrįsti.
- (175) Komisija nesutiko su šia analize. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalį PBA išlaidų sumos turi būti pagrįstos faktiniais duomenimis apie gamybą ir pardavimą. 2 straipsnio 6 dalies c punkto nuostatas galima taikyti

tik tuo atveju, kai tokių sumų negalima nustatyti. Eksportuojantis gamintojas pripažino, kad faktinių PBA išlaidų duomenys, įskaitant nagrinėjamas finansines išlaidas, yra pateikti jo apskaitoje. Argumentas, kad kai kurios iš finansinių išlaidų nėra susijusios su produktų gamyba ir (arba) pardavimu, turi būti atmestas. Pirmia, duomenų, kuriuos eksportuojantis gamintojas pateikė šiam teiginiui pagrįsti, šiame tyrimo etape negalima patikrinti. Eksportuojantis gamintojas buvo iš anksto informuotas ir turėjo pakankamai laiko pateikti šią informaciją, kai vyko patikrinimai, bet nepasinaudojo šia galimybe. Antra, „Zaporizhstal“ vykdoma veikla yra susijusi tik su savo produktų gamyba ir pardavimu. Eksportuojantis gamintojas taip ir nesugebėjo pateikti tai paneigiančių įrodymų. Remtis reikalavimu, kad PBA išlaidų skaičiavimai būtų pagrįsti, nėra tinkama, nes Komisija aptariamų PBA išlaidų neskaičiavo – tos išlaidos buvo nustatytos remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalyje nustatytais reikalavimais. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

- (176) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas teigė, kad nagrinėjamos išlaidos yra susijusios su bendra gamyklos ekonomine veikla, bet ne su veikla, susijusia su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu. Eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad Komisija neatsižvelgė į įrodymus, susijusius su jo prašymu neatsižvelgti į šias išlaidas. Po to eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad Komisija nepripažino net to, kad buvo pateikta įrodymų šiam teiginiui pagrįsti, nes konstatavo, jog nebuvo pateikta jokių įrodymų, kuriais remiantis būtų galima paneigti, kad „Zaporizhstal“ vykdoma veikla yra susijusi tik su savo produktų gamyba ir pardavimu. Galiausiai dėl Komisijos pastabos dėl naujų duomenų, kurie buvo pateikti siekiant pagrįsti teiginį, kad į tam tikras finansines išlaidas neturėtų būti atsižvelgiama, eksportuojantis gamintojas nurodė, kad šis teiginys buvo pateiktas klausimyno dėl antidempingo priemonių atsakyme, o atitinkami duomenys buvo pateikti kartu su tuo atsakymu pateiktoje audituotoje ataskaitoje.
- (177) Atsižvelgusi į tai, Komisija pažymėjo, kad eksportuojantis gamintojas pateikė du prašymus, susijusius su šiuo teiginiu. Pirmasis prašymas, kuris buvo pateiktas klausimyno dėl antidempingo priemonių atsakyme ir po to pagrįstas 2017 m. sausio 5 d. pateiktame pranešime, buvo pakoreguoti „Zaporizhstal“ finansinės išlaidas, kad šios atitiktų įprastinėmis veiklos sąlygomis buvusį lygį. Antrasis prašymas, kuris pirmą kartą buvo pateiktas 2017 m. gegužės 2 d., t. y. po „Zaporizhstal“ patikrinimų, atsiųstose pastabose dėl informacinio dokumento, buvo pakoreguoti PBA išlaidas, į jas neįtraukiant su nagrinėjamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu nesusijusių, kaip teigiama, išlaidų.
- (178) Kaip paaiškinta 175 konstatuojamojoje dalyje, Komisija „Zaporizhstal“ finansinių išlaidų negali pakoreguoti taip, kad šios atitiktų įprastinėmis veiklos sąlygomis buvusį lygį, nes pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalį PBA išlaidos turi būti pagrįstos faktiniais gamybos ir pardavimo duomenimis. Komisija turėjo šiuos duomenis ir juos panaudojo atlikdama atitinkamus skaičiavimus. Eksportuojančio gamintojo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo šiuo klausimu nebuvo pateikta jokių naujų argumentų, tad nereikia jokių papildomų paaiškinimų.
- (179) Dėl antrojo prašymo, t. y. pakoreguoti „Zaporizhstal“ normaliąją vertę neįtraukiant išlaidų, kurios, kaip teigiama, nėra susijusios su nagrinėjamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu, Komisija pažymėjo, jog iš pastabų dėl informacinio dokumento nėra aišku, ar šios išlaidos su nagrinėjamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu nesusijusios tiesiogiai ar netiesiogiai. Kaip minėta, Komisijai žinoma, kad „Zaporizhstal“ veikla yra susijusi tik su savo produkto gamyba ir pardavimu. Taigi jos finansinės išlaidos paprastai būtų vienaip ar kitaip susijusios su šia veikla. Straipsniai, kurie, kaip eksportuojantis gamintojas nurodė savo pastabose dėl informacinio dokumento, nėra susiję su nagrinėjamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu, apima su pinigų srautais susijusias investicijas, paskolas žaliavos gaminančioms patronuojamosioms bendrovėms ir išipareigojimus, susijusius su išmokomis darbuotojams. Šios išlaidos, regis, yra bent netiesiogiai susijusios su nagrinėjamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu.
- (180) Išsamiau patikrinti šį klausimą nebuvo įmanoma, nes šis prašymas buvo pateiktas tik 2017 m. gegužės 2 d., t. y. praėjus daug laiko po to, kai buvo užbaigtas atitinkamas tikrinamasis vizitas (t. y. 2016 m. lapkričio 24 d.). 2017 m. sausio 5 d. pranešime, kuris taip pat buvo pateiktas po atitinkamo tikrinamojo vizito, eksportuojantis gamintojas paminėjo, kad tam tikros su paskolomis susijusios finansinės išlaidos buvo padarytos bendrais tikslais ir nebuvo susijusios su nagrinėjamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu. Išsamesnių duomenų šiuo klausimu tuo metu nebuvo pateikta, nes eksportuojantis gamintojas neprasė neįtraukti šių paskolų duomenų, kadangi ir toliau teigė, kad „Zaporizhstal“ finansinės išlaidos turėtų būti pakoreguotos taip, kad atitiktų įprastinėmis veiklos sąlygomis buvusį lygį.
- (181) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas šiuo klausimu tvirtino, kad per tikrinamąjį vizitą „Zaporizhstal“ Komisijai buvo pateiktas „išsamus ir visapusiškas auditorių ataskaitų variantas, kuriame buvo aiškiai iškeltas su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu nesusijusių papildomų finansinių gamyklos išlaidų klausimas“. Po to eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad Komisija galėjo pasinaudoti šia galimybe patikrinti „Zaporizhstal“ pateiktus įrodymus ir prireikus paprašyti papildomų paaiškinimų.

- (182) Visų pirma Komisija pažymėjo, kad, kaip nurodė eksportuojantis gamintojas, iki tikrinamojo vizito išsamios „Zaporizhstal“ metinės ataskaitos nebuvo pateiktos, nors klausimyne dėl antidempingo priemonių buvo prašoma jas pateikti. Po to Komisija pažymėjo, kad 2016 m. spalio 27 d. rašte prieš patikrinimą vietoje eksportuojančiam gamintojui buvo pranešta, kad šio tikrinamojo vizito tikslas – patikrinti klausimynų atsakymuose pateiktą informaciją ir juose pateiktus duomenis sutikrinti su pirminiais dokumentais, sąnaudų ir finansų apskaitos dokumentais bei audituotomis finansinėmis ataskaitomis. Tam tikrų su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu, kaip teigiama, nesusijusių „Zaporizhstal“ finansinių išlaidų klausimas nebuvo keliamas iki 2017 m. gegužės 2 d., o 2017 m. sausio 5 d. pranešime jis buvo tik paminėtas. Abiem šiais atvejais tikrinamieji vizitai „Zaporizhstal“ patalpose jau buvo užbaigti. Taigi šio klausimo nagrinėjimas ir šių išlaidų tikrinimas nebuvo ir negalėjo būti įtrauktas į tam vizitui Komisijos parengtą darbo programą. Tvirtinant, kad su gamyba ar pardavimu nesusijusių finansinių išlaidų klausimas buvo iškeltas vien dėl to, kad šios išlaidos buvo įtrauktos į audituotas ataskaitas, nepaisoma šio tikrinamojo vizito tikslo ir su juo susijusio Komisijos vaidmens, apie kuriuos eksportuojančiam gamintojui buvo pranešta prieš patikrinimą vietoje atsiųstame rašte. Kartu atsižvelgiant į tai, kad išsamios audituotos ataskaitos buvo pateiktos tik po tikrinamojo vizito ir kad, kaip minėta, toli gražu nėra aišku, ar atitinkamos išlaidos nėra susijusios su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu, ši teiginio dalis turi būti atmesta.
- (183) Dėl išdėstytų priežasčių šis teiginys buvo atmestas.

3.6.2. Eksporto kaina

- (184) Eksporto kaina buvo nustatyta remiantis 3.1.2 skirsnyje išdėstyta bendrąja metodika ir visų pirma pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalimi. Per susijusius importuotojus parduodamo produkto eksporto kaina buvo apskaičiuota remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi.
- (185) Eksportuojantis gamintojas teigė, kad Šveicarijos prekyautojas „Metinvest International SA“ (toliau – MISA) vykdo tik gamyklų eksporto skyriaus funkciją, nes neatlieka su į Sąjungą tiekiamomis prekėmis susijusių muitinės formalumų. Be to, eksportuojantis gamintojas teigė, kad prekyautojo PBA išlaidos ir pelnas (arba nominalieji komisiniai) neturėtų būti atimami, nes pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalis šiuo atveju netaikoma, atsižvelgiant į tai, kad prekyautojas nėra įsikūręs Sąjungos teritorijoje.
- (186) Apskaičiuodama per Šveicarijos prekyautoją nepriklausomiems pirkėjams eksportuoto produkto eksporto kainą Komisija nesivadovavo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies nuostatomis. Tačiau, net jei atsakomybė už atliekamus muitinės formalumus tenka pirkėjui, tai nekeičia fakto, kad pardavimą vykdo susijęs prekyautojas, kuris patiria PBA išlaidų ir kuris, teikdamas paslaugas, paprastai siekia pelno. Taigi, kaip pažymėta 194 konstatuojamojoje dalyje, Komisija laikėsi nuomonės, kad koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą yra pagrįstas.
- (187) Pastabose dėl informacinio dokumento eksportuojantis gamintojas teigė, kad MISA nėra pelno siekiantis prekyautojas, nes tai yra susijusi bendrovė, kuriai patikėtos vidaus eksporto pardavimo skyriaus atsakomybei paprastai priskiriamos užduotys.
- (188) Remdamasi turimais įrodymais, Komisija nesutiko su šiuo teiginiu. MISA yra pelno siekianti bendrovė, kuri, kaip ji pati save apibūdina, siekia rasti tinkamą pelningumo, klientų tenkinimo ir rizikos valdymo pusiausvyrą. MISA vykdoma veikla neapsiriboja „Metinvest Group“ produktų pardavimu. MISA ir gamyklos priklauso skirtingiems savininkams. Galiausiai MISA su gamyklomis pasirašo išsamias pirkimo–pardavimo sutartis. Į šiuos susitarimus įtraukiamos sąlygos, susijusios su sankcijomis už atitinkamų įsipareigojimų nevykdymą ar nepatenkinamą vykdymą, taip pat sąlygos dėl ginčų sprendimo dalyvaujant trečiajai šaliai, kurios yra labiau būdingos sutartims tarp nepriklausomų prekyautojų, o ne tarp vienos bendrovės gamybos ir pardavimo skyrių. Remdamasi šiais įrodymais, Komisija daro išvadą, kad MISA ir dvi gamyklos siejantis ryšys labiau panašus į ryšį su tarpininku, o ne su integruotu pardavimo skyriumi. Kaip paaiškinta 194 konstatuojamojoje dalyje, atitinkamas koregavimas yra pagrįstas, jeigu MISA dalyvauja kokiame nors sandoryje.
- (189) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas, remdamasis tuo, kad pardavimui per MISA taikomos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalies nuostatos, padarė išvadą, jog Komisija sutiko, kad MISA veikia kaip grupės eksporto pardavimo skyrius. Be to, eksportuojantis gamintojas ir vėl nesutiko su tuo, kad būtų taikomos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto nuostatos, ir teigė, kad MISA neveikia kaip tarpininkas ar prekyautojas. Siekdamas pabrėžti šį aspektą, eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad kitų nei grupės gamintojų pagaminti produktai sudaro tik nedidelę ir nišinę visų MISA parduodamų produktų dalį. Eksportuojantis gamintojas taip pat tvirtino, jog tai, kad MISA siekia rasti tinkamą pelningumo, klientų tenkinimo ir rizikos

valdymo pusiausvyrą, ar tai, kad ši bendrovė su gamyklomis pasirašo išsamias pirkimo–pardavimo sutartis, ar tai, kad ji turi savo direktorių ir darbuotojus, kurie nėra Ukrainos gamyklų darbuotojai, yra reikalavimai, kurie vykdomi, nes reikia laikytis būtinų Ukrainos ir Šveicarijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų.

- (190) Kaip paaiškinta, Komisija nesutiko, kad MISA veikia kaip grupės eksporto pardavimo skyrius. MISA veikia kaip susijęs prekiautojas, taigi Komisija pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį taikė kartu su 2 straipsnio 10 dalies i punktu. Be to, MISA ne tik parduoda kitų nei grupė gamintojų pagamintus produktus, kurie sudaro nedidelę arba nišinę jos parduodamų produktų dalį, nors vien tai nagrinėjant šį klausimą yra labai svarbu. MISA taip pat grupei parduoda didelius trečiųjų šalių produktų kiekius. Dėl 188 konstatuojamojoje dalyje apibūdintų įrodymų eksportuojantis gamintojas tiesiog pareiškė, kad šie aspektai yra būtini pagal teisės aktus ir jie neprieštarauja MISA, kaip eksporto skyriaus, padėčiai. Išsamesnių duomenų apie konkrečius teisės aktus, kuriuose nustatyti reikalavimai dėl vieno ar kito konkretaus aspekto, nebuvo pateikta. Be to, eksportuojantis gamintojas nepaaiškino, kodėl tokie aspektai kaip pelno siekimas (kurį eksportuojantis gamintojas savo pastabose dėl informacinio dokumento anksčiau ginčijo) ar sutarčių, į kurias įtraukiamos sąlygos dėl sankcijų už atitinkamų įsipareigojimų nevykdymą ar nepatenkinamą vykdymą, taip pat sąlygos dėl ginčų sprendimo dalyvaujant trečiajai šaliai, sudarymas neprieštarauja MISA, kaip eksporto skyriaus, padėčiai. Taigi šiuo klausimu nebereikia jokių papildomų pastabų.
- (191) Dėl išdėstytų priežasčių šis teiginys buvo atmestas.

3.6.3. Palyginimas

- (192) Komisija vienintelio eksportuojančio gamintojo normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.
- (193) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo atsižvelgdama į skirtumus, turinčius poveikio kainų palyginamumui. Atlikti koregavimai atsižvelgiant į importo mokesčius (0,1–0,7 %), gabenimo, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas (1–8 %), pakavimo išlaidas (0–0,1 %), kredito išlaidas (0–0,7 %), išlaidas po pardavimo (0,1–0,4 %), bankų mokesčius (0–0,3 %) ir komisinius (0–0,2 %).
- (194) Be to, kadangi visas pardavimas Sąjungai buvo vykdytas per susijusį prekiautoją Šveicarijoje, buvo atliktas atitinkamas koregavimas remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktu.
- (195) Eksportuojantis gamintojas prašė atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunktį atsižvelgiant į prekybos lygį ir nurodė, kad panašaus produkto pardavimo vidaus rinkoje kanalai gerokai skyrėsi nuo nagrinėjamojo produkto pardavimo Sąjungoje kanalu, o tai turėjo įtakos kainų palyginamumui. Jis taip pat teigė, kad parduodant produktus vidaus rinkoje ir juos parduodant eksportui į Sąjungą įvairiais prekybos lygiais būta pastovių ir didelių funkcijų ir kainų skirtumų.
- (196) Eksportuojantis gamintojas neįrodė, kad eksportuojančios šalies vidaus rinkoje įvairiais prekybos lygiais būta pastovių ir didelių pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumų. Iš tiesų, eksportuojančio gamintojo pateikti duomenys nepagrindė tokios išvados. Todėl Komisija šį teiginį atmetė.
- (197) Pastabose dėl informacinio dokumento eksportuojantis gamintojas griežtai nesutiko su šia išvada, kurią pavadino neobjektyvia ir nepagrįsta. Vis dėlto jis nepateikė jokių įrodymų, kad eksportuojančios šalies vidaus rinkoje įvairiais prekybos lygiais buvo pastovių ir didelių pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumų. Vietoje to jis sutelkė dėmesį tik į pirmąją šio reikalavimo dalį ir tvirtino, kad parduodant produktus įvairiais prekybos lygiais įvairiose rinkose yra pastovių ir didelių funkcijų bei kainų skirtumų, tačiau praleido reikalavimą, jog reikėtų įrodyti, kad tokių skirtumų yra vidaus rinkoje. Komisija iš tiesų patikrino pardavėjo kainas įvairiais prekybos vidaus rinkoje lygiais ir nesugebėjo rasti pastovių bei didelių skirtumų.
- (198) Eksportuojantis gamintojas teigė, kad tuo atveju, jeigu Komisija manė, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunktis negali būti taikomas, ji turėjo remtis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto ii papunkčiu. Tačiau, be neaiškos nuorodos į *prima facie* įrodymus, eksportuojantis gamintojas nepateikė nė vieno argumento, kodėl turėtų būti taikoma ši nuostata. Atitinkamų prekybos lygių vidaus rinkoje iš tiesų būta, tačiau nebuvo aiškiai įrodyta, kad tam tikros funkcijos yra susijusios su kitais nei naudojamasis palyginimui prekybos lygiais. Todėl ši nuostata šiuo atveju netaikytina.

- (199) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija savo argumentuose prieštaravo pati sau, kai nurodė, kad nors vidaus rinkoje yra įvairių prekybos lygių, eksportuojantis gamintojas neįrodė, kad šiais lygiais yra pastovių ir didelių pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumų.
- (200) Komisija šiame teiginyje neįžvelgė jokio prieštaravimo.
- (201) Be to, eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad savo 2017 m. sausio 5 d. pranešime jis Komisijai pateikė įvairių prekybos lygių vidaus rinkoje analizę ir palyginimą, kurį atlikdamas jis nustatė prekybos vidaus rinkoje lygius, juos palygino ir įrodė, kad tarp šių lygių yra pastovių kainų skirtumų.
- (202) Atsakydama į tai, Komisija pažymėjo, kad bendrovė atitinkamame pranešime palygino įvairius vienos iš savo gamyklų vidaus pardavimo kanalus, o ne prekybos lygius. Atlikęs tokį palyginimą, kuris, kaip jau matyti, yra klaidingas, eksportuojantis gamintojas taip pat tvirtino, kad į pardavimo Sąjungai kanalą labiausiai panašus tiesioginio pardavimo kanalas, t. y. pardavimas nedalyvaujant jo vidaus prekiautojui. Nebuvo pateikta jokių įrodymų, kad panašiausias yra būtent šis kanalas, ypač atsižvelgiant į tai, kad visas eksportuojančio gamintojo pardavimas į Sąjungą vykdomas per susijusį prekiautoją Šveicarijoje, t. y. MISA. Taigi Komisija laikėsi nuomonės, jog eksportuojantis gamintojas neįrodė, kad eksportuojančios šalies vidaus rinkoje įvairiais prekybos lygiais būta pastovių ir didelių pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumų.
- (203) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, jog Komisija neatsižvelgė į tai, kad jis pateikė patikslintą susijusios bendrovės MISA pardavimo eksportui sąrašą. Tame sąrašė eksportuojantis gamintojas atsižvelgė į Komisijos pastabą dėl daugelio sandorių prekybos lygių, kurie pradiniam klausimyno dėl antidempingo priemonių atsakyme buvo netiksliai nustatyti. Eksportuojantis gamintojas tvirtino, jog negalima teigti, kad ši informacija atliekant tyrimą buvo pateikta pernelyg vėlai, nes Komisija prirėkęs galėjo ją patikrinti per tikrinamąjį vizitą su bendrove susijusių subjektų Sąjungoje patalpose.
- (204) Komisija su šiuo teiginiu nesutiko. Papildoma informacija apie MISA pardavimo sąrašą buvo pateikta po MISA patikrinimo. Siekdama užtikrinti, kad būtų išvengta būtent tokio atvejo, prieš tikrinamąjį vizitą MISA patalpose Komisija 2017 m. sausio 17 d. pranešime bendrovei priminė, kad apie visus teiginius ir visus jų aspektus, kuriuos būtina patikrinti, turi būti pranešta iki tikrinamojo vizito likus pakankamai laiko, kad tyrimą atliekanti grupė galėtų parengti atitinkamą patikrinimo dalį. Galiausiai, net jei Komisija būtų galėjusi patikrinti šiuos duomenis MISA patalpose, tai nepakeistų fakto, kad, kaip minėta, eksportuojantis gamintojas neįrodė, kad eksportuojančios šalies vidaus rinkoje įvairiais prekybos lygiais yra pastovių ir didelių pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumų.
- (205) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas taip pat pakartojo savo teiginį, kad tuo atveju, jeigu Komisija manė, kad įrodymų, kuriuos bendrovė pateikė, kad pagrįstų savo teiginį dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunkčio taikymo, nepakako įrodyti, kad įvairiais prekybos vidaus rinkoje lygiais yra pastovių ir didelių pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumų, Komisija, remdamasi tais pačiais įrodymais, galėjo taikyti specialų koregavimą pagal 2 straipsnio 10 dalies d punkto ii papunktį, kuris taikomas tais atvejais, kai „vidaus rinkoje nėra atitinkamų prekybos lygių“. Tačiau, kaip minėta, Komisija nustatė, kad atitinkamų prekybos lygių vidaus rinkoje iš tiesų yra. Eksportuojantis gamintojas neįrodė, kad šiais lygiais yra pastovių ir didelių pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumų, tačiau tai nekeičia fakto, kad vidaus rinkoje tokių lygių yra. Taigi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto ii papunkčio taikymo sąlygos nebuvo įvykdytos.
- (206) Dėl išdėstytų priežasčių šis teiginys buvo atmestas.
- (207) Eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad, siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, normalioji vertė turėtų būti pakoreguota atsižvelgiant į panašaus produkto gabenimo iš gamyklos į susijusio vidaus prekiautojo patalpas išlaidas.

- (208) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e punktą koreguojama, kai skiriasi su nagrinėjamojo produkto ir (arba) panašaus produkto vežimu iš eksportuojančio gamintojo patalpų nepriklausomam pirkėjui tiesiogiai susijusios išlaidos, kai tokios išlaidos įtraukiamos į kainas. Ši nuostata netaikoma gabenimo tarp dviejų susijusių šalių išlaidoms, kurios, regis, nėra įtraukiamos į nepriklausomo pirkėjo mokamą kainą. Todėl Komisija atmetė šį teiginį.

3.6.4. Dėmpingo skirtumas

- (209) Atskleidus informacinį dokumentą, eksportuojantis gamintojas pateikė naujus susijusių importuotojų pardavimo duomenis. Komisija vėliau patikrinimo šiuos duomenis. Šie nauji skaičiai turėjo įtakos apskaičiuotam dėmpingui, kuris iš pradžių buvo nustatytas informaciniame dokumente.
- (210) Eksportuojančiam gamintojui Komisija kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svartinę normaliąją vertę palygino su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svartine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.
- (211) Ukrainos bendradarbiavimo lygis buvo labai aukštas, nes bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo eksportas sudarė daugiau kaip 95 % viso eksporto į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį. Tuo remdamasi Komisija visos šalies mastu nustatė tokio pat dydžio dėmpingo skirtumą, kaip ir vieninteliam eksportuojančiam gamintojui.
- (212) Dėmpingo skirtumai, išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Dėmpingo skirtumas
Metinvest Group	19,4 %
Visos kitos bendrovės	19,4 %

4. ŽALA

4.1. Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba

- (213) Atliekant padėties analizę 17 bendrovių Sąjungoje pateikė gamybos ir pardavimo duomenis ir nurodė tiriamuoju laikotarpiu gaminusios panašų produktą. Remiantis skunde pateikta informacija, šios 17 bendrovių pagamina apie 90 % viso panašaus produkto Sąjungoje.
- (214) Be šių 17 bendrovių, panašų produktą per tiriamąjį laikotarpį gamino dar penkios kitos bendrovės.
- (215) Viena suinteresuotoji šalis tvirtino, kad, įtraukus Italijos gamintojo „Ilva“ duomenis, visai Sąjungos plieno pramonei padarytos žalos vaizdas dėl ypatingos šios bendrovės padėties ⁽¹⁾ būtų iškreiptas ir dėl to į šį Italijos gamintoją nereikėtų atsižvelgti. Vis dėlto, pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalį sąvoka „Sąjungos pramonė“ reiškia panašius produktus gaminančių Sąjungos gamintojų visumą arba tuos iš jų, kurie pagamina didžiąją dalį visos tų produktų Sąjungos produkcijos. Komisija neturėjo pagrindo savo analizėje apsiriboti tik didžiąja dalimi, todėl privalėjo išnagrinėti visą sektorių, įskaitant „Ilva“. Taigi šis teiginys buvo atmestas.
- (216) Nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu bendra Sąjungos gamybos apimtis buvo maždaug 72,9 mln. tonų. Komisija šią apimtį nustatė remdamasi skundo pateikėjo ir visų žinomų Sąjungos gamintojų informacija. Kaip nurodyta 7 konstatuojamojoje dalyje, atrinkti šeši Sąjungos gamintojai, kurie pagamino daugiau kaip 45 % viso panašaus produkto Sąjungoje; atrinktos bendrovės laikomos tipiškėmis bendrovėmis.

⁽¹⁾ 2016 m. sausio 20 d. Europos Komisija pradėjo nuodugnų tyrimą, siekdamą įvertinti, ar Italijos valstybės pagalba plieno gamintojui „Ilva“ atitinka ES valstybės pagalbos taisykles, o 2016 m. gegužės 15 d. pratęsė šį tyrimą. 2017 m. liepos 3 d. šis tyrimas dar nebuvo baigtas.

- (217) Sąjungos gamintojų verslo modeliai ir jų vertikalios integracijos laipsnis yra nevienodi. Vis dėlto Sąjungos pramonę apskritai galima apibūdinti kaip pramonę, kurios vertikalios integracijos laipsnis yra aukštas, kaip toliau paaiškinta 219 konstatuojamojoje dalyje.

4.2. Sąjungos suvartojimas

- (218) Kaip minėta 45 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamojo produkto KN kodai yra keli, įskaitant tam tikrus „ex“ kodus. Siekiant tinkamai įvertinti Sąjungos suvartojimą ir atsižvelgiant į akivaizdžiai ribotą tokių kodų poveikį bendram suvartojimui, apskaičiuojant Sąjungos suvartojimą visiškai atsižvelgta į importuotų produktų, kurių KN kodai yra „ex“, kieki.
- (219) Sąjungos pramonės įmonės yra daugiausia vertikalios integruotos, o nagrinėjamas produktas laikomas pirmine žaliava įvairiems tolesnės gamybos grandies pridėtinės vertės produktams, pradedant šaltojo valcavimo produktais, gaminti, todėl uždarys suvartojimas ir suvartojimas atvirojoje rinkoje buvo nagrinėjami atskirai.
- (220) Atliekant žalos analizę yra svarbus skirstymas į uždaryją ir atvirąją rinkas. Be to, sandorių kainos uždarojoje rinkoje nustatomos grupėse pagal įvairių kainų politiką. Priešingai, Sąjungos atvirojoje rinkoje parduoti skirta produkcija tiesiogiai konkuruoja su importuojamu nagrinėjamuoju produktu, o kainas reguliuoja atviroji rinka.
- (221) Siekdama susidaryti kuo išsamesnį Sąjungos pramonės vaizdą, Komisija surinko duomenis apie visą su panašiu produktu susijusią veiklą ir nustatė, ar produkcija skirta uždaram naudojimui, ar atvirajai rinkai. Komisija nustatė, kad tiriamuoju laikotarpiu maždaug 58 % visos Sąjungos gamintojų produkcijos buvo skirta uždaram naudojimui.
- (222) Po informacinio dokumento atskleidimo Serbijos eksportuojantis gamintojas pastebėjo, kad nuo 2015 m. iki tiriamojo laikotarpio nagrinėjamojo produkto suvartojimas atvirojoje rinkoje sumažėjo daugiau kaip 1,2 mln. tonų ir tai reiškia, kad 2015 m. antrąjį pusmetį Sąjungos suvartojimas smarkiai sumažėjo. Todėl jis Komisijos paprašė papildomai išnagrinėti, ar Sąjungos pramonės pateikti pardavimo atvirojoje rinkoje duomenys tikrai tikslūs.
- (223) Komisija išnagrinėjo Sąjungos pramonės pateiktus pardavimo ir suvartojimo duomenis ir patvirtino, kad Sąjungos pramonės pateikti suvartojimo atvirojoje rinkoje duomenys yra tikslūs ir patikimi.

4.2.1. Uždarys suvartojimas Sąjungos rinkoje

- (224) Komisija Sąjungos uždaryjį suvartojimą nustatė remdamasi visų žinomų Sąjungos gamintojų uždaruuoju naudojimu ir uždaruuoju pardavimu Sąjungos rinkoje. Tuo remiantis Sąjungos uždarojo suvartojimo raida buvo tokia:

1 lentelė

Uždarys suvartojimas Sąjungos rinkoje (tonomis)

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Uždarys suvartojimas	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
Indeksas (2013 m. = 100)	100	101	100	100

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai.

- (225) Sąjungos uždarys suvartojimas Sąjungos rinkoje per nagrinėjamąjį laikotarpį nesikeitė.

4.2.2. Suvartojimas Sąjungos atvirojoje rinkoje

- (226) Sąjungos suvartojimą atvirojoje rinkoje Komisija nustatė remdamasi: a) visų žinomų Sąjungos gamintojų pardavimu Sąjungos rinkoje ir b) importu į Sąjungą iš visų trečiųjų šalių pagal Eurostato duomenis, taip pat atsižvelgdama į nagrinėjamųjų šalių bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų pateiktus duomenis. Tuo remiantis suvartojimo Sąjungos atvirojoje rinkoje raida buvo tokia:

2 lentelė

Suvartojimas atvirojoje rinkoje (tonomis)

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Suvartojimas atvirojoje rinkoje	32 292 192	33 139 474	35 156 318	33 930 726
Indeksas (2013 m. = 100)	100	103	109	105

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai.

- (227) Suvartojimas Sąjungos atvirojoje rinkoje nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo apytikriai 5 %. Šį padidėjimą daugiausia lėmė tolesnės gamybos grandies pramonės ekonominis atsigavimas.

4.3. Bendras importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimas, importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir kainos

4.3.1. Bendras importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimas

- (228) Komisija nagrinėjo, ar nagrinėjamųjų šalių kilmės nagrinėjamojo produkto importą pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį reikėtų vertinti bendrai.
- (229) Pagal tą nuostatą importas daugiau kaip iš vienos valstybės bendrai vertinamas tik tuomet, jeigu nustatoma, kad:
- a) dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis* ir kad importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas, ir
 - b) atsižvelgus į importuotų produktų ir panašių Sąjungos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslinga vertinti bendrai.
- (230) Nustatyti iš nagrinėjamųjų šalių importuojamų produktų dempingo skirtumai nurodyti 3 skirsnyje „Dempingas“. Visi šie skirtumai yra didesni už *de minimis* ribą, nustatytą pagrindinio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje.
- (231) Įvertinta, kad importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos apimtis nebuvo nereikšminga, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje. Tiriamuoju laikotarpiu Brazilijai, Iranui, Rusijai ir Ukrainai atitinkamai teko 1,79, 3,32, 4,29 ir 3,17 % rinkos dalys, kaip minėta 3 lentelėje.
- (232) Kita vertus, nustatyta, kad importo iš Serbijos apimtis buvo nereikšmingos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje. Iš tiesų, importo iš Serbijos apimtis sumažėjo nuo 427 558 tonų 2015 m. iki maždaug 354 000 tonų per tiriamąjį laikotarpį, o tai atitinka tik 1,04 % rinkos dalį. Nereikšminga Komisija paprastai laiko rinkos dalį, kuri neviršija pagal pagrindinį reglamentą inicijavimo metu nustatytos 1 % ribos. Tačiau šiuo atveju Komisija nusprendė, kad 1,04 % rinkos dalis vis vien yra nereikšminga, nes 0,04 % dalį reikėtų laikyti neesmine,

visų pirma atsižvelgiant į tai, kad importo iš Serbijos apimtis santykinai yra gerokai mažesnė negu importo iš kiekvienos iš keturių kitų šalių apimtis. Iš tiesų, importo iš Serbijos apimtis buvo beveik perpus mažesnė nei importo apimtis iš Brazilijos, kuri pagal importo apimtį tarp nagrinėjamųjų šalių buvo priešpaskutinėje vietoje.

3 lentelė

Importo apimtis (tonomis) ir rinkos dalis

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
BRAZILIJA				
Importo iš Brazilijos apimtis	41 895	108 973	580 525	608 541
Brazilijai tenkanti rinkos dalis	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
IRANAS				
Importo iš Irano apimtis	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
Iranui tenkanti rinkos dalis	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
RUSIJA				
Importo iš Rusijos apimtis	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
Rusijai tenkanti rinkos dalis	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
SERBIJA				
Importo iš Serbijos apimtis	155 055	211 835	427 558	354 145
Serbijai tenkanti rinkos dalis	0,48 %	0,64 %	1,22 %	1,04 %
UKRAINA				
Importo iš Ukrainos apimtis	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
Ukrainai tenkanti rinkos dalis	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
NAGRINĖJAMOSIOS ŠALYS				
Importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis	2 561 872	3 163 926	4 822 529	4 621 026
Nagrinėjamosioms šalims tenkanti rinkos dalis	7,93 %	9,55 %	13,72 %	13,62 %
Indeksas (2013 m. = 100)	100	120	173	172

Šaltinis: Eurostatas. Rinkos dalys buvo nustatytos lyginant importo apimtį ir suvartojimą Sąjungos atvirojoje rinkoje, nurodytą 2 lentelėje.

- (233) Po galutinio faktų atskleidimo ir 2017 m. liepos 27 d. įvykusio klausymo metu skundo pateikėjas įrodinėjo, kad Serbijos eksportas turėtų būti vertinamas bendrai su importu iš keturių kitų šalių, nes Serbijos eksportas viršijo 1 % *de minimis* ribą. Jo nuomone, 1 % ribai negalima taikyti jokių išimčių, kad ir kokia maža būtų ją viršijanti procentinė dalis.
- (234) Komisija atmetė šį argumentą. Sprendimas, ar importas turėtų būti vertinamas bendrai, turi būti grindžiamas visais pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje nustatytais kriterijais. Pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį nė vienas iš šių atskirų kriterijų neteikiama ypatingos svarbos. Importas iš šalies iš tiesų negali būti sumuojamas, jeigu jo apimtis nereikšminga, tačiau jeigu jis toks nėra, tai nereiškia, kad jis *ipso facto* turi būti sumuojamas. Be to, pagrindiniame reglamente aiškiai nenustatyta jokių nereikšmingumo ribų. Nors sprendžiant, ar importo apimtis nereikšminga, ar ne, galima vadovautis pagrindinio reglamento 5 straipsnio 7 dalimi, šios ribos nėra nuorodos būdu įtrauktos į 3 straipsnio 4 dalį. Pagal vartojamas formuluotes Komisijai verčiau suteikiama pakankamai lankstumo kiekvieną atvejį nagrinėti atskirai atsižvelgiant į tai, kad „papildoma“ 0,04 % apimtis yra nereikšminga.

(235) Be to, Komisija nustatė, kad Serbijos eksporto kainos skyrėsi nuo keturių kitų nagrinėjamųjų šalių eksporto kainų dėl šių priežasčių:

- net jei vidutinės Serbijos pardavimo kainos per nagrinėjamąjį laikotarpį taip pat sumažėjo, per tiriamąjį laikotarpį vidutinės šios šalies pardavimo kainos (365 EUR už toną) buvo didžiausios ir gerokai didesnės negu vidutinės Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos pardavimo kainos, kurios, kaip nurodyta 4 lentelėje, sudarė 319–346 EUR už toną, ir
- vidutinės Serbijos pardavimo kainos buvo gerokai didesnės negu vidutinės keturių kitų nagrinėjamųjų šalių pardavimo kainos.

4 lentelė

Importo kainos (EUR/t)

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
BRAZILIJA				
Dempingo kaina importuojamų Brazilijos kilmės produktų vidutinė kaina	461	433	386	346
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	94	84	75
IRANAS				
Dempingo kaina importuojamų Irano kilmės produktų vidutinė kaina	454	415	369	316
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	91	81	70
RUSIJA				
Dempingo kaina importuojamų Rusijos kilmės produktų vidutinė kaina	448	431	387	324
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	96	86	72
SERBIJA				
Dempingo kaina importuojamų Serbijos kilmės produktų vidutinė kaina	468	442	400	365
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	94	86	78
UKRAINA				
Dempingo kaina importuojamų Ukrainos kilmės produktų vidutinė kaina	429	415	370	319
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	97	86	74
NAGRINĖJAMOSIOS ŠALYS				
Dempingo kaina importuojamų nagrinėjamųjų šalių kilmės produktų vidutinė kaina	443	424	380	327
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	96	86	74

Šaltinis: Eurostatas.

(236) Atsižvelgiant į nustatytas kainas ir į nereikšmingą apimtį galima manyti, kad Serbijos eksportuojantis gamintojas veikiau taikosi prie nagrinėjamojo produkto kainų, o ne jas diktuoja. Tai patvirtina ir tai, kad jo kainų sumažėjimas nuo 2015 m. iki tiriamojo laikotarpio taip pat yra santykinai mažesnis, palyginti su keturių kitų nagrinėjamųjų šalių kainų sumažėjimu.

- (237) Po galutinio faktų atskleidimo 2017 m. liepos 27 d. įvykusiame klausyme (žr. 33 konstatuojamąją dalį) skundo pateikėjas Komisijos tarnybų paprašė pateikti su Serbijos eksportuojančiu gamintoju susijusius duomenis apie priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, kad jis galėtų patikrinti 235 ir 236 konstatuojamosiose dalyse nurodytus Komisijos teiginius, jog Serbijos eksportuojantis gamintojas veikiau taikosi prie kainų, o ne jas diktuoja. Be to, skundo pateikėjas manė, jog nėra jokių įrodymų, kad Serbija taikosi prie kainų.
- (238) Komisija pažymėjo, kad pirmiau ji paskelbė vidutines importo iš nagrinėjamųjų šalių kainas. Iš šių duomenų matyti, kad 2013 m. importo iš Serbijos kainos buvo didžiausios (468 EUR už toną); didžiausios jos buvo ir paskesniais metais, įskaitant ir tiriamojo laikotarpio kainą (365 EUR už toną). Be to, iš 4 lentelėje pateiktų indeksų matyti, kad dėl santykinio Serbijos kainų sumažėjimo šios šalies kainų indekso reikšmė sumažėjo nuo 100 iki 78 punktų (100 indekso punktų prilyginamas 2013 m. indeksas), o atitinkami kitų keturių šalių indeksai sumažėjo iki 75 punktų (Brazilijos), 70 punktų (Irano), 72 punktų (Rusijos) ir 74 punktų (Ukrainos)). Taigi Komisijos išvadą, kad Serbijos eksportuojantis gamintojas veikiau taikosi prie kainų, o ne jas diktuoja, skundo pateikėjas galėjo patikrinti vertindamas ir importo kainą, ir jos santykinį sumažėjimą nuo 2013 m. iki tiriamojo laikotarpio. Atlikdama šį vertinimą, Komisija nenaudojo duomenų apie priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, nes priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimai parodo tik padėtį konkrečiu tiriamojo laikotarpio momentu, taigi jais remiantis negalima palyginti kelerių metų kainų tendencijos. Be 235 ir 236 konstatuojamosiose dalyse nurodytų teiginių patikrinimo, skundo pateikėjas nenurodė jokių kitų priežasčių, kodėl reikėtų atskleisti galutinius duomenis apie priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, todėl Komisija atmetė tą prašymą.
- (239) Taigi, atsižvelgusi į tai, kad skundo pateikėjas neginčijo 4 lentelėje nurodytų skaičių, Komisija patvirtino savo išvadą, kad Serbijos eksportuotojas tik taikosi prie kitų importuotojų nustatomos kainų tendencijos, o ne taiko agresyvią kainų politiką, kaip kainų lyderis.
- (240) Todėl Komisija padarė išvadą, kad importo iš Serbijos nereikėtų vertinti bendrai su importu iš keturių kitų šalių. Padarius išvadą, kad importo iš Serbijos apimtis neviršijo *de minimis* ribos, nustatyti apsaugos priemonės importuojamiems Serbijos kilmės plokščiems karštojo valcavimo produktams nėra būtina. Taigi pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 2 dalį tyrimas dėl importo iš Serbijos turėtų būti nutrauktas.
- (241) Komisija taip pat įvertino iš keturių kitų nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir dempingo kaina importuotų produktų bei panašaus produkto tarpusavio konkurencijos sąlygas ir nustatė, kad jos buvo panašios. Iš tiesų, importuoti produktai konkuravo tarpusavyje ir su Sąjungoje pagamintu panašiu produktu. Produktus galima pakeisti vienus kitais, jie Sąjungoje buvo parduodami panašiais pardavimo kanalais ir panašių kategorijų galutiniams pirkėjams.
- (242) Inicijavus tyrimą, keletas šalių pateikė pastabas dėl bendro importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimo. Ukrainos atstovybė Europos Sąjungoje, Rusijos pramonės ir prekybos ministerija ir vienas Rusijos eksportuojantis gamintojas, taip pat du Brazilijos eksportuojantys gamintojai nesutiko, kad importą iš jų šalių būtų tinkama vertinti bendrai su importu iš kitų tiriamų šalių, ir teigė, kad importas iš jų šalių neturėtų būti sumuojamas su importu iš tų kitų šalių. Ukrainos atstovybė Europos Sąjungoje teigė, kad 2011–2016 m. importo iš Ukrainos apimtis, kitaip negu importo iš kitų šalių apimtis, nesikeitė ir kad importas iš Ukrainos savo geografine struktūra gerokai skyrėsi nuo importo iš Brazilijos, Irano, Serbijos ir Rusijos. Rusijos pramonės ir prekybos ministerija laikėsi nuomonės, kad reikia atlikti išsamų konkurencijos sąlygų vertinimą. Rusijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad su juo susijusi importo apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį faktiškai sumažėjo, kad dalis to kiekio buvo importuota vykdant uždarąjį tiekimą grupės viduje, taigi tie produktai nepateko į Sąjungos atvirąją rinką, ir kad buvo parduodami kitokių rūšių produktai. Be to, vienas Brazilijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad jis nesilaikė panašios kainų tendencijos ir kad šie importuoti produktai buvo paskirstyti per kitokius pardavimo kanalus, palyginti su importu iš keturių kitų nagrinėjamųjų šalių. Kitas Brazilijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad importo iš Brazilijos apimtis buvo nereikšminga ir kad importo iš Brazilijos apimties, rinkos dalies ir kainų tendencijos skyrėsi nuo atitinkamų importo iš keturių kitų nagrinėjamųjų šalių tendencijų.
- (243) Komisija atmetė šiuos argumentus. Vertinant absoliučiais skaičiais, importas iš Rusijos ir Ukrainos į Sąjungą per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo. Be to, net jei importas per nagrinėjamąjį laikotarpį būtų sumažėjęs, tai nėra vienas iš kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, ar importo apimtis yra nereikšminga, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje.

- (244) Atlikus vertinimą, išvada, kad dempingo kaina iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos importuotų produktų ir panašaus produkto tarpusavio konkurencijos sąlygos buvo panašios, padaryta dėl šių priežasčių:
- a) pirma, visi Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai naudojo panašius pardavimo kanalus, t. y. parduodavo tiesiogiai arba per susijusį prekiautoją ir (arba) importuotoją Sąjungoje arba už jos ribų. Panašius pardavimo kanalus Sąjungoje taip pat naudojo Sąjungos plieno gamintojai. Taigi iš keturių kitų nagrinėjamųjų šalių importuoti produktai konkuravo tarpusavyje ir su Sąjungoje pagamintu nagrinėjamuoju produktu;
 - b) antra, Komisija vertino visą importą, neatsižvelgdama į tai, ar tas importas apima ir tiekiamą grupės viduje. Jeigu tokio importo nebūtų, bendrovės greičiausiai būtų pirkusios panašų produktą (nes tai yra žaliavinis produktas) iš kitų Sąjungos atvirojoje rinkoje esančių šaltinių, įskaitant Sąjungos pramonės gaminamą panašų produktą;
 - c) be to, kaip nurodyta 264 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje, vertinant importą iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos, buvo nustatytos panašios kainų mažėjimo tendencijos;
 - d) eksportuojančių gamintojų eksportuotų rūšių produktus taip pat gamino ir parduodavo Sąjungos gamintojai. Taigi, jų produktų rūšys nesiskyrė nuo produktų, kuriuos pardavė Sąjungos gamintojai, rūšių;
 - e) kalbant apie importo iš Rusijos apimtį, kaip nurodyta 262 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje, importo iš šios šalies apimtis padidėjo vertinant ir absoliučiais skaičiais, ir pagal rinkos dalį.
- (245) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad sąlygos, pagal kurias importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos poveikis turi būti vertinamas bendrai, buvo įvykdytos. Todėl, siekiant nustatyti žalą, šis importas buvo išnagrinėtas bendrai.
- (246) Po informacinio dokumento atskleidimo Komisija gavo keletą pastabų dėl bendro importo iš nagrinėjamųjų šalių vertinimo, kurios nagrinėjamos tolesnėse konstatuojamosiose dalyse.
- (247) Skundo pateikėjas įrodinėjo, kad importas iš Serbijos žalą Sąjungos gamintojams padarė taip pat kaip ir importas iš kitų keturių šalių. Šiuo atžvilgiu skundo pateikėjas nurodė tai, kad nuo 2013 m. iki tiriamojo laikotarpio importo iš Serbijos absoliuti apimtis ir rinkos dalis dukart padidėjo, kad jo kainos šiuo laikotarpiu taip pat sumažėjo ir kad dėl importo iš Serbijos Sąjungos gamintojų kainos per tiriamąjį laikotarpį buvo gerokai priverstinai sumažintos. Be to, skundo pateikėjas taip pat teigė, kad importo iš Serbijos rinkos dalis sudaro 1,04 %, t. y. vos viršija pagrindinio reglamento 5 straipsnio 7 dalyje nustatytą 1 % ribą. Skundo pateikėjas taip pat paminėjo galimą vengimo riziką, nes Serbijos atžvilgiu baigus tyrimą vienintelio Serbijos eksportuojančio gamintojo Kinijos patronuojančioji bendrovė per savo Serbijos patronuojamąją bendrovę galėtų parduoti produktus Sąjungoje.
- (248) Komisija dėl toliau nurodytų priežasčių atmetė tvirtinimą, kad importas iš Serbijos žalą Sąjungos gamintojams padarė taip pat kaip ir importas iš kitų šalių:
- pirma, nustatyta, kad importo iš Serbijos apimtis neviršijo *de minimis* ribos. Taigi ji buvo nereikšminga ir negalima laikyti, kad dėl jos ES pramonei buvo padaryta žala, kad dėl tokios mažos importo apimties ES pramonei negali būti padaryta žala, parodo ir tai, kad vidutinės Serbijos pardavimo kainos per tiriamąjį laikotarpį buvo gerokai didesnės negu vidutinės keturių kitų nagrinėjamųjų šalių pardavimo kainos;
 - antra, dėl 1 % viršijančios, t. y. 1,04 % rinkos dalies, pažymėtina, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatyta riba bet kuriuo atveju yra nereikšminga. Pasirinkta sąvoka „nereikšminga“ reiškia, kad analizuodama importo apimtį, kad galėtų nustatyti, ar ji turi būti vertinama bendrai, Komisija turi tam tikrą laisvę spręsti savo nuožiūra. Šiuo konkrečiu atveju, kaip paaiškinta 234 konstatuojamojoje dalyje, laikyta, kad 0,04 % skirtumas yra nereikšmingas ir absoliučia, ir santykine prasme;
 - galiausiai dėl galimos vengimo rizikos Komisija pažymėjo, kad Komisijos tarnyboms buvo pateikti vienintelio Serbijos eksportuojančio gamintojo faktinių gamybos apimčių ir gamybos pajėgumų duomenys. Taigi Komisija šiai galimai vengimo rizikai skirs ypač daug dėmesio ir atidžiai stebės, ar yra kokių nors prekybos pobūdžio pokyčių ženklų, kuriais remiantis būtų galima daryti prielaidą dėl galimo su Serbija susijusio vengimo. Be to, nors tai ir yra mažiau svarbu, Serbijos eksportuojantis gamintojas gamintojas nurodė, kad jo svarbiausia strategija – tenkinti paklausą vidaus rinkoje ir regioninius Balkanų šalių poreikius.

- (249) Be to, du atrinkti Brazilijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad sprendimas importą iš Brazilijos vertinti bendrai su importu iš Irano, Rusijos ir Ukrainos buvo nepagrįstas dėl tolesnėse dviuose konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių.
- (250) Vienas teigė, kad daugiau kaip trečdalis importo iš Brazilijos nekonkuravo su produktais iš Irano, Rusijos ir Ukrainos, o tai įrodo, kad importo iš Brazilijos pardavimo kanalai buvo kitokie nei Irano, Rusijos ir Ukrainos kanalai. Šis eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad, panašiai į Serbijos atvejį, Brazilijos kainos buvo gerokai didesnės negu vidutinės Irano, Rusijos ir Ukrainos kainos ir kad Brazilijos eksportuojantys gamintojai taip pat veikiau taikėsi prie kainų, o ne jas diktavo. Galiausiai jis teigė, kad nė vienas iš Brazilijos gamintojų Sąjungos pramonės neprivertė mažinti kainų.
- (251) Kitas Brazilijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad toks bendras vertinimas yra netinkamas, nes importo iš Brazilijos apimtis yra nereikšminga (kaip ir Serbijos atveju), o konkurencijos sąlygos – skirtingos. Dėl nereikšmingos apimties šis Brazilijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad nuo 2015 m. Brazilijos rinkos dalis vos viršijo 1 % ribą, o per tiriamąjį laikotarpį sudarė vos 1,79 %. Be to, importo iš šios šalies apimtis buvo pernelyg maža, kad galėtų būti susijusi su kokia nors žala, ir todėl taip pat yra nereikšminga. Dėl nevienodų konkurencijos sąlygų jis nurodė tai, kad beveik 60 % nagrinėjamojo produkto importo iš Brazilijos per tiriamąjį laikotarpį sudarė susijusioms Europos bendrovėms parduoti arba perduoti produktai, kurie su atvirajai rinkai skirtais produktais tiesiogiai nekonkuruoja, tad jų konkurencijos sąlygos yra kitokios. Be to, jis nesutiko su informaciniame dokumente pateiktu Komisijos teiginiu, kad iš Brazilijos importuojami produktai ir panašūs Sąjungos produktai gali būti pakeičiami vieni kitais. Šiuo atžvilgiu jis teigė, kad Brazilijos eksportuojantys gamintojai daugiausia eksportuoja prekių rūšių plokščius karštojo valcavimo produktus, kurių fizinės, cheminės ir techninės savybės bei galutinio naudojimo paskirtys yra kitokios nei Sąjungos pramonės parduodamų produktų, kurių didžiąją dalį sudaro aukštos kokybės rūšių plokšti karštojo valcavimo produktai. Be to, jis nesutiko, kad Brazilijos eksportuojančių gamintojų naudojami pardavimo kanalai yra panašūs į kanalus, kuriuos naudoja kitų nagrinėjamųjų šalių eksportuojantys gamintojai. Jis įrodinėjo, kad, priešingai negu didžioji iš Brazilijos importuojamų produktų dalis, tų gamintojų produktai paprastai tiesiogiai parduodami nepriklausomiems pirkėjams Sąjungos atvirojoje rinkoje. Galiausiai jis pateikė pastabas dėl kainų, kurios yra panašios į kito Brazilijos eksportuojančio gamintojo pateiktas pastabas.
- (252) Komisija atmetė šių dviejų Brazilijos atrinktų eksportuojančių gamintojų teiginius, kaip nurodyta toliau.
- (253) Pirma, kad nustatytą suvartojimą, Komisija išnagrinėjo visą Brazilijos importą, neatsižvelgdama į tai, kad jis apėmė ir tiekiamą grupės viduje. Taip yra dėl to, kad nesant tokio importo, bendrovės plokščius karštojo valcavimo produktus greičiausiai būtų pirkusios iš kitų Sąjungos atvirojoje rinkoje esančių šaltinių, įskaitant Sąjungos pramonės gaminamą panašų produktą.
- (254) Antra, kanalai, kuriais Brazilija parduoda dalį savo parduodamų produktų, nesiskiria nuo Irano, Rusijos ir Ukrainos kanalų. Panašius pardavimo kanalus naudoja visi Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos bendradarbiaujantys gamintojai, kurie parduoda arba tiesiogiai, arba per susijusį prekiautoją ir (arba) importuotoją Sąjungoje arba už jos ribų. Be to, dėl argumento, kad 60 % nagrinėjamojo produkto importo iš Brazilijos per tiriamąjį laikotarpį sudarė susijusioms Europos bendrovėms parduoti arba perduoti produktai, kurie su atvirajai rinkai skirtais produktais tiesiogiai nekonkuruoja, tad jų konkurencijos sąlygos yra kitokios, galima padaryti tokias pastabas. Dalis nagrinėjamojo produkto importo iš Rusijos eksportuojančių gamintojų taip pat buvo parduota susijusioms Europos bendrovėms, kurios toliau perdirbo dalį to kiekio. Taigi, šių eksportuojančių gamintojų konkurencijos sąlygos niekuo nesiskiria.
- (255) Trečia, kaip nurodyta 4 lentelėje, Komisija pripažino, kad Brazilijos kainos yra didesnės negu vidutinės Irano, Rusijos ir Ukrainos kainos. Vis dėlto iš 4 lentelės taip pat matyti, kad Brazilijos kainos per nagrinėjamąjį laikotarpį, t. y. 2013, 2014 ir 2015 m. bei per tiriamąjį laikotarpį, buvo nuolat mažesnės negu importo iš Serbijos kainos.
- (256) Ketvirta, dėl argumento, kad Brazilijos eksportuojantys gamintojai taip pat veikiau taikėsi prie kainų, o ne jas diktavo, pažymėtina, kad Serbijos eksportuojančio gamintojo kainos buvo įvertintos kartu atsižvelgiant į nereikšmingą jo eksporto apimtį. Taigi dėl Brazilijos tokios pat išvados negalima padaryti.
- (257) Penkta, dėl importo apimties pasakytina, kad, kaip nurodyta 3 lentelėje, importas iš Brazilijos per tiriamąjį laikotarpį sudarė 608 541 toną, o importas iš Serbijos – 354 145 tonas. Taigi plokščių karštojo valcavimo produktų importo iš Brazilijos apimtis buvo daugiau nei 70 % didesnė negu Serbijos; šio importo iš Brazilijos rinkos dalis sudarė 1,79 %, o Serbijos – 1,04 %. Todėl šis importas nebuvo laikytas nereikšmingu.

- (258) Galiausiai dėl tvirtinimo, kad Brazilijos eksportuojančių gamintojų produktų asortimentas buvo skirtingas, pasakytina, kad jų produktai aiškiai tiesiogiai konkuravo su Sąjungos produktais ir kitų eksportuojančių gamintojų produktais. Priešingai negu teigia eksportuojantis gamintojas, tyrimas parodė, kad visų rūšių nagrinėjamąjį produktą, įskaitant tų rūšių produktus, kuriais parduodavo Brazilijos eksportuojantys gamintojai, taip pat gamino ir parduodavo Sąjungos gamintojai. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad per tiriamąjį laikotarpį daugiau nei 99,9 % visų produktų rūšių, kurias parduodavo trys Brazilijos eksportuojantys gamintojai, parduodavo ir atrinkti Sąjungos gamintojai. Be to, bendras vertinimas atliekamas visos šalies mastu ir atsižvelgiant į visą nagrinėjamojo produkto apibrėžtą sritį, o ne tik į tam tikras nagrinėjamojo produkto rūšis.
- (259) Po galutinio faktų atskleidimo Brazilijos eksportuojantis gamintojas CSN dar kartą nurodė, kad Brazilijos pardavimo kanalai ir importo kainos gerokai skiriasi nuo atitinkamų importo iš Irano, Rusijos ir Ukrainos kanalų bei kainų. Dėl pardavimo kanalų jis nurodė, kad jo patronuojamoji bendrovė „Lusosider“ yra plokščių karštojo valcavimo produktų naudotojas, o ne prekiautojas ar vien importuotojas. Jis įrodinėjo, kad nuo „Lusosider“ padėties visų pirma skiriasi „NLMK Europe“ padėtis. Jis taip pat paminėjo, kad Sąjungos rinkoje parduodami plokšti karštojo valcavimo produktai nėra lengvai prieinami „Lusosider“. Dėl importo kainų jis paminėjo, kad importo iš Brazilijos kainos kinta pagal tokią pat augimo tendenciją, kaip ir importo iš Serbijos kainos.
- (260) Komisija šiuos teiginius atmetė kaip nepagrįstus. Dėl pardavimo kanalų pažymėtina, kad Latvijoje ir Lenkijoje veikė kitos Rusijos patronuojamosios bendrovės, kurių Rusijos patronuojančioji bendrovė nebuvo NLMK ir kurios per tiriamąjį laikotarpį panaudojo dalį iš savo Rusijos patronuojančiosios bendrovės įsigytų plokščių karštojo valcavimo produktų ir tam tikru laipsniu juos perdirbo. Be to, nepaisant tvirtinimo, kad Sąjungos rinkoje parduodami plokšti karštojo valcavimo produktai nėra lengvai prieinami „Lusosider“, per klausymą Komisijai buvo pranešta, kad per tiriamąjį laikotarpį „Lusosider“ buvo tiekiami produktai iš kitų šaltinių, kaip antai Turkijos, Taivano ir Rusijos. Be to, Komisija neturi jokių įrodymų, kad Sąjungos gamintojai nenorėjo tiekti produktų „Lusosider“; tokių įrodymų nepateikė ir „Lusosider“. Dėl kainų Komisija priminė, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį, t. y. 2013, 2014 ir 2015 m. bei per tiriamąjį laikotarpį, Brazilijos kainos buvo nuolat mažesnės negu importo iš Serbijos kainos (žr. 235 konstatuojamąją dalį). Todėl Komisija nepatenkino Brazilijos eksportuojančio gamintojo prašymo importo iš Brazilijos nevertinti bendrai su importu iš trijų kitų šalių.
- (261) Taigi Komisija padarė išvadą, kad keturių kitų šalių atveju įvykdyti visi 3 straipsnio 4 dalyje nustatyti kriterijai, todėl, siekiant nustatyti žalą, importas iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos buvo išnagrinėtas bendrai.

4.3.2. Importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos apimtis ir rinkos dalis

- (262) Importo į Sąjungą iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos raida:

5 lentelė

Importo apimtis (tonomis) ir rinkos dalis

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
BRAZILIJA				
Importo iš Brazilijos apimtis	41 895	108 973	580 525	608 541
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	260	1 386	1 453
Brazilijai tenkanti rinkos dalis	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	253	1 273	1 382
IRANAS				
Importo iš Irano apimtis	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	421	811	901

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Iranui tenkanti rinkos dalis	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	410	745	857
RUSIJA				
Importo iš Rusijos apimtis	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	103	129	109
Rusijai tenkanti rinkos dalis	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	101	118	104
UKRAINA				
Importo iš Ukrainos apimtis	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	104	120	119
Ukrainai tenkanti rinkos dalis	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	101	110	113
NAGRINĖJAMOSIOS ŠALYS				
Importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis	2 406 816	2 952 091	4 394 970	4 266 880
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	123	183	177
Nagrinėjamosioms šalims tenkanti rinkos dalis	7,45 %	8,91 %	12,50 %	12,57 %
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	120	168	169
<i>Šaltinis: Eurostatas. Rinkos dalys buvo nustatytos lyginant importo apimtį ir suvartojimą Sąjungos atvirojoje rinkoje, nurodytą 2 lentelėje.</i>				

- (263) Iš šios lentelės matyti, kad absoliučiaisiais skaičiais importas iš nagrinėjamųjų šalių per nagrinėjamąjį laikotarpį labai padidėjo. Kartu bendra importo iš šių šalių į Sąjungą rinkos dalis per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo beveik 5 procentiniais punktais (nuo 7,45 % 2013 m. iki 12,57 %, t. y. padidėjo 69 %).

4.3.3. Importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos ir priverstinis kainų mažinimas

- (264) Importo kainas Komisija nustatė pagal Eurostato duomenis. Importo į Sąjungą iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos vidutinės svertinės kainos raida:

6 lentelė

Importo kainos (EUR/t)

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
BRAZILIJA				
Dempingo kaina importuojamų Brazilijos kilmės produktų vidutinė kaina	461	433	386	346
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	94	84	75

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
IRANAS				
Dempingo kaina importuojamų Irano kilmės produktų vidutinė kaina	454	415	369	316
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	91	81	70
RUSIJA				
Dempingo kaina importuojamų Rusijos kilmės produktų vidutinė kaina	448	431	387	324
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	96	86	72
UKRAINA				
Dempingo kaina importuojamų Ukrainos kilmės produktų vidutinė kaina	429	415	370	319
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	97	86	74
NAGRINĖJAMOSIOS ŠALYS				
Dempingo kaina importuojamų nagrinėjamųjų šalių kilmės produktų vidutinė kaina	442	423	378	323
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	96	86	73
<i>Šaltinis: Eurostatas.</i>				

- (265) Vidutinės importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos per tiriamąjį laikotarpį sumažėjo nuo 442 EUR už toną 2013 m. iki 323 EUR už toną. Vidutinė vieneto importo dempingo kaina per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 27 %.
- (266) Priverstinį kainų mažinimą per tiriamąjį laikotarpį Komisija vertino lygindama:
- a) pagal gamintojo kainas EXW sąlygomis pakoreguotas vidutines svertines šešių Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungos atvirojoje rinkoje kainas ir
 - b) bendradarbiaujančių nagrinėjamųjų šalies gamintojų kiekvienos rūšies importuoto produkto atitinkamas vidutines svertines CIF Sąjungos pasienyje lygio kainas, taikomas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, tinkamai pakoreguotas atsižvelgiant į išlaidas po importo.
- (267) Lygintos to paties prekybos lygio sandorių kiekvienos rūšies produkto kainos, kurios prireikus buvo tinkamai pakoreguotos atskaičius lengvatas ir nuolaidas. Palyginus gauti rezultatai išreikšti Sąjungos gamintojų apyvartos tiriamuoju laikotarpiu procentine dalimi. Daugiausia koreguota atsižvelgiant į pristatymo sąnaudas (3,4–8,9 %, nelygu atrinktas Sąjungos gamintojas), kredito išlaidas (0,1–0,4 %) ir nuolaidas (0,1–2 %).
- (268) Kaip minėta 16 konstatuojamojoje dalyje, klausimyno atsakymus pateikė tik vienas nesusijęs importuotojas. Remiantis įrodymais, surinktais per tikrinamąjį vizitą šio nesusijusio importuotojo patalpose, pridėtos nustatytos 7 EUR už toną sąnaudos po importo.

- (269) Remiantis tuo, kas išdėstyta, nustatyta, kad dėl daugumos atrinktų nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų importo dempingo kaina Sąjungos pramonės kainos buvo priverstinai mažinamos 8,45–17,74 %, kaip matyti toliau pateiktoje lentelėje. Priverstinio kainų mažinimo nebuvo nustatyta visų Brazilijos bendrovių atveju.

7 lentelė

Priverstinio kainų mažinimo skirtumai

Šalis	Bendrovė	Priverstinio kainų mažinimo skirtumai
Brazilija	ArcelorMittal Brasil S.A ir Aperam Inox América do Sul S.A.	– 3,30 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	– 6,95 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	– 0,12 %
Iranas	Mobarakeh Steel Company	8,45 %
Rusija	Novolipetsk Steel	8,87 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	14,0 %
	PAO Severstal	17,74 %
Ukraina	Metinvest Group	8,45 %

- (270) Po informacinio dokumento atskleidimo skundo pateikėjas ir Irano eksportuojantis gamintojas pastebėjo, kad informacija, pateikta informacinio dokumento aiškinamojoje dalyje ir viename iš jo priedų, buvo nenuosekli. Nors dokumente buvo teigiama, kad šios Irano bendrovės atveju nebuvo nustatyta jokie priverstinio kainų mažinimo, konkrečiame priede šiai bendrovei buvo nurodytas 8,45 % priverstinio kainų mažinimo skirtumas.
- (271) Atsakydama į šias pastabas, Komisija patvirtina, kad informacinio dokumento aiškinamojoje dalyje buvo klaidingai padaryta nuoroda į šią Irano bendrovę ir kad priede nurodytas priverstinio kainų mažinimo skirtumas yra teisingas.
- (272) Po galutinio faktų atskleidimo Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ teigė, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalis Komisija turi tinkamai išnagrinėti importo dempingo kaina poveikį kainoms ir įvertinti, ar kainos buvo smarkiai priverstinai mažinamos. Atliekant tokią analizę neturėtų būti apsiribojama paprastu matematiniu palyginimu – taip pat turėtų būti atliktas dinamiškas kainų pokyčių ir dempingo kaina importuojamo produkto kainų bei panašių produktų vidaus rinkos kainų santykio tendencijų per visą laikotarpį įvertinimas.
- (273) Komisija atmetė šį teiginį. Visų pirma ji 295 konstatuojamosios dalies lentelėje pateikė Sąjungos gamintojų vidutines svirtines vieneto pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje kainas. Po to, kaip nurodyta 297 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nurodė, kad Sąjungos gamintojai turėjo prisiderinti prie kainų mažėjimo spiralės ir labai sumažino savo pardavimo kainas, ypač 2015 m. ir tiriamuoju laikotarpiu. Nagrinėjamas produktas yra prekė, todėl Sąjungos gamintojai turėjo prisiderinti prie kainų mažėjimo spiralės. Panašios Komisijos pastabos pateiktos 387 konstatuojamojoje dalyje. Be to, ji taip pat remiasi atlikta kitų veiksmų, dėl kurių, ar juos vertinant kartu, ar atskirai, importo dempingo kaina ir žalos priežastinis ryšys negalėjo nutrūkti, analize (žr. 390 konstatuojamąją dalį). Taigi, atlikdama analizę, Komisija neapsiribojo paprastu matematiniu palyginimu. Galiausiai ne mažiau svarbu ir tai, kad Brazilijos eksportuojantis gamintojas nepateikė jokių argumentų, o ir pati Komisija nežino, kodėl dėl tokios papildomos analizės priverstinio kainų mažinimo analizė būtų prasmingesnė, atsižvelgiant į nagrinėjamo produkto, kaip vartojimo produkto, pobūdį.

4.4. Sąjungos pramonės ekonominė padėtis

4.4.1. Bendrosios pastabos

- (274) Pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį Sąjungos pramonei buvo įvertinti visi ekonominiai rodikliai, nagrinėjamuoju laikotarpiu turėję įtakos Sąjungos pramonės būklei.
- (275) Makroekonominiai rodikliai (gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis, atsargos, augimas, rinkos dalis, užimtumas, našumas ir dempingo skirtumų dydis) vertinti visos Sąjungos pramonės lygiu. Vertinimas grįstas skundo pateikėjo pateikta informacija, kuri buvo sutikrinta su Sąjungos gamintojų pateiktais duomenimis ir turimais oficialiais statistiniais (Eurostato) duomenimis.
- (276) Mikroekonominiai rodikliai (pardavimo kainos, pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža, pajėgumas padidinti kapitalą, darbo užmokestis ir gamybos sąnaudos) analizuoti atrinktų Sąjungos gamintojų lygiu. Vertinimas grįstas jų pateikta ir tinkamai patikrinta informacija.
- (277) Siekdama susidaryti kuo išsamesnį Sąjungos pramonės vaizdą, Komisija surinko duomenis apie visą nagrinėjamojo produkto gamybą ir nustatė, ar produkcija skirta uždaram naudojimui, ar atvirajai rinkai. Kai kurių su Sąjungos pramone susijusių žalos rodiklių atveju Komisija atskirai išanalizavo su atvirąja ir uždara rinkomis susijusius duomenis ir atliko palyginamąją analizę. Analizuoti šie veiksniai: pardavimas, rinkos dalis, vieneto kainos, vieneto sąnaudos, pelningumas ir pinigų srautas. Tačiau kitus ekonominius rodiklius būtų galima prasmingai nagrinėti tik įvertinus visą veiklą, įskaitant Sąjungos pramonės uždarąjį naudojimą. Analizuoti šie veiksniai: gamyba, pajėgumai, pajėgumų naudojimas, investicijos, investicijų grąža, užimtumas, našumas, atsargos ir darbo sąnaudos. Prasmingai įvertinti šiuos veiksnius Komisija gali tik įvertinusi visą Sąjungos pramonės veiklą. Ši analizė atitinka Sąjungos teismų ir PPO praktiką ⁽¹⁾.

4.4.2. Makroekonominiai rodikliai

4.4.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

- (278) Visos Sąjungos gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

8 lentelė

Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Gamybos apimtis (tonomis)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 472
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	101	100	98
Gamybos pajėgumai (tonomis)	100 667 836	100 040 917	98 093 841	98 162 252
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	99	97	98
Pajėgumų naudojimas	74,1 %	75,5 %	76,2 %	74,3 %

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai.

⁽¹⁾ Teisingumo Teismo sprendimo *Gimelec prieš Komisiją*, C-315/90, ECLI:ES:C:1991:447, 16–29 punktai; PPO Nuolatinio apeliacinio komiteto ataskaita, 2001 7 24, WT/DS184/AB/R, 181–215 punktai.

- (279) Per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonės gamybos apimtis šiek tiek sumažėjo – apie 1,7 mln. tonų (– 2 %).
- (280) Nurodyti pajėgumų duomenys reiškia techninius pajėgumus, o tai reiškia, kad atsižvelgta į pramonės standartiniais laikomus koregavimus, atliekamus atsižvelgiant į įsisteigimo laiką, techninę priežiūrą, gamybos kliūtis ir kitus įprastus gamybos sustabdymus. Gamybos pajėgumai nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo, nes buvo sumažinti tam tikri gamybos pajėgumai, daugiausia Belgijoje ir Italijoje.
- (281) Pajėgumų naudojimo koeficientas nagrinėjamoju laikotarpiu iš esmės nesikeitė ir sudarė 74,1–76,2 %.

4.4.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

- (282) Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir atvirosios rinkos dalies raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

9 lentelė

Pardavimo apimtis ir rinkos dalis (atviroji rinka)

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Pardavimo apimtis (tonomis)	27 468 243	27 910 748	27 327 906	26 027 000
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	102	99	95
Rinkos dalis	85,1 %	84,2 %	77,7 %	76,7 %
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	99	91	90

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai ir Eurostatas.

- (283) Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje apimtis nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo 5 % – nuo 27,5 mln. iki 26 mln. tonų.
- (284) Sąjungos pramonės rinkos dalis, vertinant pagal Sąjungos suvartojimą, nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo daugiau nei 8 procentiniais punktais – nuo 85,1 iki 76,7 %. Kol Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje apimtis ir rinkos dalis mažėjo, vartojimas Sąjungos atvirojoje rinkoje didėjo, o tai rodo, kad Sąjungos plieno gamintojų konkurencinė padėtis pablogėjo.
- (285) Sąjungos uždarnosios rinkos apimties ir rinkos dalies raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

10 lentelė

Sąjungos uždarnosios rinkos apimtis ir rinkos dalis

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Sąjungos uždarnosios rinkos apimtis (tonomis)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	101	100	100
Visa Sąjungos pramonės gamyba (tonomis)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 471
Uždarnosios rinkos apimties procentinė dalis, palyginti su visa gamyba	56,9 %	56,8 %	56,6 %	58,2 %

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai ir Eurostatas.

- (286) Sąjungos pramonės Sąjungos uždarnosios rinkos apimtis (sudėjus uždaruosius sandorius ir uždarąjį pardavimą Sąjungos rinkoje) absoliučiaisiais skaičiais nagrinėjamoju laikotarpiu iš esmės nesikeitė.
- (287) Sąjungos pramonės uždarojo naudojimo dalis (išreikšta visos gamybos procentine dalimi) nagrinėjamoju laikotarpiu šiek tiek padidėjo – nuo 56,9 % 2013 m. iki 58,2 % tiriamuoju laikotarpiu.

4.4.2.3. Užimtumas ir našumas

- (288) Užimtumas apskaičiuotas į jį įtraukiant tik darbuotojus, kurie tiesiogiai dirba su panašiu produktu įvairiose Sąjungos gamintojų plieno gamybklose. Šis metodas užtikrina tikslius duomenis, kuriuos gana lengva nustatyti.
- (289) Užimtumo ir našumo raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

11 lentelė

Užimtumas ir našumas

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Darbuotojų skaičius (darbo visą darbo laiką ekvivalentas darbuotojui)	18 632	17 739	17 829	17 722
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	95	96	95
Našumas (tonomis darbuotojui)	4 003	4 257	4 191	4 115
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	106	105	103

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai.

- (290) Užimtumo Sąjungos pramonėje lygis per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo. Tyrimo metu Komisija nustatė, kad tokį sumažėjimą lėmė poreikis mažinti gamybos sąnaudas ir didinti efektyvumą atsižvelgiant į rinkoje dėl importo dumpingo kaina vis didėjančią konkurenciją. Dėl to darbuotojų skaičius per nagrinėjamąjį laikotarpį buvo sumažintas 5 %, neatsižvelgiant į netiesioginį užimtumą. Dėl šios priežasties ir nepaisant to, kad gamybos apimtis nagrinėjamoju laikotarpiu šiek tiek sumažėjo (– 2 %), Sąjungos pramonės darbo jėgos našumas, vertinamas kaip vieno darbuotojo metinis našumas, padidėjo (+ 3 %). Tai rodo, kad, siekdama išlikti konkurencinga, Sąjungos pramonė bandė prisitaikyti prie besikeičiančių rinkos sąlygų.

4.4.2.4. Atsargos

- (291) Sąjungos gamintojų atsargų raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

12 lentelė

Atsargos

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Laikotarpio pabaigos atsargos (tonomis)	2 646 989	2 653 224	2 798 420	2 469 667
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	100	106	93
Laikotarpio pabaigos atsargos gamybos procentine dalimi	3,55 %	3,51 %	3,75 %	3,39 %
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	99	106	95

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai.

- (292) Daugumos rūšių panašų produktą Sąjungos pramonė gamina pagal konkrečius naudotojų užsakymus. Todėl atsargos nelaikomos svarbiu žalos šiai pramonei rodikliu. Tai patvirtina ir laikotarpio pabaigos atsargų lygio, išreikšto gamybos apimtys procentine dalimi, raidos analizė. Kaip matyti iš to, kas išdėstyta, šis rodiklis liko palyginti stabilus ir sudarė apie 3,4–3,7 % gamybos apimtys.

4.4.2.5. Dėmpingo skirtumo dydis

- (293) Visi iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos importuojamų produktų dėmpingo skirtumai gerokai viršijo *de minimis* lygį. Atsižvelgiant į importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos apimtį ir kainas, faktinių didelių dėmpingo skirtumų dydžio poveikis Sąjungos pramonei nebuvo nereikšmingas.

4.4.2.6. Augimas

- (294) Sąjungos suvartojimas (atvirojoje rinkoje) per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo apytikriai 5 %, o Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje apimtis sumažėjo maždaug 5 %. Taigi Sąjungos pramonė per nagrinėjamąjį laikotarpį prarado dalį rinkos, o importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos rinkos dalis gerokai padidėjo.

4.4.3. Mikroekonominiai rodikliai

4.4.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

- (295) Sąjungos gamintojų vidutinių svertinių vieneto pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje kainų raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

13 lentelė

Pardavimo kainos Sąjungos atvirojoje rinkoje

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Pardavimo kaina (EUR/t)	498	471	427	383
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	95	86	77
Vieneto gamybos sąnaudos (EUR/t)	511	469	431	413
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	92	84	81

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

- (296) Iš lentelės duomenų matyti, kaip keitėsi vieneto pardavimo kaina Sąjungos atvirojoje rinkoje, palyginti su atitinkamomis gamybos sąnaudomis. Pardavimo kainos buvo vidutiniškai mažesnės už vieneto gamybos sąnaudas, išskyrus 2014 m., kai Sąjungos rinka ėmė augti, o importui iš keturių kitų nagrinėjamųjų šalių tenkančios rinkos dalys buvo mažesnės nei tiriamuoju laikotarpiu.
- (297) Gamybos sąnaudos apskritai buvo didesnės už mažėjančias pardavimo kainas, išskyrus 2014 m. Nenorėdami prarasti didelės rinkos dalies ir atsižvelgdami į tai, kad nagrinėjamas produktas yra prekė, Sąjungos gamintojai turėjo prisiderinti prie kainų mažėjimo spiralės ir labai sumažino savo pardavimo kainas, ypač 2015 m. ir tiriamuoju laikotarpiu. Nagrinėjamas produktas yra prekė, todėl Sąjungos gamintojai turėjo prisiderinti prie kainų mažėjimo spiralės.
- (298) Atrinktų gamintojų tam tikri uždarami suvartojimui skirti plokšti karštojo valcavimo produktai iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno buvo perduoti arba parduoti tolesniam perdirbimui tolesnėje gamybos grandyje pardavimo sandorių kainomis, taikant skirtingą kainodaros politiką (uždaruosiuose sandoriuose daugiausia taikant savikainą, o uždarojo pardavimo atvejais – pardavimo sandorių kainas). Todėl iš uždarojo naudojimo kainų raidos negalima daryti jokių reikšmingų išvadų.

4.4.3.2. Darbo sąnaudos

(299) Sąjungos gamintojų vidutinių darbo sąnaudų raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

14 lentelė

Vidutinės vieno darbuotojo darbo sąnaudos

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Vidutinės vieno darbuotojo darbo sąnaudos (EUR)	63 374	66 039	66 023	67 045
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	104	104	106

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(300) Per nagrinėjamąjį laikotarpį vidutinės vieno darbuotojo darbo sąnaudos padidėjo 4 %.

4.4.3.3. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

(301) Sąjungos gamintojų pelningumo, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

15 lentelė

Pelningumas, pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje pelningumas (pardavimo apyvartos procentine dalimi)	– 2,7 %	0,4 %	– 0,8 %	– 7,8 %
Pinigų srautas (tūkst. EUR)	139 285	221 982	122 723	– 79 661
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	159	88	– 57
Investicijos (tūkst. EUR)	256 013	289 582	291 771	268 839
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	113	114	105
Investicijų grąža	– 3,5 %	0,5 %	– 1,0 %	– 8,5 %

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(302) Komisija Sąjungos gamintojų pelningumą nustatė ikimokestinius grynuosius nuostolius, patirtus parduodant panašų produktą Sąjungos atvirojoje rinkoje, išreiškusi tokio pardavimo apyvartos procentine dalimi.

(303) Nagrinėjamoju laikotarpiu pelningumo raida buvo neigiama: nuostolingai veikta visais laikotarpiais, išskyrus 2014 m. Nors 2013 m. patirti nuostoliai iš dalies yra susiję su euro zonos skolų krizės pasekmėmis, 2014 m. ir 2015 m. pirmoje pusėje Sąjungos plieno gamintojai galėjo iš dalies atsigauti. Kaip matyti iš lentelės 295 konstatuojamojoje dalyje, dėl didelio spaudimo kainoms, kurį nuo 2015 m. antrosios pusės darė importas dempingo kaina, vieneto pardavimo kaina per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 23 %. Dėl to tiriamuoju laikotarpiu buvo patirti dideli 7,8 % nuostoliai, o tai yra prasčiausias rezultatas per visą nagrinėjamąjį laikotarpį.

(304) Grynas pinigų srautas yra Sąjungos gamintojų gebėjimas patiems finansuoti savo veiklą. Grynas pinigų srautas mažėjo panašiai kaip pelningumas ir tapo neigiamas bei netvarus.

- (305) Nepaisant nagrinėjamojo laikotarpio patirtų nuostolių, investicijos (įskaitant tam tikro gamybos turto pakeitimą) visais nagrinėjamojo laikotarpio metais viršijo 240 mln. EUR. Tačiau investicijų lygis per visą šį laikotarpį buvo gana žemas, nes nagrinėjamojo laikotarpio patirti nuostoliai (neįskaitant 2014 m. gauto nedidelio pelno) padarė neigiamą poveikį pajėgumui padidinti kapitalą.
- (306) Investicijų grąža – tai pelnas (arba nuostoliai), išreiškiamas (-i) investicijų grynosios buhalterinės vertės procentiniu dydžiu. Dėl patirtų nuostolių investicijų grąža buvo neigiama per visą nagrinėjamąjį laikotarpį, išskyrus 2014 m.

4.4.3.4. Pastabos dėl mikroekonominių rodiklių

- (307) Po informacinio dokumento atskleidimo Rusijos eksportuojantys gamintojai „MMK Group“ bei „Severstal Group“ ir Rusijos ekonomikos plėtros ministerija teigė, kad, analizuodama mikroekonominius rodiklius, Komisija tinkamai neįvertino uždarnosios rinkos veiksnio. Rusijos eksportuojantys gamintojai pastebėjo, kad Komisija nagrinėjo tik mikroekonominius rodiklius, susijusius su atvirąja rinka, o ši sudaro mažesnę rinkos segmentą, t. y. jai tenka tik 41,8–43,1 % Sąjungos nagrinėjamojo produkto gamybos apimtys. Jie teigė, kad nagrinėjant tik su Sąjungos atvirąja rinka susijusius mikroekonominius rodiklius išvados greičiausiai bus labiau neigiamos negu tuo atveju, jeigu būtų nagrinėjami atitinkami su visa ES panašaus produkto rinka susiję rodikliai. Šiuo atžvilgiu jie nurodė PPO apeliacinės tarybos ataskaitoje *Jungtinės Valstijos. Antidempingo priemonės tam tikriems Japonijos kilmės karštai valcuotiems plieno produktams* pateiktas išvadas, ⁽¹⁾ pagal kurias, jų nuomone, nagrinėjant mikroekonominius rodiklius reikėtų vertinti ir atvirąją, ir uždarąją rinkas, kad toks tyrimas būtų subalansuotas ir objektyvus.
- (308) Komisija atmetė tvirtinimą, kad ji neatliko subalansuoto ir objektyvaus mikroekonominių rodiklių tyrimo, apimančio ir atvirąją, ir uždarąją rinkas.
- (309) Pirma, 277 konstatuojamojoje dalyje ji paaiškino savo metodiką ir nurodė, kaip ir kada atskyrė duomenis, susijusius su atvirąja ir uždarąja rinkomis.
- (310) Antra, teiginys, kad Komisija nesilaikė tos PPO apeliacinės tarybos ataskaitos, nėra teisingas. Atlikdama analizę, Komisija neignoravo uždarnosios rinkos. Iš tiesų, ji pateikė uždarnosios rinkos duomenis ir atitinkamais atvejais atsižvelgė į juos savo analizėje (šiuo atžvilgiu žr. 224–225 ir 285–287 konstatuojamąsias dalis).
- (311) Trečia, šiuo konkrečiu atveju didžioji uždarnosios rinkos dalis teko uždariesiems sandoriams (tiriamuoju laikotarpiu – beveik 87 %), kaip matyti iš tolesnės lentelės:

16 lentelė

Uždaryjū sandorių ir uždarojo pardavimo suskirstymas

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Uždarieji sandoriai (tonomis)	35 884 971	36 155 050	35 865 270	36 787 755
Uždarusis pardavimas (tonomis)	6 533 091	6 732 125	6 405 801	5 667 111
Sąjungos uždarnosios rinkos apimtis (tonomis)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866

- (312) Produktas, perduodamas vykdant tokius vidaus sandorius, nepatenka į atvirąją rinką, nes integruotas gamintojas jį naudoja kompleksiniame procese tolesniam perdirbimui, transformavimui ar surinkimui. Šiems vidaus sandoriams būdinga tai, kad neišrašoma jokių komercinių sąskaitų faktūrų, o integruotas gamintojas ir (arba) naudotojas nėra atskiras juridinis subjektas, priešingai negu uždarojo pardavimo atveju. Taigi šių uždaryjū sandorių pardavimo kainų nėra.

⁽¹⁾ WT/DS184/AB/R, 2001 7 24, p. 69, 204 dalis.

- (313) Be to, labai sunku nustatyti tokių uždarųjų sandorių pelningumą arba investicijų grąžą, nes atitinkamų rūšių produktai (kai jie perduodami uždaruoju būdu) yra toliau viduje perdirbami gaminant įvairius tolesnės gamybos grandies plieno produktus ir neišduodant jokių pardavimo sąskaitų faktūrų (kurios yra būtinos siekiant nustatyti pajamas; jos taip pat yra vienas svarbiausių veiksnių, kuriais remiantis galima nustatyti pelną).
- (314) Vis dėlto, kaip nurodyta 41 konstatuojamojoje dalyje, įvairių rūšių plokšti karštojo valcavimo produktai yra pirminė žaliava įvairiems tolesnės gamybos grandies pridėtinės vertės plieno produktams gaminti, pradedant plokščiais šaltojo valcavimo ⁽¹⁾ ir dengtais plieno produktais. Šiuo atžvilgiu laikinajame reglamente dėl Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų nustatyta, kad „Sąjungos pramonės padėtis atvirojoje rinkoje nagrinėjamoju laikotarpiu labai pablogėjo, nes nuo 2012 m. ji pradėjo patirti nuostolius. Iš tiesų, pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje apimtis sumažėjo 14 %, pardavimo vieneto kainos sumažėjo 19 %, o gamybos sąnaudos sumažėjo tik 16 % Be to, dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių Sąjungos pramonė prarado rinkos dalį ir, atsižvelgdama į nuolat neigiamą investicijų grąžą, turėjo sumažinti investicijas ⁽²⁾“. Ši šioje konstatuojamojoje dalyje padaryta išvada buvo patvirtinta galutiniame etape ⁽³⁾ ir tebėra aktuali. Plokščių šaltai valcuotų plieno produktų tyrimo tiriamasis laikotarpis buvo ankstesnis ⁽⁴⁾, palyginti su šio tyrimo tiriamuoju laikotarpiu. Vis dėlto, net jei tiriamasis laikotarpis yra kitoks, iš minėtų rodiklių matyti, kad, panašiai į atvirąją rinką, padėtis plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinkoje, t. y. pirmoje tolesnės gamybos grandies produktų rinkoje, kuriai skirti uždarieji sandoriai ir parduodami plokšti karštojo valcavimo produktai, yra neigiamas.
- (315) Taigi, remdamasi išdėstytais argumentais, Komisija atmetė šiuos Rusijos eksportuojančių gamintojų ir Rusijos ekonomikos plėtros ministerijos teiginius ir patvirtina, kad deramai veikė bei užtikrino, kad būtų tinkamai išnagrinėtos abi rinkos.

4.4.4. Išvada dėl materialinės žalos

- (316) Nors Sąjungos pramonė ėmėsi konkrečių veiksmų, kad padidintų veiksmingumą, ir todėl nagrinėjamoju laikotarpiu mažino išlaidas (pvz., sutrumpino savaitinį darbo laiką) bei griežtai kontroliavo gamybos sąnaudas, Sąjungos pramonės ekonominė padėtis labai pablogėjo: nuostoliai padidėjo nuo – 2,7 % 2013 m. iki – 7,8 % per tiriamąjį laikotarpį. Taigi per visą nagrinėjamąjį laikotarpį, išskyrus 2014 m., kaupėsi nuostoliai.
- (317) Be to, nors Sąjungos suvartojimas atvirojoje rinkoje padidėjo 5 %, Sąjungos pramonės pardavimo apimtis sumažėjo 5 %, pardavimo vieneto kainos sumažėjo daugiau kaip 20 %, o gamybos apimtis sumažėjo 2 %. Užimtumas buvo sumažintas 5 %. Dėl to neigiamai kito ir kiti žalos rodikliai.
- (318) 2013 m. euro zonos skolų krizės pasekmės padarė neigiamą poveikį tų metų pelningumui, kuris 2014 m. nuosaikiai atsigavo. Po to, dėl ypatingų šio atvejo aplinkybių Sąjungos gamintojai, daugiausia nuo 2015 m. antrojo pusmečio, nagrinėjamąjį produktą parduodavo mažesnėmis už sąnaudas kainomis, kad išsaugotų savo rinkos dalį. Dempingo kainomis nagrinėjamąjį produktą pardavinėjo visi keturių nagrinėjamųjų šalių eksportuojantys gamintojai ir dėl jų kainų Sąjungos plieno gamintojų kainos daugeliu atvejų buvo priverstinai mažintos, taigi Sąjungos pramonės pardavimo kainoms buvo darytas didelis spaudimas.
- (319) Dėl nuostolių, kurie nagrinėjamoju laikotarpiu buvo patirti dėl pirmiau aprašytų veiksmų, kiti rodikliai, kaip antai pinigų srautas ir investicijų grąža, mažėjo taip pat kaip pelningumas.
- (320) Atskleidus informacinį dokumentą, suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie Komisijos padarytą išvadą, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala, apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje, ir buvo suteikta galimybė pateikti pastabų.

⁽¹⁾ Šaltojo valcavimo procesas apibrėžiamas taip: lakštas arba juosta, pirmiau karštai valcuoti ir ėsdinti, perleidžiami per šaltus valcus, t. y. esant žemesnei nei metalo minkštėjimo temperatūrai.

⁽²⁾ 2016 m. vasario 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/181, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokščių šaltai valcuotiems plieno produktams nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 37, 2016 2 12, p. 25, 153 konstatuojamoji dalis).

⁽³⁾ 2016 m. liepos 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1328, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokščių šaltai valcuotiems plieno produktams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas (OL L 210, 2016 8 4, p. 15, 117 konstatuojamoji dalis).

⁽⁴⁾ Nagrinėtas 2014 m. balandžio 1 d. – 2015 m. kovo 31 d. laikotarpis, kuris skiriasi nuo šio tyrimo tiriamojo laikotarpio (žr. (19) konstatuojamąjį dalį).

- (321) Rusijos eksportuojantys gamintojai („MMK Group“ ir „Severstal Group“) ir Rusijos ekonomikos plėtros ministerija teigė, kad šiame tyrime Komisija negali nustatyti materialinės žalos, nes Kinijos tyrimas ⁽¹⁾ buvo susijęs su lygiai tokiu pačiu nagrinėjamu produktu ir *de facto* lygiai tokiais pačiais žalos tendencijų ir priežastinio ryšio vertinimo laikotarpiais (iki 2016 m. birželio mėn. ir net 2016 m. rugsėjo mėn.). Todėl jie tvirtino, kad dėl glaudžios šių dviejų tyrimų sąsajos abiejuose tyrimuose padarytos išvados dėl žalos ir priežastinio ryšio turi būti tarpusavyje suderintos.
- (322) Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ taip pat iškėlė klausimą, ar Sąjungos pramonės padėtis galėjo tiek pablogėti, kad praėjus vos šešioms mėnesiams nuo tada, kai jai kilo tik žalos grėsmė, ji jau būtų patyrusi materialinę žalą, atsižvelgiant į tai, kad ir Kinijos tyrime, ir šiame tyrime tiriamasis laikotarpis apėmė 2015 m. antrąjį pusmetį. Dėl tų pačių priežasčių Rusijos ekonomikos plėtros ministerija Komisijos taip pat paprašė persvarstyti šiame tyrime padarytas išvadas dėl Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos.
- (323) Be to, „Usiminas“ teigė, kad iš kelių rodiklių iš esmės matyti stabili arba tik nedidelio mažėjimo tendencija ir dėl to Sąjungos pramonės, kaip teigiama, patirta žala negali būti laikoma materialine. Šiuo atžvilgiu šis eksportuojantis gamintojas rėmėsi tuo, kad Sąjungos gamybos apimtis, pardavimo apimtis ir užimtumas sumažėjo tik šiek tiek. Be to, šis eksportuojantis gamintojas teigė, kad rinkos dalies sumažėjimas, nors jis ir buvo reikšmingesnis, vis vien nebuvo didelis, atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos pramonė per tiriamąjį laikotarpį išlaikė didžiąją 76,7 % rinkos dalį.
- (324) Komisija pripažino, kad šiame tyrime nagrinėjamas produktas ir panašus produktas yra visiškai tokie pat kaip ir tyrimuose dėl Kinijos.
- (325) Tačiau šiame tyrime ir Kinijos tyrimuose žalos tendencijų ir priežastinio ryšio vertinimui atlikti nagrinėjami skirtingi laikotarpiai. Pirmia, šiame tyrime atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2015 m. liepos 1 d. – 2016 m. birželio 30 d. laikotarpis, o tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas 2013 m. sausio 1 d. – 2016 m. birželio 30 d. laikotarpis. Tyrimuose dėl Kinijos atliekant dempingo, subsidijų ir žalos tyrimą nagrinėtas 2015 m. sausio 1 d. – 2015 m. gruodžio 31 d. laikotarpis, o tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2012 m. sausio 1 d. iki 2015 m. pabaigos. Nors šių dviejų tyrimų tiriamųjų laikotarpių 6 mėnesiai (nuo 2015 m. liepos 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d.) iš tiesų sutampa, išvados dėl dempingo ir žalos padarytos remiantis tiriamuoju laikotarpiu ir nagrinėjamuoju laikotarpiu, kurie šiame tyrime ir Kinijos tyrimuose yra skirtingi ir kurie jau buvo apibrėžti laikantis atitinkamų pagrindinio reglamento nuostatų ir paskelbti pranešime apie inicijavimą. Tai buvo aiškiai paaiškinta Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2017/649 ⁽²⁾ (toliau – galutinis reglamentas dėl Kinijos) 115 konstatuojamojoje dalyje, kurioje nustatyta: „Komisija nemanė, kad būtų įmanoma įvertinti bendrą poveikį sujungiant šiuos du tyrimus. Taikant „atliekant antidempingo tyrimą tuo pačiu metu nagrinėjamo“ importo sąvoką pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį reikalaujama, kad importas būtų tiriamas atliekant tą patį tyrimą arba tuo pačiu metu atliekant du atskirus tyrimus, kurių tyrimo laikotarpis yra tas pats arba iš esmės sutampa. Šiuo atveju tyrimų tiriamieji laikotarpiai skiriasi ir sutampa tik šešių mėnesių laikotarpis TL.“
- (326) Šiame tyrime Komisija gavo pakankamai įrodymų tyrimui inicijuoti remiantis įtarimu, kad daroma faktinė žala, visų pirma dėl labai mažų kainų tiriamuoju laikotarpiu. O Kinijos tyrimas, priešingai, susijęs su žalos grėsme tiriamuoju laikotarpiu, kuris iš dalies yra ankstesnis už tiriamąjį laikotarpį šiame tyrime ir kuris yra pagrįstas ne tik importo iš Kinijos kainodara ir apimtys raida, bet ir būsima tikėtina Kinijos eksportuojančių gamintojų elgsena atsižvelgiant visų pirma į esamus nepanaudotus pajėgumus.
- (327) Pagal teismų praktiką Komisija turi atlikti įvairių veiksnių priskyrimo analizę. Šiame tyrime dėl importo iš minėtų keturių šalių šio tyrimo tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonei buvo padaryta faktinė žala.

⁽¹⁾ 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokščiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 68).

⁽²⁾ 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokščiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 68).

- (328) Nepriklausomai nuo tos faktinės žalos importas iš Kinijos kėlė papildomą žalą Sąjungos pramonei grėsmę. Taigi, atsižvelgiant į dviejų tiriamųjų laikotarpių skirtumą ir į šiame tyrime nustatytus faktus, dėl Kinijos keliamos žalos grėsmės priežastinis ryšys šiame tyrime negali nutrūkti.
- (329) Komisija taip pat pastebėjo, kad pagal žalos skirtumui apskaičiuoti taikytą metodą, kuris pagrįstas stebėta keturių šalių bendrovių prekyba mažesnėmis kainomis, žala, kurią galėjo padaryti Kinija, dėl to metodo modelio neprisikiama importui iš šių keturių šalių.
- (330) Atsižvelgusi į Brazilijos eksportuojančio gamintojo abejones, ar Sąjungos pramonės padėtis galėjo tiek pablogėti, kad praėjus vos šešioms mėnesiams nuo tada, kai jai kilo tik žalos grėsmė, ji jau būtų patyrusi materialinę žalą, Komisija palygino tiriamuosius laikotarpius, nagrinėtus Kinijos tyrimuose ir dabartiniame tyrime, ir nustatė, kad Sąjungos pramonės padėtis per šį 6 mėnesių laikotarpį iš tiesų pablogėjo. Šiuo atžvilgiu Komisija remiasi, pavyzdžiui, tuo, kad Sąjungos gamintojų gamybos apimtis, pardavimo apimtis, užimtumas ir pardavimo kainos dar sumažėjo, o neigiama finansinė padėtis (pelningumas) pablogėjo, kaip matyti iš tolesnės lentelės.

17 lentelė

Tam tikrų Kinijos tyrime ir 5 šalių tyrime jų atitinkamais tiriamaisiais laikotarpiais nustatytų pagrindinių makroekonominių ir mikroekonominių rodiklių palyginimas

	Konstatuojamosios dalys	2015 m. (Kinijos tyrimo tiriamasis laikotarpis)	TL
Gamybos apimtis	278	74 718 189	72 920 472
Pajėgumų naudojimas	278	76,2 %	74,3 %
Pardavimo atvirojoje rinkoje apimtis	282	27 327 906	26 027 000
Sąjungos gamintojų atvirosios rinkos dalis	282	77,7 %	76,7 %
Užimtumas	289	17 829	17 722
Pardavimo kainos	295	427	383
Atrinktų Sąjungos gamintojų patirti nuostoliai	301	– 0,8 %	– 7,8 %

- (331) Dėl tvirtinimo, kad iš kelių rodiklių iš esmės matyti stabili arba tik nedidelio mažėjimo tendencija ir dėl to Sąjungos pramonės, kaip teigiama, patirta žala negali būti laikoma materialine, Komisija nurodė, kad pagrindiniai žalos rodikliai dar pablogėjo, kaip nustatyta 316–319 konstatuojamosiose dalyse. Komisija nustatė, jog toks pablogėjimas buvo pakankamai reikšmingas, kad būtų galima teigti, jog Sąjungos pramonė patyrė materialinę žalą.
- (332) Po galutinio faktų atskleidimo Rusijos eksportuojantys gamintojai („MMK Group“ ir „Severstal Group“) užginčijo Komisijos išvadą dėl materialinės žalos, remdamiesi šiais argumentais:

— 2017 m. sausio–kovo mėn. laikotarpiu Sąjungos pramonė gavo 8,6 % pelną (žr. 425 konstatuojamąją dalį),

- 2017 m. balandžio 6 d. reglamente, kuriuo tyrime dėl Kinijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno buvo nustatyti antidempingo muitai ⁽¹⁾, buvo galutinai nustatyta, kad iki 2015 m. gruodžio 31 d. Sąjungos pramonė nebuvo patyrusi materialinės žalos, susijusios su nagrinėjamuoju produktu. Be to, iki 2016 m. sausio 1 d. nebuvo patirta jokios materialinės žalos, o 2016 m. liepos 1 d. – gruodžio 31 d. laikotarpiu Sąjungos pramonės pelningumas jau vėl siekė 2 % (taip pat žr. 425 konstatuojamąją dalį),
- panašią pastabą pateikė Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ ⁽²⁾, kuris teigė „noris pažymėti, kad iš šio palyginimo ⁽³⁾ nėra aišku, ar Sąjungos pramonės padėtis galėjo tiek pablogėti, kad **vos per šešis mėnesius** nuo tada, kai jai kilo tik žalos grėsmė, ji jau būtų patyrusi materialinę žalą“,
- nuosaikais ekonominių rodiklių pablogėjimo nuo 2015 m. iki TL (žr. 330 konstatuojamojoje dalyje pateiktą lentelę) negalima vertinti kaip reikšmingo.

(333) Komisija atmetė šiuos argumentus dėl šių priežasčių:

- kaip minėta 426 konstatuojamojoje dalyje, pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalį išvada dėl žalos buvo padaryta remiantis patikrintais TL duomenimis. Kita vertus, duomenys po TL buvo renkami ir tikrinami atliekant Sąjungos interesų analizę. Iš 301 konstatuojamojoje dalyje pateiktos lentelės duomenų matyti, kad nuo 2013 m. buvo patiriami dideli nuostoliai (išskyrus 2014 m.).

NET ir atsižvelgus į laikotarpio po TL duomenis, Sąjungos pramonės padėtis tebėra žalinga: 2016 m. liepos–gruodžio mėn. bei 2017 m. sausio–kovo mėn. gauto pelno nepakanka kompensuoti didelių nuostolių, kurie buvo patiriami keletą laikotarpių iš eilės. Be to, žalos analizė grindžiama keletu veiksnių, tarp kurių pelningumas tėra vienas iš daugelio;

- dėl reglamento, kuriuo Kinijos kilmės plokščių šaltai valcuotiems plieno produktams nustatyti antidempingo muitai, Komisija paminėjo savo argumentus, išdėstytus 325 konstatuojamojoje dalyje, ir visų pirma tai, kad šiame tyrime ir Kinijos tyrimuose žalos tendencijų ir priežastinio ryšio vertinimui atlikti nagrinėjami skirtingi laikotarpiai;
- dėl ekonominių rodiklių pablogėjimo Komisija pakartojo, kad pablogėjo visi pagrindiniai rodikliai, t. y. Sąjungos gamintojų gamybos apimtis, pardavimo apimtis, užimtumas ir pardavimo kainos dar sumažėjo, o neigiama finansinė padėtis (pelningumas) – pablogėjo. Tai savaime gali būti laikoma materialinės žalos rodikliu.

(334) Atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes, Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala, apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

5. PRIEŽASTINIS RYŠYS

(335) Vadovaudamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalimi Komisija nagrinėjo, ar žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos dempingo kaina. Pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį Komisija taip pat nagrinėjo, ar kiti žinomi veiksniai galėjo tuo pat metu daryti žalą Sąjungos pramonei. Komisija užtikrino, kad žala, kuri galėjo būti padaryta dėl tų kitų veiksnių, nebūtų priskirta importui iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos dempingo kaina.

(336) Komisija išnagrinėjo šiuos veiksnius: ekonomikos krizė, nepakankamai konkurencinga Sąjungos gamintojų veikla, importas iš trečiųjų šalių, vieno Italijos plieno gamintojo padėties poveikis žalai, Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui, Europos plieno pramonės pertekliniai pajėgumai ir ryšys tarp, viena vertus, plokščių karštojo valcavimo produktų kainų Sąjungos rinkoje ir, kita vertus, žaliavų bei plokščių karštojo valcavimo produktų kainų visame pasaulyje.

⁽¹⁾ 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 68).

⁽²⁾ 2017 m. rugpjūčio 7 d. Brazilijos eksportuojančio gamintojo „Usiminas“ pateiktos pastabos, p. 2.

⁽³⁾ Brazilijos eksportuojantys gamintojai remiasi šio reglamento 15 lentele. Tokia pat lentelė buvo pateikta bendrajame informacijos atskleidimo dokumente.

5.1. Importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos dempingo kaina poveikis

- (337) Eksportuojančių gamintojų pardavimo kainos sumažėjo vidutiniškai nuo 442 EUR/t 2013 m. iki 323 EUR/t per tiriamąjį laikotarpį (– 27 %). Nagrinėjamuoju laikotarpiu nuolat mažindami vieneto pardavimo kainą, Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos eksportuojantys gamintojai savo užimamą rinkos dalį nuo 2013 m. iki tiriamojo laikotarpio sugebėjo padidinti nuo 7,45 % iki 12,57 %, kaip matyti iš 262 konstatuojamosios dalies lentelės. Be to, 2015 m. ir tiriamuoju laikotarpiu, palyginti su ankstesniais metais, importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis gerokai padidėjo.
- (338) Komisija nustatė, kad dėl didėjančių importo iš nagrinėjamųjų šalių apimčių ir staigaus to importo kainų kritimo per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonei buvo padaryta žala. Taip yra todėl, kad dėl agresyvios eksportuojančių nagrinėjamųjų šalių gamintojų kainodaros strategijos Sąjungos gamintojai neturėjo kito pasirinkimo, kaip tik taip pat sumažinti kainas ir nuostolingai parduoti, kad galėtų išlaikyti tam tikrą pardavimo apimtį lygį ir rinkos dalį. Taigi tai padarė neigiamą poveikį pramonės pelningumui, kuris per tiriamąjį laikotarpį pasiekė netvarų – 7,8 % lygį.
- (339) Atsižvelgdama į tai, kad sutampa laikas, kai buvo vykdomas importas dempingo kainomis, kurios buvo nuolat mažinamos, ir kai sumažėjo Sąjungos pramonės pardavimo apimtis, buvo smukdomos jos kainos ir dėl to pramonė patyrė nuostolių, Komisija priėjo prie išvados, kad dėl importo dempingo kaina Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala.

5.2. Kitų veiksmų poveikis

5.2.1. Ekonomikos krizė

- (340) Komisija nustatė, kad 2013 m. euro zonos skolų krizės pasekmės turėjo neigiamo poveikio Sąjungos plieno pramonės veiklos rezultatams. Tačiau, kaip minėta 303 konstatuojamojoje dalyje, Komisija taip pat padarė išvadą, kad 2014 m. ir 2015 m. pirmą pusmetį Sąjungos gamintojai pradėjo atsigaivinti.
- (341) Visų pirma, rinka ėmė atsigaivinti nuo krizės poveikio ir nuo 2014 m. paklausa buvo gana stabili ir net pradėjo didėti. Taigi nuo 2014 m. Sąjungos pramonė būtų galėjusi daugiau pasinaudoti rinkos atsigaivimu. Tačiau importas mažomis kainomis laipsniškai didėjo ir užėmė rinkos dalis pakenkdamas Sąjungos pramonei. Nuolatinį importo spaudimą pradėta visapusiškai jausti nuo 2015 m. antros pusės – tiriamojo laikotarpio pradžios.
- (342) Taigi, atsižvelgdama į Sąjungos rinkos atsigaivimą, kurį rodo suvartojimo Sąjungos atvirojoje rinkoje padidėjimas per nagrinėjamąjį laikotarpį (žr. lentelę 226 konstatuojamojoje dalyje), Komisija padarė išvadą, kad euro zonos skolų krizė neigiamo poveikio turėjo daugiausia nagrinėjamojo laikotarpio 2013 m. ir iki tiriamojo laikotarpio. Tačiau ji nesusijusi su materialine žala, nustatyta per tiriamąjį laikotarpį.

5.2.2. Importas iš trečiųjų šalių

5.2.2.1. Kinija

- (343) Importo iš Kinijos apimtys ir rinkos dalies (pagal viso importo apimtį) raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

18 lentelė

Importo iš Kinijos apimtys, vieneto kainos ir rinkos dalys

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Kinija				
Importo iš Kinijos apimtys	336 028	592 104	1 519 304	1 578 848
Indeksas (2013 m. = 100)	100	176	452	470

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Importo iš Kinijos vieneto kainos	505	463	404	339
Indeksas (2013 m. = 100)	100	92	80	67
Rinkos dalis	1,04 %	1,79 %	4,32 %	4,65 %
Visos Sąjungos importo apimties dalis	6,97 %	11,32 %	19,41 %	19,98 %

Šaltinis: Eurostatas.

- (344) Kaip nurodyta lentelėje, importas iš Kinijos per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 370 %, o importas iš trečiųjų šalių, išskyrus Braziliją, Iraną, Rusiją ir Ukrainą (įskaitant Kiniją), – tik 51 %. Be to, palyginus importo duomenis absoliučiaisiais skaičiais, pastebėta, kad:

— 2013–2015 m. laikotarpiu Kinija kartu su Rusija ir Ukraina buvo trys didžiausi eksportuotojai į Sąjungos rinką;

— tiriamuoju laikotarpiu Kinija buvo didžiausia eksportuotoja į Sąjungos rinką.

- (345) Be to, Kinijos kainos sumažėjo nuo 505 EUR už toną 2013 m. iki 339 EUR už toną per tiriamąjį laikotarpį.

- (346) Pagal teismų praktiką Komisija turi atlikti įvairių veiksnių priskyrimo analizę. Šiame tyrime dėl importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos Sąjungos pramonei šio tyrimo tiriamuoju laikotarpiu buvo padaryta faktinė žala. Neatsižvelgiant į dabartinį tyrimą, vykdydama tyrimą dėl to paties produkto, importuojamo iš Kinijos, Komisija padarė išvadą, kad importą iš Kinijos dempingo kaina ir materialinės žalos Sąjungos pramonei grėsmę sieja priežastinis ryšys (visų pirma 2015 m. antrąjį pusmetį) ⁽¹⁾.

- (347) Nors Kinijos tyrime ir dabartiniame tyrime žalos tendencijų ir priežastinio ryšio vertinimui atlikti buvo nagrinėjami skirtingi laikotarpiai, visų pirma, šių dviejų tyrimų tiriamųjų laikotarpių šeši mėnesiai (laikotarpis nuo 2015 m. liepos 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d.) sutampa. Antra, kaip minėta galutinio reglamento dėl Kinijos tyrimo ⁽²⁾ 59 konstatuojamojoje dalyje, importo iš Kinijos apimtis per 2016 m. pirmąjį pusmetį dar padidėjo (8,5 %) ir sudarė 773 275 tonas, palyginti su 2015 m. pirmuoju pusmečiu (712 390 tonų). Be to, kaip nurodyta 343 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje, importo iš Kinijos apimtis per tiriamąjį laikotarpį nebuvo nereikšminga. Trečia, kaip minėta galutinio reglamento dėl Kinijos tyrimo 93 konstatuojamojoje dalyje, „Kinijos eksportuojantys gamintojai Sąjungos rinkoje taikė agresyvią kainodarą, ypač 2015 m. antrą pusmetį ir 2016 m. pirmą pusmetį. Netaikant priemonių ir atsižvelgiant į didelius esamus Kinijos plieno, įskaitant nagrinėjamąjį produktą, gamybos perteklinius pajėgumus, Kinijos eksportuojantys gamintojai galėtų išlaikyti agresyvią kainų strategiją, sumažindami pardavimo kainas iki mažiausio lygio.“

- (348) Dėl visų šių priežasčių ir visų pirma dėl to, kad importo iš Kinijos apimtis nebuvo nereikšminga, o Kinijos eksportuojantys gamintojai taikė agresyvią kainodarą, yra įmanoma, kad importas iš Kinijos taip pat prisidėjo prie šiame tyrime nustatytos materialinės žalos.

- (349) Kita vertus, negalima manyti, kad importas iš Kinijos buvo vienintelė priežastis, kodėl blogėjo Sąjungos pramonės padėtis. Jeigu hipotetiškai importo iš Kinijos poveikis būtų pašalintas, importas iš keturių šalių vis vien savaime atskirai lemtų padėties pablogėjimą. Visų pirma, tiriamojo laikotarpio importo iš keturių nagrinėjamųjų šalių lygis (4,2 mln. tonų per tiriamąjį laikotarpį) yra kur kas reikšmingesnis ir beveik tris kartus aukštesnis negu tiriamojo laikotarpio importo iš Kinijos lygis (1,6 mln. tonų per tiriamąjį laikotarpį).

⁽¹⁾ 2016 m. spalio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1778, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 272, 2016 10 7, p. 62), 197 konstatuojamoji dalis.

⁽²⁾ 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 76), 59 konstatuojamoji dalis.

- (350) Be to, laikyta, kad Kinijos eksportuojantys gamintojai diktuoja kainas Sąjungos rinkoje, tačiau vien ši Kinijos plokščių karštojo valcavimo produktų kainodara nebuvo lemiamą. Tiksliau sakant, importas iš keturių šalių dėl savo didelės apimties ir rinkos dalies taip pat smukdė kainas Sąjungos rinkoje. Jeigu šios keturios šalys nebūtų prisiderinusios prie šios agresyvios kainų politikos, žala nebūtų atsiradusi.
- (351) Todėl Komisija priėjo prie išvados, kad importas iš Kinijos greičiausiai prisidėjo prie Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos. Tačiau tai nepanaikino priežastinio ryšio tarp Sąjungos pramonei padarytos žalos ir importo iš keturių kitų šalių dempingo kaina, kurio apimtis buvo reikšmingos, o kainos – palyginti mažos.
- (352) Be to, Kinijos eksporto poveikis, koks jis bebūtų, nepriskiriamas keturioms šalims, nes nustatant žalos pašalinimo lygį atsižvelgiama tik į importo iš keturių šalių dempingo kaina poveikį (žr. 554 konstatuojamąją dalį).

5.2.2.2. Kitos šalys

- (353) Importo iš trečiųjų šalių apimties ir rinkos dalies (pagal viso importo apimtį) raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

19 lentelė

Importo iš trečiųjų šalių (išskyrus Kiniją) apimtis, vieneto kainos ir rinkos dalys

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Turkija				
Importo iš Turkijos apimtis	1 001 157	473 194	667 119	824 099
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	47	67	82
Importo iš Turkijos vieneto kainos	462	452	397	344
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	98	86	74
Rinkos dalis	3,10 %	– 1,43 %	1,90 %	2,43 %
Visos Sąjungos importo apimties dalis	20,76 %	9,00 %	8,45 %	10,4 %

Iš viso (visos kitos šalys, išskyrus Braziliją, Iraną, Rusiją, Ukrainą ir Kiniją)

Importo iš visų kitų šalių apimtis	2 081 103	1 684 531	1 914 137	2 057 998
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	81	92	99
Importo iš visų kitų šalių vieneto kainos	478	461	423	365
<i>Indeksas (2013 m. = 100)</i>	100	97	89	76
Rinkos dalis	6,44 %	5,08 %	5,44 %	6,07 %
Visos Sąjungos importo apimties dalis	43,16 %	32,22 %	24,24 %	26,04 %

Šaltinis: Eurostatas.

- (354) Vienas Brazilijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad Turkijos neįtraukimas į šį tyrimą yra diskriminacija. Šis eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad importo iš Turkijos apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį buvo didesnė negu importas iš Brazilijos ir kad importo iš Turkijos kainos taip pat buvo mažesnės negu importo iš Brazilijos kainos. Dėl šių priežasčių ši suinteresuotoji šalis teigė, kad importas iš Turkijos buvo pagrindinė priežastis, kodėl Sąjungos pramonė galėjo patirti žalą, ir kad skundo pateikėjas klydo, kai importo iš Turkijos poveikį nusprendė laikyti nesvarbiu.
- (355) Dėl šio teiginio dėl diskriminacijos Komisija pastebėjo, kad skundo pateikėjas skunde pateikė *prima facie* įrodymų, jog Turkijos eksportuojantys gamintojai nagrinėjamojo produkto į Sąjungos rinką neeksportavo dempingo kaina. Kita vertus, panašūs su Brazilija ir kitomis nagrinėjamosiomis šalimis susiję skaičiavimai rodė, kad importas iš tų šalių iš tiesų buvo vykdomas dempingo kaina, ir atliekant šį tyrimą šis faktas buvo patvirtintas.
- (356) Vertindama galimą importo iš Turkijos padarytą žalą, Komisija nustatė, kad importo iš Turkijos apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo. Taigi, net jei importas iš Turkijos prisidėjo prie Sąjungos pramonei padarytos žalos, jis negalėjo būti atliekant žalos analizę nustatyto neigiamų tendencijų didėjimo priežastis. Be to, importo iš Turkijos kainos (344 EUR už toną, žr. lentelę 353 konstatuojamojoje dalyje) yra vidutiniškai didesnės negu vidutinės importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos, kaip nurodyta 264 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje, ir tas importas buvo vykdytas ne dempingo kaina, kaip matyti iš skunde pateiktų *prima facie* įrodymų (žr. 355 konstatuojamąją dalį). Dėl šių priežasčių Komisija padarė išvadą, kad dėl importo iš Turkijos priežastinis importo iš keturių šalių dempingo kaina ir materialinės žalos, kurią dėl to patyrė Sąjungos pramonė, ryšys nenutrūko.
- (357) Kalbant apie importo iš kitų trečiųjų šalių apimtį, Komisija ją palygino su importu iš keturių nagrinėjamųjų šalių. Ji pastebėjo, kad importas iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos sudarė didžiąją dalį viso importo (4 266 881 tona) į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį ir kad jo apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 77 %. Jo rinkos dalis tiriamuoju laikotarpiu sudarė 12,58 %. O bendra importo iš visų kitų šalių apimtis sudarė tik 3 636 846 tonas ir to importo rinkos dalis per tą patį laikotarpį sudarė 10,72 %. Kaip nurodyta 353 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje, bendra importo iš visų kitų šalių, išskyrus Kiniją, apimtis sudarė tik 2 057 998 tonas, o to importo rinkos dalis buvo 6,07 %.
- (358) Be to, vidutinės importo iš kitų trečiųjų šalių kainos (365 EUR už toną, vertinant visas kitas trečiąsias šalis, žr. 14 lentelę) buvo didesnės negu vidutinės importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos kainos (323 EUR už toną per tiriamąjį laikotarpį, žr. 265 konstatuojamąją dalį). Taigi Komisija padarė išvadą, kad dėl importo iš kitų trečiųjų šalių apimties priežastinis importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos dempingo kaina ir Sąjungos pramonės patirtos žalos ryšys nenutrūko.
- (359) Pagal teismų praktiką Komisija turi atlikti įvairių veiksnių priskyrimo analizę. Šiame tyrime dėl importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos Sąjungos pramonei tiriamuoju laikotarpiu buvo padaryta faktinė žala. Neatsižvelgiant į dabartinį tyrimą, iš padarytų išvadų dėl apimčių ir kainų, nurodytų 357 ir 358 konstatuojamosiose dalyse, matyti, kad dėl importo iš visų kitų šalių, išskyrus Kiniją, priežastinis ryšys šiuo atveju nenutrūko ir tas importas žalai padarė tik nedidelį poveikį, jei tas poveikis apskritai buvo.

5.2.3. Sąjungos pramonės pardavimas eksportui

- (360) Atrinktų Sąjungos gamintojų eksporto apimtys raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

20 lentelė

Atrinktų Sąjungos gamintojų eksporto apimtis

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Eksporto nesusijusiems pirkėjams apimtis	2 379 035	2 777 446	2 409 721	2 075 670

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Indeksas (2013 m. = 100)	100	117	101	87
Vidutinė kaina (EUR/t)	463	459	391	357
Indeksas (2013 m. = 100)	100	99	84	77

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

- (361) Atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo eksportui apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 13 %. Kainos per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo net 23 %.
- (362) Atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui sudarė apytikriai 25 % viso jų pardavimo atvirojoje rinkoje per tiriamąjį laikotarpį. Be to, eksporto kainos procentine dalimi mažėjo taip pat kaip Sąjungos gamintojų pardavimo kainos Sąjungos rinkoje.
- (363) Komisija priėjo prie išvados, kad Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui buvo susijęs su Sąjungos pramonei padaryta žala. Tačiau ji nustatė, kad ir dėl šio veiksnio priežastinis importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos ryšys nenutrūko ir tai lėmė tos pačios 350 bei 351 konstatuojamosiose dalyse nurodytos priežastys, t. y. tai, kad importo iš keturių šalių apimtis buvo reikšminga, o kainos – palyginti mažos, ir taip pat tai, kad Sąjungos pramonės pardavimo eksportui poveikis buvo nedidelis.

5.2.4. Konkreti vieno Sąjungos gamintojo Italijoje padėtis

- (364) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad į žalos duomenis įtraukus Italijos gamintoją „Ilva“, žalos vaizdas buvo iškreiptas. Ji teigė, kad šio Italijos gamintojo faktinė gamyba ir pardavimas per nagrinėjamąjį laikotarpį gerokai sumažėjo dėl su importu iš nagrinėjamųjų šalių nesusijusių priežasčių.
- (365) Pirma, kaip nurodyta 215 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonės apibrėžtis ir analizė grindžiama visa Sąjungos pramone, įskaitant tą Italijos gamintoją. Taigi būtų netinkama neįtraukti šio gamintojo į Sąjungos pramonės apibrėžtį. Šiomis aplinkybėmis to, kad šis Italijos gamintojas per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažino savo faktinę gamybą (mažiau nei 700 000 tonų), negalima laikyti vienintele bendrų Sąjungos pramonės gamybos lygių sumažėjimo (– 1,7 mln. tonų) priežastimi. Kai kurie Sąjungos gamintojai per nagrinėjamąjį laikotarpį sugebėjo padidinti savo faktinę gamybą, tačiau kai kurie kiti (kaip antai „Ilva“) – ne. Tokie pat argumentai taikytini ir pardavimo duomenims.
- (366) Be to, „Ilva“ nėra vienas iš atrinktų Sąjungos gamintojų, todėl neturėjo įtakos nustatytoms mikroekonominių rodiklių kaitos tendencijoms. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad per tiriamąjį laikotarpį visi atrinkti Sąjungos gamintojai patyrė nuostolių. Tai patvirtina nustatytą faktą, kad visai Sąjungos pramonei padaryta žala.
- (367) Be to, konkrečios vieno Italijos gamintojo padėties poveikis bendrai Sąjungos pramonės padėčiai taip pat buvo ribotas. Nors šis Italijos gamintojas sumažino savo gamybos ir pardavimo apimtį, kiti Sąjungos gamintojai sugebėjo pagaminti ir parduoti palyginti daugiau ir užpildė dėl šio Italijos gamintojo atsiradusią spragą. Vis dėlto šie Sąjungos gamintojai neturėjo kitos išeities, kaip derintis prie kainų lygio, kurį lėmė importas dempingo kaina, kad išvengtų dar didesnės rinkos dalies praradimo.
- (368) Be to, tai, kad tam tikri Sąjungos gamintojai Sąjungos rinkoje veikia santykinai geriau nei kiti, gali būti susiję su įvairiais veiksniais, tačiau tai neturi poveikio išvada, kad visa Sąjungos pramonė dėl importo dempingo kaina patyrė žalą.
- (369) Taigi Komisija priėjo prie išvados, kad vieno Italijos gamintojo poveikis buvo ribotas ir nebuvo susijęs su Sąjungos pramonei padaryta žala.

5.2.5. Europos plieno pramonės pertekliniai pajėgumai ir plieno pramonės pertekliniai pajėgumai visame pasaulyje

- (370) Kai kurios suinteresuotosios šalys teigė, kad žala ES pramonei buvo padaryta ne dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių, o veikiau dėl Sąjungos gamintojų perteklinių pajėgumų. Šiam teiginiui patvirtinti šios suinteresuotosios šalys rėmėsi Komisijos Plieno pramonės veiksmų planu.
- (371) Komisija atmetė šį argumentą. Nors plieno pramonės perteklinių pajėgumų problema egzistuoja visame pasaulyje ⁽¹⁾, įskaitant Sąjungos rinką, Komisija nustatė, kad trys Sąjungos pramonės gamyklos ⁽²⁾ per nagrinėjamąjį laikotarpį gerokai sumažino savo faktinę gamybos apimtį. Bendra Sąjungos gamintojų gamybos apimtis buvo sumažinta 2 %, kaip nurodyta 278 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje.
- (372) Iš 301 konstatuojamojoje dalyje pateiktos lentelės duomenų matyti, kad per tiriamąjį laikotarpį gerokai pablogėjo pelningumas ir buvo patirti rekordiniai nuostoliai. Taigi tai rodo, kad nėra jokio tiesioginio ryšio tarp, viena vertus, palyginti stabilių gamybos ir pajėgumų rodiklių ir, kita vertus, didėjančių nuostolių, atsižvelgiant į Sąjungos pramonės norą prisitaikyti prie besikeičiančių rinkos sąlygų ir išlikti konkurencinga.
- (373) Todėl Komisija priėjo prie išvados, kad dėl Europos plieno pramonės perteklinių pajėgumų priežastinis ryšys nenutrūko.
- (374) Atsakant į papildomą argumentą, kad Sąjungos pramonės patirtą žalą lėmė pasaulinio masto pertekliniai plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos pajėgumai, toliau pateiktoje lentelėje nurodomi teoriniai neapdoroto plieno gamybos nepanaudoti pajėgumai ir faktiniai gamybos lygiai Brazilijoje, Irane, Rusijoje ir Ukrainoje.

21 lentelė

Brazilijos, Irano, Ukrainos ir Rusijos neapdoroto plieno pajėgumai ir faktiniai panašaus produkto gamybos lygiai (tūkst. tonų)

Šalis	Neapdoroto plieno pajėgumai, numatyti 2015 m. ⁽¹⁾	Neapdoroto plieno gamyba 2015 m. ⁽²⁾	Teoriniai pertekliniai pajėgumai 2015 m. ^{(1) (2)}	Faktinė plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno gamyba 2014 m.	Faktinė plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno gamyba 2015 m.
Brazilija	49 220	33 256	15 964	14 229	13 388
Iranas	28 850	16 146	12 704	8 276	7 872
Rusija	90 000	70 898	19 102	26 898	27 509
Ukraina	42 500	22 968	19 532	7 867	6 314

⁽¹⁾ Pajėgumų duomenų šaltinis: EBPO (2016 m. rugsėjo 5 d. EBPO, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, Mokslo, technologijų ir inovacijų direktoratas, „Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity“, priedas, p. 7 ir toliau).

⁽²⁾ Gamybos duomenų šaltinis: Pasaulio plieno asociacija, „Steel Statistical Yearbook 2015“ (Pasaulio plieno asociacija, „Steel Statistical Yearbook 2016“, 1 lentelė, p. 1 ir 2, ir 13 lentelė, p. 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>).

- (375) Tie pertekliniai pajėgumai visas nagrinėjamąsias šalis paskatino vykdyti dempingą.

⁽¹⁾ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, Regionų komitetui ir Europos investiciniam bankui, „Plienas. Tvarių darbo vietų ir ekonomikos augimo Europoje apsauga“, 2016 m. kovo 16 d., COM(2016) 155 final, Briuselis. Šiame dokumente pasaulio plieno pramonės perteklinių pajėgumų klausimu teigiama, kad:

— 2 p.: ... „ekonomikos sulėtėjimas Kinijoje ir kitose besiformuojančios rinkos ekonomikos šalyse nuo 2014 m. neigiamai veikia pasaulinę plieno paklausą“;

— 6 p.: ... „Komisija ne tik imasi priemonių perteklinio pajėgumo pasaulyje poveikiui švelninti, bet ir siekia su mūsų pagrindiniais partneriais šalinti giliausias problemas priežastis. Pasaulinio masto problemai reikia pasaulinio masto sprendimo.“

⁽²⁾ „Ilva“, „ThyssenKrupp“ ir „Tata Steel UK“.

- (376) Todėl Komisija padarė išvadą, kad dėl perteklinių pajėgumų visame pasaulyje priežastinis ryšys konkrečiomis šio atvejo aplinkybėmis nenutrūko. Iš esmės pertekliniai pajėgumai šiuo atveju yra viena iš priežasčių, kodėl nagrinėjamosios šalys vykdo dempingą.

5.2.6. Nepakankamas Sąjungos gamintojų konkurencingumas

- (377) Kai kurios suinteresuotosios šalys teigė, kad Sąjungos gamintojai buvo nepakankamai konkurencingi dėl palyginti didesnių energijos (daugiausia elektros energijos) kainų. Dar viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Sąjungos pramonei būdingas investicijų ir inovacijų trūkumas.
- (378) Nors energijos kainos yra svarbios, energija nėra didžiausia nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų dalis. Remdamasi neseniai atliktu specialiu tyrimu, Komisija nustatė, kad elektros energijos kainos Europoje 2010–2015 m. sumažėjo 12 %. Todėl Sąjunga tapo regionu, kurio elektros energijos kainų lygis buvo ketvirtas tarp žemiausių pasaulyje ⁽¹⁾. Taigi negalima teigti, kad Sąjungos gamintojų padėtis šiuo atžvilgiu buvo palyginti nepalanki. Trečia, šie argumentai dėl elektros energijos kainų negali būti suderinami su faktu, kad Sąjungos pramonei vis tiek pavyko gauti maždaug 0,4 % pelną 2013 m. ir 2007–2011 m., kuomet taip pat būta tariamai nepalankių aplinkybių, susijusių su sąnaudomis.
- (379) Dėl tariamo investicijų ir inovacijų trūkumo Komisija tyrimo metu nustatė, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį buvo toliau investuojama ir investicijų suma viršijo 240 mln. EUR (žr. 305 konstatuojamąją dalį). Kalbant apie tvirtinimą, kad Sąjungos pramonė nediegia inovacijų, ši suinteresuotoji šalis nepateikė jokių įrodymų šiam savo teiginiui pagrįsti.
- (380) Taigi Komisija atmetė teiginį, kad Sąjungos pramonė yra nepakankamai konkurencinga, ir padarė išvadą, kad dėl šių veiksnių Sąjungos pramonė nepatyrė jokios žalos.

5.2.7. Žemos plokščių karštojo valcavimo produktų kainos Sąjungos rinkoje dėl žemų žaliavų kainų ir (arba) žemų pasaulinių plokščių karštojo valcavimo produktų kainų

- (381) Vienas Brazilijos eksportuojantis gamintojas įrodinėjo, kad plokščių karštojo valcavimo produktų kainos Sąjungos rinkoje sumažėjo dėl žemų plieno gamybos žaliavų, ypač geležies rūdos, kainų. Ukrainos eksportuojantis gamintojas įrodinėjo, kad tariamą poveikį kainoms Sąjungos vidaus rinkoje padarė ne importas iš nagrinėjamųjų šalių, o veikiau bendra plokščių karštojo valcavimo produktų kainų mažėjimo visame pasaulyje tendencija.
- (382) Komisija išanalizavo ir plokščių karštojo valcavimo produktų kainas, ir šių produktų žaliavų kainų pokyčius nagrinėjamuoju laikotarpiu.
- (383) Atlikusi tyrimą Komisija patvirtino, kad nuo 2012 m. iki tiriamojo laikotarpio žaliavų kainos sumažėjo. Pavyzdžiui, geležies rūdos kaina sumažėjo nuo apytikriai 141 USD už metrinę toną iki 52 USD už metrinę toną, arba daugiau nei 60 %.
- (384) Tačiau, analizuodama didžiausio atrinkto Sąjungos gamintojo gamybos sąnaudas, Komisija nustatė, kad šių mažėjančių žaliavų kainų poveikis yra daug mažesnis nei nustatyta kainų raida. Pavyzdžiui, svarbiausios žaliavos 2013 m. sudarė apie 70 % visų to gamintojo gamybos sąnaudų, tačiau tiriamuoju laikotarpiu jos vis dar sudarė apytikriai 60 % visų jo gamybos sąnaudų. Tai rodo, kad tarp žaliavų kainų mažėjimo ir plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos sąnaudų mažėjimo nebuvo jokio tiesioginio ryšio.
- (385) Be to, Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos iš viso sumažėjo 19 % (žr. 295 konstatuojamąją dalį) – ne tik dėl mažesnių žaliavų kainų, bet ir dėl Sąjungos gamintojų didesnio efektyvumo, kaip nurodyta 290 konstatuojamojoje dalyje. Vidutinės importo kainos tuo pat laikotarpiu taip pat daugiau sumažėjo, t. y. 27 % (žr. 265 konstatuojamąją dalį).

⁽¹⁾ Ištrauka iš naujausio EK tyrimo dėl energijos kainų ir sąnaudų, kurį pagal metodą „iš apačios į viršų“ atliko konsultantų konsorciumas, įskaitant „Ecofys“ ir CEPS, 2016 m. liepos mėn.

- (386) Sąžiningomis rinkos sąlygomis Sąjungos pramonė būtų galėjusi išlaikyti savo pardavimo kainas, kad pasinaudotų sumažėjusiomis sąnaudomis ir vėl veiktų pelningai. Tačiau Sąjungos gamintojams teko laikytis kainų tendencijos Sąjungos rinkoje ir taip pat sumažinti savo kainas. Tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos gamintojai buvo priversti produktą parduoti mažesnėmis už sąnaudas kainomis, kad išvengtų tolesnio savo rinkos dalies mažėjimo. Todėl Komisija atmetė teiginį, kad plokščių karštojo valcavimo produktų kainų mažėjimas visame pasaulyje ir žaliavų kainų mažėjimas turėjo įtakos Sąjungos pramonės patirtai žalai.

5.3. Išvada dėl priežastinio ryšio

- (387) Nustatytas importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos dempingo kaina ir Sąjungos pramonės patirtos žalos priežastinis ryšys. Sutapo laikas, kai labai padidėjo importo dempingo kaina vis mažesnėmis pardavimo kainomis iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos apimtis ir suprastėjo Sąjungos veiklos rezultatai, visų pirma nuo 2015 m. antrojo pusmečio. Sąjungos pramonė neturėjo kitos išeities, kaip derintis prie kainų lygio, kurį lėmė importas dempingo kaina, kad išvengtų dar didesnės rinkos dalies praradimo. Todėl pramonė patyrė nuostolių. Dėl to Sąjungos pramonė negalėjo pasinaudoti Sąjungos suvartojimo atsigavimu ir buvo priversta savo produktus Sąjungos rinkoje parduoti mažesnėmis už jų gamybos sąnaudas kainomis.
- (388) Komisija nustatė šiuos kitus veiksnius, kurie galėjo turėti įtakos Sąjungos pramonės padėčiai: importas iš trečiųjų šalių, Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui, Europos plieno pramonės pertekliniai pajėgumai ir plieno pramonės pertekliniai pajėgumai visame pasaulyje.
- (389) Apibendrinant, Komisija laikėsi nuomonės, kad nė vienas iš argumentų dėl kitų veiksmų, kuriuos suinteresuotosios šalys pateikė po informacinio dokumento atskleidimo, negalėjo pakeisti išvadų dėl nustatyto priežastinio importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės per TL patirtos materialinės žalos ryšio.
- (390) Be to, Komisija padarė išvadą, kad dėl šių veiksmų, juos vertinant kartu ar atskirai, priežastinis importo dempingo kaina ir nustatytos Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos ryšys nenutrūko ir kad importas iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina dėl toliau nurodytų priežasčių tebebuvo pagrindinė žalos priežastis. Kaip nurodyta 357 konstatuojamojoje dalyje, importas iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos sudarė didžiąją dalį viso importo (4 266 881 tona) į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį, o jo apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 77 %. Be to, kaip nurodyta 362 konstatuojamojoje dalyje, atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui sudaro tik nedidelę viso pardavimo atvirojoje rinkoje dalį (25 %), o keturių nagrinėjamųjų šalių pertekliniai pajėgumai kaip tik ir yra viena iš priežasčių, kodėl jos vykdo dempingą Sąjungos rinkoje.
- (391) Nustatyta, kad kai kurie iš žinomų veiksmų, išskyrus importą dempingo kaina, t. y. ekonomikos krizė, vieno konkretaus Italijos gamintojo padėtis, nepakankamas Sąjungos gamintojų konkurencingumas ir plokščių karštojo valcavimo produktų kainos Sąjungos rinkoje, kurios yra žemos dėl žemų žaliavų kainų ir (arba) žemų plokščių karštojo valcavimo produktų kainų visame pasaulyje, per tiriamąjį laikotarpį nepadarė žalos Sąjungos pramonei.
- (392) Šalims apie šias išvadas buvo pranešta informaciniu dokumentu. Suinteresuotosios šalys pateikė pastabas, kurios nagrinėjamos tolesnėse konstatuojamosiose dalyse. Priimdama galutinį sprendimą, Komisija atsižvelgė į šias pastabas.
- (393) Rusijos eksportuojantys gamintojai „MMK Group“ ir „Severstal Group“ teigė, kad tariamas priežastinis importo iš nagrinėjamųjų šalių ir bet kokio Sąjungos padėties pablogėjimo 2015 m. liepos 1 d. – 2016 m. birželio 30 d. laikotarpiu ryšys akivaizdžiai nutrūktų, jeigu būtų vadovautasi galutiniame reglamente dėl Kinijos padarytomis išvadomis. Šiuo atžvilgiu jie nurodė didelį ir spartų importo apimčių iš Kinijos augimą nuo 2015 m. iki dabartinio tyrimo tiriamojo laikotarpio pabaigos, taip pat tolesnį importo iš Kinijos kainų mažėjimą (– 33 %), kaip nustatyta Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/1778 ⁽¹⁾ (toliau – laikinasis reglamentas dėl Kinijos) 161 konstatuojamojoje dalyje. Šie Rusijos eksportuojantys gamintojai konkrečiai nurodė laikinojo reglamento dėl Kinijos 178–182, 184 ir 188 konstatuojamąsias dalis, kuriomis rėmėsi kaip įrodymu, kad padėtis 2015 m. liepos mėn. – 2016 m. birželio mėn. laikotarpiu pablogėjo dėl importo iš Kinijos, o ne dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių. Be to, atkartojusi šių Rusijos eksportuojančių gamintojų pastabas, Rusijos ekonomikos plėtros ministerija

⁽¹⁾ 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokšties karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 68).

pareiškė, kad iš veiksmų, padariusių neigiamą poveikį Sąjungos pramonės būklei, lemiamas buvo importas iš Kinijos, o ne importas iš nagrinėjamųjų šalių. Po galutinio faktų atskleidimo šie eksportuojantys gamintojai ir Rusijos pramonės ir prekybos ministerija dar kartą pakartojo tą patį teiginį.

- (394) Komisija atmetė šiuos argumentus. Konstatuojamosios dalys, kurias nurodė Rusijos eksportuojantys gamintojai, yra susijusios su 2012–2015 m. laikotarpiu, o ne su dabartinio tyrimo nagrinėjamuoju laikotarpiu. Tą patį galima pasakyti ir apie importo iš Kinijos kainų mažėjimo tendenciją. Šiuo atžvilgiu Komisija remiasi 325 konstatuojamojoje dalyje pateiktais paaiškinimais ir dar kartą pareiškia, kad tarp dabartinio tyrimo ir tyrimo dėl Kinijos nėra jokio prieštaravimo. Iš tiesų, Komisija padarė išvadą, kad importas iš Kinijos galėjo būti susijęs su Sąjungos pramonės patirta materialine žala, kaip nurodyta 349 konstatuojamojoje dalyje, tačiau priežastinis importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina ir per tiriamąjį laikotarpį nustatytos materialinės žalos ryšys dėl jo nenutrūko.
- (395) Rusijos ekonomikos plėtros ministerija taip pat teigė, kad, skirtingai nuo Sąjungos gamintojų, žaliavų sąnaudos 2015 m. sudarė daugiau kaip 60 % visų Rusijos gamintojų gamybos sąnaudų. Taigi, sumažėjus žaliavų kainoms, Rusijos eksportuojančių gamintojų plokščių karštojo valcavimo produktų kainos sumažėjo labiau negu Sąjungos gamintojų kainos. Todėl ji manė, kad Komisija, atlikdama šį tyrimą, turėtų tinkamai įvertinti šį aspektą. Be to, Rusijos ministerija teigė, kad Sąjungos pramonės eksporto kainos buvo kur kas mažesnės negu jos vidutinės vieneto gamybos sąnaudos ir kad Sąjungos pramonė žalą galėjo patirti ir dėl nepakankamo savo eksporto veiklos pelningumo. Taigi, Rusijos ministerija Komisijos paprašė persvarstyti šiame tyrime padarytą išvadą dėl priežastinio ryšio. Po galutinio faktų atskleidimo tą patį teiginį dėl Sąjungos pramonės eksporto veiklos rezultatų dar kartą pakartojo Rusijos pramonės ir prekybos ministerija.
- (396) Dėl Rusijos ministerijos argumentų dėl žaliavų kainų Komisija rėmėsi 381 ir paskesnėmis konstatuojamosiomis dalimis, kuriose ji nustatė, kad Sąjungos gamintojų atveju tarp žaliavų kainų mažėjimo ir plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos sąnaudų mažėjimo nėra jokio tiesioginio ryšio. Iš esmės, jeigu dėl žaliavų kainų mažėjimo Rusijos eksportuojančių gamintojų plokščių karštojo valcavimo produktų kainos sumažėjo labiau negu Sąjungos gamintojų kainos, tai turėjo būti matyti ir iš Rusijos gamintojų kainų vidaus rinkoje, ir iš jų eksporto kainų. Tačiau Komisija nustatė, kad Rusijos eksportuojantys gamintojai savo produktus ES rinkoje parduodavo dempingo kaina.
- (397) Dėl nepakankamo Sąjungos pramonės eksporto veiklos pelningumo Komisija rėmėsi 360 ir paskesnėmis konstatuojamosiomis dalimis. Ji pripažino ne tik tai, kad eksportuotų kiekių pardavimo kainos gerokai sumažėjo, bet ir tai, kad atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui sudarė ne daugiau kaip 25 % viso jų pardavimo atvirojoje rinkoje per tiriamąjį laikotarpį (žr. 362 konstatuojamąją dalį). Todėl Komisija padarė išvadą, kad pardavimo eksportui veiklos rezultatai šiek tiek prisidėjo prie Sąjungos pramonei padarytos žalos, tačiau dėl šio veiksnio priežastinis importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos ryšys nenutrūko.
- (398) Be to, Brazilijos eksportuojantis gamintojas CSN pareiškė, kad priežastinio ryšio įvertinimas buvo nepakankamai tikslus, nes: i) vertinant žalą, buvo įtraukti „ArcelorMittal Group“ importo duomenys ir ii) dabartiniame tyrime padarytos išvados dėl importo iš Kinijos poveikio prieštarauja Komisijos išvadoms gretutiniame antidempingo tyrime dėl plokščių karštojo valcavimo produktų importo iš Kinijos. Dėl „ArcelorMittal Group“ importo duomenų įtraukimo CSN nurodė, kad šis importas buvo vykdytas dėl sąmoningai blogais ketinimais grupėje priimto sprendimo. Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ pateikė panašias pastabas ir nurodė, kad didžiąją dalį importo iš Brazilijos sudarė uždarysi pardavimas ir (arba) uždarysi sandoriai, visų pirma tarp „ArcelorMittal Brazil“ ir „ArcelorMittal“ Europoje. Dėl Kinijos poveikio CSN nesutiko su 349 konstatuojamojoje dalyje padarytomis išvadomis, kad dėl importo iš Kinijos priežastinis Sąjungos pramonės patirtos žalos ir importo iš keturių nagrinėjamųjų šalių ryšys nenutrūko. Šiuo atžvilgiu šis Brazilijos eksportuotojas rėmėsi tuo, kad importas iš Kinijos, kurio kainos vis labiau mažėjo, padidėjo ir augo kur kas sparčiau negu importas iš keturių nagrinėjamųjų šalių.
- (399) Komisija atmetė šiuos teiginius. Dėl sprendimo įtraukti duomenis apie „ArcelorMittal Group“ importą iš susijusios bendrovės Brazilijoje, kuris buvo skirtas susijusioms bendrovėms Sąjungoje, Komisija pažymėjo, jog padarius

išvadą, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatyti bendro importo dempingo kaina poveikio vertinimo kriterijai buvo įvykdyti, turi būti atliekama su visomis keturiomis nagrinėjamosiomis šalimis kartu susijusi priežastinio ryšio analizė. Kaip paaiškinta 4.3.1 skyriuje, bendro Brazilijos, Rusijos, Irano ir Ukrainos vertinimo sąlygos buvo įvykdytos. Taigi šiuo atveju sau padarytos žalos klausimas yra susijęs su tuo, ar Sąjungos pramonei skirtas importas iš Brazilijos buvo tokio dydžio, kad dėl jo galėtų nutrūkti priežastinis žalos ir bendro importo dempingo kaina ryšys. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad „ArcelorMittal Group“ importas per tiriamąjį laikotarpį sudarė tik 5,8 % viso importo iš keturių nagrinėjamųjų šalių. Remdamasi šiuo pagrindu, ji padarė išvadą, kad dėl tokios nedidelės apimties priežastinis dempingo ir nustatytos žalos ryšys negalėjo nutrūkti. Jos poveikis žalai buvo nedidelis.

- (400) Dėl teiginio dėl importo iš Kinijos Komisija rėmėsi 394 konstatuojamąja dalimi. NET jei tai, kad importas iš Kinijos augo sparčiau negu importas iš keturių nagrinėjamųjų šalių, yra tiesa, tiriamojo laikotarpio importo iš nagrinėjamųjų šalių lygis (4,2 mln. tonų per tiriamąjį laikotarpį) yra beveik tris kartus aukštesnis negu tiriamojo laikotarpio importo iš Kinijos lygis (1,6 mln. tonų per tiriamąjį laikotarpį). Taigi, kaip jau minėta, Komisija padarė išvadą, kad importas iš Kinijos galėjo būti susijęs su Sąjungos pramonės patirta materialine žala, kaip nurodyta 349 konstatuojamojoje dalyje, tačiau priežastinis importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina ir per tiriamąjį laikotarpį nustatytos materialinės žalos ryšys dėl jo nenutrūko.
- (401) Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ teigė, kad Komisijai nepavyko nustatyti priežastinio žalos ir plokščių karštojo valcavimo produktų importo iš Brazilijos ryšio. „Usiminas“ teigimu, niekam neturėtų kilti abejonų, kad importas iš Brazilijos, atsižvelgiant į jo nedidelės apimtis ir palyginti didesnes kainas, paprasčiausiai negalėjo padaryti nustatyto žalingo poveikio Sąjungos pramonei. „Usiminas“ taip pat teigė, kad net jei importas iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos buvo susumuotas, jo apimtis negalėjo būti laikoma reikšminga, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje. Visų pirma, bendra Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos rinkos dalis per tiriamąjį laikotarpį sudarė ne daugiau kaip 12,58 % ir buvo pernelyg maža, kad galėtų būti žalos priežastimi, ypač atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos pramonė per nagrinėjamąjį laikotarpį išlaikė didesnę nei 75 % rinkos dalį. Be to, „Usiminas“ pareiškė, kad, remiantis informaciniame dokumente pateiktais duomenimis, laikas, kai mažėjo Sąjungos pelningumas, nesutapo su laiku, kai didėjo bendro importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos apimtis. Šiuo atžvilgiu „Usiminas“ pareiškė, kad, pavyzdžiui, pelningumas labiausiai mažėjo nuo 2015 m. iki tiriamojo laikotarpio, tuo tarpu bendra importo iš nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis per tą laikotarpį padidėjo vos 0,08 %. Galiausiai jis Komisijos paprašė paaiškinti, kaip yra įmanoma, kad importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos padėtis per tokį trumpą laiką tiek pakito, kad žalos grėsmės nekėlęs importas tapo Sąjungos pramonės faktiškai patirtos materialinės žalos priežastimi.
- (402) Pirma, kaip paaiškinta 261 konstatuojamojoje dalyje, Komisija padarė išvadą, kad, remiantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalimi, sąlygos, pagal kurias importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos poveikis turi būti vertinamas bendrai, buvo įvykdytos. Visi dempingo skirtumai, apskaičiuoti importui iš šių šalių ir nurodyti 3 skirsnyje „Dempingas“, buvo didesni nei *de minimis* riba, taigi nebuvo nereikšmingi.
- (403) Antra, Komisija atmetė teiginį, kad importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis negali būti laikoma reikšminga, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje. 2013 m. bendra Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos rinkos dalis sudarė 7,45 %, o per tiriamąjį laikotarpį ji padidėjo iki 12,58 %. Be to, vertinant absoliučiais skaičiais, importo iš šių šalių apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį gerokai padidėjo – nuo 2,4 mln. tonų 2013 m. iki 4,3 mln. tonų per tiriamąjį laikotarpį. Kita vertus, Sąjungos pramonės rinkos dalis per tą patį laikotarpį sumažėjo nuo 85,1 iki 76,7 %, o tai rodo, kad Sąjungos plieno gamintojų konkurencinė padėtis pablogėjo.
- (404) Trečia, bendra importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos rinkos dalis per 2015 m. ir tiriamąjį laikotarpį iš tikrųjų padidėjo tik 0,08 %. Tačiau importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos kainos per tą patį laikotarpį taip pat gerokai sumažėjo (atitinkamai 10, 14, 16 ir 14 %), o tai yra dar vienas veiksnys, į kurį būtina atsižvelgti nustatant, ar materialinė žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina.

- (405) Galiausiai dėl teiginio, kad importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis nekėlė žalos grėsmės, laikinojo reglamento dėl Kinijos 188 konstatuojamojoje dalyje šiuo atžvilgiu nustatyta, jog „gali būti, kad importas iš Brazilijos, Irano, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos buvo susijęs su materialinės žalos grėsme“ ⁽¹⁾. Šis teiginys buvo patvirtintas galutinio reglamento dėl Kinijos ⁽²⁾ 116 konstatuojamojoje dalyje.
- (406) Be to, priešastinio ryšio analizėje, nurodytoje 337–339 konstatuojamosiose dalyse, aiškiai paaiškinta ir pagrįsta, kodėl importas iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos tapo Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos priežastimi. Atsižvelgdama į laiko sutapimą ir į importo dempingo kainomis, kurios buvo nuolat mažinamos, lygi, taip pat į tai, kad sumažėjo Sąjungos pramonės pardavimo apimtis, buvo smukdomos jos kainos ir dėl to pramonė patyrė nuostolių, Komisija padarė išvadą, kad dėl importo dempingo kaina Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala.
- (407) Be to, „Usiminas“ teigė, kad bet kokią žalą, kurią Sąjungos pramonė patyrė per tiriamąjį laikotarpį, bent iš dalies lėmė per nagrinėjamąjį laikotarpį toliau jaustas ekonomikos nuosmukio poveikis. Ši bendrovė taip pat teigė, jog kur kas labiau tikėtina, kad tariamą žalą padarė importas iš Kinijos ir Turkijos bei didelės energijos kainos Sąjungoje, o ne importas iš Brazilijos.
- (408) Komisija atmetė šiuos teiginius dėl toliau nurodytų priežasčių. Dėl argumento, kad žalą bent iš dalies lėmė ekonomikos nuosmukis, Komisija tyrimo metu padarė išvadą, kad nors euro zonos skolų krizė turėjo neigiamo poveikio 2013 m., per tiriamąjį laikotarpį nustatytos materialinės žalos ji nesukėlė (žr. 342 konstatuojamąją dalį).
- (409) Dėl argumento, jog yra kur kas labiau tikėtina, kad Sąjungos pramonės, kaip teigiama, patirtą žalą sukėlė kiti veiksniai (importas iš Kinijos ir Turkijos bei didelės energijos kainos), o ne importas iš Brazilijos, galima padaryti tokias pastabas:
- a) importas iš Kinijos: kaip nurodyta 343–349 konstatuojamosiose dalyse, Komisija padarė išvadą, kad importas iš Kinijos, atsižvelgiant į jo apimtį ir kainas, galėjo būti susijęs su atliekant šį tyrimą nustatyta materialine žala, tačiau priešastinis Sąjungos pramonei padarytos žalos ir importo iš keturių kitų šalių dempingo kaina ryšys dėl jo nenutrūko;
 - b) importas iš Turkijos: kaip nurodyta 356 konstatuojamojoje dalyje, importas iš Turkijos per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo. Taigi, net jei importas iš Turkijos buvo susijęs su Sąjungos pramonei padaryta žala, jis negalėjo būti atliekant žalą analizę nustatyto neigiamų tendencijų didėjimo priežastis;
 - c) didelės energijos kainos: šiuo atžvilgiu Komisija remiasi 378 konstatuojamąja dalimi. Kalbant apie šias išlaidas, negalima teigti, kad Sąjungos gamintojų padėtis buvo palyginti nepalanki. Dėl 2010–2015 m. mažėjusių elektros energijos kainų Sąjunga tapo regionu, kurio elektros energijos kainų lygis buvo ketvirtas tarp žemiausių pasaulyje.
- (410) Komisija laikėsi nuomonės, kad nė vienas iš argumentų, kuriuos suinteresuotosios šalys pateikė po informacinio dokumento atskleidimo, negalėjo pakeisti išvadų dėl nustatyto priešastinio importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės per tiriamąjį laikotarpį patirtos materialinės žalos ryšio.
- (411) Po galutinio faktų atskleidimo Brazilijos bendrovė CSN teigė, kad „ArcelorMittal Group“ poveikis žalai turėtų būti atskirtas ir skiriamas nuo importo iš Brazilijos poveikio. Dėl to tyrimas Brazilijos atžvilgiu turėtų būti nutrauktas, nes be „ArcelorMittal Group“ importo, kuris buvo apibūdintas kaip sau padaryta žala, importo dempingo kaina rinkos dalis būtų mažesnė už *de minimis* ribą.
- (412) Komisija atmetė šį teiginį. NET jei Komisija atskirtų „ArcelorMittal Group“ importą, likęs importas iš Brazilijos aiškiai nebūtų nereikšmingas. Be to, kaip nurodyta 399 konstatuojamojoje dalyje, padarius išvadą, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatyti bendro importo dempingo kaina poveikio vertinimo kriterijai buvo įvykdyti, turi būti atliekama su visomis keturiomis nagrinėjamosiomis šalimis kartu susijusi priešastinio ryšio analizė.

⁽¹⁾ 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1778, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 272, 2016 10 7).

⁽²⁾ 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 68).

- (413) Taigi, remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad materialinė žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos dempingo kaina. Dėl kitų žinomų veiksmų, kurie tuo pačiu metu turėjo poveikio Sąjungos pramonės padėčiai ir kurie buvo vertinti atskirai arba bendrai, šis priežastinis ryšys nenutrūko.

6. SAJUNGOS INTERESAI

6.1. Pirminės pastabos

- (414) Remdamasi pagrindinio reglamento 21 straipsniu Komisija nagrinėjo, ar galima padaryti aiškų išvadą, kad šiuo atveju priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų. Ji skyrė ypatingą dėmesį poreikiui pašalinti prekybą iškreipiančio žalingo dempingo poveikį ir atstatyti veiksmingą konkurenciją. Nustatant Sąjungos interesus įvertinti visi susiję interesai, įskaitant Sąjungos pramonės, importuotojų ir naudotojų interesus.
- (415) Apie Komisijos išvadas dėl Sąjungos interesų šalims buvo pranešta informaciniu dokumentu. Suinteresuotosios šalys pateikė pastabas, kurios nagrinėjamos tolesnėse konstatuojamosiose dalyse. Be to, kaip paaiškinta 28 ir tolesnėse konstatuojamosiose dalyse, Komisija taip pat surinko papildomos informacijos apie pokyčius po TL. Po informacinio dokumento atskleidimo ji atliko patikrinimus daugelio naudotojų, asociacijų ir Sąjungos gamintojų patalpose, kaip nurodyta 29 konstatuojamojoje dalyje. Priimdama galutinį sprendimą dėl Sąjungos interesų, Komisija atsižvelgė į šalių pastabas ir į papildomai surinktą informaciją apie pokyčius po TL, kurie aptariamais tolesnėse konstatuojamosiose dalyse.
- (416) Po informacinio dokumento atskleidimo skundo pateikėjas teigė turįs didelių abejonių dėl to, kaip Komisija vertino laikotarpio po TL duomenis, kad nustatytų Sąjungos interesus. Skundo pateikėjas teigė, kad laikotarpis po TL negali būti laikomas pagrindu, kuriuo remiantis būtų galima atmesti akivaizdžias išvadas, kurios turi būti padarytos remiantis TL duomenimis. Be to, jis teigė, kad, nusprendusi įvertinti laikotarpio po TL duomenis, Komisija turėtų įvertinti ir laikotarpį po 2017 m. kovo mėn., nes „2017 m. antrojo ketvirčio duomenys geriausiai parodo, kas būtų nutikę, jeigu nebūtų nustatyta jokių muitų ⁽¹⁾“.
- (417) Be to, po informacinio dokumento atskleidimo Komisija iš konsorciumo narių, eksportuojančių gamintojų ir Brazilijos atstovybės Europos Sąjungoje gavo pastabų dėl būtinybės atsižvelgti į svarbius pokyčius po TL. Didžioji dalis gautų pastabų buvo susijusios su kainų raida ir visų pirma su tuo, kad nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto kainos po tiriamojo laikotarpio gerokai padidėjo.
- (418) Dėl šių skundo pateikėjo argumentų pasakytina, kad vadovaujamosi pagrindiniu principu, pagal kurį, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje, į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, paprastai neatsižvelgiama. Vis dėlto Komisija pažymėjo, jog sprendžiant, ar tai atitinka Sąjungos interesus, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalyje, į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, gali būti atsižvelgiama ⁽²⁾. Vertinant laikotarpio po TL duomenis, nagrinėtas kuo ilgesnis laikotarpis po tiriamojo laikotarpio. Suinteresuotosioms šalims buvo nusiųsti tam tikri tolesni klausimai, susiję su laikotarpiu po 2017 m. kovo mėn., ir į atsakymus taip pat buvo atsižvelgta.
- (419) Vertinant, ar Sąjunga suinteresuota, kad būtų nustatytos atitinkamos priemonės, ir visų pirma atsižvelgiant į konkrečias šio atvejo aplinkybes, tikslinga atsižvelgti į pokyčius po TL, susijusius su visų pirma staigiu nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto kainų padidėjimu ir tam tikrų rūšių produktų stygiu rinkoje. Taigi Komisijos sprendimas atliekant Sąjungos interesų vertinimą išimties tvarka išnagrinėti šiuos pokyčius po TL laikotarpiu nuo 2016 m. liepos mėn. iki 2017 m. kovo mėn. (ir po 2017 m. kovo mėn.), buvo pagrįstas ir tinkamas.

⁽¹⁾ 2017 m. gegužės 2 d. EUROFER pateiktos pastabos, p. 12. Šis pareiškimas susijęs su tuo, kad pradiniam etape Komisija nusprendė tęsti tyrimą nenustatant priemonių.

⁽²⁾ 2011 m. spalio 25 d. Sprendimas *Transnational Company Kazchrome ir ENRC Marketing/Taryba*, T-192/08, Rink. ES:T:2011:619, 221 punktą.

6.2. Sąjungos pramonės interesai

- (420) Sąjungos pramonė veikia keliose valstybėse narėse (Jungtinėje Karalystėje, Prancūzijoje, Vokietijoje, Čekijoje, Slovakijoje, Italijoje, Liuksemburge, Belgijoje, Lenkijoje, Nyderlanduose, Austrijoje, Suomijoje, Švedijoje, Portugalijoje, Vengrijoje ir Ispanijoje) ir joje dirba maždaug 18 000 darbuotojų, kurių darbas įvairiose Sąjungos gamintojų plieno gamyklose yra tiesiogiai susijęs su panašiu produktu (žr. 289 konstatuojamąją dalį).
- (421) Atliekant tyrimą bendradarbiavo septyniolika ES gamintojų. Vienas Italijos gamintojas prieštaravo tyrimo inicijavimui.
- (422) Kaip nurodyta 387 konstatuojamojoje dalyje, blogėjo visos Sąjungos pramonės padėtis, ypač nuo 2015 m. antrojo pusmečio, ir neigiamą poveikį jai darė importas dempingo kaina. Visų pirma, padarytas didelis poveikis su atrinktų Sąjungos gamintojų finansine veikla susijusiems žalos rodikliams, kaip antai pelningumui.
- (423) Be to, tikimasi, kad nustačius galutinius antidempingo muitus Sąjungos rinkoje būtų atkurtos sąžiningos prekybos sąlygos ir Sąjungos pramonė galėtų atsigauti. Dėl to Sąjungos pramonės pelningumas padidėtų iki tokio lygio, kuris laikomas būtinu šioje kapitalui imlioje pramonėje. Sąjungos pramonei dėl importo dempingo kaina iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos padaryta materialinė žala.
- (424) Po informacinio dokumento atskleidimo Komisija šešiems atrinktiems Sąjungos gamintojams nusiuntė papildomus klausimynus dėl laikotarpio po TL. Klausimyno dėl laikotarpio po TL atsakymus pateikė visi šeši Sąjungos gamintojai, o skundo pateikėjui buvo pranešta, kad Komisijos tarnybos atitinkamus duomenis patikrins vietoje.
- (425) Iš surinktų šešių atrinktų Sąjungos gamintojų laikotarpio po TL duomenų matyti, kad kiekvieno atskiros Sąjungos gamintojo pelningumas buvo nevienodas. Per tiriamąjį laikotarpį atrinkti Sąjungos gamintojai patyrė nuostolius, kurie sudarė vidutiniškai – 7,8 %. Per laikotarpius po TL, t. y. 2016 m. liepos–gruodžio mėn. ir 2017 m. sausio–kovo mėn., pelningumas siekė atitinkamai 2 % ir 8,6 %. Šie procentiniai dydžiai – tai visų atrinktų Sąjungos gamintojų svertiniai ikimokestiniai pelningumo vidurkiai, nurodyti jų atitinkamose pelno ir nuostolio ataskaitose ir išreikšti jų pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje procentine dalimi.
- (426) Komisija dar kartą pažymi, kad pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalį išvada dėl žalos buvo padaryta remiantis patikrintais TL duomenimis. Kita vertus, laikotarpio po TL duomenys buvo renkami ir tikrinami tik dėl atliekamos Sąjungos interesų analizės. Iš 301 konstatuojamojoje dalyje pateiktos lentelės duomenų matyti, kad nuo 2013 m. buvo patiriami dideli nuostoliai ir susidarė neigiami pinigų srautai.
- (427) Remdamasi papildoma gauta informacija, Komisija nustatė, kad bendrai įvertintų pelno ir išlaidų pokyčių laikotarpiais po TL nepakanka nei sušvelninti nustatytų neigiamų kitų žalos rodiklių tendencijų poveikio, nei kompensuoti didelių nuostolių, kurie buvo patiriami keturis laikotarpius iš eilės.
- (428) Todėl Komisija padarė išvadą, kad galutinių antidempingo muitų nustatymas atitiktų Sąjungos pramonės interesus.

6.3. Importuotojų interesai

- (429) Kaip nurodyta 8 konstatuojamojoje dalyje, visi septyni apie save pranešę importuotojai priklausė konsorciui ir pasisakė prieš priemonių nustatymą šiame konkrečiame tyrime.
- (430) Atrinkto nesusijusio importuotojo veiklai, susijusiai su nagrinėjamuoju produktu, per tiriamąjį laikotarpį teko 5–10 % visos apyvartos. Jis prieštaravo galimam antidempingo priemonių nustatymui, nes, jo manymu, dėl to nagrinėjamojo produkto importas galėtų dar sumažėti arba nutrūkti.

- (431) Komisija pažymėjo, kad, kaip nurodyta 453 ir 458 konstatuojamosiose dalyse, 2017 m. pirmaisiais mėnesiais plokščių karštojo valcavimo produktų importas iš kitų nei Brazilija, Iranas, Rusija ir Ukraina šalių iš dalies kompensavo apimtį, kurios buvo importuojamos iš nagrinėjamųjų šalių prieš šio tyrimo inicijavimą. Taigi Komisija padarė išvadą, kad nustačius priemones importuotojams nebūtų padarytas reikšmingas neigiamas su kainomis susijęs poveikis, bet jiems tektų pakeisti šaltinius ir dėl to šie importuotojai patirtų papildomų išlaidų.

6.4. Naudotojų interesai

6.4.1. Įvadas

- (432) Plokšti karštojo valcavimo produktai iš plieno naudojami kaip pramonės žaliava, kurią galutiniai naudotojai, įskaitant statybos (plieno vamzdelių gamybos), laivų statybos, dujų talpyklų, slėginių indų ir energijos vamzdynų sektorius, įsigyja įvairiems naudojimo tikslams.
- (433) Su nagrinėjamoju produktu susijusiose tolesnės gamybos grandies produktų rinkose naudotojai konkuruoja su vertikaliai integruotomis susijusiomis Sąjungos pramonės bendrovėmis. Nagrinėjamasis produktas ir (arba) panašus produktas sudaro įvairių naudotojų sąnaudų dalį ir yra jų perdirbamas.
- (434) Konsorciumas įvairiais tyrimo etapais kelis kartus pateikė pastabų. Be to, jo prašymu buvo surengti trys klausymai.
- (435) Italijoje įsikūrusi bendrovė „Marcegaglia Carbon Steel Spa“ (toliau – „Marcegaglia“), kuri perdirba nagrinėjamąjį produktą ir (arba) panašų produktą, gamina, *inter alia*, vamzdelius, vamzdžius ir kitus tolesnės gamybos grandies plieno produktus ir priklauso konsorciui, klausimyno atsakymus pateikė kaip konsorciumo narė. Nagrinėjamasis produktas ir (arba) panašus produktas sudaro ir šio naudotojo sąnaudų dalį. „Marcegaglia“ savo reikmėms per metus sunaudoja 2,9–4,4 mln. tonų nagrinėjamojo produkto ir (arba) panašaus produkto. Ji iš nagrinėjamųjų šalių ir iš kitų trečiųjų šalių importuoja 1,6–2,4 mln. tonų produkto. Bendrovė visapusiškai bendradarbiavo atliekant tyrimą; ji pateikė klausimyno atsakymus, po to jos patalpose buvo atlikti patikrinimai vietoje ir ji pateikė visą informaciją, kurios vyktant tyrimui paprašė Komisija.
- (436) Be to, kaip nurodyta 17 konstatuojamojoje dalyje, vos inicijavus tyrimą pastabas pateikė konsorciui nepriklausantys naudotojai, visų pirma Baltijos valstybių ir Lenkijos. Jie prieštaravo šio tyrimo inicijavimui. Pastabas taip pat pateikė Latvijos darbdavių konfederacija ir Latvijos mašinų gamybos ir metalo apdirbimo pramonės asociacija, kurios prieštaravo tyrimo inicijavimui. Nors vyktant šiam tyrimui buvo siekta tęsti bendradarbiavimą su šiomis suinteresuotosiomis šalimis, net ir po informacinio dokumento atskleidimo nebuvo gauta jokių papildomų pastabų.
- (437) Po informacinio dokumento atskleidimo skundo pateikėjas teigė, kad Sąjungos interesų analizė buvo iškraipyta, nes ją atliekant dėmesys buvo sutelktas tik į neintegruotus naudotojus, kurie yra priklausomi nuo eksporto ir kuriems žaliavų tiekimas dempingo kaina buvo (ir tebėra) naudingas. Jis taip pat tvirtino, kad Komisija nesugebėjo atsižvelgti į kitų naudotojų bendrovių – naudotojų, susijusių su Sąjungos gamintojais, ir kitų naudotojų, kurie dėl įvairių priežasčių negali kliautis importu – interesus. Šiuo atžvilgiu jis teigė, kad sprendimas nenustatyti priemonių padarė neigiamą poveikį su Sąjungos gamintojais susijusiems naudotojams, nes jiems tenka konkuruoti su naudotojais, kurie kliaujasi importu dempingo kaina.
- (438) Kaip minėta 28 ir 29 konstatuojamosiose dalyse, po informacinio dokumento atskleidimo Komisija ir toliau ieškojo bei tikrino visą informaciją, kurią laikė reikalinga galutinėms išvadoms padaryti. Todėl ji 74 naudotojams (įskaitant konsorciumo narius, su Sąjungos gamintojais susijusius naudotojus ir kitus naudotojus, kurie dėl įvairių priežasčių negali kliautis importu) ir 12 naudotojų asociacijų nusiuntė papildomus klausimynus dėl laikotarpio po TL.

(439) Klausimyno dėl laikotarpio po TL atsakymus Komisijai pateikė 25 naudotojai ir (arba) paslaugų centrai:

- klausimyną dėl laikotarpio po TL užpildė 11 konsorciumo narių ⁽¹⁾, t. y. 33 % visų konsorciumo narių. Jie pasisakė prieš priemonių nustatymą;
- klausimyną užpildė trys su eksportuojančiais gamintojais susiję naudotojai. Jie pasisakė prieš priemonių nustatymą;
- klausimyną dėl laikotarpio po TL užpildė devyni su Sąjungos gamintojais susiję naudotojai. Jie pritaria priemonių nustatymui;
- klausimyną dėl laikotarpio po TL užpildė du su Sąjungos gamintojais nesusiję naudotojai. Jie pritaria priemonių nustatymui.

Iš 25 naudotojų pateiktų klausimyno dėl laikotarpio po TL atsakymų, 14 klausimynų buvo visiškai užpildyti.

(440) Be to, dvi iš 12 naudotojų asociacijų pateikė papildomos informacijos.

(441) Šuo atžvilgiu skundo pateikėjas tvirtino, kad Komisija, atsižvelgusi į žemą bendradarbiavimo lygį, dėl toliau nurodytų priežasčių turėjo padaryti išvadą, kad naudotojams nebūtų daroma jokie poveikio: pradinio klausimyno atsakymus pateikė labai mažai naudotojų, į klausimynus dėl laikotarpio po TL, kurių buvo išsiųsta daug, atsakė nedaug naudotojų, įskaitant ir nedaug konsorciumo narių, ir, galiausiai, į daugumos finansinius duomenis pateikusių ir muitų nustatymui pritarusių naudotojų nuomones iš esmės nebuvo atsižvelgta.

(442) Visų pirma Komisija pakartojo, kad Sąjungos interesų tyrimą ji atliko visapusiškai laikydamasi pagrindinio reglamento 21 straipsnio nuostatų:

kai buvo atskleistas informacinis dokumentas (žr. 22 konstatuojamąją dalį, 2017 m. balandžio 4 d.), Komisija pripažino, kad naudotojų bendradarbiavimo lygis pildant pradinį klausimyną buvo žemas. Ji šalis paragino pareikšti savo nuomonę apie faktus ir aplinkybes, kurie pradiniam etape iki tol buvo nustatyti. Tuo metu Komisija taip pat pažymėjo, kad iš vieno šaltinio gauti dokumentais pagrįsti įrodymai nederėjo su įrodymais, gautais iš kitų šaltinių, įskaitant prieštaraujančius Sąjungos pramonės ir konsorciumo pareiškimus apie pelningumo skirtumus ir galimybę perkelti kainų padidėjimą. Atsižvelgusi į tai, Komisija nustatė, kokias papildomas procedūras būtina atlikti, kad būtų galima surinkti patikimų įrodymų. Tai atitiko pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalį (antrą sakinį) ir 2 dalį, kuriose nustatyta, kad sprendimą pagal šį straipsnį reikia priimti tik tuo atveju, jeigu visoms šalims buvo sudarytos galimybės išdėstyti savo nuomones. Be to, pagrindinio reglamento 21 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad Komisija privalo išanalizuoti po pradinio etapo tinkamai pateiktą informaciją.

(443) Skundo pateikėjo argumentas, kad atsakymus į klausimynus dėl laikotarpio po TL pateikė pernelyg mažai naudotojų, kad jais remiantis būtų galima daryti reikšmingas išvadas, Komisijai taip pat neatrodė įtikinamas. Iš naudotojų ji gavo 14 visiškai užpildytų klausimynų dėl laikotarpio po TL (žr. lentelę 498 konstatuojamojoje dalyje). Tuos klausimyno atsakymus, be kita ko, pateikė vienas svarbus naudotojas („Marcegaglia“), kuris, kaip paaiškinta 435 konstatuojamojoje dalyje, savo reikmėms suvartojo 8,5–13 % visų Sąjungoje pagaminamų plokščių karštojo valcavimo produktų. Be to, ESTA pateikti klausimyno dėl laikotarpio po TL atsakymai apima ne mažiau kaip 100 Sąjungoje veikiančių plieno vamzdžių gamintojų ⁽²⁾. Jos pateikta informacija apie nedidelį neigiamą viso vamzdžių gamybos sektoriaus pelningumą patvirtino įrodymus, kuriuos pateikė visapusiškai bendradarbiavę ir klausimynus dėl laikotarpio po TL užpildę naudotojai. Taigi Komisija manė, kad 25 atsakymus (įskaitant 14 naudotojų visiškai užpildytų klausimynų dėl laikotarpio po TL) galima laikyti reprezentatyviais, kad, visapusiškai laikantis pagrindinio reglamento 21 straipsnio 5 dalies nuostatų, būtų galima padaryti išvadą dėl visos plieno vamzdžių gamintojų rinkos.

⁽¹⁾ Nors užpildyti klausimynus dėl laikotarpio po TL buvo paprašyta visų konsorciumo narių, konsorciui atstovaujantis teisininkas nurodė, kad kai kurie iš jų neturėjo organizacinės struktūros, kad galėtų pateikti prašomą informaciją apie laikotarpį po TL, o kiti buvo užsiėmę finansinių metų pabaigos darbais, nekalbant apie valstybines šventes ir klausimynui užpildyti skirtą trumpą galutinį terminą.

⁽²⁾ 2017 m. gegužės 10 d. rašte ESTA Komisijos tarnyboms nurodė, kad „ji atstovauja daugiau kaip 100 plieno vamzdžių gamintojų 17 ES šalių ir apima daugiau kaip 90 % ES produkcijos. Šie gamintojai yra įvairūs tai gali būti didelės tarptautinės grupės arba tik vieną gamybos padalinį vienoje šalyje turinčios MVĮ, kurios taip pat gali būti didelių plieno gamintojų patronuojamosios bendrovės arba šeimos bendrovės“.

- (444) Galiausiai Komisija atmetė skundo pateikėjo teiginį, kad ji nepaisė naudotojų, kurie pritarė priemonių nustatymui, nuomonių. Jų požiūris buvo aiškiai nurodytas 439 konstatuojamojoje dalyje ir 498 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje. Tačiau Komisija taip pat suprato, kad dauguma tų naudotojų priklausė Sąjungos vertikalčiai integruotiems plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno gamintojams. Apie save jie pranešė tik po to, kai buvo imtasi koordinuotų veiksmų, kaip matyti iš pateiktų standartinių formuluočių, kuriose nurodoma, kad tie naudotojai pritaria priemonėms, ir nepateikiama jokios konkrečios informacijos apie jų konkrečią padėtį. Kadangi jie iš esmės atkartoją bendrą Sąjungos pramonės nuomonę, Komisija nustatė, kad jie nepateikė jokių naujų duomenų, dėl kurių galėtų pasikeisti atitinkamų nagrinėjamų interesų vertinimas.
- (445) Taigi tolesniuose poskirsiuose pateikiamas visos atliekant šį tyrimą gautos informacijos vertinimas ir Komisijos išvados, kurios buvo padarytos atsižvelgus į visas suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas.

6.4.2. Naudotojų teiginiai

- (446) Konsorciumas įrodinėjo, kad, be priemonių, taikomų importui iš Kinijos, nustačius priemones ir importui iš nagrinėjamųjų šalių, susiklostytų tokia padėtis, kai naudotojai Sąjungos rinkoje netektų patikimos pasiūros, visų pirma pakartotiniam valcavimui skirtų aukštos kokybės ritinių. Konsorciumui priklausantys naudotojai per klausymus taip pat nurodė, kad Sąjungos pramonė ne visada užtikrina tam tikrų, labiau specializuotų rūšių produktų (kaip antai, naudojamų automobilių gamybos sektoriuje) tiekimą. Jie taip pat teigė, kad Sąjungos gamintojams prireikia daug laiko produktams pristatyti, o Sąjungos prekiautojai, priešingai nei Sąjungos gamintojai, taip pat sandėliuoja įvairių rūšių produktus ir naudotojų patogumui sudaro nedidelių kiekių pristatymo tvarkaraštį.
- (447) Konsorciumas atkreipė dėmesį į tai, kad 88 % viso produkto Sąjungoje gamina tik 16 bendrovių, kurios priklauso aštuonioms didelėms grupėms, ir kad didžioji produkcijos dalis skirta uždarajai rinkai. Taigi Sąjungos gamintojai, užimantys gana didelę rinkos dalį, didelį spaudimą galėjo daryti ir nagrinėjamojo produkto rinkoje, ir tolesnės grandies produktų rinkoje. Atskiri konsorciumo nariai taip pat patvirtino šiuos teiginius, kai buvo išklausomi.
- (448) Konsorciumas taip pat teigė, kad „nagrinėjamoms šalims nustačius antidempingo muitus, nesusijusi ES perdirbimo pramonė taptų ypač pažeidžiama, palyginti su trečiosiose šalyse įsisteigusiais konkurentais, kurie ES rinkose galėtų parduoti produktus, pagamintus iš plokščių karštojo valcavimo produktų, kuriems antidempingo priemonės nebuvo taikytos.“ Be to, jis įrodinėjo, kad 2016 m. antrąjį pusmetį (laikotarpiu po TL) Sąjungos plieno gamintojų veiklos rezultatai pagerėjo, nes gerokai pakilo kainos Sąjungos rinkoje.
- (449) 2016 m. liepos 18 d. Latvijos mašinų gamybos ir metalo apdirbimo pramonės asociacija pareiškė, kad „... dėl priemonių, nustatytų šio produkto importui, kokios jos bebūtų, ir būtinybės ieškoti kitų tiekėjų artimiausiu ar vidutiniu laikotarpiu gerokai padidės pridėtinę vertę turinčių Latvijos produktų gamybos sąnaudos ir sumažės jų konkurencingumas visose rinkose“. Panašias pastabas, t. y. kad nustačius priemones padidės naudotojų išlaidos, pateikė ir visas konsorciumas kartu, ir keletas jo narių atskirai.

6.4.3. Naudotojų teiginių analizė

6.4.3.1. Pasiūros trūkumas

- (450) Dėl argumentų, kad nustačius priemones atsirastų nagrinėjamojo produkto pasiūros trūkumas, Komisija visų pirma pažymėjo, kad antidempingo muitų tikslas yra ne uždaryti Sąjungos rinką importui, bet atkurti sąžiningą prekybą pašalinant žalingo dempingo poveikį. Taigi importas iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos neturėtų nutrūkti, o turėtų būti tęsiamas, nors jau sąžiningomis kainomis.
- (451) Kartu negalima atmesti galimybių, kad Brazilijai, Iranui, Rusijai ir Ukrainai nustatytos priemonės šias šalis praktiškai galėtų paskatinti apriboti eksportą.
- (452) Šiuo atžvilgiu Komisija nustatė, kad naudotojai nėra priklausomi vien nuo importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos, nes jie nagrinėjamąjį produktą pirkė ir iš Sąjungos gamintojų bei kitų trečiųjų šalių, kaip antai Turkijos, Pietų Korėjos ir Indijos, gamintojų.

- (453) Taigi naudotojai galėtų pradėti importuoti iš kitų trečiųjų šalių. Šiuo atžvilgiu Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad 2016 m. importas iš kitų trečiųjų šalių, kaip antai Turkijos, Indijos ir Pietų Korėjos, santykinai padidėjo. Vertinant absoliučiais skaičiais, 2016 m. šios šalys eksportavo apytikriai 2,25 mln. tonų.
- (454) Be to, atlikdama tyrimą, Komisija nustatė, kad Sąjungos pramonė turi nepanaudotų pajėgumų, kaip nurodyta 278 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje. Skundo pateikėjas taip pat nurodė, kad rinkoje esant palankioms sąlygoms, būtų galima per trumpą laiką pradėti naudoti didelę esamų nepanaudotų pajėgumų dalį (maždaug 7 mln. tonų). Skundo pateikėjas konkrečiai paminėjo galimybę atnaujinti gamybą trijose gamylose Jungtinėje Karalystėje, Ispanijoje ir Vokietijoje. Komisija patvirtino, kad šios gamyklos iš tiesų egzistuoja ir jose galėtų būti atnaujinta gamyba.
- (455) Po informacinio dokumento atskleidimo keletas suinteresuotųjų šalių Komisijai pateikė pastabas dėl jos išvadų dėl galimo pasiūlos trūkumo.
- (456) Du Rusijos eksportuojantys gamintojai („MMK Group“ ir „Severstal Group“) teigė, kad priemonės turėtų draudžiamąjį ir (arba) importą ribojantį poveikį ir dėl to kiltų grėsmė plokščių karštojo valcavimo produktų tiekimui ne tik jų patronuojamosioms įmonėms, bet ir visiems nepriklausomiems naudotojams visoje Sąjungoje.
- (457) Kita vertus, skundo pateikėjas teigė, kad plokščių karštojo valcavimo produktų importą iš penkių nagrinėjamųjų šalių, kuris 2016 m. sudarė maždaug 421 000 tonų per mėnesį, galėtų su kaupu kompensuoti importas iš Turkijos, Indijos, Pietų Korėjos ir Egipto, kuris per pirmus tris 2017 m. mėnesius sudarė 450 000 tonų per mėnesį. O konsorciumas teigė, jog naudotojai negali būti tikri, kad importas iš šių šalių, kaip alternatyvus tiekimo šaltinis, bus patikimas ir stabilus, atsižvelgiant į, pavyzdžiui, didelę plieno paklausą Turkijos ir Indijos vidaus rinkoje. Be to, konsorciumas teigė, kad, 2016 m. spalio mėn. Kinijai nustačius laikinuosius antidempingo muitus, 2016 m. spalio mėn. – 2017 m. sausio mėn., palyginti su 2015 m. spalio mėn. – 2016 m. sausio mėn. laikotarpiu, plokščių karštojo valcavimo produktų importas iš Kinijos sumažėjo 98 %.
- (458) Kaip minėta 452 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė, kad naudotojai nėra priklausomi vien nuo importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos, nes per tiriamąjį laikotarpį jie plokščius karštojo valcavimo produktus taip pat pirkė iš Sąjungos gamintojų ir iš kitų trečiųjų šalių gamintojų. Kaip matyti iš turimų Eurostato duomenų, plokščių karštojo valcavimo produktų importas iš kitų nei Brazilija, Iranas, Rusija ir Ukraina šalių 2017 m. pirmaisiais mėnesiais kompensavo apimtį, kurios buvo importuojamos iš nagrinėjamųjų šalių prieš šio tyrimo inicijavimą. Didžiąją dalį kito importo iš trečiųjų šalių 2017 m. pirmaisiais mėnesiais sudarė importas iš tokių šalių kaip Egiptas, Indija, Pietų Korėja ir Turkija. Vis dėlto importo iš kitų nei Brazilija, Iranas, Rusija ir Ukraina šalių apimčių nepakanka visiškai kompensuoti sumažėjusias importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos, Ukrainos ir Kinijos apimtis.

22 lentelė

Importo apimčių palyginimas

Šalys	Visas importas per TL	Vidutinis mėnesio importas per TL	Visas importas per pirmus tris 2017 m. mėnesius	Vidutinis mėnesio importas per pirmus tris 2017 m. mėnesius	Vidutinių mėnesio importo apimčių skirtumas
Keturios šalys: (Brazilija, Iranas, Rusija ir Ukraina)	4 266 881 (žr. 262 konstatuojamąją dalį)	355 573	386 485	128 828	– 226 745
Kinija	1 578 848 (žr. 343 konstatuojamąją dalį)	131 571	5 364	1 788	– 129 783

Šalys	Visas importas per TL	Vidutinis mėnesio importas per TL	Visas importas per pirmus tris 2017 m. mėnesius	Vidutinis mėnesio importas per pirmus tris 2017 m. mėnesius	Vidutinių mėnesio importo apimčių skirtumas
Kitos trečiosios šalys (Egiptas, Indija, Pietų Korėja, Turkija ir kt.)	2 057 998 (žr. 353 konstatuojamąją dalį)	171 499	1 463 824	487 941	+ 316 442
Visas importas	7 903 727	658 643	1 855 673	618 557	– 40 086

Šaltinis: Eurostatas.

(459) Iš lentelės matyti, kad bendra vidutinė importo apimtis 2017 m. pirmąjį ketvirtį, palyginti su tiriamojo laikotarpio apimtimis, sumažėjo maždaug 40 000 tonų per mėnesį (480 000 tonų per metus). Taigi, importo iš kitų trečiųjų šalių apimtis sumažėjusią apimtį iš keturių nagrinėjamųjų šalių ir iš Kinijos šiais laikotarpiais kompensavo didžiąja dalimi, bet ne visiškai.

(460) Toliau pateikiamoje lentelėje nurodyta faktinė gamybos tam tikrose didžiosiose kitose trečiosiose šalyse (Egipte, Indijoje, Pietų Korėjoje ir Turkijoje) apimtis.

23 lentelė

Faktinė trečiųjų šalių panašaus produkto gamyba (tūkst. tonų)

Šalis	Neapdoroto plieno pajėgumai, numatyti 2014 m. ⁽¹⁾	Neapdoroto plieno gamyba 2014 m. ⁽²⁾	Neapdoroto plieno gamyba 2015 m. ⁽²⁾	Teoriniai pertekliniai pajėgumai 2014 m.	Faktinė plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno gamyba 2014 m.	Faktinė plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno gamyba 2015 m.
Egiptas	11 200	6 485	5 506	4 715	849	689
Indija	108 000	87 292	89 026	20 708	40 956	48 100 ⁽³⁾
Pietų Korėja	85 900	71 543	69 670	14 357	48 587	47 489
Turkija	49 400	34 035	31 517	17 883	N.D. ⁽⁴⁾	N.D. ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Pajėgumų duomenų šaltinis: EBPO (2016 m. rugsėjo 5 d. EBPO, DSTI/SU/SC(2016)6/final, Mokslo, technologijų ir inovacijų direktoratas, „Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity“, priedas, p. 7 ir toliau).

⁽²⁾ Gamybos duomenų šaltinis: Pasaulio plieno asociacija, „Steel Statistical Yearbook 2016“ (Pasaulio plieno asociacija, „Steel Statistical Yearbook 2016“, 1 lentelė, p. 1 ir 2, ir 13 lentelė, p. 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>).

⁽³⁾ Įvertis.

⁽⁴⁾ Nėra duomenų.

(461) Iš pateiktų paskutinių turimų su panašiu produktu susijusių 2014–2015 m. duomenų matyti, kad šios trečiosios šalys turi gamybos pajėgumų ir tebeturi tam tikrą neapdoroto plieno gamybos pajėgumų perteklių. Tačiau Indijos vidaus rinkoje ⁽¹⁾ stebima didelė plieno paklausa; ji gali padidėti ir Turkijoje ⁽²⁾. Pietų Korėjoje ⁽³⁾ plieno paklausos didėjimą per pastaruosius kelerius metus skatino spartus statybų produkcijos apimtys augimas, nors naujausi rodikliai leidžia daryti išvadą, kad statybų augimo tempas Pietų Korėjoje dabar galbūt lėtėja. Be to, mažėja plieno gamyba Egipte ⁽⁴⁾ – iš dalies dėl skirstomų gamtinių dujų trūkumo ir Egipto valdžios institucijų priimto sprendimo panaikinti plieno pramonei taikytas su gamtinėmis dujomis susijusias subsidijas.

⁽¹⁾ JAV, Tarptautinės prekybos administracija, „Global Steel Trade Monitor“, 2017 m. vasaris, „Steel Exports Report India“, <http://www.trade.gov/steel/countries/pdfs/2017/q1/exports-india.pdf>.

⁽²⁾ EBPO, DSTI/SC(2017)1/Final, EBPO plieno komitetas, 2017 m. kovo 24 d., „Steel Market Developments – Q2 2017“, 6 ir 9 puslapiuose pateikta analizė, <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf>.

⁽³⁾ EBPO, DSTI/SC(2017)1/Final, EBPO plieno komitetas, 2017 m. kovo 24 d., „Steel Market Developments – Q2 2017“, 7 puslapyje pateikta analizė, <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf>.

⁽⁴⁾ EBPO, DSTI/SC(2017)1/Final, EBPO plieno komitetas, 2017 m. kovo 24 d., „Steel Market Developments – Q2 2017“, 10 puslapyje pateikta analizė, <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf> Dėl sprendimo panaikinti su gamtinėmis dujomis susijusias subsidijas taip pat žr. EBPO, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 2016 m. rugsėjo 5 d., Mokslo, technologijų ir inovacijų direktoratas, p. 19.

- (462) Komisija taip pat pažymėjo, kad nepanaudotus pajėgumus, Sąjungos pramonės teigimu, būtų galima pradėti naudoti, kai tik rinkoje būtų atkurta sąžininga konkurencija. Iš tam tikrų susijusių Sąjungos gamintojų parengtų įverčių matyti, kad gamybai trijose gamylose Jungtinėje Karalystėje, Ispanijoje ir Vokietijoje atnaujinti prireiktų nuo 2 savaičių iki 6 mėnesių. Šią papildomą gamybą galėtų papildyti importas iš kitų trečiųjų šalių.
- (463) Todėl Komisija atmetė teiginį, kad nustačius priemones Sąjungos rinkoje atsirastų nagrinėjamojo produkto ir (arba) panašaus produkto pasiūlos trūkumas. Tačiau Komisija taip pat padarė išvadą, kad nustačius antidempingo muitus naudotojai greičiausiai taptų labiau priklausomi nuo Sąjungos pramonės (žr. 6.4.3.2 skirsnį).

6.4.3.2. Sąjungos plieno gamintojų derybinė galia

- (464) Iš 282 konstatuojamojoje dalyje pateiktos lentelės matyti, kad Sąjungos pramonės rinkos dalis, vertinant pagal Sąjungos suvartojimą, per tiriamąjį laikotarpį sudarė 76,7 %. Taigi bendram importui į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį teko 23,3 % Sąjungos suvartojimo. Daugiau kaip 70 % viso šio importo į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį sudarė importas iš nagrinėjamųjų šalių (Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos), taip pat iš Kinijos, iš kurios importuojamiems produktams nuo 2016 m. spalio 7 d. taikomi antidempingo muitai ⁽¹⁾.
- (465) Taigi, jeigu importui iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos būtų nustatyti antidempingo muitai, priemonės būtų taikomos daugiau kaip 70 % viso tiriamojo laikotarpio importo (įskaitant Kiniją, kuriai priemonės jau taikomos), nors po tiriamojo laikotarpio eksportuoti į Sąjungą pradėjo kitos nei Brazilija, Iranas, Rusija ir Ukraina trečiosios šalys, kaip nurodyta 457 konstatuojamojoje dalyje. Vis dėlto, jeigu 70 % viso tiriamojo laikotarpio importo būtų taikomos priemonės, Sąjungos plieno gamintojų padėtis Sąjungos plokščių karštojo valcavimo produktų rinkoje gerokai sustiprėtų.
- (466) Komisija nustatė, kad Sąjungos pramonę sudaro ne tik atskiri gamintojai, bet ir susijusių gamintojų įvairiose Sąjungos šalyse grupės, kurios naudotojams jau tiekia didelį panašaus produkto kiekį (kaip minėta 464 konstatuojamojoje dalyje, bendra Sąjungos pramonės dalis Sąjungos atvirojoje rinkoje sudaro 76,7 %). Didžiausia Sąjungos plieno gamintojų grupė pagamina daugiau kaip trečdalį visų Sąjungoje pagaminamų plokščių karštojo valcavimo produktų, o trys didžiausios gamintojų grupės kartu pagamina daugiau kaip du trečdalius visų Sąjungoje pagaminamų plokščių karštojo valcavimo produktų. Komisija taip pat nustatė, kad apie 60 % visos Sąjungos gamintojų produkcijos buvo skirta uždaramam naudojimui.
- (467) Po informacinio dokumento atskleidimo skundo pateikėjas nesutiko su Komisijos teiginiais dėl padidėjusios Sąjungos plieno gamintojų derybinės galios ir teigė, kad šie teiginiai neatitinka pagrindinių ekonomikos principų. Jis tvirtino, kad tarp didelių Sąjungos plieno grupių, kurių yra daug, buvo ir bus didelė konkurencija, o kainų lygis ir toliau bus konkurencingas. Be to, kad pagrįstų savo argumentus šiuo klausimu, skundo pateikėjas pateikė ekonominį modelį, kuriuo remdamasis pareiškė, jog „Sąjungos ir trečiųjų šalių tiekėjų, kaip nustatyta, yra pakankamai daug, kad būtų galima išsklaidyti nuogastavimus, jog dėl rinkos struktūros galėtų atsirasti reikšminga kainų nustatymo galia, ypač atsižvelgiant į tai, kad ir toliau yra prieinamas likutinis tiekimas ne dempingo kaina iš tiekėjų, kurie susiduria su nedideliais žalos skirtumais, ir tai patvirtina kiekių bei kainų poveikio kiekybinio modeliavimo rezultatai ⁽²⁾“. Šis ekonominis modelis taip pat buvo pristatytas per 2017 m. birželio 8 d. įvykusį klausymą.
- (468) Tuo tarpu du Rusijos eksportuojantys gamintojai („MMK Group“ ir „Severstal Group“) nurodė, kad Sąjungos rinkos struktūra yra oligopolinė ir dėl tokios struktūros bei antidempingo priemonių galėtų atsirasti galimybė kelioms likusioms tiekėjų grupėms nustatyti didesnes nei konkurencingas kainas.
- (469) Dėl skundo pateikėjo išdėstytų argumentų Komisija pažymėjo:
- minėtame ekonominiame modelyje importas iš trečiųjų šalių nėra atskirtas nuo importo iš Kinijos. Tai yra šio modelio trūkumas, nes iš statistinių duomenų matyti, kad nuo 2016 m. ketvirtą ketvirčio į Sąjungos rinką nebebuvo įvežama importo iš Kinijos;

⁽¹⁾ 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1778, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokšties karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas laikinasis antidempingo muftas (OL L 272, 2016 10 7).

⁽²⁾ EUROFER pateikta antidempingo priemonių tam tikriems importuojamiems plokšties karštojo valcavimo produktams iš plieno byloje AD635 poveikio ES galutinės grandies produktams ekonominė analizė, data nenurodyta, Komisijos tarnyboms atsiųsta 2017 m. gegužės 31 d., p. 1.

- EUROFER ekonominiame modelyje nepateikiama jokios informacijos apie kitose trečiosiose šalyse (kitose nei šio tyrimo nagrinėjamosios šalys ir Kinija) turimus pajėgumus⁽¹⁾. Techniškai tai reiškia, kad pasiūlos elastingumo rodiklis 10 nėra patikrintas taikant pakankamai didelį pasiūlos funkcijos intervalą;
- ekonominiame modelyje buvo padaryta prielaida, kad dempingo ir žalos skirtumai sudaro 11,4–22,8 %, tuo tarpu didžiausi šiame tyrime apskaičiuoti skirtumai yra didesni ir sudaro iki 33 % (žr. 583 konstatuojamąją dalį);
- tyrimas parodė, kad tam tikrais atvejais Sąjungos gamintojai nesugebėjo tinkamu laiku patiekti produktų naudotojams. Taigi, pasiūlos vidaus rinkoje elastingumo rodiklis 10, kuris buvo naudotas ekonominiame modelyje, yra abejotinas ir galbūt per didelis;
- net jei atliekant šią ekonominę analizę padaryta pagrindinė išvada būtų teisinga ir muitai *ad valorem* padarytų tik nedidelį poveikį kainoms bei didesnę poveikį apimtims, tiesa ta, kad po tiriamojo laikotarpio Sąjungos gamintojų sausio–kovo mėn. laikotarpio pelningumas iš 7,8 % nuostolio virto 8,6 % pelnu (2017 m. sausio–kovo mėn.), o plokščius karštojo valcavimo produktus naudojančių plieno vamzdžių gamintojų pelningumas tuo pat laikotarpiu sudarė vos 0,4 %.

(470) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas teigė, kad Komisijos išvadose dėl derybinės galios nepaisyta pagrindinių ekonomikos principų:

- pirmą, net neužsimenama apie Herfindalio-Hiršmano indeksą (HHI), nors tai yra standartinė rinkos koncentracijos ir įtakos rinkoje vertinimo priemonė. Be to, jis teigė, kad aštuoni pagrindiniai rinkos dalyviai ir dideli nepanaudoti pajėgumai rodo, jog rinka yra konkurencinga;
- antra, Komisija neturėjo teisės remtis „Severstal“ ir MMK teiginiais apie oligopolijas ir didesnes nei konkurencingos kainas, nes tokie teiginiai prieštarauja turimiems duomenims ir nėra pagrįsti įrodymais. Šie nepagrįsti teiginiai buvo pateikti tik išankstinei nuomonei paremti.

(471) Komisija šias pastabas atmetė kaip nepagrįstas:

- pirmą, dėl rinkos koncentracijos ir Sąjungos plieno pramonės derybinės galios Komisija nurodė, kad Sąjungos rinkoje galima tolesnė konsolidacija: „ThyssenKrupp“ paskelbė apie ketinimus parduoti savo Europos plieno gaminių verslą ir viešai minimos, be kita ko, susijungimo su „Tata Steel“ ar kitu konkurentu galimybės. Be to, „ArcelorMittal“ vadovaujamas konsorciūmas įsigijo milžiniškus gamybos pajėgumus turintį buvusį konkurentą „Ilva“, tad pirkėjų derybinė galia dar padidėjo. Šiuo atžvilgiu, nors „Ilva“ gamybos apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo, kaip nurodyta 365 konstatuojamojoje dalyje, Komisijai buvo pranešta, kad pirkėjai išipareigojo nuo 2018 m. pradėti gaminti po 6,5 mln. tonų plieno ir 9,5 mln. tonų plokščių produktų. Taigi Komisija turėjo neginčytiną faktinį pagrindą tikėtis, kad didžiausio Sąjungos gamintojo derybinė galia Sąjungos rinkoje dar padidės;
- antra, Komisija griežtai nesutiko su tvirtinimu, kad ji atmetė ekonominį modelį. Ji aiškiai atkreipė dėmesį į šį ekonominį modelį 467 konstatuojamojoje dalyje ir pateikė apie jį pastabas 469 konstatuojamojoje dalyje. Be to, dėl „MMK Group“ ir „Severstal Group“ pateiktų pastabų Komisija pažymėjo, kad ji yra įpareigota atsižvelgti į visus pateikiamus įrodymus. Tai nebūtinai reiškia, kad ji pritaria šiose pastabose pateiktam vertinimui.

(472) Skundo pateikėjas taip pat tvirtino, kad Komisija klaidingai atmetė nepriklausomą ekonominį modelį, remdamasi tariamais analizės trūkumais:

- pirmą, Komisijos kritika, kad šiame ekonominiame modelyje importas iš trečiųjų šalių nebuvo atskirtas nuo importo iš Kinijos ir jame nebuvo pateikta išsamių duomenų apie trečiųjų šalių pajėgumus, nebuvo teisinga, nes birželio 15 d. pateiktoje antroje pataisytoje ataskaitoje šios spragos buvo ištaisytos;
- antra, atmesti ekonominį modelį dėl to, kad Komisijos apskaičiuoti dempingo ir žalos skirtumai buvo šiek tiek didesni nei ekonominiame modelyje naudoti dydžiai, yra labai nesąžininga, nes skundo pateikėjas nebuvo gavęs tų duomenų, kai užsakė atlikti tyrimą;

⁽¹⁾ Komisija kai kuriuos skaičius pateikė šiame reglamente. Žr. (460) konstatuojamąją dalį.

- trečia, Komisija nepaisė to, kad Sąjungos gamintojų pelningumo padidėjimas daugiausia yra susijęs ne su didesnėmis kainomis, o su padidėjusiu pardavimu, taigi ir su didesniu pajėgumų panaudojimu, kuris skatina gamybos sąnaudų mažėjimą;
- ketvirta, Komisija nepateikė jokių įrodymų, kad pasiūlos vidaus rinkoje elastingumo rodiklis 10 yra abejotinas.

(473) Komisija sutiko su pirmais dviem procedūriniais klausimais:

- pirma, ji iš tiesų gavo dvi ataskaitos versijas – vieną per 2017 m. birželio 8 d. įvykusį klausymą, o antrą – 2017 m. birželio 15 d. elektroniniu paštu. 2017 m. birželio 15 d. skundo pateikėjo e. laiške nebuvo aiškiai nurodyta, kad šios dvi versijos skiriasi, todėl Komisija bendrajame informacijos atskleidimo dokumente iš tiesų pateikė pastabas tik dėl pirmosios versijos. Tačiau ji nustatė, kad duomenys, dėl kurių trūkumo ji buvo išreiškusi kritiką, buvo įtraukti į antrąją versiją, tad šios ataskaitos šiuo atžvilgiu nebekritikavo;
- antra, Komisija pripažino, kad skundo pateikėjas neturėjo duomenų apie dempingo ir žalos skirtumus, kai buvo kuriamas jo užsakytas ekonominis modelis. Šiuo atžvilgiu Komisija sutiko, kad dėl šio fakto vertinant skundo pateikėjo tyrimą nebuvo galima priekaištauti. Tačiau kartu tai nekeičia fakto, kad 469 konstatuojamojoje dalyje nurodyti skaičiai yra tikslesni negu naudotieji minėtame tyrime.

(474) O kitus du esminius klausimus, iškeltus dėl kritikos, kurią ji išreiškė dėl skundo pateikėjo tyrimo, Komisija atmetė:

- Sąjungos pramonės pelningumas po tiriamojo laikotarpio galėjo padidėti dėl padidėjusių kainų, sumažėjusių sąnaudų arba bendro abiejų šių veiksnių poveikio. Kaip nurodyta 494 konstatuojamojoje dalyje, po tiriamojo laikotarpio kainos padidėjo daugiau kaip 30 %. Tuo pat metu pakilo ir žaliavų kainos, tačiau ne tokiu mastu, ir jos buvo labiau nepastovios. Be to, Komisija Sąjungos pramonės tiriamojo laikotarpio pajėgumų panaudojimo rodiklį (74 %) palygino su atitinkamu 2017 m. pirmojo ketvirčio rodikliu (76 %). Dėl šio 2 procentinių punktų skirtumo vienetų gamybos sąnaudos vargu ar galėjo tiek sumažėti, kad tai būtų galima laikyti pagrindiniu pelningumo padidėjimo veiksnium. Taigi, remiantis šiais skaičiais, galima tvirtai daryti prielaidą, kad prie Sąjungos pramonės pelningumo padidėjimo svariai prisidėjo didėjusios kainos;
- dėl pasiūlos vidaus rinkoje elastingumo rodiklio 10 Komisija paaiškino, kad ji surinko įrodymų, susijusių su tam tikrais naudotojais, kurie patyrė sunkumų dėl plokščių karštojo valcavimo produktų tiekimo. Atliekant tyrimą, šie faktai buvo deramai patikrinti, kaip išsamiau nurodyta 506 konstatuojamojoje dalyje, ir Komisijos abejonės dėl pasiūlos vidaus rinkoje elastingumo pasitvirtino;
- be to, Komisija įvertino skundo pateikėjo ekonominiame modelyje padarytą prielaidą, kad muitai *ad valorem* neturėtų turėti jokio poveikio Sąjungos kainoms, atsižvelgdama į patirtį, įgytą įgyvendinant neseniai priimtą reglamentą, pagal kurį iš Kinijos importuojamiems plokščių karštojo valcavimo produktams buvo nustatyti 18,1–35,9 % muitai *ad valorem*. Ji pastebėjo, kad nustačius priemones Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktams, Sąjungos kainos padidėjo santykinai labiau negu pasaulio rinkos kainos. O konkrečiai, 2016 m. spalio mėn. nustačius priemones, CIF importo kainų Sąjungos pasienyje ir gamintojo kainų EXW sąlygomis skirtumas (paprastas vidurkis, apskaičiuotas įvertinus įvairius regionus ir kiekius) sudarė apie 26 EUR, tuo tarpu per tokio pat ilgio laikotarpį prieš tų priemonių nustatymą jis sudarė maždaug 9 EUR. Taigi reglamentu, kuriuo Kinijos kilmės plokščių karštojo valcavimo plieno produktams buvo nustatyti antidempingo muitai, buvo iš tiesų padarytas pastebimas poveikis kainoms Sąjungos rinkoje, kurį paaiškinti skundo pateikėjo tyrime nebuvo sugebėta;
- atsižvelgusi į šias aplinkybes, Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad esant padėčiai, kuri susiklostė nuo 2016 m. pabaigos, dėl importui iš keturių šalių taikomo papildomo muto *ad valorem* padidėjusioms pasaulio rinkos kainoms būtų padarytas didinantis poveikis, o poveikis kainoms, kuris būtų užtikrintas ES gamintojams, būtų didesnis už nustatytą dempingą ir žalą;
- tuo remdamasi, Komisija padarė išvadą, kad tuo atveju, jeigu importui iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos būtų nustatyti antidempingo muitai, Sąjungos plieno gamintojų derybinė pozicija naudotojų atžvilgiu greičiausiai pagerėtų.

6.4.3.3. Mažėjantis naudotojų konkurencingumas konkurentų trečiosiose šalyse atžvilgiu

- (475) Komisija išnagrino teiginį, kad nustačius antidempingo muitus, nesusijusi Sąjungos perdirbimo pramonė (kaip antai vamzdžių ir vamzdelių gamybos pramonė) taptų ypač pažeidžiama, palyginti su trečiosiose šalyse įsisteigusiais konkurentais, kurie Sąjungos rinkoje galėtų parduoti produktus, pagamintus iš plokščių karštojo valcavimo produktų, kurie buvo įsigyti netaikant jokių priemonių.
- (476) Komisija pastebėjo, kad šis tvirtinimas nebuvo pagrįstas jokiais patvirtinamaisiais įrodymais. Be to, Sąjungoje šiuo metu taikomos antidempingo priemonės tam tikrų rūšių importuojamiems Kinijos, Rusijos ir Baltarusijos kilmės vamzdžiams ir vamzdeliams ⁽¹⁾.
- (477) Taigi, negavusi jokių kitų pastabų, Komisija atmetė šį teiginį.

6.4.3.4. Naudotojų išlaidų padidėjimas

6.4.3.4.1. Įvadas

- (478) Inicijavus tyrimą, skundo pateikėjas tvirtino, kad, išskyrus plieno vamzdžių pramonę, bet koks naudotojų išlaidų padidėjimas greičiausiai neturėtų reikšmingo poveikio didžiajai daugumai naudotojų segmentų, kaip antai statybų sektoriui, automobilių gamybos sektoriui ir kt. Dėl plieno vamzdžių pramonės skundo pateikėjas tvirtino, kad didelis poveikis greičiausiai būtų padarytas tik tiems vamzdžių gamintojams, kuriems tenka kliautis nagrinėjamojo produkto importu dempingo kaina.
- (479) Kita vertus, konsorciumas teigė, kad poveikis naudotojų išlaidoms nėra taip sutelktas plieno vamzdžių pramonėje, kaip teigia skundo pateikėjas. Šiuo atžvilgiu konsorciumas teigė, kad nagrinėjamajam produktui tenka maždaug 85–95 % prekių tiekimo vamzdinių vamzdžių gamybos sąnaudų ir maždaug 75–80 % kitų rūšių suvirintų vamzdžių, kaip antai energijos tiekimo vamzdinių vamzdžių ar mechaniniam naudojimui skirtų precizinių vamzdžių, gamybos sąnaudų. Be to, konsorciumas teigė ⁽²⁾, kad dėl tariamo nagrinėjamojo produkto kainų padidėjimo po tiriamojo laikotarpio poveikis naudotojams, neįskaitant vamzdžių gamintojų, būtų dukart didesnis negu apskaičiuotasis EUROFER. Be to, kaip minėta 449 konstatuojamojoje dalyje, Latvijos mašinų gamybos ir metalo apdirbimo pramonės asociacija ir konsorciumas taip pat įrodinėjo, kad nustačius antidempingo priemones, padidėtų jų narių gamybos sąnaudos.
- (480) Kaip nurodyta 514 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamasis produktas daugiausia vartojamas ir (arba) naudojamas šiuose segmentuose: plieno vamzdžių gamybos (32 %), statybų (20 %), automobilių gamybos (15 %) ir mašinų gamybos (15 %).
- (481) Po informacinio dokumento atskleidimo Komisijai paprašius papildomos informacijos, Europos plieno vamzdžių gamintojų asociacija (toliau – ESTA), kuri atstovauja daugiau kaip 100 plieno vamzdžių gamintojų 17 valstybių narių ir kuriai tenka daugiau kaip 90 % atitinkamos Sąjungos produkcijos, pateikė vieną pranešimą, kuriame paaiškino tam tikrus esminius klausimus. Kaip asociacija, atstovaujanti įvairiems naudotojams, ESTA nepareiškė nuomonės dėl tikslaus galimo muitų poveikio plieno vamzdžių gamintojų padėčiai. Vis dėlto ji patvirtino, kad plokšti karštojo valcavimo produktai yra pagrindinis veiksnys, darantis poveikį nustatomoms suvirintų vamzdžių kainoms (priešingai nei besiūlių vamzdžių, kurie gaminami iš plieno ruošinių, atveju) ⁽³⁾.
- (482) Komisija įvertino visą surinktą informaciją ir šiuo pagrindu atskirai įvertino kiekvieną segmentą.

6.4.3.4.2. Priemonių nustatymo poveikis plieno vamzdžių gamintojų išlaidoms

6.4.3.4.2.1. Įvadas

- (483) Iš skundo pateikėjo ⁽⁴⁾ pateiktų statistinių duomenų matyti, kad iš sektorių, kuriuose naudojamas nagrinėjamasis produktas, svarbiausia yra plieno vamzdžių gamybos pramonė. Remiantis šiais statistiniais duomenimis, maždaug 32 % visų suvartojamų plokščių karštojo valcavimo produktų naudojami plieno vamzdžių gamybos pramonėje.

⁽¹⁾ Europos plieno vamzdžių gamintojų asociacija (ESTA) pastebėjo, kad prie šių rūšių produktų priskiriami tam tikri suvirinti vamzdžiai ir vamzdeliai (vadinamieji dujų vamzdžiai), tačiau jie sudaro ne daugiau kaip 10 % viso Sąjungoje pagaminamo suvirintų vamzdžių kiekio. (2017 m. birželio 1 d. elektroniniu paštu Komisijos tarnyboms pateiktas ESTA raštas).

⁽²⁾ Plokščių karštojo valcavimo produktų importo konsorciumo vardu pateiktos pastabos dėl 2017 m. vasario 7 d. pateiktų EUROFER pastabų, data nenurodyta, dokumentas gautas e. paštu 2017 m. kovo 2 d., p. 4.

⁽³⁾ 2017 m. gegužės 10 d. ESTA pastabos dėl bylos AD635.

⁽⁴⁾ 2017 m. vasario 7 d. EUROFER pateiktos pastabos, kuriose nagrinėjamas laikinųjų muitų poveikis naudotojams, p. 2.

- (484) Konsorciui priklausanti bendrovė „Marcegaglia“, kuri pateikė išsamius klausimyno atsakymus, perdirba plokščius karštojo valcavimo produktus ir gamina, *inter alia*, vamzdelius, vamzdžius ir kitus tolesnės gamybos grandies plieno produktus. Vien ši bendrovė per tiriamąjį laikotarpį importavo maždaug 1,6–2,4 mln. tonų plokščių karštojo valcavimo produktų (apytikriai 20–30 % visų importuotų plokščių karštojo valcavimo produktų). Be to, per tiriamąjį laikotarpį ji taip pat išgijo 1,3–2,0 mln. tonų panašaus produkto iš Sąjungos plieno gamintojų. Kad padarytų išvadas apskritai dėl priemonių poveikio plieno vamzdžių gamybos segmento naudotojams, Komisija nusprendė remtis šiuo stambiu naudotoju.
- (485) Šiuo tikslu, atlikdama patikrinimus vietoje, Komisija „Marcegaglia“ atstovų paprašė atlikti modeliavimus ir įvertinti galimą antidempingo priemonių nustatymo, jeigu tokios priemonės būtų nustatytos, poveikį, remiantis bendrovės tiriamojo laikotarpio pelningumo rodikliais (pelno ir nuostolio ataskaita). Bendrovės atstovai šiuos modeliavimus atliko remdamiesi prielaida, kad iš tų pačių tiekėjų (Sąjungos gamintojų, eksportuojančių nagrinėjamųjų šalių gamintojų ir eksportuojančių kitų trečiųjų šalių gamintojų) buvo išgyti tokie pat kiekiai, kaip ir per tiriamąjį laikotarpį. Šiuose modeliavimuose nebuvo atsižvelgta nei į plokščių karštojo valcavimo produktų kainų padidėjimą po tiriamojo laikotarpio, nei į tai, ar dalį šio išlaidų padidėjimo galima perkelti šių naudotojų pirkėjams.
- (486) Gauti tokie rezultatai:
- vienas modeliavimas parodė, kad Kinijai taikant 18 % antidempingo muitą, o nagrinėjamosioms šalims – 10 % antidempingo muitą, šis Italijos naudotojas pasiektų nenuostolingumo ribą;
 - kitas modeliavimas parodė, kad Kinijai taikant 18 % antidempingo muitą, o nagrinėjamosioms šalims – 20 % antidempingo muitą, būtų patirti nuostoliai.
- (487) Po informacinio dokumento atskleidimo skundo pateikėjas ⁽¹⁾ teigė, kad šie modeliavimai yra klaidingi, nes juos atliekant buvo padaryta prielaida, kad „Marcegaglia“ išlaidos padidės muitų suma, nors „Marcegaglia“ turi nemažai kitų galimų tiekimo šaltinių. Be to, skundo pateikėjas nesutiko su išvada, kad naudotojams būtų padaryta neproporcinga žala. Remdamasis antidempingo priemonių poveikio ekonomine analize, skundo pateikėjas įrodinėjo, kad nustačius priemones, nagrinėjamojo produkto kainos padidėtų tik nežymiai, o priemonės veikiau turėtų kiekybinį poveikį ⁽²⁾.
- (488) Vietoje atliekant modeliavimus nebuvo atsižvelgta į tai, kad nuo 2016 m. ketvirtojo ketvirčio Kinijos kilmės importas buvo visiškai nutrauktas, kaip nurodyta 469 konstatuojamojoje dalyje; nebuvo atsižvelgta ir į tai, kad buvo pradėta importuoti iš tam tikrų kitų šalių, kaip minėta 458 konstatuojamojoje dalyje ⁽³⁾. Taigi Komisija taip atnaujino savo modeliavimus:
- darant prielaidą, kad visi iš Kinijos tiekiami produktai būtų pakeisti produktais iš kitų trečiųjų šalių, o importui iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos būtų taikomas 15 % antidempingo muitas, Italijos naudotojas galėtų gauti nedidelį 0–1 % pelną;
 - darant prielaidą, kad visi iš Kinijos tiekiami produktai būtų pakeisti produktais iš kitų trečiųjų šalių, o importui iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos būtų taikomas 10 % antidempingo muitas, Italijos naudotojas galėtų gauti nedidelį 1–2 % pelną;
 - darant prielaidą, kad visi iš Kinijos, Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos tiekiami produktai būtų pakeisti produktais iš kitų trečiųjų šalių (be jokių mokėtinų muitų), Italijos naudotojas galėtų gauti 2–4 % pelną;
- Šie modeliavimai buvo konservatyvūs, nes juos atliekant nebuvo įtrauktas galimas plokščių karštojo valcavimo produktų kainų padidėjimas po tiriamojo laikotarpio, o šios kainos, palyginti su tiriamuoju laikotarpiu, kaip paaiškėjo, pakilo daugiau nei 30 %, kaip nurodyta 494 konstatuojamojoje dalyje.
- (489) EUROFER teiginiai, kuriuos ji pagrindė savo ekonomine analize, dėl 469 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių atmetami.

⁽¹⁾ EUROFER pateiktos pastabos dėl 2017 m. balandžio 4 d. Komisijos informacinio dokumento, p. 9. Skundo pateikėjas taip pat nurodė, kad nekonfidencialios informacijos byloje išsami informacija apie šiuos modeliavimus taip ir nebuvo pateikta.

⁽²⁾ EUROFER pateikta antidempingo priemonių tam tikriems importuojamiems plokščiems karštojo valcavimo produktams iš plieno byloje AD635 poveikio ES galutinės grandies produktams ekonominė analizė, data nenurodyta, Komisijos tarnyboms atsiųsta 2017 m. gegužės 31 d., p. 1.

⁽³⁾ Atliekant šiuos modeliavimus, šie faktai nebuvo žinomi.

- (490) Komisija 501 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad plieno vamzdžių gamybos sektoriui priklausančių naudotojų pelningumas per tiriamąjį laikotarpį ir po jo (iki 2017 m. kovo 31 d.) buvo nedidelis. Taigi ji patvirtino, kad, atsižvelgiant į kainų kilimą po tiriamojo laikotarpio, esama nemažos rizikos, kad dėl 5,3–33 % muitų *ad-valorem* (be didesnių kainų) plieno vamzdžių gamintojai taptų nuostolingi. *A fortiori*, konsorciui priklausančioms MVĮ grėstų dar sunkesni padariniai, nes jų derybinė galia, palyginti su Sąjungos gamintojais, yra mažesnė.

6.4.3.4.2.2. Kainų plieno vamzdžių gamybos sektoriui kilimas po tiriamojo laikotarpio

- (491) Po informacinio dokumento atskleidimo, kaip nurodyta 29 konstatuojamojoje dalyje, 23 naudotojai pateikė papildomo (laikotarpio po TL) klausimyno atsakymus. Siekiant patikrinti šiuos laikotarpio po TL duomenis, buvo atlikti du papildomi tikrinamieji vizitai vietoje.
- (492) Be to, po informacinio dokumento atskleidimo Serbijos eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad nagrinėjamojo produkto kainos Šiaurės Europoje pakilo nuo 417,5 EUR už toną tiriamojo laikotarpio pabaigoje iki 575 EUR už toną 2017 m. kovo mėn., arba 37,7 %, o kainos Pietų Europoje tuo pat laikotarpiu padidėjo nuo 395 EUR už toną iki 545 EUR už toną. Konsorciumas šiuo atžvilgiu teigė, kad ES rinkai šiuo metu būdingas nuolatinis plokščių karštojo valcavimo produktų kainų kilimas.
- (493) Be to, skundo pateikėjas teigė, kad po tiriamojo laikotarpio stebėtą kainų didėjimą daugiausia lėmė kylančios žaliavų kainos, o ne vykstančio tyrimo poveikis. Nors ir pripažinęs, kad kainos sudarė 530–550 EUR už toną, skundo pateikėjas teigė, kad dėl Komisijos sprendimo šiuo atveju nenustatyti laikinųjų priemonių 2017 m. kovo – balandžio mėn. kainos sumažėjo.
- (494) Komisija nustatė, kad kainos pradėjo augti 2016 m. antrąjį pusmetį ir 2017 m. pirmąjį ketvirtį toliau didėjo. Pastebėta, kad kilo visų rūšių nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto kainos. Iš surinktų laikotarpio po TL duomenų matyti, kad kaina šiuo laikotarpiu iš tiesų padidėjo:
- pirma, remiantis šešių atrinktų Sąjungos gamintojų duomenimis, 2016 m. liepos–gruodžio mėn. panašaus produkto kaina, palyginti su vidutinėmis kainomis tiriamuoju laikotarpiu, vidutiniškai padidėjo 15,3 %, o 2017 m. sausio–kovo mėn. – 35,7 %;
 - antra, remiantis bendradarbiaujančių naudotojų pateiktais duomenimis, 2016 m. liepos–gruodžio mėn. nagrinėjamojo produkto kaina, palyginti su vidutinėmis kainomis tiriamuoju laikotarpiu, padidėjo 18,2 %, o 2017 m. sausio–kovo mėn. – 50,4 %.
- (495) Be to, Komisija nustatė, kad 2017 m. balandžio ir gegužės mėn. kainos pradėjo šiek tiek mažėti. Tačiau Sąjungos gamintojų kainos tais mėnesiais ir toliau sudarė maždaug 500 EUR už toną.
- (496) Atsižvelgusi į tai, kas išdėstyta, Komisija nustatė, kad po tiriamojo laikotarpio (iki 2017 m. kovo mėn.) gerokai padidėjo visų rūšių nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto kainos. Po to kainos pradėjo šiek tiek mažėti, tačiau ir toliau gerokai viršijo per tiriamąjį laikotarpį buvusius lygius.

6.4.3.4.2.3. Plieno vamzdžių gamybos sektoriaus pelningumas

- (497) Po informacinio dokumento atskleidimo buvo pateikta ši informacija apie plieno vamzdžių gamybos sektoriaus pelningumą:
- ESTA nurodė, kad 2016 m. bendras pelningumo rodiklis, susijęs su suvirintų vamzdžių gamyba, sudarė apytikriai – 0,3 % ⁽¹⁾, o
 - konsorciumas nurodė, kad jam priklausančių naudotojų ir paslaugų centrų pelno marža per tiriamąjį laikotarpį sudarė vidutiniškai 5 %. Šiuo atžvilgiu jis teigė, kad nagrinėjamojo produkto kainai pakilus vos 10 %, vidutinės MVĮ nuostolingumas pasiektų nepateisinamą 3,6 % lygį ⁽²⁾.

⁽¹⁾ 2017 m. birželio 1 d. elektroniniu paštu Komisijos tarnyboms pateiktas ESTA raštas.

⁽²⁾ 2017 m. gegužės 8 d. Plokščių karštojo valcavimo produktų importo konsorciumo vardu pateiktos pastabos dėl Komisijos informacinio dokumento, p. 9 ir p. 10.

(498) Iš surinktų laikotarpio po TL duomenų matyti, kad atskirų naudotojų pelningumas gerokai skyrėsi:

24 lentelė

Plieno vamzdžių gamintojų pelningumas ⁽¹⁾

Plieno vamzdžių gamintojų kategorija	Plieno vamzdžių gamintojų skaičius	Pelningumas per TL	Pelningumas 2016 m. liepos 1 d. – 2016 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu	Pelningumas 2017 m. sausio 1 d. – 2017 m. kovo 31 d. laikotarpiu
Konsorciumo nariai	5 (*)	3,68 %	– 0,87 %	0,34 %
Plieno vamzdžių gamintojai, susiję su Sąjungos gamintojais (pritariantys priemonių nustatymui)	8 (**)	– 3,69 %	– 5,83 %	0,39 %
Plieno vamzdžių gamintojai, pritariantys priemonių nustatymui (nesusiję su Sąjungos gamintojais)	1 (***)	– 0,33 %	2,80 %	6,13 %
Bendras vidutinis svertinis pelningumas	14	2,01 %	– 3,95 %	0,37 %

Šaltinis: įvairių plieno vamzdžių gamintojų pateikti klausimyno dėl laikotarpio po TL atsakymai.

(*) Kaip minėta (439) konstatuojamojoje dalyje, klausimyno atsakymus pateikė 11 konsorciumo narių, iš jų penki buvo plieno vamzdžių gamintojai, o likę šeši – paslaugų centrai (tai yra bendrovės, kurios atlieka tik konkrečias perdirbimo operacijas, kaip antai produkto skersinio pjaustymo, išilginio pjaustymo ir (arba) ėsdinimo).

(**) Kaip minėta (439) konstatuojamojoje dalyje, atsakymus pateikė devyni naudotojai, iš jų aštuoni buvo plieno vamzdžių gamintojai, o likęs vienas – paslaugų centras.

(***) Kaip minėta (439) konstatuojamojoje dalyje, atsakymus pateikė du naudotojai, iš jų tik vienas buvo plieno vamzdžių gamintojas. Kitas buvo paslaugų centras.

(499) Iš šios lentelės matyti, kad per 2017 m. pirmus tris mėnesius, palyginti su 2016 m. antruoju pusmečiu, plieno vamzdžių gamintojų pelningumas apskritai padidėjo ir sudarė iš viso 0,37 %. Plieno vamzdžių gamintojai paaiškino, kad per 2016 m. jie numatė, kad plokščių karštojo valcavimo produktų kainos padidės, todėl įsigijo proporcingai daugiau plokščių karštojo valcavimo produktų (santykinai mažesnėmis kainomis) negu paprastai. Tie produktai buvo naudoti tada, kai plokščių karštojo valcavimo produktų kainos jau padidėjo. Tačiau vietoje patikrinti plieno vamzdžių gamintojai manė, kad 2017 m. antrąjį ketvirtį jų rezultatai gali pablogėti.

(500) Be to, su Sąjungos gamintojais susiję plieno vamzdžių gamintojai teigė, kad jų mažą ar net neigiamą pelno maržą lėmė tai, kad jiems teko konkuruoti su kitais plieno vamzdžių gamintojais, kuriems, be kita ko, buvo tiekiami iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina importuojami plokšti karštojo valcavimo produktai.

(501) Apskritai Komisija padarė išvadą, kad plieno vamzdžių gamybos sektoriui priklausančių naudotojų pelningumas per tiriamąjį laikotarpį ir po jo buvo nedidelis.

6.4.3.4.2.4. Galimybė plieno vamzdžių gamybos sektoriuje perkelti bet kokių kainų padidėjimą

(502) Konsorciumas teigė, kad išlaikyti pelningumą būtų galima tik perkeliant bet kokių kainų padidėjimą. Tačiau konsorciumas teigė, kad tai nėra įmanoma, nes padidinę pardavimo kainas tiek, kad šios viršytų konkurencingus

⁽¹⁾ Šie procentiniai dydžiai – tai visų plieno vamzdžių gamintojų svertiniai ikimokestiniai pelningumo vidurkiai, nurodyti jų atitinkamose lentelėse nurodytų laikotarpių pelno ir nuostolio ataskaitose ir išreikšti jų pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje procentine dalimi.

lygius, nepriklausomi naudotojai prarastų rinkos dalį, kuri atitektų integruotiems naudotojams, ir tuo pačiu prarastų ir pelną. Dėl sąnaudų padidėjimo perkėlimo ESTA nurodė: „tol, kol ES (plieno vamzdžių) gamintojai sąnaudų padidėjimą gali perkelti pirkėjams, sąlygos rinkoje lieka sąžiningos“⁽¹⁾.

- (503) Nagrinėdama klausimą, ar plieno vamzdžių gamintojai galėtų perkelti sąnaudų padidėjimą, Komisija gautose pastabose pastebėjo neatitikimų:
- viena vertus, kai kurie naudotojai (daugiausia susijusieji su Sąjungos gamintojais) nurodė, kad per laikotarpį po TL jiems iš esmės nekilo didesnių problemų perkeltiant sąnaudų padidėjimą savo pirkėjams. Tačiau jie pabrėžė, kad tai padaryti būtų sunkiau, jeigu tam tikri konkurentai galėtų kliautis labai pigiai importuojamais plokščiais karštojo valcavimo produktais arba jeigu jų pirkėjų padėtis būtų sunki;
 - kita vertus, kiti naudotojai (daugiausia nepriklausomi naudotojai) nurodė rimtai abejojantys, ar jiems pavyktų perkelti plokščių karštojo valcavimo produktų kainų padidėjimą. Šiuo atžvilgiu jie paminėjo:
 - labai konkurencingą rinką, kuriai būdingos mažos maržos bei su plokščių karštojo valcavimo produktų tiekimu susiję sunkumai ir dėl kurios jie negali sąnaudų padidėjimo perkelti savo pirkėjams, ir
 - padidėjusį pusgaminių bei (arba) galutinių gaminių importą (mažesnėmis kainomis) iš tokių šalių kaip Turkija, Buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija ir Baltarusija. Dėl to galimybė perkelti sąnaudų padidėjimą taip pat sumažėjo.
- (504) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas įrodinėjo, kad kitų naudotojų (daugiausia nepriklausomų naudotojų) teiginiai, visų pirma teiginys apie sunkumus, susijusius su plokščių karštojo valcavimo produktų tiekimu, nurodytas 503 konstatuojamojoje dalyje, yra ginčytini ir klaidingi.
- (505) Komisija atmetė šią pastabą kaip nepagrįstą.
- (506) Pirma, savo klausimyno atsakymuose šie naudotojai nurodė, kad jiems kartais kyla sunkumų gauti tiekiamų plokščių karštojo valcavimo produktų ir tiems sunkumams apibūdinti vartojo tokias frazes kaip „didelis vėlavimas pristatyti“ arba „riboti gamintojų pajėgumai, atspindintys žaliavos rinkoje trūkumą“. Antra, Komisija turėjo įrodymų, kad vietoje patikrinti naudotojai iš tiesų turi sunkumų dėl tiekimo ar tiekimo laiku. Trečia, Komisija taip pat pastebėjo, kad vamzdžių gamintojai, kurie savo gaminius taip pat eksportuoja už Sąjungos ribų, turėtų mažesnę galimybę perkelti savo sąnaudų padidėjimą. Taigi Komisija atmetė tvirtinimą, kad minėti naudotojų teiginiai yra ginčytini ar klaidingi.
- (507) Skundo pateikėjas taip pat įrodinėjo, kad šie naudotojų teiginiai prieštarauja išvadoms, padarytoms skirsnyje „Pasiūros trūkumas“, kuriame Komisija „atmetė teiginį, kad nustačius priemones Sąjungos rinkoje atsirastų nagrinėjamojo produkto ir (arba) panašaus produkto pasiūros trūkumas“ (žr. 463 konstatuojamąją dalį).
- (508) Šiuo atžvilgiu Komisija pabrėžė, kad išvadą dėl pasiūros trūkumo 6.4.3.1 skirsnyje ji padarė atlikusi perspektyvinę analizę. Visų pirma Komisija išnagrinėjo, ar nustačius muitus *ad valorem* galėtų būti blokuotas visas plokščių karštojo valcavimo produktų importas į Sąjungą. Šiuo atžvilgiu ji įsitikino, kad yra prieinamas pakankamas alternatyvus plokščių karštojo valcavimo produktų importas iš kitų trečiųjų šalių. Komisija taip pat pridūrė, jog galima tikėtis, kad Sąjungos gamyba didės ir kompensuos – bent iš dalies – galimą būsimą iš nagrinėjamųjų šalių importuojamų plokščių karštojo valcavimo produktų trūkumą. Todėl Komisija padarė išvadą, kad nustačius muitus pasiūros trūkumas ateityje greičiausiai neatsirastų.
- (509) Ši 6.4.3.1 skirsnyje pateikta perspektyvinė analizė skiriasi nuo minėtų sunkumų, su kuriais kai kurie naudotojai susiduria siekdami, kad Sąjungos pramonė jiems pateiktų pakankamus plokščių karštojo valcavimo produktų kiekius ir jie būtų pristatyti laiku. Todėl Komisija atmetė argumentą, kad nuoroda į naudotojų teiginį apie patiriamus „su tiekimu susijusius sunkumus“ 503 konstatuojamojoje dalyje prieštarauja 463 konstatuojamojoje dalyje pateiktai Komisijos analizei, kad, vystantis plokščių karštojo valcavimo produktų rinkai, pasiūros trūkumo ateityje greičiausiai neatsirastų.
- (510) Taigi, atsižvelgusi į pastebėtus įvairių kategorijų plieno vamzdžių gamintojų pastabų neatitikimus, Komisija patvirtino, jog yra rizikos, kad naudotojai negalės savo pirkėjams perduoti viso plokščių karštojo valcavimo produktų kainų padidėjimo.

⁽¹⁾ Vis dėlto ESTA neatsakė į klausimą, ar plieno vamzdžių gamintojai praktiškai gali sąnaudų padidėjimą perkelti pirkėjams.

6.4.3.4.2.5. Išvada dėl plieno vamzdžių gamybos sektoriaus

(511) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, jog esama nemažos rizikos, kad nustačius muitus *ad valorem* plieno vamzdžių gamybos sektorius dėl toliau nurodytų priežasčių pradės veikti nuostolingai:

- plokšti karštojo valcavimo produktai yra pagrindinis suvirintų vamzdžių gamybos sąnaudų elementas;
- po tiriamojo laikotarpio plokščių karštojo valcavimo produktų kainos gerokai padidėjo;
- pelno maržos plieno vamzdžių gamybos sektoriuje yra gana nedidelės ir
- neaišku, ar nepriklausomi plieno vamzdžių gamintojai turi galimybę bet kokių kainų padidėjimą perkelti savo pirkėjams.

(512) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas ginčijo Komisijos išvadas, kad dėl muitų *ad valorem* plieno vamzdžių gamybos sektorius pradės veikti nuostolingai ir nurodė šias keturias priežastis:

- pirma, Komisija daugiausia rėmėsi klaidingu „Marcegaglia“ modeliu, kuriame neatsižvelgiama į pagrindinius ekonomikos principus. Šiuo atžvilgiu skundo pateikėjas teigė, kad didžiausią poveikį muitai darys apimtims, o ne kainoms. Be to, „Marcegaglia“ modelyje nepaisoma visų plokščių karštojo valcavimo produktų pakeitimo elastingumo įrodymų. Skundo pateikėjas taip pat nurodė, kad plokšti karštojo valcavimo produktai yra prekė, todėl pakeitimo elastingumas vertinant alternatyvius tiekėjus yra didelis ir bet kuriuo atveju nei begalinis, nei nulinis;
- antra, po tiriamojo laikotarpio plokščių karštojo valcavimo produktų kainos padidėjo. Taigi padidėjusios plokščių karštojo valcavimo produktų kainos visiems vamzdžių gamintojams daro vienodą poveikį, o tai yra svarbi aplinkybė vertinant jų gebėjimą perkelti tokį sąnaudų padidėjimą. Jeigu naudotojai gali perkelti sąnaudų padidėjimą, vertinant poveikį naudotojams, tai, kad kainos pakilo, nėra svarbu;
- trečia, Komisija rėmėsi tuo, kad plieno vamzdžių gamintojų pelningumas yra nedidelis. Tačiau, skundo pateikėjo teigimu, Komisija net nebandė išnagrinėti ir patikrinti, kokia buvo padėtis ilgesniu laikotarpiu, ar nustatyti bazinės tipinio pelningumo vertės. Be to, Komisija negalėjo daryti išvados remdamasi tik vieno ketvirčio, t. y. 2017 m. pirmojo ketvirčio, naudotojų pelningumo duomenimis;
- ketvirta, Komisijos išvada, jog yra nemažos rizikos, kad dėl muitų plieno vamzdžių gamintojai pradės veikti nuostolingai, nėra pagrįsta nustatytais faktais. Visų pirma, teiginys, jog yra rizikos, kad nebus galima perkelti viso sąnaudų padidėjimo, nepagrindžia išvados, kad dėl muitų *ad valorem* plieno vamzdžių gamybos sektorius pradės veikti nuostolingai. Komisija taip pat netinkamai įvertino nuomonę, kurią išreiškė integruoti naudotojai, nuogaustaujantys dėl konkurencijos iškraipymo, nes kiti naudotojai, kurie kliaujasi importu dempingo kaina, būtų įgiję nesąžiningą konkurencinį pranašumą.

(513) Komisija dėl toliau nurodytų priežasčių atmetė daugumą šių argumentų:

- pirma, kaip jau nurodyta 485 konstatuojamojoje dalyje, modeliavimai iš pradžių buvo atlikti siekiant įvertinti galimą antidempingo priemonių poveikį, jeigu tokios priemonės būtų nustatytos, ir buvo pagrįsti „Marcegaglia“ tiriamojo laikotarpio pelningumo rodikliais (pelno ir nuostolio ataskaita (-omis)), kurie buvo patikrinti vietoje. Vėliau Komisija 488 konstatuojamojoje dalyje atnaujino savo modeliavimus. Be to, Komisija įvertino ekonominiame modelyje pateiktą argumentą, kad tuo atveju, jeigu kai kurie tiekėjai padidintų savo kainas arba jeigu jų plokštiesiems karštojo valcavimo produktams būtų taikomos priemonės, pirkėjas (naudotojas) bandytų pakeisti tiekėjus į tuos, kurie savo kainų nepadidino. Tačiau darant šią prielaidą neatsižvelgiama į tai, kad pirkėją (naudotoją) ir tiekėją sieja sutartiniai įsipareigojimai, dėl kurių plokščių karštojo valcavimo produktų pakeitimo elastingumas bent iš pradžių būtų mažesnis. Iš tiesų, plokščių karštojo valcavimo produktų naudotojai ne tik juos perka neatidėliotinių sandorių rinkoje, bet ir sudaro ilgesnės trukmės sutartis su savo tiekėjais. Rūpestį iš pradžių galėtų kelti ir tai, kad naujiems verslo santykiams užmegzti reikia bent šokių tokių investicijų. Tačiau Komisija pripažino, kad ilgainiui pakeitimo elastingumas padidėtų;
- antra, skundo pateikėjas pripažino, kad 2016 m. ketvirtąjį ketvirtį ir 2017 m. pirmąjį ketvirtį plokščių karštojo valcavimo produktų kainos kilo ir kad toks kainų didėjimas visiems vamzdžių gamintojams daro

vienodą poveikį. Komisija pripažino, kad tuo atveju, jeigu naudotojai gali perkelti sąnaudų padidėjimą, vertinant poveikį naudotojams, tai, kad gamybos išteklių kainos pakilo, nėra svarbu. Tačiau, kaip nurodyta 502–510 konstatuojamosiose dalyse, Komisija abejojo, kad sąnaudų padidėjimą galėtų perkelti visi vamzdžių gamintojai;

- trečia, 498 konstatuojamosios dalies lentelėje Komisija pateikė tiriamojo laikotarpio (12 mėnesių), 2016 m. liepos 1 d. – gruodžio 31 d. laikotarpio (6 mėnesių) ir 2017 m. sausio 1 d. – kovo 31 d. laikotarpio (3 mėnesių) finansinius duomenis. Atsižvelgiant į tai, kad vos nustatytos antidempingo priemonės gali daryti tiesioginį neigiamą poveikį, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios vykdo veiklą vamzdžių iš nerūdijančio plieno sektoriuje ⁽¹⁾, Komisija turėjo teisę savo išvadas pagrįsti minėtais duomenimis, kurie apima 21 mėnesio laikotarpį, ir nepradėti vamzdžių gamybos sektoriaus ilgalaikio gyvybingumo tyrimo;
- ketvirta, savo išvadas dėl išlaidų padidėjimo perkėlimo Komisija pagrindė pastabomis, kurios buvo pateiktos klausimyno dėl laikotarpio po TL atsakymuose. Be to, galimybė, ar naudotojai galėtų perkelti galimą sąnaudų padidėjimą, buvo išsamiau apsvarstyta per patikrinimus vietoje ir patvirtinta dokumentais. Taigi, Komisijos išvada pagrįsta teiginiais (dokumentų tikrinimu ir tyrimu), kurie, tyrimą atliekančios institucijos nuomone, yra lygiaverčiai įrodymams. Antra, Komisija neignoravo to, kad didžioji dalis klausimyną užpildžiusių plieno vamzdžių gamintojų išreiškė nuogąstavimus dėl konkurencijos iškraipymo. Tuo atžvilgiu ji pažymėjo, kad visiems naudotojams, plokščius karštojo valcavimo produktus perkantiems už mažesnę nei minimali importo kaina, bus atkurtos vienodos sąlygos, nes dėl muitų *ad valorem* bus pašalintas importo iš keturių šalių dempingo kaina poveikis. Kalbant apie plokščius karštojo valcavimo produktus, perkamus už didesnę nei minimali importo kaina, ar savo tiekimo poreikius tenkinti perkant integruoto Sąjungos gamintojo produktus, ar importuojamus produktus, kiekvienas vamzdžių gamintojas spręs pats.

6.4.3.4.3. Priemonių nustatymo poveikis kitų naudotojų segmentų išlaidoms

6.4.3.4.3.1. Įvadas

- (514) Iš skundo pateikėjo ⁽²⁾ pateiktų statistinių duomenų taip pat matyti, kad, be plieno vamzdžių gamybos pramonės, didelius nagrinėjamojo produkto kiekius taip pat suvartoja kiti sektoriai, kaip antai statybų (20 %), automobilių gamybos (15 %) ir mašinų gamybos (15 %).
- (515) Atlikdama šį tyrimą, Komisija siekė bendradarbiauti su daugeliu naudotojų iš šių kitų sektorių Lenkijoje ir Baltijos valstybėse. Jiems buvo nusiųsti klausimynai, tačiau nebuvo gauta jokių atsakymų.
- (516) Išskyrus Latvijos mašinų gamybos ir metalo apdirbimo pramonės asociaciją, po šio tyrimo inicijavimo apie save nepranešė nė viena naudotojų asociacija. Tačiau minėta Latvijos asociacija nepagrindė savo teiginių, kad dėl antidempingo priemonių padidėtų mašinų gamybos sektoriaus sąnaudos, ir nepateikė jokių papildomų pastabų. Taigi Komisija negalėjo nustatyti aiškaus įverčio, koks galėtų būtų priemonių poveikis šiam sektoriui.
- (517) Komisija taip pat atsižvelgė į nesutampančias skundo pateikėjo ir konsorciumo nuomones apie galimą priemonių nustatymo poveikį sąnaudoms kituose naudotojų segmentuose, kaip antai automobilių gamybos ir statybų, kurioms tokie priemonių poveikis, regis, bus mažesnis negu plieno vamzdžių gamybos sektoriui. Pavyzdžiui, automobilių gamybos pramonė galėtų patirti papildomas maždaug 430 mln. EUR gamybos sąnaudas. Tačiau šią sumą suskaidžius į vieneto gamybos sąnaudas, ji nėra tokia reikšminga. Konsorciumo ir skundo pateikėjo įverčiai rodo, kad vidutinio automobilio gamybos sąnaudos padidėtų tik maždaug 24–27 EUR vienam automobiliui. Panaši padėtis, regis, yra ir buitinių prietaisų sektoriuje.

6.4.3.4.3.2. Naudotojų ir naudotojų asociacijų bendradarbiavimas po informacinio dokumento atskleidimo

- (518) Po informacinio dokumento atskleidimo Komisija pabandė įvertinti priemonių poveikį kitiems nei plieno vamzdžių gamybos sektorių segmentams.
- (519) Šiuo atžvilgiu Komisija ir vėl siekė bendradarbiauti su daugeliu naudotojų Lenkijoje ir Baltijos valstybėse (daugiausia mašinų gamybos sektoriuje), kuriems nusiųstė papildomus klausimynus dėl laikotarpio po TL, bet negavo jokių atsakymų.

⁽¹⁾ 2017 m. gegužės 10 d. Europos plieno vamzdžių gamintojų asociacijos pastabas.

⁽²⁾ 2017 m. vasario 7 d. EUROFER pateiktos pastabos, kuriose nagrinėjamas laikinųjų muitų poveikis naudotojams, p. 2.

- (520) Be to, Komisija taip pat aktyviai siekė bendradarbiauti su 11 kitiems sektoriams (statybų, automobilių gamybos, mašinų gamybos ir buitinės technikos gamybos) atstovaujančių naudotojų asociacijų. Visoms šioms asociacijoms buvo nusiųsti klausimynai dėl laikotarpio po TL ir jų buvo paprašyta persiųsti klausimus savo nariams, jeigu jos pačios nežinotų atsakymų.
- (521) Iš naudotojų asociacijų buvo gauti du iš dalies užpildyti klausimynai; dar vieną iš dalies užpildytą klausimyną pateikė bendrovė, klausimyną dėl laikotarpio po TL gavusi per savo asociaciją:
- pirma, Europos buitinės technikos gamintojų asociacija (CECED) nurodė negalinti pateikti prašomų duomenų, tačiau pažymėjo: „Galimos ES antidempingo priemonės plienui tiesiogiai arba netiesiogiai padarytų neigiamą poveikį prietaisų gamybai Dėl šios priežasties mes nepritariame protekcionistinėms priemonėms, tokioms kaip antidempingo priemonės, kurios galėtų padaryti neigiamą poveikį mūsų pramonės konkurencinei padėčiai, nebent tokios priemonės būtų visiškai pagrįstos nedviprasmiškais įrodymais.“⁽¹⁾;
 - antra, asociacijai „Orgalime“ priklausanti Belgijos asociacija „Agoria“⁽²⁾ nurodė, kad išlaidos plokšties karštojo valcavimo produktams skiriasi priklausomai nuo galutinio produkto rūšies: jos gali sudaryti nuo 5 % gamybos sąnaudų (gaminant priekabas, šukšliavežius, geležinkelius, terminalinius vilkikus) iki 100 % (gaminant kranų teleskopines strėles). Tačiau iš šio atsakymo buvo neaišku, ką priemonių poveikis praktiškai reikštų jos narių verslui;
 - trečia, bendrovė „Electrolux Home Products Corporation N.V.“, kuri Komisijos prašymą pateikti papildomos informacijos gavo per asociaciją CECED, nurodė, kad ji yra buitininių prietaisų gamintojas, veikiantis pasaulio rinkoje. Ši bendrovė nurodė, kad „plienui tenka didžiausia mūsų produktų, kurie parduodami labai konkurencingoje mažo pelningumo pasaulio rinkoje, gamybos sąnaudų dalis. Plieną mūsų Europos gamykloms perkame iš Europos tiekėjų ir norėtume ir toliau tai daryti. Tačiau dėl ES muitų importuojamam plienui plieno kainos vidaus ir užsienio rinkose dirbtinai padidėja, dėl to mūsų verslas atsiduria nepalankioje konkurencinėje padėtyje, palyginti su kitais gamintojais, kurie turi gamyklų už ES ribų ir savo galutinius produktus importuoja į ES“⁽³⁾.
- (522) Dėl šių atsakymų Komisija pažymi, kad nebuvo pateikta jokių reikšmingų duomenų apie pelningumo ir pardavimo vertes. Taigi Komisija negalėjo nustatyti aiškaus įverčio, koks galėtų būtų priemonių poveikis kitiems nei plieno vamzdžių gamybos sektoriams.
- (523) Tačiau atsižvelgus į tai, kad iš kitų nei plieno vamzdžių gamybos sektorių naudotojų ir naudotojų asociacijų buvo gauta mažai atsakymų, buvo įvertinta, kad bet kokio kainų padidėjimo poveikis būtų mažesnis negu plieno vamzdžių gamybos sektoriui, net jei trys atsakymai (žr. 521 konstatuojamąją dalį) veikiau rodė, kad šie naudotojai šiuo atveju nepritarė priemonių nustatymui.
- (524) Po pirmojo faktų atskleidimo skundo pateikėjas įrodinėjo, kad Komisija padarė klaidingą išvadą, įvertinusi, kad bet kokio kainų padidėjimo poveikis būtų mažesnis, ir nurodė šias priežastis: galimų priemonių poveikio kitiems nei plieno vamzdžių gamybos sektoriams analizėje nepateikta jokių duomenų ar patikrintų įrodymų, kurie rodytų reikšmingą poveikį kitiems naudotojų segmentams; vieninteliai įrodymai, kurie buvo paminėti siekiant parodyti poveikį naudotojams, yra trys raštai. Be to, ši išvada akivaizdžiai prieštarauja Komisijos teiginiams, kad nėra jokių reikšmingų duomenų ir kad ji negali nustatyti aiškaus įverčio, koks galėtų būtų priemonių poveikis kitiems nei plieno vamzdžių gamybos sektoriams (žr. 522 konstatuojamąją dalį). Be to, kaip tvirtino skundo pateikėjas, viena iš asociacijų („Agoria“) nurodė pritarianti muitų *ad valorem* nustatymui.
- (525) Komisija pripažino, jog skundo pateikėjas 2017 m. vasario 7 d. pateiktose pastabose įrodinėjo, kad „iš pavyzdžių matyti, jog muitų poveikis visiems sektoriams, išskyrus vamzdžių gamybos sektorių, greičiausiai bus *de minimis*“ ir kad bendradarbiavimo lygis buvo žemas. Be to, „Agoria“, regis, iš tiesų nurodė pritarianti muitų *ad valorem* nustatymui.

⁽¹⁾ 2017 m. gegužės 22 d. CECED generalinio direktoriaus raštas Komisijos tarnyboms.

⁽²⁾ „Orgalime“ – tai Europos inžinerijos pramonės asociacija, atstovaujanti mašinų gamybos, elektros prietaisų ir elektronikos, metalo apdirbimo ir metalo dirbinių gamybos sektorių interesams.

⁽³⁾ 2017 m. gegužės 22 d. e. paštu gautas „Electrolux Home Products Corporation N.V.“ generalinio direktoriaus ir už pirmąjį atsakingo viceprezidento raštas be nurodytos datos.

- (526) Vis dėlto kitos naudotojų asociacijos ir vienos bendrovės (žr. 521 konstatuojamąją dalį) teiginiuose būta požymių, kad jos nepritaria skundo pateikėjo vertinimui, jog muitų poveikis greičiausiai būtų minimalus. Be to, Komisija iš tiesų įvertino vidutinio automobilio gamybos sąnaudų padidėjimą, kuris sudarytų maždaug 24–27 EUR vienam automobiliui (žr. 517 konstatuojamąją dalį), ir galimą poveikį buitinių prietaisų gamybos sąnaudoms, kurį ji apibūdino kaip mažiau reikšmingą – 0,63–1,43 EUR vienam įrenginiui.
- (527) Atsižvelgusi į šias aplinkybes, Komisija patikslino savo bendrą išvadą ir nutarė, kad poveikis kitiems nei plieno vamzdžių gamybos sektoriams būtų mažesnis.

6.4.3.4.3.3. Išvada dėl kitų nei plieno vamzdžių gamybos sektorių

- (528) Komisija patvirtino, kad poveikis šioms kitiems naudotojams būtų mažesnis negu plieno vamzdžių gamybos sektoriui.

6.4.3.5. Su eksportuojančiais gamintojais susijusių naudotojų interesai

- (529) Visas Brazilijos eksportuojančio gamintojo CSN eksportas į Sąjungą buvo skirtas jo susijusiai Portugalijos patronuojamajai bendrovei „Lusosider“. Pastaroji bendrovė daugiausia perdirba šiuos importuojamus plokščius karštojo valcavimo produktus ir iš jų gamina galutinės grandies produktus, kurie daugiausia parduodami Iberijos pusiasalyje.
- (530) Per klausymą CSN Komisijos tarnyboms pranešė, kad laukiama svarbaus sprendimo dėl investicijų ir kad tai gali padaryti poveikį „Lusosider“, kurioje šiuo metu dirba 250 darbuotojų. Rusijos eksportuojantis gamintojas NLMK nurodė, kad laikui bėgant jis išplėtojo savo tolesnės gamybos grandies veiklą Sąjungoje. Šiuo atžvilgiu jis įrodinėjo, kad „nustačius antidempingo multus plokščiems karštojo valcavimo produktams, būtų labai pakenkta NLMK gebėjimui didinti savo galutinės grandies gamybą ES, nes būtų apribotos galimybės iš Rusijos eksportuoti svarbias žaliavas į jo ES gamyklas“. ⁽¹⁾
- (531) Po informacinio dokumento atskleidimo NLMK pridūrė, kad „NLMK norėjo atkreipti Europos Komisijos dėmesį į riziką, kuri galėtų kilti nustačius antidempingo priemones, visų pirma nenugalimos jėgos aplinkybių atveju, nes būtų apribotas medžiagų iš mūsų patronuojančiosios bendrovės prieinamumas, kai jų reikėtų“.
- (532) Po informacinio dokumento atskleidimo trijų su eksportuojančiais gamintojais susijusių naudotojų buvo paprašyta užpildyti klausimyną dėl laikotarpio po TL. Du iš jų pateikė visus klausimyno atsakymus, o trečiasis pateikė iš dalies užpildytą klausimyną. Remdamasi šiais duomenimis, Komisija pažymėjo, kad šių dviejų naudotojų pelningumas padidėjo nuo 1,81 % per tiriamąjį laikotarpį iki 14,10 % per pirmus tris 2017 m. mėnesius. Tačiau buvo nustatyta, kad į vienos bendrovės pirmų trijų 2017 m. mėnesių pelningumo rodiklį buvo įtrauktas pelnas, kuris dėl plokščių karštojo valcavimo produktų kainų padidėjimo per laikotarpį po TL buvo labiau išimtinio, o ne nuolatinio pobūdžio.
- (533) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas įrodinėjo, kad Komisijos pateikta nuoroda į NLMK teiginį (žr. 531 konstatuojamąją dalį) negalima nusišalinti to, kad ši bendrovė per nagrinėjamąjį laikotarpį neimportavo plokščių karštojo valcavimo produktų iš savo Rusijos patronuojančiosios bendrovės.
- (534) Komisija pripažino, kad NLMK per nagrinėjamąjį laikotarpį neimportavo plokščių karštojo valcavimo produktų iš savo Rusijos patronuojančiosios bendrovės. Tačiau NLMK įrodė, kad jo pirkėjai reikalauja patvirtinimo, kad NLMK plokščių karštojo valcavimo produktų tiekimas bus užtikrintas visais atvejais, įskaitant nenugalimos jėgos aplinkybių atvejus. Tokiais atvejais Sąjungoje esančiam NLMK reikalinga tiekimo iš Rusijoje esančios patronuojančiosios bendrovės alternatyva. Priešingu atveju jis nesugebėtų išlaikyti savo didesnių pirkėjų ir išlikti konkurencingu Sąjungos rinkoje.
- (535) Komisija padarė išvadą, kad priemonių nustatymas neatitiktų nei Portugalijos patronuojamosios įmonės „Lusosider“, kuri yra susijusi su Brazilijos eksportuojančiu gamintoju CSN, nei Belgijos patronuojamosios įmonės NLMK, kuri yra susijusi su Rusijos eksportuojančiu gamintoju NLMK, interesų.

⁽¹⁾ 2016 m. spalio 25 d. „Novolipetsk Steel“ pateiktos pastabos.

6.4.4. Išvada dėl naudotojų interesų

- (536) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad priemonių nustatymas neatitiktų naudotojų interesų. Nors poveikis plieno vamzdžių gamybos sektoriui būtų labai didelis, vis dėlto poveikis kitiems tolesnės gamybos grandies sektoriams greičiausiai būtų ne toks smarkus.
- (537) Po pirmojo faktų atskleidimo skundo pateikėjas įrodinėjo, kad, atsižvelgiant į turimus faktinius įrodymus, formuluotė „greičiausiai būtų ne toks smarkus“ yra klaidinanti ir neteisinga:
- pirma, poveikis vamzdžių gamybos segmente yra sutelktas nedidelėje to segmento dalyje, o būtent, yra susijęs su suvirintų vamzdžių gamintojais, kurie nėra susiję su Sąjungos plokščių karštojo valcavimo produktų gamintojais ir nusprendžia kliautis importu;
 - antra, atlikus trumpą kitų nei plieno vamzdžių gamybos sektorių analizę patvirtinta, kad nebūtų daroma jokio reikšmingo poveikio.
- (538) Komisija šiuos skundo pateikėjo tvirtinimus atmetė dėl toliau nurodytų priežasčių:
- pirma, kaip jau minėta 435 konstatuojamojoje dalyje, „Marcegaglia“ savo reikmėms kasmet suvartoja 2,9–4,4 mln. tonų nagrinėjamojo produkto ir (arba) panašaus produkto. Tai reiškia, kad vien šiai bendrovei tenka nuo maždaug 8,5 iki beveik 13 % viso suvartojimo Sąjungos atvirojoje rinkoje, kaip nurodyta 226 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje. Be to, plieno vamzdžių rinkos analizė nepriklausė vien nuo „Marcegaglia“ analizės. Kaip nurodyta 8 konstatuojamojoje dalyje, daugiau kaip 30 naudotojų ir nesusijusių importuotojų, kurių didžioji dalis, bet ne jie visi, įsikūrę Italijoje, šiam tyrimui *ad hoc* principu įkūrė konsorciumą. Dauguma šių bendrovių yra MVĮ, nors konsorciumui priklauso ir „Marcegaglia“. Kaip nurodyta 17 ir 24 konstatuojamosiose dalyse, šis konsorciumas pateikė pastabas ir buvo išklaustas per klausymus. Be to, kaip nurodyta 498 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje, penki konsorciumo nariai bendradarbiavo ir pateikė laikotarpio po TL duomenis. Taigi Komisija atmetė skundo pateikėjo tvirtinimą, kad poveikis vamzdžių gamybos segmente yra sutelktas nedidelėje to segmento dalyje;
 - antra, dėl tvirtinimo, kad kitiems nei plieno vamzdžių gamybos sektoriams nebūtų daroma jokio reikšmingo poveikio, Komisija rėmėsi savo teiginiais, išdėstytais 524 konstatuojamojoje dalyje. Poveikis būtų daromas, nors ir būtų mažesnis.
- (539) Vis dėlto, siekdama nuoseklumo, Komisija pripažino, kad šioje išvadoje jai reikėjo vartoti tokią pat formuluotę „mažesnis“, kaip ir vartotoji analizei skirtoje 528 konstatuojamosios dalies dalyje. Taigi, Komisija anksčiau padarytą išvadą, nurodytą 536 konstatuojamojoje dalyje, pakeitė taip: Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad priemonių nustatymas neatitiktų naudotojų interesų. Nors poveikis plieno vamzdžių gamybos sektoriui būtų labai didelis, poveikis kitiems tolesnės gamybos grandies sektoriams greičiausiai būtų mažesnis.

6.5. Išvada dėl Sąjungos interesų

- (540) Komisija įvertino svarbios Sąjungos pramonės, kurią reikia apsaugoti nuo nesąžiningos praktikos, interesus ir galimą neigiamą priemonių poveikį naudotojams ir juos palygino.
- (541) Nustačius priemones, Sąjungos pramonė galėtų išlaikyti tvaraus lygio pelną. Atsižvelgiant į, be kita ko, susikauptus nuostolius, kurie buvo patiriami nuo 2013 m., išskyrus 2014 m., kuriais buvo gautas nedidelis pelnas, tokios priemonės Sąjungos pramonei padėtų tapti veiksnia ir gyvybinga.
- (542) Tačiau Brazilijai, Iranui, Rusijai ir Ukrainai nustačius antidempingo priemones galėtų būti padarytas neproporcingas neigiamas poveikis naudotojams, kurie didžiąja dalimi priklauso nuo nagrinėjamojo produkto tiekimo. Dėl to sumažėtų jų konkurencingumas tolesnės gamybos grandies produktų (visų pirma vamzdelių ir vamzdžių) rinkoje.
- (543) Kaip minėta, siekdama tinkamai palyginti šiuos prieštarigus interesus ir padaryti atitinkamas išvadas šiuo klausimu, Komisija nusprendė, kad yra būtina išnagrinėti pokyčius po tiriamojo laikotarpio pabaigos, t. y. po 2016 m. liepos mėn. Ji taip pat atsižvelgė į tai, kad 2016 m. antrąjį pusmetį plokščių karštojo valcavimo produktų kainos gerokai pakilo, o 2017 m. vasario mėn. viršijo 500 EUR už toną ribą.

- (544) Po informacinio dokumento atskleidimo Komisija papildomai išnagrinėjo tvirtinimus, kad per laikotarpį po TL plokščių karštojo valcavimo produktų kainos pakilo. Ji taip pat paragino naudotojus pateikti papildomų duomenų apie keletą naudotojų sektorių, kad, be vamzdelių ir vamzdžių gamybos sektoriaus, galėtų tiksliau įvertinti ir galimą priemonių poveikį kitiems tolesnės gamybos grandies produktų sektoriams. Be to, ji suinteresuotąsias šalis paragino pateikti pastabas dėl tinkamos priemonių formos.
- (545) Surinkusi papildomus duomenis, kuriuos pateikė įvairios suinteresuotosios šalys, Komisija padarė išvadą, kad plokščių karštojo valcavimo produktų kainos per laikotarpį po TL gerokai pakilo ir kad:
- galutinės priemonės Sąjungos gamintojams leistų vėl pasiekti tvarų pelno lygį. Jeigu nebūtų nustatyta jokių priemonių, būtų neaišku, ar Sąjungos pramonė sugebėtų tapti pakankamai gyvybinga, atsižvelgiant, be kita ko, į susikaupusius nuostolius, kurie buvo patiriami nuo 2013 m., išskyrus 2014 m., kuriais buvo gautas nedidelis pelnas;
 - kalbant apie naudotojų interesus, Brazilijai, Iranui, Rusijai ir Ukrainai nustačius tokias priemones kaip muitas *ad valorem*, naudotojams (visų pirma plieno vamzdžių gamybos sektoriuje) būtų padarytas neproporcingas neigiamas poveikis, kuris atsiliėtų jų kainoms ir užimtumui.
- (546) Komisija priminė išvadą dėl Sąjungos gamintojų pelningumo, išdėstytas 425 konstatuojamojoje dalyje, taip pat tai, kad kainos po tiriamojo laikotarpio gerokai pakilo. Tuo remdamasi Komisija nusprendė, kad Sąjungos interesus atitiktų sprendimas pakeisti priemonių formą, kad šiuo konkrečiu atveju būtų galima užtikrinti tinkamą Sąjungos gamintojų ir naudotojų interesų pusiausvyrą. Taigi Komisija dėl toliau nurodytų priežasčių nusprendė nustatyti muitus *ad valorem*, kuriuos taikant negalėtų būti viršijama minimali importo kaina, nustatyta atsižvelgiant į žaliavų kainų pakilimą po tiriamojo laikotarpio:
- viena vertus, nustačius muitą, lygų muitui *ad valorem*, kurį taikant negalėtų būti viršijama minimali importo kaina, Sąjungos gamintojai atsigauntų nuo žalingo dempingo poveikio. Nustačius faktinę minimalią importo kainą atitinkančią viršutinę ribą, būtų užtikrinta apsauginė sąlyga, jiems leisianti pasiekti tvarų pelningumą;
 - kita vertus, nustačius faktinę minimalią importo kainą atitinkančią viršutinę ribą taip pat turėtų būti išvengta bet kokio nepageidaujamo kainų padidėjimo po tiriamojo laikotarpio poveikio, kuris galėtų padaryti didelę neigiamą įtaką naudotojų verslui.
- (547) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas tvirtino, kad Komisijos išvados prieštarauja pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalyje nustatytiems reikalavimams. Jeigu priemonės atitiktų Sąjungos pramonės interesus, Komisija privalėtų jas nustatyti, nebent būtų įrodymų, kad priemonės darytų neproporcingą poveikį naudotojų pramonės šakoms. Skundo pateikėjo teigimu, tokių įrodymų nėra. Be to, jis teigė, kad Komisija suteikė pirmenybę nedidelio naudotojų pogrūpio (t. y. tam tikrų plieno vamzdžių gamintojų) interesams ir nesugebėjo įvertinti įvairių interesų visumos. Apskritai jis tvirtino, kad su Sąjungos interesais susijusiose taisyklėse numatomos tik dvi galimybės – nustatyti priemones arba jų nenustatyti. Kitaip tariant, tai paprastas tyrimas, kurį atliekant tereikia atsakymų „taip“ arba „ne“.
- (548) Komisija atmetė šiuos argumentus kaip teisiškai klaidingus ir paaiškino, kaip pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnį paprastai atliekamas Sąjungos interesų vertinimas:
- jeigu priemonės atitinka Sąjungos pramonės interesus, Komisija privalo jas nustatyti, nebent būtų įrodymų, kad priemonės darytų neproporcingą poveikį naudotojų pramonės šakoms, importuotojams, vartotojams arba kitoms šalims, kurioms būtų tiesiogiai daromas poveikis. Pastaruoju atveju neturėtų būti nustatoma apskritai jokių priemonių. Tačiau dabartiniame tyrime nagrinėjamas atvejis nesusijęs nė su vienu iš šių scenarijų;
 - turimi įrodymai veikiau aiškiai parodė, kad svarbiausio nagrinėjamojo produktą naudojančio sektoriaus (t. y. plieno vamzdžių gamybos sektoriaus, kuriam tenka maždaug 32 % viso suvartojamo plokščių karštojo valcavimo produktų kiekio, žr. 483 konstatuojamąjį dalį) naudotojams galėtų būti padaryta neproporcinga žala, jeigu būtų nustatyti muitai *ad valorem*, be kita ko, atsižvelgiant į plokščių karštojo valcavimo produktų kainų pakilimą po tiriamojo laikotarpio;
 - pagal tokį scenarijų Komisija gali keisti priemonių formą, kad užtikrintų tinkamą konkuruojančių interesų pusiausvyrą. Šiomis aplinkybėmis buvo ypatingai atsižvelgta į būtinybę apsaugoti Sąjungos pramonę nuo nesąžiningos praktikos ir kartu apriboti galimą neigiamą priemonių poveikį naudotojams (visų pirma plieno vamzdžių gamintojams) nepažeidžiant priemonių veiksmingumo.

- (549) Atsižvelgusi į tai, Komisija įvertino ne tik abstrakčius susijusius interesus, bet, kaip ji paprastai daro, taip pat ir galimą konkretų poveikį atitinkamam verslui. Prieš minimalią importo kainą pasisakiusi EUROFER raštuose, kurie buvo nusiųsti ir už prekybą atsakingam Komisijos nariui, ir Europos Komisijos pirmininkui, nurodė: „NET jei minimali importo kaina būtų didesnė už gamybos sąnaudas, ji *apribotų mūsų pramonės pelningumą* kaip tik tada, kai mes tik pradėdami atsigaivinti po didžiausios per pastaruosius dešimtmečius krizės“⁽¹⁾.
- (550) Komisijos nuomone, šis teiginys veikiau patvirtino jos nuomonę, kad sprendimas nustatyti muitus *ad valorem*, kurie būtų taikomi tik tais atvejais, kai produktų kainos yra mažesnės negu minimali importo kaina, atitiktų Sąjungos interesus. Nors dėl minimalios importo kainos sumažėtų konkreti rizika, kad kai kurie vamzdžių gamintojai, įskaitant daugelį MVĮ, galėtų tapti nuostolingais, minimalios importo kainos trūkumas, skundo pateikėjo nuomone, regis, yra daugiausia susijęs su tuo, kad atsigavimo laikotarpiu, kuriuo jo gaunamas pelnas jau viršija tikslinį lygį, ji trukdys pasiekti didesnę pelno maržą.
- (551) Po galutinio faktų atskleidimo konsorciumas paprašė nutraukti dabartinį tyrimą atsižvelgiant į Sąjungos interesus. Šiuo atžvilgiu jis įrodinėjo, kad antidempingo priemonės, jeigu jos būtų nustatytos ir kokia bebūtų jų forma, darytų niokojantį poveikį nepriklausomų naudotojų ekonominiam gyvybingumui dėl šių priežasčių:
- Sąjungos plokščių karštojo valcavimo produktų rinkai yra būdinga oligopolinė struktūra, kurioje beveik 90 % plokščių karštojo valcavimo produktų pagamina ir tiekia – ir uždarojoje, ir atvirojoje rinkose – keletas vertikaliai integruotų gamintojų;
 - dėl savo vertikalios integracijos Sąjungos gamintojai kartu yra ir plokščių karštojo valcavimo produktų gamintojai, ir jų perdirbėjai (naudotojai). Tai reiškia, kad nepriklausomi naudotojai yra ir kelių galingų Sąjungos gamintojų pirkėjai, ir jų konkurentai.
- (552) Komisija atmetė ir šį prašymą. Kaip nurodyta 548 konstatuojamojoje dalyje, buvo ypatingai atsižvelgta į būtinybę apsaugoti Sąjungos pramonę nuo nesąžiningos praktikos ir kartu apriboti galimą neigiamą priemonių poveikį naudotojams (visų pirma plieno vamzdžių gamintojams). Siekiant užtikrinti šių interesų pusiausvyrą, į konsorciumo pastabas jau buvo deramai atsižvelgta.
- (553) Dėl visų šių priežasčių Komisija patvirtino savo sprendimą nustatyti muitus *ad valorem*, kuriuos taikant nebūtų viršijama minimali importo kaina (žr. 546 konstatuojamąją dalį).

7. GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS

7.1. Žalos pašalinimo lygis (žalos skirtumas)

7.1.1. Tikslinė kaina

- (554) Siekdama nustatyti priemonių dydį, Komisija visų pirma nustatė mūto dydį, kuris būtinas siekiant pašalinti Sąjungos pramonei padarytą žalą. Pagal teismo praktiką tikslinė kaina – tai kaina, kurią Sąjungos pramonė galėtų pagrįstai pasiekti įprastomis konkurencijos sąlygomis, jeigu nebūtų importo iš keturių šalių dempingo kaina. Tikslinė kaina apskaičiuojama nustatant panašaus produkto gamybos sąnaudas ir pridėdant pelno maržą, kurią Sąjungos pramonė galėtų pagrįstai pasiekti įprastomis konkurencijos sąlygomis, jeigu nebūtų importo dempingo kaina.
- (555) Kalbant apie tikslinio pelno nustatymą, iš nagrinėjamojo laikotarpio duomenų matyti tik nuostoliai, išskyrus 2014 m., kai buvo gautas nedidelis pelnas, kuris nebuvo laikytas tinkamu pagrindu nustatyti pagrįstą pelno maržą, kurią būtų galima pasiekti nesant importo dempingo kaina. Kaip nurodyta 341 konstatuojamojoje dalyje, nuo 2014 m. Sąjungos pramonė būtų galėjusi daugiau pasinaudoti rinkos atsigavimu. Tačiau importas mažomis kainomis laipsniškai didėjo ir užėmė rinkos dalis pakenkdamas Sąjungos pramonei. Nuolatinį importo spaudimą pradėta visapusiškai jausti nuo 2015 m. antros pusės – tiriamojo laikotarpio pradžios.

⁽¹⁾ 2017 m. birželio 27 d. EUROFER generalinio direktoriaus raštai už prekybą atsakingam Komisijos nariui ir Europos Komisijos pirmininkui.

- (556) Skundo pateikėjas skunde Komisijos prašė naudoti 12,9 % apyvartos dydį kaip pagrįstą nežalingą pelno maržą. Šis pelno prieš įtraukiant pardavimo mokesčio sąnaudas vidurkis buvo panaudotas ankstesniame materialinės žalos tyrime, kuris buvo atliktas 2000 m. ir buvo susijęs su tuo pačiu nagrinėjamuoju produktu ⁽¹⁾.
- (557) Komisija laikėsi nuomonės, kad ši pelno marža nėra tinkama, taigi negali būti naudojama, nes tas tyrimas buvo atliktas 2000 m., o senesnių nei 15 metų duomenų nebegalima laikyti tipiškais, atsižvelgiant į per tą laiką Sąjungos pramonėje įvykusius technologijų pokyčius ir finansines permainas.
- (558) Komisija šešių atrinktų Sąjungos gamintojų taip pat paprašė pradinio klausimyno atsakymuose pateikti laikotarpio nuo 2007 m. iki tiriamojo laikotarpio duomenis apie pelningumą, kuris buvo pasiektas panašų produktą parduodant Sąjungos atvirojoje rinkoje. Dėl toliau nurodytų priežasčių Komisija nusprendė, kad šio laikotarpio metai (juos vertinant atskirai arba vertinant kelerius metus kartu) nėra tipiški, kad būtų galima nustatyti tikslinį pelną:
- pirmą, ji pastebėjo, kad nagrinėjamojo laikotarpio pelningumo duomenų negalima laikyti tinkamu lyginamuoju standartu, kuriuo remiantis būtų galima apskaičiuoti tikslinį pelną, nes dėl importo dempingo kaina iš Kinijos ir keturių šalių, kuris buvo vykdytas nuo 2015 m., sąlygos neatitiko įprastų konkurencijos sąlygų. Be to, kaip minėta galutinio reglamento dėl importuojamų Kinijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų ⁽²⁾ 133 konstatuojamojoje dalyje, dėl euro zonos skolos krizės padarinių ir 2012 m. sumažėjusio plieno paklausos 2012, 2013 ir 2014 metai negali būti laikomi įprastų konkurencijos sąlygų metais;
 - antra, iki 2012 m. kiekvienais metais pasiektas pelningumas buvo labai nevienodas. Taigi savaime tipiškais negalima laikyti nei atskirų metų, nei kelių metų laikotarpių duomenų. Pavyzdžiui, atliekant analizę buvo nagrinėti duomenys nuo 2007 m., siekiant užtikrinti, kad būtų atsižvelgta į bent metų laikotarpį prieš finansų ir ekonomikos krizės pradžią. Tačiau 2007 ir 2008 m. buvo ypač palankūs, o paskesniais metais poveikį darė 2009 m. finansų krizė, tad sąlygų tais metais taip pat negalima laikyti tipiškomis įprastomis sąlygomis.
- (559) Taigi Komisija rėmėsi kitu tame pačiame pramonės sektoriuje gaminamu produktu, t. y. sunkiosiomis plokštėmis. Šiuo atžvilgiu Komisija nurodė Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2017/336 ⁽³⁾ 202 konstatuojamąją dalį, kurioje ji patvirtino Reglamente (ES) 2016/1777 ⁽⁴⁾ padarytą išvadą, kuria remiantis buvo taikyta 7,9 % pelno marža. Šie produktai turi bent du bendrus bruožus: pirmą, abu produktai gaminami tame pačiame pramonės sektoriuje, antra, abu produktai yra karštai valcuoti, neplakiruoti, nepadengti ir neapvilkti.
- (560) Tuo remdamasi Komisija, prie atrinktų Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudų tiriamuoju laikotarpiu pridėjusi 7,9 % pelno maržą, apskaičiavo panašaus produkto kainą, kuri nėra žalinga Sąjungos pramonei.
- (561) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas laikėsi nuomonės, kad 7,9 % tikslinis pelnas yra pernelyg mažas: jis tvirtino, kad Komisija turėtų taikyti 2008 m. gauto pelno dydį (t. y. 14,4 % tikslinį pelną), nes Komisija patikrino 10 metų laikotarpio, įskaitant 2008 m., o tai buvo paskutiniai metai prieš finansų krizės pradžią, pelningumo duomenis. Be to, jis teigė, kad pelno maržą galima nustatyti taikant alternatyvų metodą, pagal kurį būtų remiamasi ankstesnio su plokščiais karštojo valcavimo produktais susijusio tyrimo duomenimis (2000 m., kai buvo pasiekta 12,9 % pelno marža). Jis taip pat teigė, kad Komisija nepateikė jokių argumentų, kodėl taikytas požiūris neatitiko požiūrio, kurio buvo laikytasi tyrime dėl Kinijos, kuriame buvo taikytas 7 % tikslinis pelnas.

⁽¹⁾ 2000 m. vasario 4 d. Komisijos sprendimas Nr. 284/2000/EAPB, kuriuo importuojamiems tam tikriems Indijos ir Taivano kilmės plokštėms valcavimo produktams iš geležies ar nelegiruotojo plieno, kurių plotis ne mažesnis kaip 600 mm, neplakiruotiems, nepadengtiems arba neapvilktiems, suvyniotiems į ritinius, po karštojo valcavimo toliau neapdorotiems, nustatomas galutinis kompensacinis muitas, priimami tam tikrų eksportuojančių gamintojų pasiūlyti išpareigojimai ir baigiamas tyrimas dėl Pietų Afrikos kilmės importo (OL L 31, 2000, p. 44, 338 dalis).

⁽²⁾ 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštėms karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 88, 133 konstatuojamoji dalis).

⁽³⁾ 2017 m. vasario 27 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/336, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės nelegiruotojo plieno arba kito legiruotojo plieno sunkiosioms plokštėms nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinis laikinojo muto surinkimas (OL L 50, 2017 2 28, p. 37, 202 konstatuojamoji dalis).

⁽⁴⁾ 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1777, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės nelegiruotojo plieno arba kito legiruotojo plieno sunkiosioms plokštėms nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 272, 2016 10 7, p. 5).

Galiausiai jis pareiškė, kad sprendimas nepaisyti su plokščiais karštojo valcavimo produktais susijusio pelno ir taikyti su kitoku produktu susijusį pelną prieštarauja ankstesnei praktikai. Šiuo atžvilgiu jis mini tyrimą dėl strypų, kuriame nustatyta: „Komisija pastebi, kad pelningumo duomenys, susiję konkrečiai su nagrinėjamuoju produktu, yra tikslesnis rodiklis nei pelningumo duomenys, susiję su kitais plieno produktais arba plieno sektoriumi apskritai“.

- (562) Komisija atmetė šiuos argumentus. Kaip paaiškinta 558 konstatuojamojoje dalyje, nustatyta, kad 2008 m. buvo ypač palankūs, tad tais metais buvusių sąlygų negalima laikyti tipiškomis įprastomis sąlygomis. Be to, 2000 m. pasiektas tikslinis pelnas šiuo atveju negali būti laikomas pagrįsta alternatyva, nes tai buvo pernelyg seniai. NET darant nepagrįstą prielaidą, kad nuo 2000 m. technologinės ir finansinės aplinkybės Sąjungoje nesikeitė, nuo 2000 m. būta bent jau kai kurių Sąjungos rinkos dydžio pokyčių dėl 2000–2016 m. augusio valstybių narių skaičiaus. Be to, tyrime dėl Kinijos taikytas tikslinis pelnas buvo pagrįstas perspektyvine tame tyrime nagrinėtos „žalos grėsmės“ analize ir būtų dar mažesnis.
- (563) Savo ruožtu konsorciumas nurodė, kad taikyti 7,9 % tikslinį pelną nėra realu ir jis yra pernelyg didelis dėl šių priežasčių:
- net jei ir plokšti karštojo valcavimo produktai, ir sunkiosios plokštės iš tiesų gaminami tame pačiame pramonės sektoriuje ir abu šie produktai yra karštai valcuoti, būtina pažymėti, kad jų fizinės savybės yra skirtingos;
 - remdamasi tyrimu dėl sunkiųjų plokščių, Komisija netiesiogiai pripažino, kad 2011 m. pasiektą pelno maržą galima pagrįstai naudoti kaip rodiklį žalos pašalinimo lygiui nustatyti. Taigi kyla klausimas, kodėl Komisija netaikė 2011 m. Sąjungos pramonės pelno maržos, kuri buvo nustatyta tuo pačiu metu vykdytame tyrime dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų, t. y. 3,11 %. Būtų labiau tinkama taikyti pelno maržą, susijusią su produktu, kuris yra toks pat kaip ir dabartiniame tyrime nagrinėjamas produktas.
- (564) Eksportuojantis gamintojas CSN pateikė panašią pastabą ir Komisijos paprašė taikyti 2011 m. pasiektą 3,11 % pelno maržą, nes toks nustatytas pelnas yra susijęs su tokiais pat apibrėžtajai sričiai priklausančiais produktais. Bet kuriuo atveju CSN nurodė, kad pagrįsta Sąjungos pramonės pelno marža, kuri turėtų būti nustatyta dabartiniame tyrime, turėtų būti ne didesnė nei 5 %.
- (565) Be to, Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ pateikė pastabą, kad toks 7,9 % tikslinis pelnas yra pernelyg didelis, ir tvirtino, kad plokščių karštojo valcavimo produktų ir sunkiųjų plokščių fizinės savybės skiriasi. Jo pagrindinis argumentas buvo tas, kad sunkiųjų plokščių segmente pelno marža dėl didesnių pardavimo kainų yra didesnė negu plokščių karštojo valcavimo produktų segmente, kuriame kainos paprastai yra mažesnės, taigi mažesnis ir pelningumas. Panašią pastabą pateikė ir Irano eksportuojantis gamintojas „Mobarakeh Steel Company“, kuris teigė, kad 7,9 % tikslinis pelnas plieno pramonėje dabartinėmis ekonominėmis sąlygomis yra nepagrįstai didelis. Be to, Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ taip pat pateikė pastabą, kad 7,9 % tikslinis pelnas yra nepagrįstai didelis ir neteisėtai išpūstas.
- (566) Kaip nurodyta 558 konstatuojamojoje dalyje, 2011 m. pasiektos su plokščiais karštojo valcavimo produktais susijusios pelno maržos nebuvo galima taikyti, nes tais metais didelį poveikį plokščių karštojo valcavimo produktų rinkai tebedarė 2009 m. ekonomikos ir finansų krizės padariniai, tad tos maržos negalima laikyti tipiška. Todėl, remdamasi 559 konstatuojamojoje dalyje paaiškintomis priežastimis, Komisija taikė su kitu panašiam pramonės sektoriuje gaminamu produktu, t. y. sunkiosiomis plokštėmis, susijusį tikslinį pelną. Taigi nuo Komisijos standartinės praktikos nebuvo nukrypta ir jai neprieštarujama.
- (567) Dėl tvirtinimo, kad dėl didesnių sunkiųjų plokščių pardavimo kainų, palyginti su plokščių karštojo valcavimo produktų kainomis, automatiškai pasiekiamas didesnis pelningumas, Komisija pažymėjo, kad, be pardavimo kainų lygio, yra daug kitų kintamųjų (kaip antai pasiūla ir paklausa, trūkumas ir patiriamos sąnaudos), kurie daro poveikį pelningumo lygiui. Dėl argumento, kad Komisija netiesiogiai pripažino, jog 2011 m. pelną galima pripažinti tinkamu rodikliu, Komisija pateikė tokias pastabas. Pirma, nors sunkiosios plokštės ir plokšti karštojo valcavimo produktai priklauso tam pačiam pramonės sektoriui, t. y. plieno sektoriui, šių produktų rinkos yra skirtingos, o atsigavimo nuo ekonomikos ir finansų krizės tempas šių produktų segmentuose buvo nevienodas. Iš tiesų, atlikdama tyrimą, Komisija nerado jokių įrodymų, kad atsigavimas šiuose dviejuose pramonės segmentuose

vyktų lygiagrečiai; su tuo susijusių įrodymų nepateikė ir suinteresuotosios šalys. Antra, Reglamento (ES) 2016/1777 ⁽¹⁾ dėl sunkiųjų plokščių 221 konstatuojamojoje dalyje Komisija tiesiog pažymėjo, kad nuo 2009 m. Sąjungos pramonės pelningumas didėjo, tačiau ji neatmetė galimybės, kad 2011 m. pramonei galėjo ir toliau būti daromas ribinis ar nedidelis ekonomikos ir finansų krizės poveikis. Taigi, atsižvelgusi į pelningumo augimo tendenciją ir į mažėjantį ekonomikos ir finansų krizės poveikį sunkiųjų plokščių rinkoje, ji nusprendė, kad 2011 m. pasiekto pelningumo dydis yra pagrįstas. Dabartiniame tyrime nagrinėjamos Sąjungos pramonės pelningumo atsigavimo tendencija buvo kitokia nei nustatytoji tyrime dėl sunkiųjų plokščių. Šiame tyrime pelningumas 2010 m. ėmė atsigauti ir pasiekė aukštesnius nei 2009 m. lygius, tačiau 2011 m. jis vėl sumažėjo. Taigi, negalima daryti išvados, kad iki 2011 m. Sąjungos pramonė atsigavo arba pradėjo atsigauti nuo finansų krizės, arba kad 2011 m. pasiekti pelningumo lygiai laikytini pagrįstais, kaip kad buvo nustatyta tyrime dėl sunkiųjų plokščių.

- (568) Be to, Komisija pažymėjo, kad 2017 m. sausio–kovo mėn. Sąjungos pramonės pasiektas pelningumas (žr. 425 konstatuojamąją dalį) buvo didesnis už 7,9 % tikslinį pelną. Taigi ji laikėsi nuomonės, kad šis tikslinis pelnas dabartinėmis ekonominėmis sąlygomis nėra nepagrįstai didelis.

7.1.2. Rėmimasis pagal analogiją pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi apskaičiuojant žalos skirtumą

- (569) Kai eksportuojantis gamintojas nagrinėjamąjį produktą parduodavo per susijusius importuotojus, eksporto kaina buvo nustatoma remiantis perpardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kaina, tinkamai pakoreguota vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi. Koreguota atsižvelgiant į nuo importo iki perpardavimo patirtas išlaidas, t. y. atimant susijusio importuotojo PBA išlaidas ir pagrįstą 2 % pelno dydį ⁽²⁾, prie kurio po to buvo pridėtos išlaidos po importo (4 skiltis).
- (570) Po informacinio dokumento atskleidimo ir po galutinio faktų atskleidimo Rusijos „MMK Group“ nesutiko su šiuo Komisijos požiūriu, pagal kurį ji pagal analogiją taikė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį. Jis teigė, kad toks taikymas pažeidė pačią pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį ir tai buvo akivaizdi vertinimo klaida. Jis taip pat teigė, kad dėl tokio metodo nustatomi per dideli muitai. Be to, Irano eksportuojantis gamintojas „Mobarakeh Steel Company“ tvirtino, kad ši metodika pažeidžia pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalies nuostatas ir Sąjungos teismų praktiką ir kad ją taikant negalima teisingai palyginti importuojamų rūšių produktų ir atitinkamų vidaus pramonės gaminamų produktų kainų. Po galutinio faktų atskleidimo Rusijos eksportuojantis gamintojas „PAO Severstal“, Irano eksportuojantis gamintojas „Mobarakeh Steel Company“ ir Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ pateikė panašias pastabas.
- (571) Pirma, žalos skirtumo apskaičiavimo tikslas – nustatyti, ar importo dempingo kaina padarytai žalai pašalinti pakaktų, jei dempingo kaina importuojamų produktų eksporto kainai būtų taikoma mažesnė (už dempingo skirtumu grindžiamą muito normą) muito norma. Šis vertinimas turėtų būti grindžiamas eksporto kaina Sąjungos pasienyje, kuri laikoma palyginama su Sąjungos pramonės kaina EXW sąlygomis. Kai produktas eksportui parduodamas per susijusius importuotojus, analogiškai laikantis dempingo skirtumui apskaičiuoti taikytos metodikos, eksporto kaina nustatyta remiantis perpardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kaina, tinkamai pakoreguota vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi. Eksporto kaina yra būtina apskaičiuojant žalos skirtumą, o minėtas straipsnis yra vienintelis pagrindinio reglamento straipsnis, kuriame nurodyta, kaip nustatoma eksporto kaina, todėl šio straipsnio taikymas pagal analogiją yra pagrįstas.
- (572) Antra, Komisija manė, kad atitinkamos importo kainos nustatymui, siekiant apskaičiuoti priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, neturėtų turėti įtakos tai, ar eksportuojama susijusiems, ar nesusijusiems veiklos vykdytojams Sąjungoje. Pagal Komisijos taikytą metodiką užtikrinta, kad abiem atvejais būtų skaičiuojama vienodai. Kitaip tariant, žalos skirtumo skaičiavimo tikslas yra ne nustatyti, koku mastu susijusių importuotojų pardavimas daro žalą Sąjungos gamintojams, o tai, ar eksportuojančių gamintojų eksportas daro žalą Sąjungos gamintojams dėl priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis. Taigi atitinkama kaina, į kurią reikia atsižvelgti, yra kaina, kuria nagrinėjamas produktas parduodamas Sąjungoje, o ne kaina, kuria importuotos medžiagos vėliau perparduodamos importuojantiems gamintojams Sąjungoje.

⁽¹⁾ 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1777, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės nelegiruotojo plieno arba kito legiruotojo plieno sunkiosioms plokštėms nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 272, 2016 10 7, p. 28).

⁽²⁾ Taikyta pagrįsta pelno marža yra tokia pat, kaip taikytoji tyrime dėl labai panašaus produkto, t. y. plokščių šaltojo valcavimo produktų iš plieno.

- (573) Trečia, 2 straipsnio 9 dalis buvo taikyta tik nedidelei viso Ukrainos eksportuojančio gamintojo „Metinvest“ pardavimo daliai. Kaip minėta specialiaame „Metinvest“ skirtame faktų atskleidimo dokumente, 2 straipsnio 9 dalis buvo taikyta tik jo pardavimui per susijusius prekyautojus Sąjungoje. Be to, kalbant apie Irano eksportuojantį gamintoją „Mobarakeh Steel Company“, priešingai negu buvo nurodyta specialiaame faktų atskleidimo dokumente, 2 straipsnio 9 dalis nebuvo taikyta.
- (574) Todėl, Komisijos nuomone, buvo taikomas teisingas metodas, o šie teiginiai atmetami.

7.1.3. Išlaidų po importo lygis

- (575) Po informacinio dokumento atskleidimo du eksportuojantys gamintojai nesutiko su nustatytu išlaidų po importo lygiu ir teigė, kad 7 EUR už toną suma yra pernelyg maža. Pirma, Rusijos eksportuojantis gamintojas NLMK teigė, kad išlaidų po importo suma turėtų sudaryti bent 40 EUR už toną. Antra, Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ teigė, kad ji turėtų sudaryti bent 9,44 EUR už toną, nes ši suma, kaip teigiama, atitinka svertinį keturių su šiuo Ukrainos eksportuojančiu gamintoju susijusių subjektų Sąjungoje išlaidų po importo vidurkį. Po galutinio faktų atskleidimo Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ taip pat teigė, kad nustatytos išlaidos po importo yra pernelyg mažos ir pagrįstos atrankiniais duomenimis.
- (576) Komisija šiuos teiginius atmetė. Išlaidas po importo ji nustatė remdamasi patikrintos vieno apie save pranešusio nesusijusio importuotojo informacijos analize. Be to, Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ nepateikė jokių kitų argumentų, kad pagrįstų savo išvadą, kodėl išlaidos po importo, jo vertinimu, yra pernelyg mažos.

7.1.4. Kitos po galutinio faktų atskleidimo pateiktos pastabos

- (577) Po galutinio informacinio dokumento atskleidimo Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ paprašė atlikti koregavimą atsižvelgiant į svarbią fizinę savybę. Po galutinio faktų atskleidimo jis vėl pateikė šį prašymą. Visų pirma jis teigė, kad dauguma ritinių, kuriuos gamina „Metinvest“ gamyklos, sveria 8 ir 12 tonų, o Sąjungoje pramonės standartu veikia laikomas 24 tonų svoris. Dėl to derybose su pirkėjais „Metinvest“ turėjo natūraliai gerokai mažinti kainas; gamintojas pateikė patvirtinamuosius įrodymus ir paprašė dėl to atlikti koregavimą.
- (578) Komisija atmetė šį teiginį dėl šios priežasties: tikrinamieji vizitai atitinkamų „Metinvest“ gamyklų patalpose buvo atlikti 2016 m. lapkričio 17–25 d. ir 2017 m. sausio 25–27 d. Atliekant šiuos tikrinamuosius vizitus, šis teiginys nebuvo nei pareikštas, nei pagrįstas įrodymais. Taigi teiginys dėl fizinių savybių skirtumų buvo pateiktas pernelyg vėlai – jau po informacinio dokumento atskleidimo (2017 m. gegužės 2 d.). Jo taip pat nebuvo galima susieti su kokiais nors patikrintais įrodymais. Taigi jo nebuvo įmanoma patikrinti. Be to, į konkrečias įvairių rūšių produktų savybes buvo atsižvelgta vadinamuosiuose produkto kontrolės numeriuose (toliau – PKN), kurie naudojami tyrimo pradžioje pranešti apie pardavimo apimtis ir sąnaudas. Jeigu „Metinvest“ būtų buvę sunku nustatyti atskiras produkto rūšis (atlikti vadinamąjį vertinimą pagal PKN), logiškai maštant, jis apie tai turėjo būti pranešęs tyrimo pradžioje. Be to, reikėtų pažymėti, kad daugiau kaip 99 % visų produktų rūšių, kurias Sąjungoje parduodavo šis Ukrainos eksportuojantis gamintojas, taip pat gamino ir parduodavo Sąjungos gamintojai. Taigi šio teiginio negalima priimti.
- (579) Irano eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ Komisijos paprašė į žalos skirtumo skaičiavimus neįtraukti tam tikrų produktų rūšių (13 grupei priklausančių produkto kontrolės numerių), nes šios produktų rūšys sudaro likutinę produktų rūšių grupę, į kurią patenka visos kitos nei skaitmenimis nuo 01 iki 12 žymimos plieno rūšys. Taigi ši likutinė grupė apima labai daug įvairių produktų.
- (580) Komisija laikėsi nuomonės, kad nagrinėjamas produktas – tai visi tam tikri plokšti valcavimo produktai iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, suvynioti arba nesuvynioti ir ritinius (įskaitant atraižas ir siauras juostas), po karštojo valcavimo toliau neapdoroti, neplakiruoti, nepadengti arba neapvilkti, neatsižvelgiant į tai, ar jie patenka į 13 grupę, ar ne. Taigi, į apibrėžties sritį įtrauktas aiškiai apibrėžtas produktas. Taip pat buvo nustatyta, kad visų rūšių nagrinėjamas produktas naudojamas toms pačioms dviem pagrindinėms paskirtims, kaip nurodyta 41 konstatuojamojoje dalyje.

7.1.5. Galutiniai žalos skirtumai

(581) Kadangi jokių kitų pastabų dėl žalos pašalinimo lygio nepateikta, galutiniai dempingo skirtumai būtų tokie:

Šalis	Bendrovė	Žalos skirtumas
Brazilija	ArcelorMittal Brasil S.A. ir Aperam Inox América do Sul S.A.	20,2 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	15,7 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	17,5 %
Iranas	Mobarakeh Steel Company	34,0 %
Rusija	Novolipetsk Steel	26,1 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	44,0 %
	PAO Severstal	42,4 %
Ukraina	Metinvest Group	35,5 %

7.2. Galutinės priemonės

(582) Atsižvelgiant į galutines išvadas, kurias Komisija padarė dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų, turėtų būti nustatytos antidempingo priemonės, kad būtų apsaugota nuo tolesnės importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.

(583) Antidempingo priemonės gali būti įvairių formų. Nors Komisijai suteikta didelė laisvė pasirinkti priemonių formą, tikslas yra tas pats – pašalinti žalingą dempingą. Vadovaujantis mažesnio muto taisykle, buvo nustatytas šis 5,3–33 % muitas *ad valorem*:

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas	Žalos skirtumas	Antidempingo muitas <i>ad valorem</i>
Brazilija	ArcelorMittal Brasil S.A. ir Aperam Inox América do Sul S.A.	16,3 %	20,2 %	16,3 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %	15,7 %	15,7 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	65,9 %	17,5 %	17,5 %
Iranas	Mobarakeh Steel Company	17,9 %	34,0 %	17,9 %
Rusija	Novolipetsk Steel	15,0 %	26,1 %	15,0 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %	44,0 %	33,0 %
	PAO Severstal	5,3 %	42,4 %	5,3 %
Ukraina	Metinvest Group	19,4 %	35,2 %	19,4 %

(584) Kaip nurodyta 546 konstatuojamojoje dalyje, tikslinga pakeisti priemonės formą. Remdamasi konkrečiais šio tyrimo faktais, Komisija laikėsi nuomonės, kad šiuo atveju tinkamiausia priemonė būtų muitas *ad valorem*, kurį taikant negalėtų būti viršijama minimali importo kaina, nustatyta atsižvelgiant į žaliavų kainų pakilimą po tiriamojo laikotarpio:

— viena vertus, nustačius muitą, lygų muitui *ad valorem*, kurį taikant negalėtų būti viršijama minimali importo kaina, Sąjungos gamintojai atsigauntų nuo žalingo dempingo poveikio. Nustačius faktinę minimalią importo kainą atitinkančią viršutinę ribą, būtų užtikrinta apsauginė sąlyga, jiems leisianti pasiekti tvarų pelningumą;

- kita vertus, nustačius faktinę minimalią importo kainą atitinkančią viršutinę ribą taip pat turėtų būti išvengta bet kokio nepageidaujamo kainų padidėjimo po tiriamojo laikotarpio poveikio, kuris galėtų padaryti didelę neigiamą įtaką naudotojų verslui. Be to, taip būtų išvengta rimtų tiekimo Sąjungos rinkai sutrikimų.
- (585) Jeigu importuojamos prekės CIF kaina prie Sąjungos sienos bus lygi nustatyta minimaliai importo kainai arba ją viršys, muitas nebus mokamas. Jeigu importuojamos prekės kaina yra mažesnė nei minimali importo kaina, galutinis muitas turėtų būti lygus taikytinos minimalios importo kainos ir neto kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą skirtumui. Jokiais atvejais muto suma neturėtų būti didesnė už muto *ad valorem* normas, nustatytas šio reglamento 583 konstatuojamojoje dalyje ir 1 straipsnyje.
- (586) Todėl, jei importuojamos prekės kaina yra mažesnė nei minimali importo kaina, bus mokamas mažesnis iš toliau nurodytų mokesčių: taikytinos minimalios importo kainos ir neto kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą skirtumas arba muto *ad valorem* norma, nurodyta 583 konstatuojamosios dalies lentelės paskutinėje skiltyje.
- (587) Siekdama veiksmingai taikyti minimalią importo kainą ir remdamasi atliekant tyrimą surinkta informacija, Komisija nusprendė nustatyti vieną visų rūšių nagrinėjamojo produkto minimalią importo kainą.
- (588) Apskaičiuojant tokią minimalią importo kainą, atsižvelgta į:
- pirmą, nustatytus dempingo skirtumus ir į Sąjungos pramonei per tiriamąjį laikotarpį padarytai žalai pašalinti būtinų muitų dydį (pirmasis etapas – apskaičiuojama minimali importo kaina, pagrįsta tik tiriamojo laikotarpio duomenimis);
 - antrą, žaliavų kainų padidėjimą po tiriamojo laikotarpio (antrasis etapas – apskaičiuojama pakoreguota minimali importo kaina).
- (589) Pirmajame etape apskaičiuojama minimali importo kaina, pagrįsta tiriamojo laikotarpio duomenimis, yra lygi:
- kai muitai nustatomi pagal žalos pašalinimo lygį: Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudų tiriamuoju laikotarpiu ir dviejų Brazilijos eksportuojančių gamintojų (CSN ir „Usiminas“) pelno (7,9 %) svertiniam vidurkiui, o
 - kai muitai nustatomi pagal dempingo skirtumą: visų kitų eksportuojančių gamintojų normaliosios vertės, įskaitant vežimą (kad būtų gauta CIF kaina Sąjungos pasienyje), svertiniam vidurkiui.

Pirmajame etape apskaičiuodama minimalią importo kainą Komisija taikė tokią pat metodiką, kurią taikė neseniai atliktame tyrime dėl orientuoto grūdėtumo produktų iš elektrotechninio plieno⁽¹⁾. Kaip ir atlikdama bet kokį antidempingo tyrimą Komisija rinko TL duomenis ir juos tikrino, siekdama nustatyti normaliąsias kiekvieno produkto tipo vertes, taip pat Sąjungos pramonei taikomas nežalingas tikslines kiekvieno produkto tipo kainas. Į Sąjungos pramonei taikomas tikslines kainas įėjo gamybos sąnaudos, prie kurių pridėtas pagrįstas pelnas. Šiame pirmajame etape nustatomas minimalios importo kainos lygis yra tiesiogiai grindžiamas patikrintais TL duomenimis. Be to, buvo atsižvelgta į mažesniojo muto taisyklę. Kai taikomas muitas *ad valorem* buvo grindžiamas dempingo skirtumu, apskaičiuojant minimalią importo kainą buvo naudojamos normaliosios vertės, o prie jų buvo pridėamos transporto išlaidos, kad būtų gauta CIF kaina Sąjungos pasienyje. Kai muitas *ad valorem* buvo grindžiamas žalos pašalinimo lygiu, buvo naudojama nežalanga tikslinė kaina, taikoma Sąjungos pramonei. Po to minimalios importo kainos buvo apskaičiuojamos kaip svertinis normaliųjų verčių ir naudotų nežalinių tikslinių kainų vidurkis. Svertinis koeficientas buvo nustatytas remiantis bendrovių importo į Sąjungą kiekiu, kai muitas *ad valorem* grindžiamas dempingo skirtumais, ir bendrovių importo kiekiu, kai muitas *ad valorem* grindžiamas žalos pašalinimo lygiu. Minimali importo kaina – tai svertinis įvairių rūšių produktų kainų (normaliosios vertės ir tikslinių kainų) vidurkis.

- (590) Antrajame etape tokia minimali importo kaina buvo palyginta su:

- plokščių karštojo valcavimo produktų pardavimo kainomis Sąjungos rinkoje per laikotarpį po TL. Duomenų apie šias kainas buvo gauta iš naudotojų ir Sąjungos pramonės, atliekant tyrimą po informacinio dokumento atskleidimo, kaip nurodyta 29 konstatuojamojoje dalyje. Tyrimas parodė, kad minimali importo kaina, pagrįsta tiriamojo laikotarpio duomenimis, apskritai buvo mažesnė negu laikotarpio po TL pardavimo kainos, o tokiu atveju muto mokėti nereikėtų. Ši tyrimo išvada buvo patvirtinta Sąjungos pramonės ir kelių naudotojų pareiškimais;

⁽¹⁾ 2015 m. spalio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1953, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos, Japonijos, Korėjos Respublikos, Rusijos Federacijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės orientuoto grūdėtumo plokšties valcavimo produktams iš silicinio elektrotechninio plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 284, 2015 10 30, p. 130 ir paskesni puslapiai).

- plokščių karštojo valcavimo produktų žaliavų (reikalingų plokšties karštojo valcavimo produktams gaminti) kainomis Sąjungos rinkoje po tiriamojo laikotarpio. Šiuo atžvilgiu skundo pateikėjas teigė, kad tik tiriamojo laikotarpio duomenimis pagrįsta minimali importo kaina būtų pernelyg žemo lygio ir būtų neveiksminga bei netinkama, atsižvelgiant į tai, kad kainos, kurios per tiriamąjį laikotarpį buvo pasiekusios istoriškai žemus lygius, po tiriamojo laikotarpio ėmė kilti. Be to, skundo pateikėjas tvirtino, kad metams bėgant žaliavų kainos rinkoje buvo labai nepastovios ir kad per tiriamąjį laikotarpį jos gerokai sumažėjo ⁽¹⁾. Komisija įvertino plokšties karštojo valcavimo produktams gaminti naudojamų žaliavų, visų pirma koksinių akmens anglių ir geležies rūdos, kainų kintamumą. Ji nustatė, kad po tiriamojo laikotarpio gerokai padidėjo visų pirma koksinių akmens anglių kainos.

(591) Atsižvelgusi į tai, Komisija palygino plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos sąnaudas per tiriamąjį laikotarpį ir 2017 m. kovo–gegužės mėn. laikotarpiu ir apskaičiavo, kad šios gamybos sąnaudos padidėjo 116 EUR už toną:

- jeigu šis bendras 116 EUR už toną gamybos sąnaudų padidėjimas būtų susietas vien su bendru žaliavų kainų padidėjimu, viso gamybos sąnaudų padidėjimo dalis, tenkanti padidėjusioms žaliavų kainoms, greičiausiai būtų nepagrįstai didelė: labiau tikėtina, kad padidėjo ir kitos gamybos sąnaudos (kaipantai energijos ir darbo sąnaudos);
- kita vertus, jeigu šis bendras 116 EUR už toną gamybos sąnaudų padidėjimas būtų atitinkamomis dalimis priskirtas visoms įvairioms gamybos sąnaudų sudedamosioms dalims, tai reikštų, kad žaliavų kainų padidėjimui būtų galima skirti tik 63 EUR už toną: dėl to gamybos sąnaudų padidėjimo dalis, tenkanti padidėjusioms žaliavų kainoms, greičiausiai būtų nepagrįstai maža, nes vyrauja nuomonė, kad gamybos sąnaudų didėjimą po tiriamojo laikotarpio visų pirma skatino žaliavų, ypač koksinių akmens anglių, kainų kilimas.

Dėl visų šių priežasčių patikimas rodiklis, parodantis, kiek dėl padidėjusių žaliavų kainų padidėjo gamybos sąnaudos, sudaro 63–116 EUR už toną, taigi papildoma suma yra 89,50 EUR už toną.

(592) Remiantis šia metodika, tiriamojo laikotarpio duomenimis pagrįsta minimali importo kaina buvo pakoreguota atsižvelgiant į žaliavų kainų padidėjimą po tiriamojo laikotarpio ir galiausiai buvo nustatyta tokio lygio kaina:

Nagrinėjamosios šalys	Produktai	MIK (EUR už toną gryno produkto svorio)
Brazilija, Iranas, Rusija ir Ukraina	Visi produktų tipai	472,27 EUR

(593) Skundo pateikėjas ⁽²⁾ pateikė pastabas, kuriose nurodė, kodėl tokios priemonės kaip minimalios importo kainos šiuo atveju negali būti laikomos pagrįstomis:

- pirma, taikant minimalias importo kainas, nebūtų padarytas norimas poveikis, nes jos būtų pagrįstos per tiriamąjį laikotarpį vyrausiomis ypač žemomis kainomis;
- antra, plokšties karštojo valcavimo produktams gaminti naudojamų pagrindinių žaliavų kainos svyruoja;
- trečia, dabartiniame tyrime faktai gerokai skiriasi nuo kitų pastarojo meto tyrimų (kaipantai tyrimo dėl Kinijos, Japonijos, Pietų Korėjos, Rusijos ir JAV kilmės orientuoto grūdėtumo produktų iš elektrotechninio plieno ⁽³⁾), kuriuos atlikusi Komisija nustatė minimalias importo kainas;
- ketvirta, minimalios importo kainos, nustatytos remiantis tiriamojo laikotarpio kainomis, pramonei nepadės atsigausti net ir tuo atveju, jeigu plokščių karštojo valcavimo produktų rinkos kainos vėl sumažėtų;

⁽¹⁾ 2017 m. gegužės 30 d. EUROFER pateiktos pastabos dėl bylos AD635: Brazilijos, Irano, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos (penkių šalių) kilmės plokšti karštojo valcavimo produktai iš plieno, EUROFER pastabos dėl tinkamos priemonių formos, p. 5.

⁽²⁾ EUROFER pateiktos pastabos dėl bylos AD635: Brazilijos, Irano, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos (penkių šalių) kilmės plokšti karštojo valcavimo produktai iš plieno, EUROFER pastabos dėl tinkamos priemonių formos.

⁽³⁾ 2015 m. spalio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1953, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos, Japonijos, Korėjos Respublikos, Rusijos Federacijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės orientuoto grūdėtumo plokšties valcavimo produktams iš silicinio elektrotechninio plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 284, 2015 10 30, p. 109).

- penkta, ankstesniais atvejais, kai buvo nustatytos minimalios importo kainos, įgyta patirtis rodo, kad minimalių importo kainų galima lengvai išvengti arba jas absorbuoti;
 - šešta, atsižvelgiant į didelius nepanaudotus pajėgumus Sąjungoje, minimali importo kaina šiuo atveju nereikalinga.
- (594) Komisija šiuos teiginius atmetė. Komisija pažymėjo, kad skundo pateikėjo pastabos buvo pagrįstos žiniasklaidos straipsniu ⁽¹⁾, kuriame Komisijos pasirinkta faktinė priemonė nebuvo laikyta tinkama. Iš tiesų Komisija nustatė ne plokščių karštojo valcavimo produktų tiriamojo laikotarpio kainomis pagrįstą minimalią importo kainą, kaip apibūdino skundo pateikėjas, o muitą *ad valorem*, kurį taikant negali būti viršijama minimali importo kaina, nustatyta atsižvelgiant į žaliavų kainų pakilimą po tiriamojo laikotarpio. Dėl įvairių skundo pateikėjo teiginių, nurodytų 593 konstatuojamojoje dalyje, Komisija visų pirma pateikia tokias pastabas:
- pirma, nustačius muitą, lygų muitui *ad valorem*, kurį taikant negalėtų būti viršijama nustatyta minimali importo kaina, Sąjungos gamintojai turėtų atsigausti nuo žalingo dempingo poveikio ir jiems būtų užtikrinta apsauginė sąlyga;
 - antra, Komisija pripažino, kad plokšties karštojo valcavimo produktams gaminti naudojamų pagrindinių žaliavų kainos svyruoja, tad, apskaičiuodama minimalią importo kainą, atsižvelgė į žaliavų kainų padidėjimą po tiriamojo laikotarpio;
 - trečia, Komisija pažymėjo, kad dabartiniame tyrime faktai nelabai tesiskiria nuo kitų pastarojo meto tyrimų (kaip antai tyrimo dėl Kinijos, Japonijos, Pietų Korėjos, Rusijos ir JAV kilmės orientuoto grūdėtumo produktų iš elektrotechninio plieno ⁽²⁾). Abiem atvejams nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto kainos po tiriamojo laikotarpio gerokai padidėjo;
 - ketvirta, dėl argumento, kad minimalios importo kainos, nustatytos remiantis tiriamojo laikotarpio kainomis, pramonei nepadės atsigausti net ir tuo atveju, jeigu plokščių karštojo valcavimo produktų rinkos kainos vėl sumažėtų, Komisija pakartojo, kad tuo atveju, jeigu kainos nukristų žemiau minimalios importo kainos, bus taikomas muitas *ad valorem* (iki minimalios importo kainos lygio);
 - penkta, Komisija pripažino, jog yra tam tikra absorbcijos ar priemonių vengimo rizika. Taigi, siekiant kuo labiau sumažinti priemonių vengimo riziką, eksportuojantys gamintojai, norintys pasinaudoti minimalia importo kaina, valstybių narių muitinei privalės pateikti galiojančią komercinę sąskaitą faktūrą. Ta sąskaita faktūra turės atitikti šio reglamento I priede nustatytus reikalavimus. Importuojami produktai, prie kurių nepridedama tokia sąskaita faktūra, bus apmokestinami antidempingo muitu *ad valorem*, kuris pagal šio reglamento 1 straipsnį bus taikomas atitinkamam eksportuojančiam gamintojui;
 - šešta, Komisija priminė, kad, vadovaudamasi Sąjungos interesais, ji pakeitė priemonių formą, kad šiuo konkrečiu atveju užtikrintų tinkamą Sąjungos gamintojų ir naudotojų interesų pusiausvyrą.
- (595) Po galutinio faktų atskleidimo suinteresuotosios šalys pateikė tokias pastabas dėl metodikos, kuri buvo naudota nustatant minimalią importo kainą ir jos lygį.
- (596) Skundo pateikėjas tvirtino, kad muitas, nustatytas remiantis minimalia importo kaina, nėra tinkamas dėl šių priežasčių:
- pirma, tokia minimali importo kaina apibrėžtų referencinę kainą rinkoje ir būtų iškraipyti rinkos mechanizmai;
 - antra, žaliavų kainos sudaro daugiau kaip 50 % plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos sąnaudų ir joms būdingas didelis kintamumas. Taikyti minimalią importo kainą tokioje rinkoje nėra tinkama;
 - trečia, bendra minimali importo kaina paskatintų eksportuoti didesnės pridėtinės vertės produktus;
 - ketvirta, toks laipsniškai mažėjantis muitas paskatintų importuoti produktus, kurių kainos yra gerokai mažesnės už minimalią importo kainą, taigi iš esmės naudos gautų tie eksportuojantys gamintojai, kurie daugiausiai eksportavo dempingo kainą arba labiausiai vertę parduoti mažesnėmis kainomis;
 - penkta, minimali importo kaina negali užkirsti kelio žalingam dempingui;
 - šešta, minimali importo kaina darys poveikį gretutiniam tyrimui dėl Kinijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų.

⁽¹⁾ 2017 m. gegužės 24 d. „Mlex“ paskelbtas pranešimas „Price floor on hot-rolled steel seen as a middle ground for ES dumping-probe conundrum“.

⁽²⁾ 2015 m. spalio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1953, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos, Japonijos, Korėjos Respublikos, Rusijos Federacijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės orientuoto grūdėtumo plokšties valcavimo produktams iš silicinio elektrotechninio plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 284, 2015 10 30, p. 109).

(597) Komisija atmetė šiuos argumentus:

- pirma, ji priminė, kaip jau nustatyta 594 konstatuojamojoje dalyje, kad ji nustatė ne plokščių karštojo valcavimo produktų tiriamojo laikotarpio kainomis pagrįstą minimalią importo kainą, o muitą *ad valorem*, kurį taikant neturi būti viršijama minimali importo kaina. Apskaičiuojant šią minimalią importo kainą, taip pat atsižvelgiama į žaliavų kainų pakilimą po tiriamojo laikotarpio. Be to, ji rinkoje nenustatė konkurenciją rinkoje iškraipiančios referencinės kainos dėl šios priežasties: Nustatant muitą *ad valorem*, kurį taikant negali būti viršijama minimali importo kaina, buvo siekiama ne nustatyti konkrečių lygių kainas, o veikiau, kaip nurodyta 546 konstatuojamojoje dalyje, pašalinti žalingo dempingo poveikį ir apsaugoti naudotojus nuo bet kokio nepageidaujamo nepagrįsto kainų didėjimo po tiriamojo laikotarpio poveikio. Be to, minimali importo kaina nėra mažiausia kaina, tad eksportuojantys gamintojai, jei jie to pageidauja, gali vis tiek parduoti mažesne arba didesne nei minimali importo kaina. Todėl eksportuojantys gamintojai ir Sąjungos gamintojai tebeturi galimybę tarpusavyje konkuruoti kaitaliodami vienas kito atžvilgiu kainas, kokia bebūtų nustatyta minimali importo kaina;
- antra, Komisija pripažino, kad žaliavų kainos sudaro daugiau kaip pusę plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos sąnaudų (žr. 384 konstatuojamąjį dalį) ir kad plokšties karštojo valcavimo produktams gaminti naudojamų pagrindinių žaliavų kainos svyruoja. Dėl šios konkrečios priežasties, kaip nurodyta 590 konstatuojamojoje dalyje, apskaičiuodama minimalią importo kainą, ji atsižvelgė į žaliavų kainų padidėjimą po tiriamojo laikotarpio;
- trečia, jeigu kiekvienos rūšies produktui būtų taikoma skirtinga minimali importo kaina, būtų nustatyta daugiau kaip 1 000 skirtingų lygių, o tai būtų neįmanoma įgyvendinti;
- ketvirta, kiekvienas eksportuojantis gamintojas turėtų sumokėti jam individualiai nustatytą muitą *ad valorem*, kai kaina būtų mažesnė už minimalią importo kainą, o tai neskatintų toliau vykdyti dempingo praktiką;
- penkta, nustatytas minimalios importo kainos lygis aiškiai viršija visų eksportuojančių gamintojų tiriamojo laikotarpio kainas, kurios visos buvo mažesnės nei 400 EUR už toną;
- šešta, 324 konstatuojamojoje dalyje Komisija pripažino, kad šiame tyrime nagrinėjamas visiškai toks pat nagrinėjamasis produktas ir panašus produktas kaip ir tyrimuose dėl Kinijos. Tačiau, kaip išsamiau nurodyta 325 konstatuojamojoje dalyje, šiame tyrime ir Kinijos tyrimuose žalos tendencijų ir priežastinio ryšio vertinimui atlikti nagrinėjami skirtingi laikotarpiai. Taigi, nors šių dviejų tyrimų tiriamųjų laikotarpių 6 mėnesiai (nuo 2015 m. liepos 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d.) sutampa, išvados dėl dempingo ir žalos buvo padarytos remiantis tiriamuoju laikotarpiu ir nagrinėjamuoju laikotarpiu, kurie šiame tyrime ir Kinijos tyrimuose yra skirtingi ir kurie jau buvo apibrėžti laikantis atitinkamų pagrindinio reglamento nuostatų ir paskelbti pranešime apie inicijavimą. Taigi Komisija netaikė dviejopų standartų, nes šių dviejų tyrimų pobūdis buvo skirtingas.

(598) Skundo pateikėjas taip pat tvirtino, kad bendra minimali importo kaina prieštarautų ES ir PPO principui, pagal kurį antidempingo muitai turi būti nustatomi konkrečiai šaliai ir, jeigu įmanoma, konkrečiam eksportuotojui.

(599) Dėl tvirtinimo, kad eksportuojantiems gamintojams netaikomi individualūs muitai, nurodomos 585 ir 586 konstatuojamosios dalys, kuriose apibūdinta metodika, pagal kurią, esant reikalavimui sumokėti muitą *ad valorem*, taikomi individualūs muitai. Taigi, vadovaudamasi PPO Antidempingo susitarimo 6.10 straipsniu, Komisija nustatė individualų kiekvieno žinomo nagrinėjamąjį produktą eksportuojančio gamintojo dempingo skirtumą.

(600) Rusijos eksportuojantis gamintojas „PAO Severstal“ paprašė:

- remiantis ne dempingo kaina eksportuoto produkto kaina, kuri buvo nustatyta atliekant šį tyrimą, nustatyti konkrečiai šiai bendrovei skirtą individualią minimalią importo kainą ir ją taikyti kaip antidempingo priemonę;
- arba, jeigu Komisija nekeistų savo požiūrio dėl visiems eksportuojantiems gamintojams nustatytos minimalios importo kainos, taikyti skirtingas kainas atskirų rūšių plokšties karštojo valcavimo produktams atsižvelgiant į tai, ar jie susukti į ritinius, ar ne. Jis teigė, kad dėl papildomų perdirbimo sąnaudų, susijusių su išilginio ir skersinio pjaustymo procesais, į ritinius nesuvynioti įvairių rūšių plokšti karštojo valcavimo produktai yra bent 15 EUR už toną brangesni. Taigi jis Komisijos paprašė apskaičiuoti dvi skirtingas minimalias importo kainas (vieną – įvairių rūšių produktams, suvyniotiems į ritinius, o kitą – įvairių rūšių produktams, nesuvyniotiems į ritinius).

(601) Komisija atmetė abu šio Rusijos eksportuojančio gamintojo prašymus:

- ji tvirtino, kad jos taikoma metodika yra pagrįsta. Šiuo atžvilgiu Komisija nurodė, kad ši metodika, įskaitant skirtingų eksportuojančių gamintojų kainų krepšelio naudojimą, jau, pavyzdžiui, buvo taikyta kituose neseniai vykdytuose tyrimuose, kaip antai tyrime dėl Kinijos, Japonijos, Pietų Korėjos, Rusijos ir JAV kilmės orientuoto grūdėtumo produktų iš elektrotechninio plieno (¹). Be to, jeigu reikėtų apskaičiuoti individualią konkrečiai bendrovei skirtą minimalią importo kainą, tai reikštų, kad tektų apskaičiuoti mažiausiai aštuonias skirtingas minimalias importo kainas. Dėl to gerokai padidėtų administracinė našta ir ypač muitinės našta;
- be to, neatsižvelgiant į tai, ar nagrinėjamas produktas suvyniotas į ritinius, ar ne, kiekvienas eksportuojantis gamintojas turės sumokėti jam individualiai nustatytą muitą *ad valorem*, kai kaina (t. y. už nagrinėjamąjį produktą sumokėta kaina, neatsižvelgiant į tai, ar jis suvyniotas į ritinius, ar ne) bus mažesnė už minimalią importo kainą, nors Komisija pripažino, kad taikant šį muitą *ad valorem* negalės būti viršijama minimali importo kaina. Tokia minimali importo kaina yra pagrįsta įvairių rūšių produktais, neatsižvelgiant į tai, ar, pavyzdžiui, jų ritiniai nesupjaustyti ar supjaustyti.

(602) Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ palankiai įvertino Komisijos sprendimą nustatyti antidempingo muitą, kurį taikant negalėtų būti viršijama minimali importo kaina, nes ši priemonė mažiau iškreipia prekybą negu antidempingo muitai *ad valorem*. Tačiau jis tvirtino, kad Komisijos apskaičiuota minimali importo kaina yra per didelė, nes: Komisijos nustatytas žaliavų kainų padidėjimas yra nepagrįstai didelis, nes savo skaičiavimuose ji atsižvelgė į 2017 m. kovo–gegužės mėn. laikotarpį, kuriam buvo būdingi dideli kainų, visų pirma koksinių akmens anglių, svyravimai. Remdamasis savo metodika, Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ teigė, kad didžiausia vertė, kuri nustatoma antrajame etape koreguojant minimalią importo kainą ir kuri atitinka pagrindinių žaliavų kainų pokytį nuo tiriamojo laikotarpio iki laikotarpio po tiriamojo laikotarpio (2016 m. liepos 1 d. – 2017 m. kovo 31 d.), gali būti ne didesnė nei 58 EUR už toną, o ne 89,5 EUR už toną. Todėl jis Komisijos paprašė perskaičiuoti minimalią importo kainą.

(603) Komisija atmetė šį „Metinvest“ prašymą dėl šių priežasčių. Pirma, atsižvelgiant į tai, kad plokšties karštojo valcavimo produktams gaminti naudojamų žaliavų kainoms yra būdingas kintamumas ir jos galėtų dar labiau pakilti, palyginti su 2017 m. kovo–gegužės mėn. laikotarpio kainų lygiais, minimalią importo kainą Komisijai reikėjo apskaičiuoti taip, kad tuo pat metu būtų ir pašalintas žalingo dempingo poveikis, ir naudotojai būtų apsaugoti nuo bet kokie nepageidaujamo nepagrįsto kainų didėjimo po tiriamojo laikotarpio poveikio. Antra, „Metinvest“ naudota metodika, kurią taikant buvo nustatyta kitokia pagrindinių žaliavų (geležies rūdos ir koksinių akmens anglių) kaina, gera tuo, kad ji yra paprasta; kita vertus, ją taikant neatsižvelgiama į kitas plokšties karštojo valcavimo produktams gaminti naudojamas žaliavas, kaip antai laužą. Be to, kai kurie gamintojai naudoja daugiau arba mažiau laužo (arba kitokios žaliavos) ir tai būtų sunku tiksliai kiekybiškai įvertinti. Taigi Komisijai tektu sunki užduotis nustatyti vidutinės visų žaliavų, kurių reikia vienai plokščių karštojo valcavimo produktų tonai pagaminti, proporcingas dalis visame pasaulyje.

(604) Rusijos eksportuojantis gamintojas NLMK savo pastabose nurodė, kad Komisija nesugebėjo tinkamai atskleisti duomenų apie tai, kaip kiekvienam eksportuojančiam gamintojui buvo nustatyta minimali importo kaina, visų pirma naudotų duomenų apie gabenimo išlaidas. Be to, nebuvo aišku, kokių mastu nustatant su NLMK susijusių minimalią importo kainą, kuri vėliau buvo susumuota su kitų gamintojų kainomis, buvo pakoreguota šios bendrovės normalioji vertė atsižvelgiant į gabenimo išlaidas, ir ar atliekant šį koregavimą galėjo būti įtrauktos kitos išlaidos, kurios neturėtų būti įtrauktos.

(605) Komisija paaiškino, kad NLMK (ir kitiems eksportuojantiems gamintojams) nustatant CIF kainą Sąjungos pasienyje, prie normaliosios vertės buvo pridėtos tos gabenimo išlaidos, kurias nurodė NLMK ir kurios buvo patikrintos per patikrinimą vietoje. Tą patvirtina ir tai, kad NLMK skaičiavimai, kuriuos jis atliko siekdamas nustatyti CIF kainą Sąjungos pasienyje ir rėmėsi savo gabenimo išlaidomis, yra panašūs į Komisijos skaičiavimus. Taigi, NLMK ar kitiems eksportuojantiems gamintojams Komisijos nustatyta minimali importo kaina nebuvo dirbtinai padidinta.

(606) Brazilijos eksportuojantis gamintojas CSN ir jo susijusi bendrovė „Lusosider“ palankiai įvertino Komisijos pasiūlymą nustatyti minimalią importo kainą, kad būtų užtikrinta naudotojų ir Sąjungos pramonės interesų pusiausvyra. Vis dėlto jie tvirtino, kad atliekant pirmojo etapo skaičiavimus neturėtų būti atsižvelgta į „Arcelor-Mittal Group“ importą iš Brazilijos patronuojamosios bendrovės. Be to, jie tvirtino, kad apskaičiuodama minimalią importo kainą, Komisija turėtų kuo labiau sumažinti dirbtinį išskirtinio žaliavų kainų padidėjimo poveikį ir šiuo tikslu nustatyti tokių išskirtinių kainų svyravimų viršutinę ribą, kuri būtų pagrįsta istoriniais kainų

(¹) 2015 m. spalio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1953, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos, Japonijos, Korėjos Respublikos, Rusijos Federacijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės orientuoto grūdėtumo plokšties valcavimo produktams iš silicinio elektrotechninio plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 284, 2015 10 30). Visgi reikėtų pažymėti, kad šiuo konkrečiu atveju vienos buvo apskaičiuotos 3 minimalios importo kainos.

svyravimų duomenimis, arba apskaičiuojant kainų padidėjimą orientuotis į paskutinį laikotarpį. CSN teigė, kad didžiausia vertė, kuri nustatoma antrajame etape koreguojant minimalią importo kainą ir kuri atitinka apribotų pagrindinių žaliavų kainų pokytį nuo tiriamojo laikotarpio iki 2017 m. kovo –gegužės mėn., turi būti ne didesnė nei 68,82 EUR už toną, o ne 89,5 EUR už toną. Jeigu būtų lyginamos vidutinės tiriamojo laikotarpio ir 2017 m. birželio–liepos mėn. žaliavų kainos, šis pokytis turėtų būti ne didesnis nei 71,62 EUR už toną. Todėl jis Komisijos paprašė perskaičiuoti minimalią importo kainą.

- (607) Šio Brazilijos eksportuojančio gamintojo teiginiai buvo atmesti. Pirma, „ArcelorMittal“ produktus iš Brazilijos į Sąjungos rinką importavo dempingo kaina, o tai yra panašu į kitų eksportuojančių gamintojų atvejus, taigi šis importas neturėtų būti vertinamas kitaip. Antra, Komisija priminė, kad minimalią importo kainą jai reikėjo apskaičiuoti taip, kad kartu būtų ir pašalintas žalingo dempingo poveikis, ir naudotojai būtų apsaugoti nuo bet kokio nepageidaujamo nepagrįsto kainų didėjimo po tiriamojo laikotarpio poveikio.
- (608) Konsorciumas tvirtino, kad Komisijos naudota metodika turėtų būti pataisyta, be kita ko, atsižvelgiant į žaliavų kainų šuolius 2017 m. kovo–gegužės mėn., ir skaičiavimai turėtų būti atlikti taikant kitokią metodą. Komisija laikėsi nuomonės, kad jos taikoma metodika yra pagrįsta. NET jei 2017 m. kovo–gegužės mėn. iš tiesų buvo žaliavų kainų šuolių, Komisija taip pat pažymėjo, kad, kaip nurodyta 591 konstatuojamojoje dalyje, apskaičiuotas 116 EUR už toną gamybos sąnaudų padidėjimas nebuvo visas susietas su bendru žaliavų kainų padidėjimu.
- (609) Be to, konsorciumas, remdamasis savo metodika, Komisijos paprašė nustatyti 420–430 EUR už toną minimalią importo kainą. Jo metodika buvo pagrįsta ilgesnio laikotarpio (nuo 2013 m.) kainų apskaičiavimu remiantis įvairių skirtingų šaltinių duomenimis ir tam tikromis prielaidomis, kaip antai, kad Sąjungos pramonė produktą parduoda už kainą, kuri yra 25–30 EUR už toną. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad šioje metodikoje neatsižvelgta nei į eksportuojančių gamintojų ir Sąjungos gamintojų sąnaudas ir kainas per tiriamąjį laikotarpį, nei į atliekant tyrimą nustatytus dempingo ar žalos skirtumus. Taigi pasiūlyta minimali importo kaina neatitinka pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų.
- (610) Kaip nurodyta 36 konstatuojamojoje dalyje, rugpjūčio 3 d. įvykusiame klausyme Irano eksportuojantis gamintojas iškėlė su juo susijusiuose dempingo skaičiavimuose padarytos korektūros klaidos klausimą. Eksportuojantis gamintojas paaiškino, kad tam tikros vertės buvo klaidingai suapvalintos, galbūt dėl jų ilgio.
- (611) Komisija išnagrinėjo šį teiginį ir padarė išvadą, kad su šiuo Irano eksportuojančiu gamintoju susijusiuose dempingo skaičiavimuose iš tiesų buvo padaryta korektūros klaida, kurią reikėjo ištaisyti. Taigi, dempingo skirtumą ir minimalią importo kainą reikėjo perskaičiuoti ir buvo gautas toks rezultatas: patikslintas „Mobarakeh Steel Company“ apskaičiuotas antidempingo muito dydis sudarė 17,9 %, todėl patikslinta minimali importo kaina, pakoreguota atsižvelgus į padidėjusias žaliavų kainas, sudarė 468,49 EUR už toną.
- (612) 2017 m. rugpjūčio 4 d. atlikus papildomą galutinį faktų atskleidimą, visoms šalims buvo pranešta apie šį pakeitimą ir jos buvo paragintos pateikti pastabas šiuo klausimu.
- (613) Tuo atveju, jeigu rinkos sąlygos pasikeistų, pagrindiniame reglamente yra numatytos kelios galimybės. Jeigu toks pokytis bus ilgalaikis, pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad gali būti prašoma įvertinti būtinybę toliau taikyti priemones. Komisija nedelsdama įvertins kiekvieno tinkamai pagrįsto prašymo esmę, kad galėtų išlaikyti subalansuotą apsaugos nuo žalingo dempingo lygį.
- (614) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas teigė, kad dėl tokios priemonės formos atlikti tokią peržiūrą iš esmės bus neįmanoma. Be to, net jei būtų atlikta tarpinė peržiūra, šios peržiūros rezultatų tektų per ilgai laukti, kad tai būtų naudinga Sąjungos pramonei.
- (615) Komisija pažymėjo, kad tokia tarpinė peržiūra gali būti atlikta sparčiai ir paprastai atliekama per metus.
- (616) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo priemonės buvo nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl šios normos atitinka atliekant šį tyrimą nustatytą tų bendrovių padėtį. Šios priemonės taikomos tik importuojamam nagrinėjamųjų šalių kilmės nagrinėjamajam produktui, kurį pagamino

įvardyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, turėtų būti taikomos visoms kitoms bendrovėms nustatytos priemonės. Jiems neturėtų būti taikomos konkrečioms bendrovėms nustatytos antidempingo priemonės.

- (617) Bendrovė gali prašyti taikyti šias konkrečioms bendrovėms nustatytas antidempingo priemones pasikeitus subjekto pavadinimui arba įkūrus naują gamybos ar prekybos subjektą. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ⁽¹⁾. Prašyme turi būti pateikiama visa susijusi informacija, įskaitant informaciją apie bendrovės veiklos pasikeitimus, susijusius su gamyba ir pardavimu vidaus rinkoje bei eksportu, kuriuos lėmė, pvz., minėtas pavadinimo pasikeitimas arba gamybos ir pardavimo subjekto pasikeitimas. Pagrįstais atvejais Komisija atnaujins bendrovių, kurioms taikomos konkrečios antidempingo priemonės, sąrašą.
- (618) Siekiant kuo labiau sumažinti priemonių vengimo riziką manoma, kad šiuo atveju būtinos specialios priemonės, skirtos tinkamam antidempingo priemonių taikymui užtikrinti. Taikomos šios specialios priemonės: valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra ir galiojantis pareiškimas, kurie turėtų atitikti šio reglamento straipsniuose išdėstytus reikalavimus. Importuojant be tokios sąskaitos faktūros ir garbės pareiškimo, turėtų būti taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito *ad valorem* norma.
- (619) Jeigu, nustačius priemones, pasikeistų prekybos pobūdis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje, gali būti pradėtas priemonių vengimo tyrimas ir, susidarius atitinkamoms sąlygoms, gali būti nustatytas muitas *ad valorem*.
- (620) Be to, siekiant kuo geriau apsaugoti nuo galimos priemonių absorbcijos, visų pirma tarp susijusių bendrovių, Komisija nedelsdama pradės tyrimą pagal pagrindinio reglamento 12 straipsnio 1 dalį ir, nustačiusi, kad yra tokios veiklos požymių, gali įpareigoti registruoti importą pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalį.
- (621) Visoms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis ketinta rekomenduoti nustatyti galutinius antidempingo muitus. Be to, nustatytas laikotarpis pastaboms dėl atskleistų faktų pareikšti. Kitų šalių pateiktos pastabos buvo tinkamai išnagrinėtos, tačiau dėl jų išvadų nereikėjo keisti.

8. ANTIDEMPINGO MUITŲ NUSTATYMAS ATGALINE DATA

- (622) Kaip minėta 20 konstatuojamojoje dalyje, Komisija, gavusi skundo pateikėjo prašymą, nustatė privalomą tam tikrų Brazilijos ir Rusijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno importo registraciją nuo 2017 m. sausio 7 d.
- (623) Pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalį muitai gali būti atgaline data taikomi „produktams, įvežtiems vartoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios“. Komisija pažymi, kad šiuo atveju nebuvo nustatyta jokių laikinųjų priemonių.
- (624) Remdamasi tuo, Komisija mano, kad viena iš teisinių sąlygų pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalį nėra įvykdyta ir todėl muitai registruotam importui neturėtų būti taikomi atgaline data.

9. APELIACINIS KOMITETAS IR PRIEMONĖS FORMA

- (625) Dėl 6 ir 7 skirsniuose nurodytų priežasčių Komisija atskleidė ketinanti priemonę nustatyti kaip muitus *ad valorem*, kuriuos taikant neturi būti viršijama minimali importo kaina.
- (626) Pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalį įsteigtas komitetas dėl Komisijos įgyvendinimo reglamento projekto pateikė neigiamą nuomonę ir komiteto nariai kvalifikuota balsų dauguma balsavo prieš jį. Todėl Komisija negalėjo nustatyti iš pradžių pasirinktos formos priemonės.
- (627) Remdamasi 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽²⁾ (Komitologijos reglamentas), 5 straipsnio 3 dalimi, Komisija tą patį įgyvendinimo reglamento projektą tolesniam svarstymui pateikė apeliaciniam komitetui.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgija.

⁽²⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

- (628) Apeliacinio komiteto posėdžiuose buvo aptarti įvairūs galimi pakeitimai. Apeliacinio komiteto pirmininkas padarė išvadą, kad plačiausiai apeliaciniame komitete pritarta priemonės formos pakeitimui, kuriuo vietoj maitų *ad valorem*, kuriuos taikant neturi būti viršijama minimali importo kaina, būtų nustatyti muitai, taikomi kaip fiksuota suma už toną.
- (629) Taigi Komisija pakeitė priemonės formą ir apie tai pranešė suinteresuotosioms šalims.
- (630) Remiantis Sąjungos teismų praktika, Komisija gali nuspręst nustatyti įvairių formų priemones, *inter alia*, kaip konkrečioms bendrovėms taikomas fiksuoto dydžio sumas už toną. Priimdama sprendimą dėl priemonių formos, Komisija turi įvertinti įvairius susijusius interesus, įskaitant naudotojų ir vartotojų interesus.
- (631) Komisija priminė, kad dėl šios priežasties ji turi plačius įgaliojimus savo nuožiūra spręsti, kaip vertinti konkuruojančius interesus ir užtikrinti jų pusiausvyrą, ir tai gali rodyti pasirinkta priemonės forma. Ji pakartojo, kad muitai *ad valorem* gali būti neproporcinga našta naudotojams, visų pirma dėl galimo plokščių karštojo valcavimo produktų kainų augimo.
- (632) Komisija priėjo prie išvados, kad tinkamas interesų pusiausvyros užtikrinimas skyrėsi nuo pradinės analizės. Ji manė, kad konkrečioms bendrovėms taikomos fiksuotos sumos už toną formos priemonė geriau atspindi žalą, kurią padarė kiekvienas dempingą, kaip nustatyta, vykdomas eksportuojantis gamintojas. Be to, tokios formos priemone taip pat užtikrinama, kad muitu bus pašalinta visa žala. Tokia priemone taip pat geriau užtikrinamas stabilumas ir nuspėjamumas naudotojams ir vartotojams, nes ji nesikeičia laikui bėgant.
- (633) Komisija laikėsi nuomonės, kad konkrečioms bendrovėms taikomais fiksuoto dydžio už toną muitais, palyginti su muitais *ad valorem*, šioje konkrečioje situacijoje geriau atsižvelgiama į naudotojų poreikius, nes jais užtikrinama, kad net ir tuo atveju, jei pasaulinės rinkos kainos po tiriamojo laikotarpio smarkiai augs, naudotojai dėl jų nepatirs neproporcingos naštos.
- (634) Todėl Komisija manė esant tikslinga nustatyti fiksuoto dydžio sumą už toną. Kitaip nei muitų *ad valorem*, kuriuos taikant neturi būti viršijama minimali importo kaina, atveju, tokia priemone dėl nustatyto muitų lygio iš karto užtikrinama Sąjungos pramonės apsauga nuo žalingo dempingo ir kartu pasirūpinama, kad importuotojams ir naudotojams netektų ateityje mokėti didesnių muitų. Atitinkamai taip užtikrinama šiame tyrime būtina interesų pusiausvyra.
- (635) Remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies antra pastraipa fiksuotas maito dydis už toną grindžiamas per tyrimą nustatytu kiekvieno nagrinėjamojo produkto bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo dempingo arba žalos skirtumu, atsižvelgiant į tai, kuris iš nustatytųjų dydžių yra mažesnis.
- (636) Specifinį muitą Komisija nustatė mažesniąją iš kiekvienam susijusiam eksportuojančiam gamintojui apskaičiuoto dempingo ar žalos skirtumo sumų padalijusi iš viso nagrinėjamojo produkto eksporto per TL kiekio tonomis. Toliau pateiktoje lentelėje nurodomos taikomos galutinio antidempingo maito normos, grindžiamos 583 konstatuojamojoje dalyje nurodytais muitais *ad valorem*.

Šalis	Bendrovė	Galutinio maito norma (eurais už neto toną)
Brazilija	ArcelorMittal Brasil S.A	54,5
	Aperam Inox América do Sul S.A.	54,5
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (USIMINAS)	63,0
	Gerdau Açominas S.A.	55,8

Šalis	Bendrovė	Galutinio muto norma (eurais už neto toną)
Iranas	Mobarakeh Steel Company	58,0
Rusija	Novolipetsk Steel	53,3
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5
	PAO Severstal	17,6
Ukraina	Metinvest Group	60,5

- (637) Po 2017 m. rugsėjo 22 d. papildomo galutinio faktų atskleidimo Irano eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad Komisija, skaičiuodama jo visą nagrinėjamojo produkto eksportą per TL, padarė korektūros klaidą.
- (638) Išnagrinėjusi eksportuojančio gamintojo tvirtinimą Komisija su juo sutiko. Todėl patikslinta fiksuoto dydžio muto suma už toną, taikoma „Mobarakeh Steel Company“ (ir visoms kitoms bendrovėms) Irane, yra 57,5 EUR už neto toną.
- (639) Irano eksportuojantis gamintojas, Brazilijos eksportuojantis gamintojas CSN, kartu su savo susijusia bendrove „Lusosider“ Portugalijoje, Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ ir Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ pateikė išipareigojimus dėl kainos. Rusijos eksportuojantis gamintojas NLMK Komisijai išipareigojimą dėl kainos jau pateikė 2017 m. vasario 13 d.
- (640) 11 kitų suinteresuotųjų šalių (septyni eksportuojantys gamintojai, vienas vieno iš šių eksportuojančių gamintojų susijęs naudotojas, skundo pateikėjas; konsorciumas ir Brazilijos atstovybė Europos Sąjungoje) 2017 m. rugsėjo 26 d. pateikė šias pastabas.
- (641) Brazilijos eksportuojantis gamintojas CSN pastebėjo, kad dėl pasikeitusios priemonės formos kyla labai didelė grėsmė jo susijusios Portugalijos bendrovės „Lusosider“ išlikimui. Be to, šis eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad pakeistos formos priemone neužtikrinama tinkama Sąjungos pramonės ir „Lusosider“ bei kitų naudotojų interesų pusiausvyra. CSN taip pat tvirtino, kad neabejotinai pasikeičia ne tik priemonės forma, bet ir esmė. „Lusosider“ ir daugelį kitų naudotojų šie pokyčiai užklups nespėjus jiems pasirengti. Jos susijusi bendrovė „Lusosider“ taip pat pastebėjo, kad dėl tokio esminio priemonės formos pakeitimo ji bus priversta galvanizuoto plieno gamybą perkelti už Sąjungos ribų. Be to, „Lusosider“ teigė turėsianti atsisakyti 70 mln. EUR vertės investicinio projekto, kuris leistų per metus Portugalijoje pagaminti papildomų 300 000 tonų. Ji atitinkamai tvirtino, kad Iberijos pusiasalio statybos pramonė ateityje susidurs su pakankamo žaliavų tiekimo problema ir savo tvirtinimui pagrįsti pateikė papildomų rinkos raidos Iberijos pusiasalyje duomenų.
- (642) Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ teigė, kad buvo pažeista jo teisė į gynybą, nes 1,5 darbo dienos nepakanka tinkamoms pastaboms pateikti. Jis taip pat paprašė, kad Komisija paliktų savo ankstesnį pasiūlymą nustatyti muitus *ad valorem*, kuriuos taikant neturi būti viršijama minimali importo kaina. Be to, jis teigė, kad dėl pasikeitusios priemonės labai svarbus tampa žalos skirtumo dydis. Todėl jis pakartojo, kad Komisijos taikytos išlaidos po importo buvo per mažos, o naudotas tikslinis pelnas – nepagrįstai didelis ir neteisėtai išpūstas. Jis taip pat pakartojo savo ankstesnę pastabą, kad importas iš Brazilijos, dėl kurio, kaip teigiama, buvo padaryta materialinė žala, yra mažesnis už „de minimis“ ribą, jeigu neatsižvelgiama į Brazilijos eksportuojančio gamintojo, kuris yra susijęs su Sąjungos gamintoju „ArcelorMittal“, importą. Jis taip pat dar kartą pakartojo manantis, kad Komisija pasirinko netinkamą tikslinį pelną. Be to, jis pakartojo savo pastabą, kad Komisijos per šį tyrimą padaryta išvada, jog Sąjungos pramonė tiriamuoju laikotarpiu patyrė materialinę žalą, nedera su per antidempingo tyrimą dėl Kinijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų nustatyto fakto, kad 2015 m. sausio 1 d. – 2015 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu buvo tik materialinės žalos grėsmė. Jis taip pat teigė, kad paprasto matematinio nagrinėjamųjų šalių importo kainų ir Sąjungos vidaus rinkos kainų skirtumo gavimas neatitinka pagrindiniame reglamente nustatyto reikalavimo atlikti tinkamą kainų poveikio analizę.

- (643) Neatrinktas Brazilijos bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas „Gerdau“ pateikė pastabą, kad iš pradžių numatytos formos priemonei (muitams *ad valorem*, kuriuos taikant neturi būti viršijama minimali importo kaina) pritarė daug valstybių narių. Jo įsitikinimu, pirminis Komisijos ketinimas tebėra tinkamiausias būdas šiam klausimui išspręsti.
- (644) Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ teigė, kad papildomas galutinis faktų atskleidimas nebuvo pagrįstas patikimais įrodymais ir neturėjo tinkamo teisinio pagrindimo, taip pat buvo pažeista jo teisė į gynybą. Be to, jis teigė, kad jeigu būtų buvę atsižvelgta į keletą esminių teisinių reikalavimų ir argumentų, tai būtų labai sumažinę jo dempingo skirtumą, tačiau Komisija jų nepaisė. Jis taip pat teigė, kad, atsižvelgiant į dabartinės aukštas rinkos kainas ir iš kitų šalių plūstantį importą, siūlomas fiksuoto dydžio lygis yra per aukštas, diskriminacinis ir neproporcingas. Priemonės turėtų būti taikomos ne ilgiau kaip dvejus metus. Jis galiausiai pastebėjo, kad Komisija turėtų laikytis ES ir Ukrainos asociacijos susitarimo nuostatų ir siekti konstruktyviai išspręsti dėl importo iš Ukrainos susidariusią padėtį ir todėl pirmenybę teikti išipareigojimams dėl kainos, kaip antai tas, kurį yra pasiūlęs šis eksportuojantis gamintojas.
- (645) Rusijos eksportuojantis gamintojas NLMK teigė manantis, kad Komisija turėjo naudoti CIF vertę, atitinkančią „Novex“ (bendrovė, veikianti kaip NLMK vidaus eksporto skyrius) pardavimo sąskaitos faktūros vertę, ir kad koregavimas, kurį pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą Komisija atliko skaičiuodama specifinį muitą, buvo nepagrįstas. Jis taip pat paminėjo savo išipareigojimą dėl kainos ir skundėsi iki šiol negavęs atsakymo.
- (646) Rusijos eksportuojantis gamintojas „Severstal“ tvirtino, kad bendrajame informacijos atskleidimo dokumente nurodytu priemonės formos pakeitimu pažeidžiami bendrieji ES teisėtų lūkesčių ir gero administravimo principai. Jis pasiūlė, kad naujos formos priemonė turėtų būti pradėta taikyti ne iš karto, o po pagrįsto vieno mėnesio laikotarpio.
- (647) Rusijos eksportuojantis gamintojas MMK teigė nesutinkantis su tuo, kad pasirinkta peržiūrėta priemonės forma geriau atsižvelgiama į naudotojų interesus ir geriau užtikrinama įvairių išsiskiriančių interesų pusiausvyra.
- (648) Konsorciumas teigė, kad toks priemonės formos pasikeitimas kelia nepriklausomų naudotojų susirūpinimą dėl ateities. Be to, jis tvirtino, kad pakeistos formos priemone neužtikrinama tinkama Sąjungos pramonės ir importuotojų bei naudotojų interesų pusiausvyra. Jis taip pat tvirtino, kad neabejotinai pasikeičia ne tik priemonės forma, bet ir esmė. Dėl tokių priemonių naudotojams smarkiai išaugs pirkimo kainos, todėl, palyginti su Sąjungos gamintojais, jie atsidurs nepalankioje konkurencinėje padėtyje. Dėl šios priežasties jis paprašė Komisijos persvarstyti savo poziciją ir palikti galioti pirminį pasiūlymą taikyti muitus *ad valorem*, kuriuos taikant neturi būti viršijama minimali importo kaina.
- (649) Ir konsorciumas, ir Rusijos eksportuojantis gamintojas MMK paragino Komisiją išnagrinėti poveikį, kurį Sąjungos interesų analizei padarė neseniai pasirašytas „Tata Steel“ ir „ThyssenKrupp“ susitarimo memorandumas dėl bendros veiklos Europoje ir pastarojo meto sandoris, pagal kurį „Arcelor Mittal“ įsigijo „Ilva“.
- (650) Skundo pateikėjas teigė toliau visiškai nesutinkantis su Sąjungos interesų vertinimu, kuriuo remdamasi Komisija nusprendė netaikyti muitų *ad valorem*. Atitinkamai jis pakartojo savo tvirtinimą, kad Komisija toliau nepaiso pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalyje nustatytų teisinių kriterijų. Jis taip pat pastebėjo, kad muitas už toną buvo nustatytas remiantis istoriškai žemais tiriamojo laikotarpio kainų lygiais, o tai reiškia, kad šiandien tiems patiems žalingo dempingo skirtumams pašalinti tokio muto nebepakanka. Jis visų pirma tvirtino, kad skaičiuojant fiksuoto dydžio muitą nebuvo atsižvelgta į kainų raidą po tiriamojo laikotarpio. Jis taip pat teigė, kad, atsižvelgiant į didelį susijusių produkto rūšių skaičių, šiame tyrime nustatyti fiksuoto dydžio muitus netikslinga, o šiam teiginiui pagrįsti nurodė poziciją, kurios Komisija laikėsi Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2016/387 dėl Indijos kilmės stipriojo ketaus (386 konstatuojamoji dalis). Be to, jis pakartojo savo ankstesnį teiginį, kad Komisija turi atsižvelgti į ekonominių konsultacijų biuro BKP 2017 m. birželio 12 d. ekonominėje studijoje ir 2017 m. liepos 24 d. ataskaitoje pateiktus nustatytuosius faktus. Kaip teigia „Eurofer“, tie faktai aiškiai įrodo, kad naudotojams muitų poveikis būtų minimalus. Galiausiai jis pastebėjo, kad Komisija turėtų atsižvelgti į po tiriamojo laikotarpio išaugusią Serbijos rinkos dalį ir jos būsimus investicijų planus ir atitinkamai persvarstyti savo sprendimą šios šalies neįtraukti į tyrimą.

- (651) Brazilijos atstovybė Europos Sąjungoje teigė, kad pakeitus priemonės formą bus pernelyg saugomi gamintojai ir kad toks pakeitimas prieštarauja kai kurioms 2017 m. liepos 17 d. bendrajame informacijos atskleidimo dokumente pateiktoms išvadoms, visų pirma dėl to, kad minimali importo kaina yra svarbi siekiant mažinti muitų poveikį importuotojams bei naudotojams ir taip užtikrinti įvairių interesų pusiausvyrą. Todėl ji tikisi, kad šiame tyrime Komisija grįš prie savo pirminio sprendimo dėl galutinių priemonių.
- (652) Visas šias pastabas Komisija labai atidžiai išnagrinėjo. Tolesnėse konstatuojamosiose dalyse pagal pasikartojančias temas suskirstomos ir kiekviena atskirai aptariamoms įvairių suinteresuotųjų šalių pastabos dėl Sąjungos interesų vertinimo ir teisės į gynybą.
- (653) Kelios suinteresuotosios šalys teigė, kad pakeitus priemonės formą nebus užtikrinta tinkama įvairių interesų pusiausvyra. Nors eksportuojantys gamintojai ir naudotojai išpėjo dėl neproporcingo poveikio naudotojams, tačiau skundo pateikėjas toliau laikėsi savo pozicijos, kad tinkamiausia priemonės forma – muitai *ad valorem*. Komisija visų pirma priminė, kad, remiantis teismų praktika, atlikdama interesų pusiausvyros vertinimą ji turi atsižvelgti į teisinius, ekonominius ir politinius bylos aspektus. Šiuo atveju Komisijos ir valstybių narių nuomonės išsiskyrė dėl politinių interesų vertinimo aspektų. Susiklosčius tokiai padėčiai pagal Komitologijos reglamento 6 straipsnį apeliacinio komiteto pirmininkas įgaliojamas išsiaiškinti, kuriam sprendimui apeliaciniame komitete pritariama plačiausiai. Šiuo atveju plačiausio pritarimo sulaukė pasiūlymas nustatyti fiksuoto dydžio muitus.
- (654) Komisija teigė, kad šiuo atveju nustačius fiksuoto dydžio muitus iš tiesų bus tinkamai užtikrinta konkuruojančių interesų pusiausvyra dėl toliau nurodytų priežasčių.
- (655) Pirma, fiksuoto dydžio muitais visiškai pašalinama žala, todėl iš karto užtikrinama Sąjungos pramonės apsauga. Tai atitinka per apeliacinio komiteto svarstymus išsakytą politinį vertinimą, kad tokia tiesioginė ir visapusiška apsauga yra būtina. Todėl tokiais muitais specialiai atsižvelgiama į poreikį pašalinti žalingo dempingo prekybos iškreipiamąjį poveikį ir atkurti veiksmingą konkurenciją Sąjungos rinkoje, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje.
- (656) Antra, šiuo atveju fiksuoto dydžio muitais užtikrinamas didesnis stabilumas ir nuspėjamumas naudotojams bei vartotojams, nes laikui bėgant jie nesikeičia. Nustačius tokius muitus naudotojai ir vartotojai nebus priversti mokėti didesnių muitų, jei kainos toliau augs, o toks scenarijus, panašu, tikėtinas. Tai, kad skaičiuojant šiuos muitus buvo remtasi tiriamuoju laikotarpiu vyravusiomis kainomis, sušvelnina šių fiksuoto dydžio muitų poveikį, nes jie apskaičiuoti remiantis išsamiais ir patikrintais duomenimis tuo metu, kai kainos buvo labai žemos.

Taigi Komisija nepakeitė savo pozicijos ir negrįžo prie savo pradinio pasiūlymo. Ji taip pat nesutrumpino priemonių taikymo laikotarpio, kaip prašė Ukrainos eksportuojantis gamintojas, nes nebuvo konkrečios priežasties nukrypti nuo pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalyje nustatyto įprastinio 5 metų laikotarpio. Visų pirma ši rinka – tai gerai įsitvirtinusių produkto rinka stabilioje reglamentavimo aplinkoje, kitaip nei, pavyzdžiui, inovatyvių produktų, kaip antai saulės baterijų plokščių, rinka, kuriai būdingas didelis ir nepastovus valstybės kišimasis.

- (657) Kainos gali dar labiau didėti, jei tęsis Sąjungos pramonės konsolidacija ir didės Sąjungos pramonės derybinė galia. Komisija sutiko su pastabomis, kad tai, jog konsorciumas įsigijo „Ilva“, kurios pagrindinė akcininkė yra „Arcelor-Mittal“, ir tai, jog „Tata Steel“ ir „ThyssenKrupp“ pasirašė susitarimo memorandumą bendrai įmonei įsteigti, šiuo požiūriu yra svarbu. Tačiau šie procesai dar tęsiasi ir juos visų pirma turi patvirtinti konkurencijos tarnybos. Todėl jų galimas poveikis rinkai yra neaiškus ir bet kuriuo atveju pasireikš tik ateityje. Todėl Komisija mano, kad dėl šių procesų nebūtina šio reglamento tikslais iš naujo įvertinti konkuruojančių interesų. Dėl skundo pateikėjo pateiktų pastabų, kad Komisija nepaisė ekonominių konsultacijų biuro BKP pateiktų išvadų, Komisija pakartojo savo išvadas, pateiktas 473 ir 474 konstatuojamosiose dalyse. Todėl šis teiginys buvo atmestas.
- (658) Į jo teiginį, kad, atsižvelgiant į didelį susijusių produkto rūšių skaičių, šiame tyrime nustatyti fiksuoto dydžio muitus netikslinga, Komisija atsakė tokiais argumentais. Ji pripažino, kad fiksuoto dydžio muitai nėra ideali

priemonė nevienarūšiams produktams. Tačiau šiame konkrečiame tyrime, kaip nurodyta 548 konstatuojamojoje dalyje, nustačius muitus *ad valorem* būtų neproporcingai paveikti naudotojai. Todėl, siekiant pusiausvyros, šiuo atveju tinkamesni fiksuoto dydžio muitai. Todėl šis tvirtinimas atmetamas.

- (659) Atsakydama į skundo pateikėjo pastabą, kad muitas už toną yra grindžiamas istoriškai žemais tiriamuoju laikotarpiu vyravusių kainų lygiais, Komisija priminė, kad antidempingo muitai visada apskaičiuojami remiantis tiriamojo laikotarpio duomenimis, nesvarbu, ar tai būtų muitai *ad valorem*, ar fiksuoto dydžio muitai. Jei dempingo skirtumus nustatysime pagal istoriškai žemas TL kainas, o muitus apskaičiuosime pagal aukštesnes laikotarpio po TL kainas, tai prilygs tikslingam išsirinkimui tik to, kas patinka, o tai nepateisinama, nes turėtų būti naudojami dviejų skirtingų laikotarpių duomenys. Bet kuriuo atveju išsamūs ir patikrinti buvo tik TL duomenys. Skundo pateikėjo minimos aplinkybės yra ne ypatingos, o įprasto rinkos jėgų veikimo nulemtos. Galiausiai, siekdamą užtikrinti konkuruojančių interesų pusiausvyrą Komisija taip pat atsižvelgė į tai, kad naudojant TL duomenis sušvelninamas fiksuoto dydžio muitų poveikis, nes jie grindžiami istoriškai žemomis kainomis. Todėl reikalavimas skaičiuojant fiksuoto dydžio muitą atsižvelgti į laikotarpio po TL duomenis griežtai atmetas.
- (660) Kelios suinteresuotosios šalys tvirtino, kad Komisija pažeidė jų teisę į gynybą, nes nenustatė tinkamo termino pastaboms dėl papildomo faktų atskleidimo pateikti. Atsakydama į šį tvirtinimą Komisija nurodė pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalies antrą sakinį, pagal kurį papildomo galutinio faktų atskleidimo atveju ji gali nustatyti trumpesnę nei 10 dienų terminą. Šiuo atveju Komisija privalėjo sulaukti rugsėjo 22 d. vykusių apeliacinio komiteto svarstymų pabaigos. Tą pačią dieną visoms suinteresuotosioms šalims ji išsiuntė ne didesnės nei vieno puslapio apimties papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumentą. Taigi šalys informaciją gavo penktadienio vakare ir iki antradienio 14 val. turėjo laiko pastaboms dėl šio nedidelio pakeitimo pateikti. Iš viso šalys turėjo daugiau kaip 3,5 dienos savo pastaboms dėl labai neilgo papildomo teksto parengti. Taigi, atsižvelgiant į tai, kad reikėjo skubėti, Komisija paisė suinteresuotųjų šalių teisės į gynybą. Pagrindiniame reglamente dienos nustatytiems faktams atskleisti skaičiuojamos kaip paprastos dienos, o ne kaip darbo dienos, nes galima numanyti, jog tokiais atvejais kaip šis, kai visos šalys labai gerai žino grafiką, suinteresuotosios šalys bus pasirenkusios dirbti ir per savaitgalį.
- (661) „Severstal“ tvirtino, kad priemonės formos pakeitimas tokiaime vėlyvame tyrimo etape pažeidžia bendrąjį teisėtų lūkesčių ir gero administravimo principą. Komisija negali pritarti tvirtinimui, kad faktų atskleidimo dokumentas suteikia teisėtų lūkesčių dėl galutinių tyrimo išvadų. Priešingai, faktų atskleidimo dokumento tikslas yra informuoti suinteresuotąsias šalis apie Komisijos preliminarį išvadą ir suteikti joms galimybę veiksmingai pasinaudoti teise į gynybą. Dėl šios priežasties visoms suinteresuotosioms šalims skirtame pridedamame rašte aiškiai nurodyta, kad „šis faktų atskleidimas neturi įtakos kitiems sprendimams, kuriuos gali priimti Komisija, tačiau jei tokie sprendimai yra grindžiami bet kokiais kitais faktais ir aplinkybėmis, jie nedelsiant bus atskleisti jūsų bendrovei“. Būtent tai Komisija ir padarė 2017 m. rugsėjo 22 d. papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumentu. Taigi suinteresuotoji šalis negali tikėtis, kad bus apginti teisėti lūkesčiai, kol Komisija nebaigė peržiūros procedūros, jei ji nusprendė pasinaudoti Sąjungos teisės aktų leidėjo jai suteiktais įgaliojimais ⁽¹⁾. Todėl šis tvirtinimas taip pat turi būti atmetas.
- (662) „Metinvest“ tvirtinimas, kad siūloma priemonių forma yra diskriminacinė, buvo nepagrįstas. Vien dėl to, kad po tiriamojo laikotarpio importas iš kitų šalių išaugo, siūloma priemonė netampa diskriminacine pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalį. Dėl keturių šalių žalingas dempingas buvo nustatytas, tačiau dėl importo iš kitų šalių tokių duomenų nėra. Taigi skirtingas režimas taikomas todėl, kad sąžiningą konkurenciją Sąjungos rinkoje reikia atkurti dėl importo iš keturių šalių.
- (663) Galiausiai Komisija pakartojo, kad apeliaciniame komitete plačiausiai pritarta fiksuoto dydžio muitų nustatymui. Todėl kaip faktiškai neteisingą ji atmetė „Gerdau“ pastabą, kad pradinėms priemonėms pritarė daug valstybių narių. Iš tiesų apeliaciniame komitete tam pasiūlymui pritarė tik kelios valstybės narės.
- (664) Be to, kelios suinteresuotosios šalys dar kartą pateikė pastabas, nesusijusias su papildomu galutiniu faktų atskleidimu: „Usiminas“ nurodė naudotas išlaidų po importo ir tikslinio pelno vertes, „de minimis“ ribą, poveikio kainoms analizę, tikslinį pelną ir tvirtinimą, kad per šį tyrimą nustatyti faktai nedera su per tyrimą dėl Kinijos

⁽¹⁾ Žr. 1991 m. gegužės 7 d. Sprendimo byloje C-69/89 *Nakajima All Precision* prieš Tarybą, ECLI:ES:C:1991:186, 120 punktą. Taip pat žr. naujausią 2017 m. liepos 20 d. generalinio advokato Campos Sánchez-Bordona nuomonės byloje C-256/16 *Deichmann*, ECLI:ES:C:2017:580, 49 punktą.

nustatytais faktais. „Metinvest“ teigė, kad Komisija nepaisė kelių esminių teisinių reikalavimų ir argumentų, o NLMK tvirtino kad Komisija neteisingai pakoregavo jo eksporto kainą. Atsakydama į šiuos tvirtinimus Komisija pažymėjo, kad į juos jau buvo atsakyta po galutinio faktų atskleidimo. Į „Usiminas“ tvirtinimus dėl išlaidų po importo atsakyta 576 konstatuojamojoje dalyje, dėl tikslinio pelno – 563–565 konstatuojamosiose dalyse, dėl „de minimis“ ribos – 252–258 konstatuojamosiose dalyse, dėl poveikio kainoms analizės – 273 konstatuojamojoje dalyje, o dėl nenuoseklumo, palyginti su tyrimu dėl Kinijos, – 330, 331 ir 597 konstatuojamosiose dalyse. Atsakydama į „Metinvest“ ir NLMK tvirtinimus Komisija nurodė 131 ir 132 konstatuojamąsias dalis, taip pat atitinkamai 127 konstatuojamąją dalį ir pažymėjo, kad, logiškai mažinant, koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą taip pat turi įtakos fiksuoto dydžio muito skaičiavimui.

- (665) Skundo pateikėjas pakartojo savo nuomonę, kad Komisija turėjo atskleisti Serbijos žalos skirtumus ir jos priverstinio kainų mažinimo lygį. Jis taip pat paragino Komisiją persvarstyti savo sprendimą į tyrimą neįtraukti Serbijos, nes auga jos užimama Sąjungos rinkos dalis. Komisija pripažįsta tai, kad bylas nagrinėjantis pareigūnas rekomendavo atskleisti žalos ir priverstinio kainų mažinimo skirtumus tam, kad būtų galima geriau suprasti, ar tenkinamos pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies sąlygos. Tačiau Komisija mano, kad atskleisti žalos skirtumą ir priverstinio kainų mažinimo skirtumus tam, kad būtų galima įvertinti jos analizę dėl bendro vertinimo (238 konstatuojamoji dalis), buvo nebūtina, nes visi būtini duomenys buvo tinkamai atskleisti informaciniame dokumente. Jos išvada, kad importo iš Serbijos apimtis buvo nereikšminga buvo grindžiama turimais tiriamojo laikotarpio duomenimis pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį. Naudoti laikotarpio po TL duomenis būtų buvę nepagrįsta, nes skundo pateikėjo aprašytos aplinkybės yra ne ypatingos, o nulemtos įprastų pokyčių rinkose. Be to, Komisija negali savo žalos analizės grįsti būsimais eksportuojančių gamintojų investicijų planais. Jeigu tie planai būtų įgyvendinti ir dėl jų pasikeistų aplinkybės ir šie pokyčiai būtų ilgalaikiai, skundo pateikėjas galės pateikti naują antidempingo skundą.
- (666) 2017 m. rugsėjo 26 ir 27 d. penki eksportuojantys gamintojai pasiūlė išipareigojimus dėl kainos. Komisija pastebėjo, kad šie pasiūlymai buvo gauti gerokai po termino, nustatyto pagrindinio reglamento 8 straipsnyje, taikomame kartu su pagrindinio reglamento 20 straipsniu, kur nurodomas galutinis faktų atskleidimas, o ne papildomas galutinis faktų atskleidimas.
- (667) Pagrindinio reglamento 8 straipsnyje numatyta galimybė siūlyti (ir priimti) išipareigojimus dėl kainos po to termino išskirtinėmis aplinkybėmis.
- (668) Komisija įvertins, ar tos aplinkybės tenkinamos ir ar išipareigojimai dėl kainos gali būti priimti. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad papildomas galutinis faktų atskleidimas atliktas vėlyvame tyrimo etape, Komisija iki šio reglamento priėmimo negalėjo deramai išnagrinėti, ar tokie išipareigojimai dėl kainos yra priimtini. Todėl Komisija, atsižvelgdama į klausimo, visų pirma susijusio su suinteresuotųjų šalių teise į gynybą, sudėtingumą, išimties tvarka atliks minėtą analizę vėliau. Tai aiškiai numatyta pagrindinio reglamento 8 straipsnyje, kuriame nustatyta galimybė išskirtinėmis aplinkybėmis išipareigojimus dėl kainos priimti ir po to, kai nustatoma galutinė priemonė. Atitinkamai Komisija taip pat įvertins ES ir Ukrainos asociacijos susitarimo reikšmę.
- (669) Dėl tvirtinimo, kad Komisija neatsakė į pasiūlymą dėl išipareigojimo dėl kainos, NLMK Komisijai pateiktą 2017 m. vasario 13 d., Komisija nurodė pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalį, kurioje nustatyta, kad išipareigojimai gali būti siūlomi tik po to, kai preliminarai nustatomas dempingas ir žala. Šiuo konkrečiu atveju 2017 m. vasario mėn. tokio dempingo ir žalos nenustatyta. Todėl NLMK pasiūlytas išipareigojimas dėl kainos bus nagrinėjamas vėliau kartu su kitais pasiūlymais.
- (670) Be to, dėl „Lusosider“ pastabos, kad statybų rinka Iberijos pusiasalyje ateityje liks be tinkamo žaliavų tiekimo, šis tvirtinimas bus išnagrinėtas peržiūrint CSN/„Lusosider“ išipareigojimo pasiūlymą.
- (671) Apeliacinis komitetas nuomonės nepateikė,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

(1) Tam tikriems importuojamiems Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos kilmės plokšties valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, suvyniotiems arba nesuvyniotiems į ritinius (įskaitant atraizas ir siauras juostas), po karštojo valcavimo toliau neapdorotiems, neplakiruotiems, nepadengtiems arba neapvilktiems, nustatomas galutinis antidempingo muitas.

(2) Nagrinėjamajam produktui nepriskiriami:

- produktai iš nerūdijančiojo plieno ir orientuoto grūdėtumo silicinio elektrotechninio plieno,
- produktai iš įrankinio plieno ir greitapjovio plieno,
- produktai, nesuvynioti į ritinius, be reljefinių raštų, kurių storis didesnis kaip 10 mm ir kurių plotis ne mažesnis kaip 600 mm, ir
- produktai, nesuvynioti į ritinius, be reljefinių raštų, kurių storis ne mažesnis kaip 4,75 mm, bet ne didesnis kaip 10 mm, ir kurių plotis ne mažesnis kaip 2 050 mm.

Nagrinėjamojo produkto KN kodai šiuo metu yra 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (TARIC kodas 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (TARIC kodas 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (TARIC kodas 7226 19 10 90), 7226 91 91 ir 7226 91 99.

(3) Galutinio antidempingo muto normos, taikomos 1 dalyje aprašytam produktui, kurį pagamino toliau išvardytos bendrovės:

Šalis	Bendrovė	Galutinio muto norma (eurais už neto toną)	Papildomas TARIC kodas
Brazilija	ArcelorMittal Brasil S.A	54,5	C210
	Aperam Inox América do Sul S.A.	54,5	C211
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4	C212
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (USIMINAS)	63,0	C213
	Gerdau Açominas S.A.	55,8	C214
Iranas	Mobarakeh Steel Company	57,5	C215
Rusija	Novolipetsk Steel	53,3	C216
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5	C217
	PAO Severstal	17,6	C218
Ukraina	Metinvest Group	60,5	C219

(4) Galutinio antidempingo muto norma, taikoma 1 dalyje aprašytam produktui, kurį pagamino bet kuri kita bendrovė, konkrečiai nepaminiama 2 dalyje, yra toliau pateiktoje lentelėje nustatytas fiksuoto dydžio muitas.

Bendrovė	Galutinio muto norma (eurais už neto toną)	Papildomas TARIC kodas
Visos kitos Brazilijos bendrovės	63,0	C999
Visos kitos Irano bendrovės	57,5	C999
Visos kitos Rusijos bendrovės	96,5	C999
Visos kitos Ukrainos bendrovės	60,5	C999

(5) Atskirai įvardytiems gamintojams ir tais atvejais, kai prekės prieš patekimą į laisvą apyvartą buvo sugadintos ir todėl faktiškai sumokėta ar mokėtina kaina padalijama tam, kad būtų galima nustatyti muitinę vertę pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 ⁽¹⁾ 131 straipsnio 2 dalį, galutinio muto norma, apskaičiuota remiantis 2 dalimi, sumažinama procentine dalimi, atitinkančia faktiškai sumokėtos ar mokėtinės kainos padalijimą. Tada mokėtinas muitas bus lygus sumažintos galutinio muto normos ir sumažintos neto kainos Sąjungos pasienyje prieš muitinį įforminimą skirtumui.

(6) Visoms kitoms bendrovėms ir tais atvejais, kai prekės prieš patekimą į laisvą apyvartą buvo sugadintos ir todėl faktiškai sumokėta ar mokėtina kaina padalijama tam, kad būtų galima nustatyti muitinę vertę pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 131 straipsnio 2 dalį, antidempingo muto normos suma, apskaičiuota remiantis 3 dalimi, sumažinama procentine dalimi, atitinkančia faktiškai sumokėtos ar mokėtinės kainos padalijimą.

(7) Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

(8) Jeigu kuris nors Brazilijos eksportuojantis gamintojas Komisijai pateikia pakankamai įrodymų, kad:

- tiriamuoju laikotarpiu (2015 m. liepos 1 d. – 2016 m. birželio 30 d.) jis į Sąjungą neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje nurodyto produkto;
- jis nėra susijęs su jokia Brazilijos eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatytos priemonės, ir
- jis faktiškai eksportavo nagrinėjamąjį produktą į Sąjungą po tiriamojo laikotarpio arba turi neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį jo kiekį, 1 straipsnio 2 dalyje pateikta lentelė gali būti iš dalies keičiama naująjį eksportuojantį gamintoją įrašant prie neatrinktų bendradarbiaujančių bendrovių, kurioms atitinkamai taikoma atrinktų bendrovių vidutinė svertinė muto norma, kuri yra 55,8 EUR už neto toną.

2 straipsnis

Antidempingo tyrimas dėl Serbijos kilmės nagrinėjamojo produkto importo į Sąjungą yra baigiamas pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 2 dalį.

3 straipsnis

2017 m. sausio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/5, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti importuojamus tam tikrus Rusijos ir Brazilijos kilmės plokščius karštojo valcavimo produktus iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, galutinai panaikinamas nerenkant muitų atgaline data.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁽¹⁾ 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. spalio 5 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/1796**2017 m. spalio 5 d.****kuriuo nustatomas paskirstymo koeficientas, taikytinas sūrių, skirtų 2018 m. eksportuoti į Jungtines Amerikos Valstijas pagal Reglamentą (EB) Nr. 1187/2009 numatytas kvotas, eksporto licencijų paraiškoms**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, ypač į jo 188 straipsnį,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamento (EB) Nr. 1187/2009 ⁽²⁾ III skyriaus 2 skirsnyje nustatoma sūrių, eksportuotinių į Jungtines Amerikos Valstijas pagal tam tikras minėto reglamento 21 straipsnyje numatytas kvotas, eksporto licencijų skyrimo procedūra;
- (2) paraiškose kai kurių produktų grupių ir kvotų eksporto licencijoms gauti nurodytas kiekis viršija 2018 kvotos metams skirtą kiekį. Todėl kiekį, kuriam eksportuoti galima išduoti licencijas, reikėtų nustatyti prašomam kiekiui taikant paskirstymo koeficientus, apskaičiuotus remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1187/2009 23 straipsnio 1 dalimi;
- (3) paraiškose kai kurių produktų grupių ir kvotų eksporto licencijoms gauti nurodytas kiekis yra mažesnis už 2018 kvotos metams skirtą kiekį. Todėl likusį kiekį, reikėtų paskirstyti paraiškų pateikėjams proporcingai pagal prašomą kiekį taikant paskirstymo koeficientą, apskaičiuotą remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1187/2009 23 straipsnio 4 dalimi;
- (4) atsižvelgiant į Reglamentu (EB) Nr. 1187/2009 23 straipsnio 1 dalyje nustatytą paskirstymo koeficientų nustatymo terminą reikėtų, kad šis Reglamentas įsigaliotų kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šio reglamento priedo 3 skiltyje nurodytų „16-Tokijo ir 16-, 17-, 18-, 20-, 21-Urugvajaus“ produktų grupių ir kvotų eksporto licencijų paraiškos, pateiktos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1187/2009, tenkinamos tose paraiškose nurodytam kiekiui taikant minėto priedo 5 skiltyje nustatytus paskirstymo koeficientus.

2 straipsnis

Tenkinamas visas pagal Reglamentą (EB) Nr. 1187/2009 pateiktose šio reglamento priedo 3 skiltyje nurodytų „22-, 25-Tokijo ir 22-, 25-Urugvajaus“ produktų grupių ir kvotų eksporto licencijų paraiškose nurodytas kiekis.

Ūkinės veiklos vykdytojui per savaitę po šio reglamento paskelbimo sutikus ir su sąlyga, kad jis pateiks reikalaujamą užstatą, eksporto licencijų paraiškos papildomam kiekiui pareiškėjams gali būti perskirstytos, taikant minėto priedo 6 skiltyje nurodytus paskirstymo koeficientus.

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 671.

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1187/2009, kuriuo nustatomos išsamios specialiosios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatų dėl pieno ir pieno produktų eksporto licencijų ir eksporto grąžinamųjų išmokų taikymo taisyklės (OL L 318, 2009 12 4, p. 1).

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. spalio 5 d.

Komisijos vardu

Pirmininko pavedimu

Jerzy PLEWA

Generalinis direktorius

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktoratas

PRIEDAS

Grupės atpažinties duomenys pagal Jungtinių Amerikos Valstijų suderinto tarifų sąrašo 4 skyriaus papildomas pastabas		Grupės ir kvotos atpažinties duomenys	2018 m. skirtas kiekis (kg)	1 straipsnyje minimas paskirstymo koeficientas	2 straipsnyje minimas paskirstymo koeficientas
Pastabos Nr.	Grupė				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
16	Not specifically provided for (NSPF)	16-Tokyo	908 877	0,1296811	
		16-Uruguay	3 446 000	0,0880789	
17	Blue Mould	17- Uruguay	350 000	0,0754310	
18	Cheddar	18- Uruguay	1 050 000	0,1212471	
20	Edam/Gouda	20- Uruguay	1 100 000	0,0955026	
21	Italian type	21- Uruguay	2 025 000	0,0704102	
22	Swiss or Emmentaler cheese other than with eye formation	22-Tokyo	393 006		19,6493175
		22-Uruguay	380 000		4,4705882
25	Swiss or Emmentaler cheese with eye formation	25-Tokyo	4 003 172		1,0007930
		25-Uruguay	2 420 000		1,4447761

SPRENDIMAI

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2017/1797

2017 m. gegužės 23 d.

dėl pagalbos schemų SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N), kurią Vokietija taikė tam tikriems galutiniams vartotojams (sumažintas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis), ir SA.47887 (2017/N), kurią Vokietija ketina taikyti siekdama į paramos kogeneracijai schemą įtraukti uždaruosiuose tinkluose naudojamus kogeneracijos įrenginius

(pranešta dokumentu Nr. C(2017) 3400)

(Tekstas autentiškas tik anglų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pranešusi suinteresuotosioms šalims, kad jos gali pateikti pastabas ⁽¹⁾, ir atsižvelgdama į tas pastabas,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) 2015 m. rugpjūčio 28 d. Vokietijos valdžios institucijos pranešė Komisijai apie Kogeneracijos reformos įstatymo projektą (pagal pranešimą – *Kraft-Wärme-Kopplungsgesetz*, toliau – KWKG 2016), o vėliau, 2015 m. gruodžio 21 d., šis įstatymas priimtas. KWKG 2016 įsigaliojo vietoj 2002 m. kovo 19 d. Kogeneracijos įstatymo (toliau – KWKG 2002).
- (2) 2016 m. spalio 24 d. raštu (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) Komisija informavo Vokietijos valdžios institucijas, kad patvirtino pagal KWKG 2016, apie kurį pranešta, teikiamą paramą kogeneracijos įrenginiams, kaupimo įrenginiams ir centralizuoto šildymo ir (arba) vėsinimo tinklams, tačiau nusprendė pradėti Sutarties 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sumažinimo tam tikriems galutiniams vartotojams pagal KWKG 2016, apie kurį pranešta.
- (3) Sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas dėl pagalbos priemonių.
- (4) Komisija gavo suinteresuotųjų šalių pastabas. Komisija pastabas persiuntė Vokietijos valdžios institucijoms suteikdama galimybę į jas atsakyti; atsakymas gautas 2017 m. sausio 13 d. tos pačios dienos raštu.
- (5) Vokietijos valdžios institucijos savo pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą pateikė 2016 m. lapkričio 10 d. Atsakydamos į 2017 m. vasario 6 d., kovo 29 d. ir balandžio 28 d. prašymus suteikti informacijos jos pateikė papildomą informaciją 2017 m. vasario 10 d., kovo 31 d. ir gegužės 2 d.
- (6) Vokietijos valdžios institucijos taip pat informavo Komisiją, kad nuostatos, kuriomis reglamentuojamas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis ir jo sumažinimas tam tikriems galutiniams vartotojams, nagrinėtas per oficialią tyrimo procedūrą, iš dalies pakeistos 2016 m. gruodžio 22 d. įstatymu dėl nuostatų dėl elektros gamybos kogeneracijos ir autogeneracijos būdu pakeitimo (*Gesetz zur Änderung der Bestimmungen zur Stromerzeugung aus Kraft-Wärme-Kopplung und zur Eigenerzeugung*, toliau – 2016 m. gruodžio 22 d. įstatymas).

⁽¹⁾ OL C 406, 2016 11 4, p. 21.

⁽²⁾ 2016 m. spalio 24 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N). Vokietija. Kogeneracijos rėmimo reforma Vokietijoje. Kvietimas teikti pastabas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 2 dalį (OL C 406, 2016 11 4, p. 21).

- (7) 2017 m. kovo 29 d. Vokietijos valdžios institucijos pranešė Komisijai apie planuojamą paramos kogeneracijos įrenginiams, kurią Komisija patvirtino 2016 m. spalio 24 d., pakeitimą. Pranešimas apie pakeitimą užregistruotas Nr. SA.47887 (2017/N). 2017 m. balandžio 3 d. Vokietijos valdžios institucijos pateikė papildomą informaciją. Pirminis šio pakeitimo įvertinimas pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį ir Tarybos reglamento (ES) 2015/1589 ⁽³⁾ 4 straipsnį įtrauktas į šį sprendimą (7 skirsnis).
- (8) 2017 m. balandžio 25 d. pagal abi procedūras Vokietijos valdžios institucijos informavo Komisiją išimties tvarka sutinkančios, kad sprendimai abiejose bylose – SA.42393 ir SA.47887 – būtų priimti ir apie juos būtų pranešta anglų kalba.

2. IŠSAMUS PAGALBOS PRIEMONĖS (SUMAŽINTI PAPILDOMI KOGENERACINIŲ JĖGAINIŲ MOKESČIAI), DĖL KURIOS PRADĖTA OFICIALI TYRIMO PROCEDŪRA, APIBŪDINIMAS

2.1. Bendra informacija apie KWKG 2016. Tikslai ir aplinkybės

- (9) KWKG 2016 (įstatymo, apie kurį pranešta, su pakeitimais) tikslas yra padidinti Vokietijos energijos gamybos efektyvumą: iki 2020 m. padidinti grynąjį kogeneracijos įrenginiuose pagaminamos elektros energijos kiekį iki 110 TWh per metus, o iki 2025 m. – iki 120 TWh per metus. Šiuo metu per metus pagaminama 96 TWh. Vokietijos valdžios institucijos tikisi, kad toks padidinimas padės iki 2020 m. elektros energijos sektoriuje sumažinti išmetamą CO₂ kiekį dar 4 mln. tonų, nes Vokietijoje elektros energijos gamyba kogeneracijos įrenginiuose pakeičia atskirą šilumos ir elektros energijos gamybą anglimis kūrenamose jėgainėse. Tai viena iš įvairių patvirtintų energetikos pertvarkos (vok. *Energiewende*) priemonių.
- (10) Pagal KWKG 2016 pagalba teikiama naujiems, modernizuotiems ir rekonstruotiems didelio naudingumo kogeneracijos įrenginiams ⁽⁴⁾. Be to, siekdama centralizuoto šildymo sektoriuje išlaikyti dabartinį esamų įrenginių gamybos lygį (15 TWh per metus) ir, galbūt, vėl pasiekti ankstesnį 20–22 TWh per metus gamybos lygį, Vokietija iki 2019 m. teikia paramą esamiems dujomis kūrenamiems centralizuoto šildymo sektoriaus kogeneracijos įrenginiams. Pagal KWKG 2016 taip pat remiami nauji arba rekonstruoti šilumos ir (arba) vėsumos kaupimo įrenginiai, nes dėl jų padidėja kogeneracijos įrenginių lankstumas, tad tai irgi gali padėti dar labiau sumažinti elektros energijos sektoriuje išmetamą CO₂ kiekį. Galiausiai pažymėtina, kad pagalbą galima teikti šildymo ir (arba) vėsinimo tinklų statybai arba plėtrai, nes centralizuotam šildymui naudojant kogeneracijos įrenginius padidėja sistemos energijos vartojimo efektyvumas. Visas šias pagalbos priemones Komisija patvirtino sprendime pradėti procedūrą ⁽⁵⁾.
- (11) KWKG 2016, apie kurį pranešta, įsigaliojo 2016 m. sausio 1 d. Juo nesustabdytas nuostatų dėl papildomo mokesčio ir jo sumažinimo įsigaliojimas. 2016 m. gruodžio 22 d. įstatymu iš dalies pakeistos nuostatos, kuriomis reglamentuojamas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis ir jo sumažinimas tam tikriems galutiniais vartotojams (toliau – KWKG 2016 su pakeitimais), įsigaliojo 2017 m. sausio 1 d.
- (12) KWKG 2002, kurį pakeitė KWKG 2016, jau siekta klimato, aplinkos apsaugos ir energijos vartojimo efektyvumo tikslų. Jame jau buvo numatytas priemokos mokėjimas kogeneracijos įrenginių operatoriams siekiant iki 2005 m. išmetamą CO₂ kiekį sumažinti 10 mln., o iki 2010 m. – bent 20 mln. tonų (palyginti su 1998 m.). Priemoka buvo nustatyta KWKG 2002 ir turėjo būti mokama papildomai prie elektros pardavimo kainos. Parama pagal KWKG 2002 taip pat buvo finansuojama iš papildomo mokesčio (toliau taip pat – papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis); KWKG 2002 buvo numatyta, kad tam tikriems galutiniais vartotojams šis papildomas mokestis sumažinamas. Tačiau apie KWKG 2002 Komisijai pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį nebuvo pranešta.

2.2. Papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis ir jo sumažinimas tam tikriems galutiniais vartotojams

2.2.1. Įprastas ir tam tikriems galutiniais vartotojams pagal KWKG 2016 sumažintas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis

- (13) Parama kogeneracijos įrenginiams, kaupimo įrenginiams ir centralizuoto šildymo (vėsinimo) tinklams finansuojama iš papildomo mokesčio už galutiniais vartotojams viešajame elektros tinkle arba uždajame skirstomajame tinkle tiekiamą elektros energiją (toliau – papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis). Tinklo operatoriai jį renka kaip papildomą mokestį, greta kitų tinklo mokesčių. KWKG 2016 papildomas mokestis vadinamas *KWKG-Umlage* (žr. KWKG 2016 26 straipsnio 1 dalį). Tinklo operatoriai turi vesti atskirą surinkto papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio apskaitą (KWKG 2016, apie kurį pranešta, 26 straipsnio 1 dalis ir KWKG 2016 su pakeitimais 26 straipsnio 3 dalis).

⁽³⁾ 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015 9 24, p. 9).

⁽⁴⁾ Anglimis ir lignitu kūrenamiems kogeneracijos įrenginiams parama pagal KWKG 2016 neteikiama.

⁽⁵⁾ Plg. 1 išnašą.

- (14) Papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio dydį – vienodo dydžio tarifą už kiekvieną galutiniams vartotojams, prisijungusiems prie viešojo elektros tinklo arba uždarytų skirstomųjų tinklų, tiekiamos elektros energijos kWh – kasmet apskaičiuoja perdavimo sistemos operatoriai.
- (15) KWKG 2016 su pakeitimais 27b straipsnyje numatyta, kad už kaupiamą elektros energiją papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis yra renkamas, kai elektra imama iš kaupimo įrenginių, o ne tada, kai ji tiekama į kaupimo įrenginius.
- (16) Tačiau kai kurių kategorijų galutiniai vartotojai moka mokestį pagal KWKG 2016 nustatytą sumažintą tarifą. KWKG 2016, apie kurį pranešta, nustatyta, kad galutiniams vartotojams, per metus suvartojantiems daugiau kaip 1 GWh (toliau – B kategorijos galutiniai vartotojai), maksimalus papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis yra 0,04 EUR ct/kWh. Kita galutinių vartotojų, kuriems taikomas sumažintas papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tarifas, kategorija yra gamybos sektoriuje veikiantys galutiniai vartotojai, kurie suvartoja daugiau kaip 1 GWh elektros energijos ir kurių elektros energijos sąnaudos sudaro daugiau kaip 4 % apyvartos (toliau – C kategorijos galutiniai vartotojai). KWKG 2016, apie kurį pranešta, nustatyta, kad maksimalus papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis pastarosios kategorijos galutiniams vartotojams yra 0,03 EUR ct/kWh (KWKG 2016, apie kurį pranešta, 26 straipsnio 2 dalis). Visą papildomą kogeneracinių jėgainių mokestį mokantys galutiniai vartotojai vadinami „A kategorijos galutiniais vartotojais“.
- (17) Papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tarifai (EUR ct/kWh) ⁽⁶⁾, taikyti 2016 m. pagal KWKG 2016, apie kurį pranešta, pateikti 1 lentelėje:

1 lentelė

Papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tarifai 2016 m.

A kategorija	B kategorija	C kategorija
0,445	0,04	0,03

- (18) Remdamosi prognozėmis ⁽⁷⁾, kurias perdavimo tinklo operatoriai parengė 2016 m. papildomam kogeneracinių jėgainių mokesčiui nustatyti ⁽⁸⁾, Vokietijos valdžios institucijos pateikė šiuos duomenis apie santykinį kiekvienos kategorijos dydį ir tarifų sumažinimo svarbą:

2 lentelė

Santykinė suvartojimo dalis ir kogeneracinių jėgainių finansavimas pagal kiekvieną galutinių vartotojų kategoriją

	Iš viso	A kat.	B kat.	C kat.
Prognozuojamas suvartojimas, GWh	485 149	259 748	143 883	81 518
Viso suvartojimo dalis	100 %	53,54 %	29,66 %	16,80 %
2016 m. papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis (EUR ct/kWh, suapvalintas)		0,445	0,04	0,03
Prognozuojamas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis (iš viso, mln. EUR)	1 239	1 157	58	24
Visų pajamų dalis	100 %	93 %	5 %	2 %
2016 m. nominalusis ⁽¹⁾ papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis (EUR ct/kWh, suapvalintas)	0,255			

⁽⁶⁾ Žr. https://www.netztransparenz.de/de/file/KWKG-Aufschlaege_2016_V01.pdf.

⁽⁷⁾ Vokietija nurodė, kad galutiniai duomenys bus gauti ne anksčiau negu antrąjį 2017 m. pusmetį.

⁽⁸⁾ Prognozės paskelbtos: https://www.netztransparenz.de/de/file/KWKG_Prognose_2016_nach_KWKG_2016_internet.pdf.

	Iš viso	A kat.	B kat.	C kat.
Skirtumas, palyginti su nominaliuoju papildomu kogeneracinių jėgainių mokesčiu		– 0,19 ⁽²⁾	0,215 ⁽³⁾	0,225 ⁽⁴⁾
Pranašumas (mln. EUR), suapvalintas		– 494	310	184

⁽¹⁾ Nominalusis papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis yra papildomas mokestis, kuris būtų taikomas visiems galutiniams vartotojams, jeigu B ir C kategorijų galutiniams vartotojams tarifai nebūtų sumažinti.

⁽²⁾ Jeigu B ir C kategorijų galutiniams vartotojams tarifai nebūtų sumažinti, A kategorijos galutiniams vartotojams papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis būtų 0,19 EUR ct/kWh mažesnis.

⁽³⁾ Jeigu B ir C kategorijų galutiniams vartotojams tarifai nebūtų sumažinti, B kategorijos galutiniams vartotojams papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis būtų 0,215 EUR ct/kWh didesnis (palyginti su nominaliuoju papildomu kogeneracinių jėgainių mokesčiu).

⁽⁴⁾ Jeigu B ir C kategorijų galutiniams vartotojams tarifai nebūtų sumažinti, C kategorijos galutiniams vartotojams papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis būtų 0,225 EUR ct/kWh didesnis (palyginti su nominaliuoju papildomu kogeneracinių jėgainių mokesčiu).

- (19) Papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tarifai sumažinti pagal KWKG 2002. Galutiniams vartotojams, per metus suvartojantiems daugiau kaip 100 000 kWh (toliau – B kategorijos galutiniai vartotojai), KWKG 2002 nustatytas maksimalus papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis buvo 0,05 EUR ct/kWh. Gamybos sektoriuje veikiantiems galutiniams vartotojams, kurie suvartoja daugiau kaip 100 000 kWh elektros energijos ir kurių elektros energijos sąnaudos sudaro daugiau kaip 4 % apyvartos (toliau – C kategorijos galutiniai vartotojai), KWKG 2002 nustatytas maksimalus papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis buvo 0,025 EUR ct/kWh.

2.2.2. Papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis ir jo tarifų sumažinimas pagal 2016 m. gruodžio 22 d. KWKG 2016 su pakeitimais

- (20) Vokietijos valdžios institucijos nurodė, kad nuo 2017 m. sausio 1 d. tarifai bus mažinami tik daug elektros energijos vartojančioms įmonėms, kurioms pagal Atsinaujinančiųjų išteklių energijos įstatymo (*Erneuerbare-Energien-Gesetz*, toliau – EEG 2014 ⁽⁹⁾) 63 straipsnio 1 dalį, taikomą kartu su EEG 64 straipsniu, gali būti taikomi sumažinti papildomo EEG mokesčio (t. y. papildomo mokesčio, kuris Vokietijoje renkamas pagal EEG už elektros energiją ir iš kurio remiamas atsinaujinančiųjų išteklių energetikos sektorius) tarifai (žr. KWKG 2016 su pakeitimais 27a straipsnį). Tas reikalavimas reiškia, kad:

- įmonė privalo priklausyti kuriam nors iš EEG 4 priede išvardytų sektorių;
- elektros energijos, kuriai taikomas EEG papildomas mokestis ir kurią suvartojo pati įmonė, kiekis per finansinius metus vartojimo vietoje sudarė ne mažiau kaip 1 GWh;
- atitinkamą įmonę vartojimo vietoje galima priskirti kuriam nors iš EEG 4 priede išvardytų sektorių;
- įmonės elektros energijos vartojimo intensyvumas sudaro:
 - įmonių, įtrauktų į EEG 4 priedo 1 sąrašą – 14 %,
 - įmonių, įtrauktų į EEG 4 priedo 2 sąrašą – 20 %;
- įmonė privalo būti įdiegusi sertifikuotą energijos arba aplinkos apsaugos vadybos sistemą. Jeigu įmonė suvartoja mažiau negu 5 GWh, ji gali naudoti alternatyvias energijos vartojimo efektyvumo didinimo sistemas;
- elektros energijos vartojimo įmonėje intensyvumas apskaičiuojamas kaip elektros energijos sąnaudų ir trijų paskutiniųjų pasibaigusių finansinių metų bendrosios pridėtinės vertės (toliau – BPV) aritmetinio vidurkio santykis. Atitinkamos elektros energijos sąnaudos apskaičiuojamos įmonės suvartotą elektros energiją padauginus iš numatomos elektros energijos kainos. Numatomas elektros energijos suvartojimas yra trijų paskutiniųjų pasibaigusių finansinių metų aritmetinis vidurkis ⁽¹⁰⁾. Numatoma elektros energijos kaina yra vidutinė mažmeninė elektros energijos pardavimo kaina, taikoma panašų elektros energijos kiekį suvartojančioms įmonėms.

⁽⁹⁾ EEG 2014 paskelbtas http://www.gesetze-im-internet.de/eeg_2014/. EEG 2014 paskelbtas Vokietijos oficialiajame leidinyje 2014 m. liepos 24 d. (BGBl I 2014, Nr. 33, p. 1066).

⁽¹⁰⁾ Ši metodika elektros energijos vartojimo įmonėje intensyvumui nustatyti patvirtinta Komisijos valstybės pagalbos bylose SA.38632 ir SA.44679 (žr. 2014 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimą dėl valstybės pagalbos SA.38632 (2014/N). Vokietija. EEG 2014 (OL C 325, 2015 10 2, p. 4) ir 2016 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimą dėl valstybės pagalbos SA.44679 (2016/N). Vokietija. Metodo elektros energijos vartojimo intensyvumui nustatyti pagal EEG pakeitimas (OL C 68, 2017 3 3, p. 10).

- (21) Jeigu įmonė atitinka šias sąlygas, taikoma tokia papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio viršutinė riba:
- a) suvartojamas kiekis iki 1 GWh: viršutinės ribos nėra – mokamas visas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis;
 - b) visas kitas suvartojamas kiekis: 15 % viso papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio.
- (22) Tačiau bendra papildomo mokesčio suma visoms vartojimo vietoms, kurioms taikomas sumažintas tarifas, apribojama iki toliau nurodytos įmonės paskutiniųjų trejų pasibaigusių finansinių metų BPV aritmetinio vidurkio procentinės dalies:
- a) 0,5 % BPV, jei įmonės elektros energijos vartojimo intensyvumas sudaro bent 20 proc;
 - b) 4 % BPV, jei įmonės elektros energijos vartojimo intensyvumas yra mažesnis negu 20 %
- (23) Bet kuriuo atveju, kai elektros energijos suvartojama daugiau negu 1 GWh, iki viršutinės ribos sumažintas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis negali būti mažesnis negu 0,03 EUR ct/kWh.
- (24) KWKG 2016 su pakeitimais nustatyta, kad visas 2017 m. papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis yra 0,438 EUR ct/kWh (KWKG 2016 su pakeitimais 37 straipsnis).

2.2.3. Koregavimo planas

- (25) Vokietijos valdžios institucijos nurodė tokius 2011–2016 m. papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tarifus:

	Visas tarifas (EUR ct/kWh)	B kat. galutiniai vartotojai		C kat. galutiniai vartotojai	
		(EUR ct/kWh)	Viso tarifo proc. dalis	(EUR ct/kWh)	Viso tarifo proc. dalis
2011	0,03	0,03	100	0,025	83
2012	0,002	0,05	2 500	0,025	1 250
2013	0,126	0,06	48	0,025	20
2014	0,178	0,055	31	0,025	14
2015	0,254	0,051	20	0,025	10
2016	0,445	0,04	9	0,03	7

- (26) Vokietijos valdžios institucijos paaiškino, kad papildomas mokestis buvo nustatomas pagal įvertintus paramos finansavimo poreikius, o jei įverčiai pernelyg dideli (arba maži), taikomas koregavimo mechanizmas. Todėl A kategorijos galutiniams vartotojams papildomas mokestis kartais buvo labai mažas, nes tam tikrais metais įvertinta parama buvo maža arba pernelyg didelis ankstesnių metų papildomas mokestis buvo pakoreguotas. Pavyzdžiui, taip buvo 2012 m. – tais metais papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis buvo mažas, nes buvo pakoreguotas paaiškinus, kad, palyginti su realiais skaičiais, 2009 m. papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis buvo pernelyg didelis. C kategorijos galutiniams vartotojams – priešingai – papildomas mokestis išliko nepakitęs, tad 2012 m. jis sudarė didesnę įprasto papildomo mokesčio procentinę dalį.
- (27) Vokietijos valdžios institucijos pateikė B ir C kategorijų galutiniams vartotojams skirtą koregavimo planą. Šio plano paskirtis – iki 2019 m. laipsniškai padidinti B ir C kategorijų galutinių vartotojų mokamus papildomus kogeneracinių jėgainių mokesčius: iki 100 % – jei jie nėra daug elektros energijos vartojančios įmonės, ir iki 15 % viso papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio – jei jie yra daug elektros energijos vartojančios įmonės.
- (28) Koregavimo planas pradedamas taikyti nuo 2011 m. Kadangi B arba C kategorijų galutinių vartotojų mokėti papildomi mokesčiai 2011 ir 2012 m. sudarė daugiau negu 100 % įprasto papildomo mokesčio, vartotojams, kurie nėra daug elektros vartojančios įmonės, koregavimo planas taikomas tik nuo 2013 m. B kategorijos vartotojų 2013–2016 m. faktiškai sumokėta visa suma buvo didesnė, negu reikalaujama pagal koregavimo planą (21 %, o ne iki 12,5 %), tad praktiškai jų mokamą mokestį reikės koreguoti tik nuo 2017 m. C kategorijos vartotojų mokamas mokestis bus koreguojamas nuo 2016 m., nes 2013–2015 m. jų sumokėta visa suma buvo didesnė negu reikalaujama pagal koregavimo planą (13 %, o ne iki 12,5 %).

- (29) Daug elektros energijos vartojančios įmonės 2011–2016 m. laikotarpiu iš viso mokėjo 15 % papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio. Koregavimo planas joms praktiškai bus taikomas nuo 2017 m.
- (30) 2017 ir 2018 m. koregavimo plane laikomasi taisyklės, kad papildomą mokestį sudaro dviguba praėjusių metų papildomo mokesčio suma, t. y. 2017 m. papildomas mokestis bus 0,060 arba 0,080 EUR ct/kWh, o 2018 m. – 0,120 arba 0,160 EUR ct/kWh, priklausomai nuo to, kuriai kategorijai – B ar C – priklauso galutinis vartotojas. 2019 m. jie mokės 100 % papildomo mokesčio. Tačiau daug elektros energijos vartojančių įmonių papildomam kogeneracinių jėgainių mokesčiui bus nustatyta didžiausia viršutinė riba, lygi 15 % viso papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio.
- (31) Koregavimo plane laikomasi tokios metodikos:

(%)

	B kat. galutiniai vartotojai (kurie nėra daug elektros energijos vartojančios įmonės)	C kat. galutiniai vartotojai (kurie nėra daug elektros energijos vartojančios įmonės)	Daug elektros energijos vartojančios įmonės
2011	7	7	7
2012	8,1	8,1	8,1
2013	9,2	9,2	9,2
2014	10,3	10,3	10,3
2015	11,4	11,4	11,4
2016	12,5	12,5 (0,056 EUR ct/kWh)	12,5
2017	18,3 (0,08 EUR ct/kWh)	13,7 (0,06 EUR ct/kWh)	13,7 (0,06 EUR ct/kWh), jei tai ankstesnės C kategorijos galutinis vartotojas, ir 15 %, jei tai ankstesnės B kategorijos galutinis vartotojas.
2018	36,5 (0,16 EUR ct/kWh)	27,4 (0,12 EUR ct/kWh)	15
2019	100	100	15

- (32) Jeigu anksčiau mokėtas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis buvo mažesnis už koregavimo plane nustatytą lygį, pagalbos gavėjų bus prašoma sumokėti skirtumą.
- (33) To bus prašoma C kategorijos vartotojų, kurie nėra daug elektros energijos vartojančios įmonės. Už 2016 m. jų bus prašoma papildomai sumokėti 0,026 EUR ct/kWh, jei jie mokėjo 0,03 EUR ct/kWh, bet, remiantis koregavimo planu, turėjo mokėti 0,056 EUR ct/kWh (žr. KWKG 2016 su pakeitimais 36 straipsnį). Ši suma bus įtraukta į 2016 m. galutinę sąskaitą. Tačiau, jeigu bendra sumažinimo suma 2014–2016 m. neviršija 160 000 EUR, įmonė neprivalės papildomai mokėti 0,026 EUR ct/kWh. Vokietija nurodė, jog šia slenkstine riba užtikrinama, kad sumažinimas atitiktų ne visus reglamente, priimtame pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/981 ⁽¹⁾ 2 straipsnį, nustatytus valstybės pagalbos kriterijus (*de minimis*).
- (34) Koregavimo planas galioja nuo 2016 m., jis priimtas 2016 m. gruodžio 22 d. įstatymu (KWKG 2016 su pakeitimais 36 straipsnis).

2.3. Išsamesni duomenys apie papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio nustatymą ir rinkimą

- (35) Siekiant užtikrinti, kad kiekvienam tinklo operatoriui būtų atlygintos papildomos sąnaudos, kurių jis patiria dėl kompensavimo įpareigojimo, pagal KWKG 2016 sukurta sistema, kuria našta dėl pirkimo ir kompensavimo įpareigojimų tolygiai paskirstoma perdavimo tinklo operatoriams proporcingai elektros energijos kiekiui, kurį suvartoja galutiniai vartotojai, prijungti prie jų tinklo arba prie skirstomųjų tinklų, prijungtų prie jų perdavimo

⁽¹⁾ 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims (OL L 142, 1998 5 14, p. 1).

tinklų, o vėliau ši našta jiems visiškai kompensuojama iš papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio, kuris taip pat yra proporcingas atitinkamo tinklo elektros energijos suvartojimui (KWKG 2016, apie kurį pranešta, 26–28 straipsniai ir KWKG 2016 su pakeitimais 29 straipsnis). Šią sistemą galima glaustai apibūdinti taip:

- a) tinklo operatoriai surenka papildomą kogeneracinių jėgainių mokestį iš galutinių vartotojų, prijungtų prie jų tinklo;
 - b) visi skirstomojo tinklo operatoriai gali prašyti atitinkamo perdavimo tinklo operatoriaus atlyginti visas papildomas sąnaudas (kurias patiria dėl įpareigojimo mokėti priemokas kogeneracijos įrenginių, prijungtų prie jų tinklo, operatoriams, žr. sprendimo pradėti procedūrą 65 konstatuojamąją dalį); taip mokesčio našta perkeliama perdavimo tinklo operatoriams;
 - c) perdavimo tinklo operatoriai pasidalija mokesčio naštą tarpusavyje taip, kad kiekvienam jų tektų vienoda mokesčio našta, kuri yra proporcinga prie jų tinklo prijungtų galutinių vartotojų (tiesiogiai arba netiesiogiai) suvartotam elektros energijos kiekiui; tuomet
 - d) perdavimo tinklo operatoriai gauna kompensaciją iš skirstomojo tinklo operatorių, tad kiekvienam tinklo operatoriumi tenka vienoda mokesčio našta, kuri yra proporcinga prie atitinkamų skirstomųjų tinklų prijungtų galutinių vartotojų suvartotam elektros energijos kiekiui ir surinktam papildomam kogeneracinių jėgainių mokesčiui. Konkrečiai tai reiškia, kad skirstomojo tinklo operatoriai perduoda iš papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio surinktas lėšas savo atitinkamos perdavimo sistemos operatoriumi (jeigu jie taip pat perkėlė visą finansinę naštą šiems operatoriams, kaip nurodyta b punkte) ⁽¹²⁾.
- (36) KWKG 2016 su pakeitimais ši sistema išliko, tačiau šiame įstatyme ji aprašyta išsamiau ir aiškiau. Pakito vienas papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio surinkimo iš pagalbos gavėjų aspektas: 2016 m. gruodžio 22 d. įstatymu priėmus pakeitimus, sumažintą papildomą kogeneracinių jėgainių mokestį, kurį moka daug elektros energijos vartojančios įmonės, surenka tiesiogiai perdavimo sistemos operatoriai (KWKG 2016 su pakeitimais 27 straipsnio 2 dalis).
- (37) Kaip sprendime pradėti procedūrą jau paaiškinta (79 konstatuojamoji dalis), KWKG 2016, apie kurį pranešta, nustatyta perdavimo tinklo operatorių taikytina papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio apskaičiavimo metodika. Papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio lygis, viena vertus, priklauso nuo prognozuojamos pagalbos sumos ir to, kokią kiekį elektros energijos numatoma tiekti prie viešojo tinklo ir uždarytųjų skirstomųjų tinklų prijungtiems galutiniams vartotojams. Kita vertus, bus atsižvelgiama į ankstesnių metų mokesčio korekcijas ir sumažinimą tam tikrų kategorijų galutiniams vartotojams. Įstatyme taip pat nustatyta metinė schemos biudžeto riba, taigi ir visas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis (KWKG 2016, apie kurį pranešta, 29 straipsnis).
- (38) Ši metodika KWKG 2016 su pakeitimais palikta (KWKG 2016 su pakeitimais 26a straipsnis). Tačiau kiek tai sietina su 2017 m., KWKG 2016 su pakeitimais nukrypsta nuo šios metodikos ir tiesiogiai nustatomas įprastas papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tarifas (0,438 EUR ct/kWh, žr. KWKG 2016 su pakeitimais 37 straipsnio 1 dalį).

2.4. Trukmė

- (39) Vokietijos valdžios institucijos įsipareigojo dar kartą pranešti apie papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sumažinimą ne vėliau kaip praėjus 10 metų nuo galutinio Komisijos sprendimo priėmimo.

2.5. Gavėjas (-ai)

- (40) Iki pakeitimų, padarytų 2016 m. gruodžio 22 d. įstatymu, tarifai buvo sumažinti dviejų kategorijų pagalbos gavėjams.
- (41) Vieni pagalbos gavėjai buvo vadinamieji B kategorijos galutiniai vartotojai, t. y. galutiniai vartotojai, per metus suvartojantys daugiau kaip 1 GWh (taip pat žr. 15 konstatuojamąją dalį). Vokietijos valdžios institucijos nurodė, kad neturi tikslios informacijos apie sektorius, kuriuose veikia B kategorijos pagalbos gavėjai, bet pažymėjo, kad gamybos sektorių įmonės dažniausiai suvartoja daugiau kaip 1 GWh, išskyrus sprendimo pradėti procedūrą 23 lentelėje išvardytus 17 sektorių, kuriuose vidutinis suvartojimas per metus yra mažesnis negu 1 GWh.

⁽¹²⁾ Šis punktas išsamiau paaiškintas KWKG su pakeitimais 28 straipsnio 3 dalyje.

- (42) Iš informacijos, pateiktos per pirminio tyrimo etapą, taip pat paaiškėjo, kad paslaugų sektoriuose veikiančios įmonės dažniausiai vidutiniškai suvartoja mažiau negu 1 GWh, išskyrus keletą sektorių, tokių kaip stacionarioji sveikatos priežiūra ir viešbučių paslaugos (žr. sprendimo pradėti procedūrą 6, 7 lenteles ir 127 konstatuojamąją dalį).
- (43) Kita vertus, iki pakeitimų, padarytų 2016 m. gruodžio 22 d. įstatymu, antrosios kategorijos pagalbos gavėjai, kuriems taikyti sumažinti tarifai, buvo vadinamieji C kategorijos galutiniai vartotojai, t. y. gamybos sektoriuje veikiantys galutiniai vartotojai, kurie suvartoja daugiau kaip 1 GWh ir kurių elektros energijos sąnaudos sudaro daugiau kaip 4 % apyvartos.
- (44) Vokietijos valdžios institucijos nepateikė išsamios informacijos apie tai, kokie sektoriai arba kokių tipų įmonės atitiktų šias sąlygas, bet nurodė, kad daugumą jų pagal EEG nustatytą *Besondere Ausgleichregelung* (specialiąją kompensavimo schemą, toliau – *BesAR*) būtų galima laikyti daug elektros energijos vartojančiomis įmonėmis.
- (45) Po 2016 m. gruodžio 22 d. įstatymu padarytų pakeitimų pagalbos gavėjai, kuriems bus taikomi sumažinti tarifai, bus daug elektros energijos vartojančios įmonės, atitinkančios 20 konstatuojamojoje dalyje išvardytus kriterijus. Tai yra daug elektros energijos vartojančios įmonės, kaip apibrėžta *BesAR*. Šiuo atžvilgiu Vokietijos valdžios institucijos per pirminio tyrimo etapą nurodė, kad įmonės, kurioms taikomi sumažinti EEG papildomi mokesčiai ir kurios yra įtrauktos į *BesAR*, daugiausia veikia 3 lentelėje išvardytuose sektoriuose.

3 lentelė

BesAR sektorių apžvalga

Ekonominė veikla [WZ 2008]	Veiklos vykdymo vietų skaičius	Lengvatinė elektra [GWh]
0800 Kasyba ir karjerų eksploatavimas, išskyrus energetines medžiagas	171	516
1000 Maisto produktų gamyba	414	3 754
1100 Gėrimų gamyba	38	364
1300 Tekstilės gaminių gamyba	63	687
1600 Medienos bei medienos ir kamštienos gaminių, išskyrus baldus, ir pan. gamyba;	142	3 038
1700 Plaušienos, popieriaus ir popieriaus gaminių gamyba	118	11 843
1800 Popieriaus ir popieriaus gaminių gamyba	28	353
1900 Kokso ir rafinuotų naftos produktų gamyba	15	[...] (*)
2000 Chemikalų ir chemijos produktų gamyba	283	28 421
2200 Guminių ir plastikinių gaminių gamyba	351	3 984
2300 Stiklo ir stiklo gaminių, keramikos ir pan. gamyba	285	7 550
2400 Pagrindinių metalų gamyba	280	24 351
2500 Metalų gaminių, išskyrus mašinas ir įrenginius, gamyba	205	1 453
2600 Kompiuterių ir pan. gamyba	21	337
2700 Elektros įrangos gamyba	26	799
2800 Mašinos	21	474
2900 Variklinių transporto priemonių, priekabų ir puspriekabių gamyba	30	320
3100 Baldų gamyba	5	[...] (*)
3800 Atliekų surinkimas, tvarkymas, šalinimas ir pan.	90	544
4900 Sausumos transportas ir transportavimas vamzdiniais	130	12 443
Pagalba kitiems sektoriams	61	1 624
Iš viso	2 777	105 935

(*) Verslo paslaptis.

Šaltinis: BAFA, 2016 m. gegužės mėn.

- (46) Vokietijos valdžios institucijos taip pat nurodė, kad pagal naująją tarifų sumažinimo tvarką prie pagalbos gavėjų bus priskirta apie 2 000 gamybos įmonių, kurių bendras elektros energijos suvartojimas per metus sudaro apie 100 TWh.

2.6. Sumažintų kogeneracinių jėgainių mokesčių tikslas

- (47) Vokietijos valdžios institucijos paaiškino, kad, jų nuomone, tarifus reikia mažinti tam, kad būtų galima toliau teikti paramą kogeneracinėms jėgainėms, o parama galima tik tada, jei mokesčiai nekelia grėsmės atitinkamų įmonių konkurencingumui. Vokietijos valdžios institucijos nuogąstauja, kad, jei bus taikomas visas papildomas mokestis, Vokietijoje vidutinės trukmės laikotarpiu gali labai sumažėti investicijos ir susilpnėti vertės grandinės; jos taip pat priduria, kad tarifų nesumažinus, parama kogeneracinėms jėgainėms ir su tuo susijęs energijos vartojimo efektyvumo bei išmetamo CO₂ kiekio mažinimo tikslas nebebūtų priimtinas.
- (48) Vokietijos valdžios institucijos galiausiai pabrėžė, kad papildomu kogeneracinių jėgainių mokesčiu padidinama jau užkrauta papildomo EEG mokesčio našta; pastarasis mokestis taip pat renkamas siekiant gauti pakankamai finansinių išteklių, kad būtų galima finansuoti paramą atsinaujinančiųjų išteklių energetikai, o tai yra viena iš politikos sričių, kuria, kaip ir remiant kogeneracines jėgaines, siekiama Vokietijoje sumažinti elektros energijos gamybos priklausomybę nuo iškastinio kuro.

2.7. Pagrindas pradėti procedūrą

- (49) Sprendime pradėti procedūrą Komisija pripažino paramos kogeneracinėms jėgainėms ir paramos atsinaujinančiųjų išteklių energetikai panašumus, taip pat papildomų kogeneracinių jėgainių mokesčių ir papildomų atsinaujinančiųjų išteklių mokesčių panašumus. Ji pripažino, kad priežasčių finansuoti paramą kogeneracinėms jėgainėms iš papildomų elektros energijos mokesčių galbūt yra ir kad siekiant užtikrinti reguliarią, bet kartu tvarų paramos finansavimo šaltinį, tad išsaugoti plataus užmojo kovos su klimato kaita tikslus, kurių siekiama remiant kogeneracines jėgaines, kai kuriems galutiniais vartotojams tarifus mažinti galbūt reikia. Tačiau Komisija turi abejonių dėl pagalbos priemonių proporcingumo ir reikalingumo, taigi, dėl konkurencijos iškraipymo.
- (50) Komisija taip pat nurodė, kad vadovausis 2014–2020 m. valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai gairių⁽¹³⁾ (toliau – AEPG) 185–192 konstatuojamosiose dalyse išdėstytais tinkamumo ir proporcingumo kriterijais, ir šiuo atžvilgiu pažymėjo, kad sumažindama tarifus Vokietija neapsiribojo tų pačių kategorijų vartotojais; pirmiausia, neatrodo, kad sumažinti tarifai būtų taikomi tik įmonėms, kurios vartoja daug elektros energijos ir konkuruoja tarptautiniu lygmeniu (tad negali perkelti savo sąnaudų vartotojams).
- (51) Todėl Komisija pradėjo oficialią tyrimo procedūrą.

3. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS DĖL SUMAŽINTO PAPILDOMO KOGENERACINIŲ JĖGAINIŲ MOKESČIO

3.1. „BV Glas“ pastabos

- (52) Komisija gavo Vokietijos stiklo pramonės sektoriaus prekybos asociacijos „BV Glas“ pastabas. „BV Glas“ nurodo, kad Vokietijos stiklo pramonės sektoriuje tiesiogiai dirba 53 000 žmonių, sektoriaus apyvarta (2015 m.) siekė 9,2 mlrd. EUR, sektoriuje vyksta intensyvi prekyba, o dauguma stiklo gamybos įmonių yra priskirtinos prie C kategorijos galutinių vartotojų.
- (53) „BV Glas“ teigia, kad priemonė nelaikytina valstybės pagalba, nes ją taikant valstybės biudžeto lėšų srautais nesinaudojama. Ji nepateikia jokių duomenų savo nuomonei pagrįsti, tiesiog pažymi, kad papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis yra panašus į papildomą EEG mokestį, kuris, jos nuomone, taip pat nelaikytinas valstybiniais ištekliais. „BV Glas“ primena pastabas, kurias siuntė Komisijai per byloje SA.33995 (2013/C)⁽¹⁴⁾ vykdytą procedūrą. Ji taip pat mano, kad priemone nėra suteikiamas joks pranašumas, priemonė nėra atrankioji ir neturi įtakos prekybai ir konkurencijai, tačiau išsamesnių paaiškinimų nepateikia.

⁽¹³⁾ OL C 200, 2014 6 28, p. 1.

⁽¹⁴⁾ Valstybės pagalbos byla SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) dėl pagalbos schemos, kurią Vokietija įgyvendino siekdama paremti iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintą elektros energiją ir daug energijos vartojančias įmones (žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Komisijos sprendimą (ES) 2015/1585 dėl pagalbos schemos SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [kurią Vokietija įgyvendino siekdama paremti iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintą elektros energiją ir daug energijos vartojančias įmones] (OL L 250, 2015 9 25, p. 122).

- (54) „BV Glas“ taip pat mano, kad tarifų sumažinimas B ir C kategorijų galutiniams vartotojams yra suderinamas su vidaus rinka, nes yra būtinas norint apsaugoti Vokietijos *Energiewende* ir su tuo susijusius klimato apsaugos tikslus. Tarifų nesumažinus, kiltų rizika kovos su klimato kaita tikslui, kurio siekiama iš papildomo mokesčio finansuojamomis paramos priemonėmis: pirma, tarifų nesumažinus, atitinkamiems sektoriams papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis bus netvarus. Dėl to būtų prarasta tiek darbo vietų, kad paramos kogeneracinėms jėgainėms politikos (ir plačių užmojų kovos su klimato kaita tikslų) tektų atsisakyti; be to, pramonės sektorius greičiausiai persikeltų į tas šalis, kurios vykdo mažesnių užmojų klimato apsaugos politiką. Priemonė yra proporcinga, nes atitinkami pagalbos gavėjai vis tiek moka tam tikrą papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio dalį.
- (55) Papildomų kogeneracinių jėgainių mokesčių išnykimas, ypač stiklo pramonės sektoriuje, reikštų, kad papildomas mokestis padidėtų 17 kartų, jis prisidėtų prie energijos mokesčio ir papildomo EEG mokesčio, taip pat dėl padidėjusios atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalies gamybos krepšelyje padidėjusių tinklo mokesčių. Šiuo atžvilgiu „BV Glas“ pabrėžia, kad Vokietijoje investicijos į stiklo pramonę mažėja ir kad tai vyksta dėl didelių papildomų energijos mokesčių. „BV Glas“ taip pat pažymi su stiklo pramone susijusias vertės grandines; jeigu vietos stiklo pramonė persikeltų kitur, jos taip pat išnyktų.
- (56) „BV Glas“ taip pat mano, kad tarifų sumažinimo apribojimas gamybos sektoriuje veikiantiems C kategorijos galutiniams vartotojams nėra diskriminacinis ir atitinka sistemos logiką, nes gamybos sektoriui, kitaip negu paslaugų sektoriui, paprastai tenka pripažinti kainas, jis patiria intensyvią tarptautinę konkurenciją ir negali perkelti sąnaudų vartotojams. „BV Glas“ taip pat teigia, kad paslaugų sektoriuje išmetamas CO₂ kiekis paprastai būna mažesnis ir kad vietos paslaugas perkėlus kitur, nekiltų anglies dioksido nutekėjimo rizika; be to, paslaugų sektorius paprastai persikeltų į kitą valstybę narę, ne už Sąjungos ribų.
- (57) „BV Glas“ taip pat paaiškina, kad stiklo pramonė jau pasiekė aukštą energijos vartojimo efektyvumo lygį ir kad padidintas mokesčio tarifas nebeskatintų tolesnių mažinimų. „BV Glas“ taip pat paaiškina, kad paskatų gerinti energijos vartojimo efektyvumą daug elektros energijos vartojančioms įmonėms yra nuolat, nes energijos kainos sudaro didelę bendrų gamybos sąnaudų dalį (dažnai 20–50 %). Ji taip pat pabrėžė, kad bėgant metams Vokietijos stiklo pramonė nuolat gerino energijos vartojimo efektyvumo rodiklius ir kad Vokietijos stiklo pramonės sektorius dalyvauja keliose energijos vartojimo efektyvumo didinimo iniciatyvose. Ji taip pat yra pasirašiusi susitarimą (per BDI), kuriuo įsipareigojo kasmet 1,35 % pagerinti energijos vartojimo efektyvumą.
- (58) Galiausiai „BV Glas“ pažymi mananti, kad šiuo atveju dėl teisėtų lūkesčių susigrąžinimas neįmanomas, nes Komisija 2002 m. sprendime padarė išvadą, kad pagal ankstesnės redakcijos KWKG valstybės pagalba nebuvo teikta.

3.2. „Trimet“

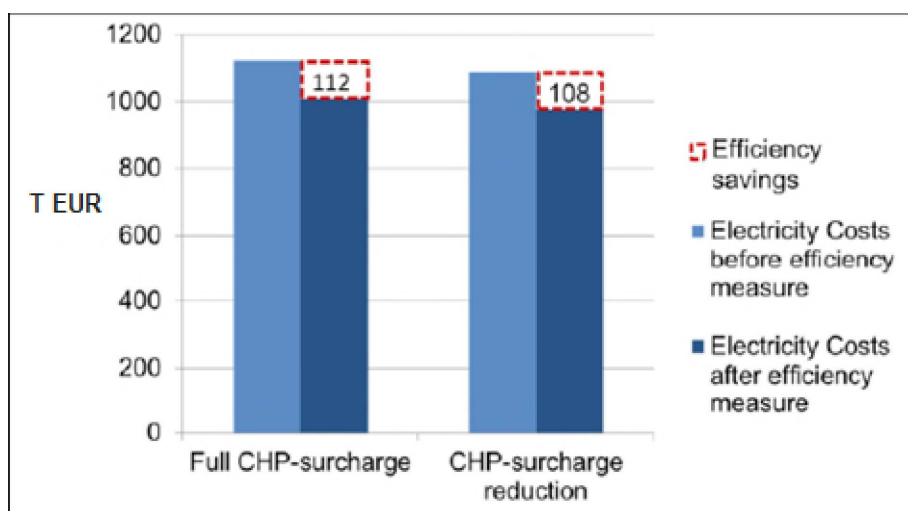
- (59) Komisija taip pat gavo trumpą laišką iš „Trimet“, kuriame „Trimet“ nurodo, jog tarifų sumažinimas yra būtinas, nes visas papildomas mokestis sudarytų apie [...] (*) EUR, todėl jam būtų išnaudota didesnioji dalis grupės rezultato. „Trimet“ nurodė, kad pritaria tarifų sumažinimo daug elektros energijos vartojančioms įmonėms, kurioms pagal *BesAR* galima mažinti papildomą EEG mokestį, apribojimui.

4. VOKIETIJOS VALDŽIOS INSTITUCIJŲ PASTABOS, PATEIKTOS PO SPRENDIMO PRADĖTI PROCEDŲRĄ DĖL SUMAŽINTO PAPILDOMO KOGENERACINIŲ JĖGAINIŲ MOKESČIO

- (60) Vokietijos valdžios institucijos mano, kad oficiali tyrimo procedūra pradėta nepagrįstai, nes per pirminio tyrimo etapą jos įrodė, jog tarifų sumažinimas yra būtinas ir proporcingas. Vokietijos valdžios institucijos šiuo atžvilgiu nepateikia papildomų duomenų, tiesiog nurodo, kad tarifų sumažinimo sistema buvo iš dalies pakeista ir kad dabar tarifai mažinami tik daug elektros energijos vartojančioms įmonėms, kurios patiria tarptautinę konkurenciją.
- (61) Vokietijos valdžios institucijos pabrėžia, kad 2016 m. gruodžio 22 d. įstatymu nustatyta nauja tarifų mažinimo sistema yra visiškai pagrįsta tinkamumo ir proporcingumo kriterijais, kurie taikomi pagal *BesAR* sumažinant papildomo EEG mokesčio tarifus, o šį tarifų sumažinimą Komisija patvirtino byloje SA.38632 (2014/N) „Vokietija. EEG 2014. Atsinaujinančiųjų išteklių energetikos reformos įstatymas“.

(*) Verslo paslaptis.

- (62) Vokietijos valdžios institucijos taip pat paaiškina, kad papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio paskirtis – padėti siekti bendro energijos vartojimo efektyvumo ir aplinkos apsaugos tikslo. Jos sutinka, kad sumažinus elektros energijos kainas, teoriškai paskata taupyti elektros energiją apskritai gali sumažėti, bet šiuo atveju taip nėra, nes daug elektros energijos vartojančioms įmonėms elektros energijos kaina savaime yra pakankama paskata energiją vartoti efektyviau. NET ir mokant sumažintą papildomą kogeneracinių jėgainių mokesť šių įmonių elektros energijos sąnaudos, tad ir paskatos energiją vartoti efektyviau, padidėja.
- (63) Vokietijos valdžios institucijos pateikia įmonės, kuri per metus iš viso suvartoja 10 GWh elektros energijos ir yra pajėgi sutaupyti 1 GWh, pavyzdį. Jei mokėtų visą papildomą kogeneracinių jėgainių mokesť, ji galėtų sutaupyti 112 000 EUR. Papildomą kogeneracinių jėgainių mokesť sumažinus, vis tiek būtų sutaupoma 109 000 EUR ⁽¹⁵⁾. Vokietijos valdžios institucijos pabrėžia, jog iš šio pavyzdžio matyti, kad elektros energiją taupyti verta ir tada, kai papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis sumažinamas. Be to, pagalbos gavėjai dažniausiai naudoja sertifikuotą energijos vadybos sistemą. Didėjant informuotumui, tikimybė, kad įmonės pasirinktų ir įgyvendintų energijos vartojimo efektyvumo priemones, taip pat galimai didėja. Be to, dėl papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio ir papildomo EEG mokesčio sumažinimo schemų panašumo, papildomas EEG mokestis bus dar viena paskata didinti energijos vartojimo efektyvumą.

- (64) Vokietijos valdžios institucijos pabrėžia, kad 2016 m. gruodžio 22 d. įstatymu sukurta nauja sumažintų tarifų sistema skirta daug elektros energijos vartojančioms ir tarptautinę konkurenciją patiriančioms įmonėms, t. y. įmonėms, kurioms, jei reikėtų mokėti visą papildomą kogeneracinių jėgainių mokesť, kiltų bankroto grėsmė arba tektų perkelti veiklą kitur, tačiau šios įmonės vis tiek prisideda prie paramos finansavimo (iš esmės, 15 % papildomo mokesčio, nebent papildomas mokestis pasiekia tam tikrą BPV lygį).
- (65) Vokietijos valdžios institucijos pažymi, kad tarifų sumažinimo poveikis nedidelis, nes papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis palyginti nėra labai didelis. Bet kuriuo atveju teigiamas poveikis nusvertų neigiamą.
- (66) Be to, remdamosi turimais duomenimis apie įmones, kurioms leidžiama mokėti sumažintą papildomą EEG mokesť, Vokietijos valdžios institucijos įvertino, kad tarifų nemažinant, visas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis sudarytų 0,255 EUR ct/kWh (nominalusis papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis, parodytas toliau pateiktoje lentelėje) ir kad šis papildomo mokesčio tarifas maždaug 100-ai įmonių, kurioms leidžiama mokėti sumažintus EEG mokesčius ir kurios suvartoja daugiau kaip 1 GWh, vis tiek sudarytų 1–9 % BPV. Per oficialų tyrimą jos pateikė atnaujintus skaičius, iš kurių matyti, kad pirmosioms 20 įmonių, kurioms galima taikyti BeSAR (pagal suvartojimą), nominalusis papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis sudarytų 0,8–6 % (remiantis 2015 m. duomenimis) šių įmonių BPV, o visas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis (0,445 EUR ct/kWh) sudarytų 1–11 % BPV.

⁽¹⁵⁾ Prielaida: elektros tarifas sumažinus EEG papildomą mokesť yra 11,2 EUR ct/kWh.

- (67) Siekdamas parodyti galimą viso papildomo mokesčio poveikį įmonėms, Vokietijos valdžios institucijos taip pat pateikė šiuos skaičiavimus:

4 lentelė

Viso papildomo mokesčio poveikio modeliavimas

	Nominalusis papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis	Papildomas mokestis pagal 2016 m. kogeneracinių jėgainių įstatymą	Galutiniai vartotojai	Suvartojimas (GWh)	Našta su lengvata / be jos (GWh)	Našta pagal kogeneracinių jėgainių įstatymą KWKG 2016 (EUR)	Naštos padidėjimas pagal gamybos veiksnus
B kat.	0,255	0,04	1 sektorius	10	0,0255	8 050	3,17
			2 sektorius	100	0,255	44 050	5,79
C kat.	0,255	0,03	3 sektorius	1 000	2,55	304 150	8,38

- (68) Galiausiai Vokietija pabrėžė, kad papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio našta prisideda prie papildomo EEG mokesčio naštos.

5. IŠSAMUS PAGALBOS SCHEMOS (SA.47887), APIE KURIĄ PRANEŠTA IR KURIOS PIRMINĖ ANALIZĖ ATLIEKAMA, APIBŪDINIMAS

- (69) Paramą naujiems kogeneracijos įrenginiams, kurių įrengtoji galia sudaro 1–50 MWel, apie kurią Vokietijos valdžios institucijos pranešė byloje SA.42393 (2015/N) ir kuri buvo patvirtinta sprendimu pradėti procedūrą, ketinama pradėti teikti 2017–2018 m. žiemą konkurso būdu atrinktiems operatoriams (žr. sprendimo pradėti procedūrą 91 konstatuojamąją dalį). Nustatyta, kad šiuose konkursuose galima dalyvauti, jeigu visa kogeneracijos įrenginio pagaminama elektros energija yra tiekiamą į viešąjį tinklą, o jeigu kogeneracijos įrenginio pagamintą elektros energiją tiesiogiai vartoja kogeneracijos įrenginio savininkas arba ji tiekiamą į uždarąjį skirstomąjį tinklą, prieš tai neperdavus į viešąjį tinklą, toks įrenginys neatitinka dalyvavimo konkurse reikalavimų. Vokietijos valdžios institucijos nurodė, kad be tokios išimties konkurse nebūtų galima užtikrinti vienodų veiklos sąlygų. Jos paaiškino, kad kogeneracijos būdu pagamintai elektros energijai, kuri vartojama savo reikmėms, galima taikyti sumažintą papildomą EEG mokestį, todėl kogeneracijos įrenginiai, kurių pagaminta elektros energija vartojama savo reikmėms, turėtų sisteminį pranašumą prieš kogeneracijos įrenginius, kurių pagaminta elektros energija tiekiamą į tinklą (žr. sprendimo pradėti procedūrą 94 konstatuojamąją dalį).
- (70) 2017 m. kovo 29 d. Vokietijos valdžios institucijos informavo Komisiją svarstančios galimybę pasinaudoti KWKG 2016 su pakeitimais 33a straipsnio 2 dalies b punkto bb papunktyje nustatyto įgaliojimu ir leisti konkursuose dalyvauti kogeneracijos įrenginių, kurių pagaminta elektros energija tiekiamą į uždaruosius skirstomuosius tinklus, o ne į viešąjį tinklą, operatoriams. Tačiau kogeneracijos įrenginių, kurių pagaminta elektros energija vartojama savo reikmėms, operatoriai vis tiek negalėtų dalyvauti konkursuose paramai gauti, tad pakeitimas, apie kurį pranešama, šioms įrenginiams netaikomas.
- (71) Dėl kogeneracijos įrenginių, naudojamų uždaruosiuose skirstomuosiuose tinkluose, Vokietijos valdžios institucijos paaiškino, kad iš pradžių jų operatoriams nebuvo leidžiama dalyvauti konkursuose remiantis tokiomis prielaidomis: jeigu elektros energija gaminama ir vartojama tame pačiame uždaruose tinkle, tinklo mokesčiai gali būti mažesni, palyginti su struktūromis, kai visa suvartojama elektros energija pagaminama uždaram skirstomajam tinklui nepriklausančiuose kogeneracijos įrenginiuose. Dėl to – tam tikromis aplinkybėmis – uždaram skirstomajam tinklui priklausančio kogeneracijos įrenginio operatorius gali nustatyti geresnę pagamintos elektros energijos kainą negu elektros energiją į viešąjį tinklą tiekiantis operatorius. Konkurse, kuriame operatoriai varžosi dėl fiksuotos priemonės, kuri bus mokama papildomai prie rinkos kainos, kogeneracijos įrenginių, kurie būtų naudojami uždaruosiuose skirstomuosiuose tinkluose, operatoriai turėtų konkurencinį pranašumą ir jei tas konkurencinis pranašumas būtų sisteminis ir didelis, tie operatoriai galėtų strategiškai siūlyti sąnaudas viršijančias kainas ir taip gauti pernelyg dideles kompensacijas. Vokietijos valdžios institucijos papildė, kad pirmiau paminėtas poveikis taip pat gali atsirasti ir ne uždaruosiuose skirstomuosiuose tinkluose, tačiau kogeneracijos įrenginio operatorius pranašumą gali įgyti tik tada, kai prie to paties tinklo yra prijungta tik keletas galutinių vartotojų. Todėl viešajame tinkle dėl tokio poveikio konkurencija dažniausiai nebūna iškraipoma.
- (72) Tačiau, šį klausimą išnagrinėjusios išsamiau, Vokietijos valdžios institucijos pastebėjo, kad uždarieji skirstomieji tinklai skiriasi savo struktūra ir kad dažniausiai tinklo mokesčiai nesutaupomi arba sutaupyto lėšų suma būna gana nedidelė, tad 71 konstatuojamojoje dalyje paminėta strateginio kainų siūlymo rizika yra daug mažesnė, negu manyta. Tokia išvada padaryta remiantis įvairiais Vokietijos valdžios institucijų per tą laiką vykdytais stebėjimais.

- (73) Pirma, tam, kad kogeneracijos įrenginio operatorius galėtų teikti strateginį kainos pasiūlymą, jis turėtų nustatyti daug geresnę pagamintos elektros energijos kainą, vadinasi, turėtų sutaupyti nemažai tinklo mokesčių. Kad poveikis būtų didelis, didelė pagamintos elektros energijos dalis turėtų būti parduodama vietos vartojimo reikmėms. Kitu atveju galimybės nustatyti geresnes kainas nebūtų.
- (74) Antra, visi pagalbos gavėjai, kuriems taikomi mažesni tinklo mokesčiai, yra uždarojo skirstomojo tinklo galutiniai vartotojai, nepaisant to, ar su kogeneracijos įrenginio operatoriumi jie yra sudarę energijos tiekimo sutartį, ar ne. Todėl kogeneracijos įrenginio operatorius turėtų sudaryti sutartis su visais galutiniais vartotojais arba bent su dauguma jų. Jeigu prie uždarojo skirstomojo tinklo prijungta daug galutinių vartotojų, jie gali pradėti elgtis savanaudiškai. Kadangi tinklo mokesčiai būtų mažesni, galutiniai vartotojai nenorėtų mokėti kogeneracinės jėgainės operatoriumi didesnių kainų. Kadangi kogeneracijos įrenginiai yra ilgalaikis turtas, operatorius taip pat turėtų užtikrinti, kad su dauguma galutinių vartotojų, prijungtų prie uždarojo skirstomojo tinklo, būtų sudarytos ilgalaikės sutartys, todėl sumažėja tikimybė nustatyti galutiniams vartotojams (daug) didesnes kainas.
- (75) Trečia, uždarytų skirstomųjų tinklų galutiniai vartotojai dažnai būna pramoniniai vartotojai, turintys teisę mokėti mažesnius tinklo mokesčius pagal įvairias Elektros tinklo mokesčio reglamento (*Stromnetzentgeltverordnung*) 19 straipsnyje nustatytas išimtis. Kadangi tarifai mažinami remiantis stabilium arba specifiniu galutinių vartotojų vartojimo pobūdžiu, o ne tuo, kad tinklas yra uždarojo skirstomasis tinklas, norint sumažinti tinklo mokesčius, kad būtų galima derėtis dėl didesnių kainų, būtų naudojamos tik maža kainų skirtumo dalimi arba tuo tikslu kainų skirtumu nebūtų naudojamosi apskritai.
- (76) Dėl to Vokietijos valdžios institucijos pažymėjo, kad numatomas konkurencinis pranašumas nebūtinai yra didelis, jis taip pat nebūtų sisteminis, tad strateginio kainų siūlymo rizika taip pat būtų mažesnė, negu baimintis iš pradžių (jei tokia rizika apskritai iškiltų). Todėl Vokietijos valdžios institucijos svarsto galimybę papildomai nekeisdamos konkurso sąlygų leisti konkurse dalyvauti kogeneracijos įrenginių, kuriuose pagaminta elektros energija tiekama į uždarytą skirstomąjį tinklą, operatoriams. Tačiau jeigu iš vėlesnių užklausų per teisėkūros procedūrą bus matyti, kad konkurencija vis dar iškraipoma ir konkurso struktūroje reikalingos tam tikros priemonės, Vokietijos valdžios institucijos išsipareigojo pranešti Komisijai apie tokį poveikį ir visas taisomąsias priemones. Bet kuriuo atveju Vokietijos valdžios institucijos išsipareigojo į paramos kogeneracinėms jėgainėms vertinimo schemą taip pat įtraukti kogeneracijos įrenginių, kurių pagaminta elektros energija tiekama į uždaruosius skirstomuosius tinklus, operatorių dalyvavimą.
- (77) Vokietijos valdžios institucijos patvirtino, kad atitinkami kogeneracijos įrenginiai yra sprendimo pradėti procedūrą 23 ir 63 konstatuojamosiose dalyse aprašyti kogeneracijos įrenginiai, dėl kurių Vokietijos valdžios institucijos pateikė šiuos bendrų išlygintų energijos gamybos sąnaudų skaičiavimus.

5 lentelė

Rangovų vykdomų projektų bendros išlygintos energijos gamybos sąnaudos, kai BesAR netaikoma, įrengtieji pajėgumai sudaro daugiau kaip 100 kWel, per 15 metų (2016–2030 m.) suvartota energija sudarys iki 10 MW, o per 20 metų (2016–2035 m.) daugiau kaip 10 MW, diskonto norma per metus yra 30 %, EUR ct/kWh (2013 m. vertės)

Sektorius, kuriame veikia rangovo klientas	Automobilių dalių gamintojas	Automobilių gamintojas	Automobilių gamintojas	Automobilių gamintojas	Automobilių gamintojas	Automobilių gamintojas
Įrenginio tipas	BHKW 5	BHKW 5	DT 1	GT 1	BHKW 6	GUD 1
El. pajėgumas	2 000 kW	2 000 kW	5 000 kW	10 000 kW	10 000 kW	20 000 kW
Viso apkrovimo valandos	4 500 h/a	8 000 h/a	5 500 h/a	5 500 h/a	5 500 h/a	5 000 h/a
Savo reikmėms panaudojama dalis	50 %	100 %	100 %	100 %	100 %	80 %
Bendros išlygintos energijos gamybos sąnaudos	10,42	7,22	12,13	8,42	8,49	11,56
Vidutinė rinkos kaina	6,77	6,25	6,25	6,25	6,25	5,87
Bendrų išlygintų energijos gamybos sąnaudų ir rinkos kainos skirtumas	3,65	0,97	5,88	2,17	2,24	5,7

- (78) Kaip ir kiti kogeneracijos įrenginiai, kurių operatoriai gali dalyvauti konkursuose, pagal tinkamumo reikalavimus jie turės būti efektyviai energiją vartojantys kogeneracijos įrenginiai.
- (79) Pagalba per konkursą atrinktiems kogeneracijos įrenginiams bus teikiama kaip priemoka prie rinkos kainos 30 000 viso apkrovimo valandų. Priemoka nebus mokama, jeigu valandinės sutarties vertė sudarant neatidėliotinus sandorius (prieš vieną dieną) Vokietijoje bus nulinė arba neigiama (KWKG 2016, apie kurį pranešta, 7 straipsnio 8 dalis, KWKG 2016 su pakeitimais 7 straipsnio 7 dalis). Apskaičiuojant viso apkrovimo valandas, kuriomis galima teikti paramą, į šiuo laikotarpį pagamintą elektros energiją nebus atsižvelgiama. Kogeneracinės jėgainės operatorius taip pat yra atsakingas už balansavimą.

6. PAPILDOMŲ KOGENERACINIŲ JĖGAINIŲ MOKESČIŲ SUMAŽINIMO ĮVERTINIMAS

6.1. Valstybės pagalbos buvimas pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį

- (80) Pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį „išskyrus tuos atvejus, kai Sutartys nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.
- (81) Vertindama, ar priemonė pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį yra valstybės pagalba, Komisija turi įvertinti, ar:
- a) priemone tam tikroms įmonėms arba sektoriams suteikiamas pranašumas (atrankusis pranašumas);
 - b) priemonė priskirtina valstybei ir ar priemonei naudojami valstybiniai ištekliai;
 - c) priemone iškraipoma konkurencija arba ar priemonė kelia tokią grėsmę;
 - d) priemonė gali daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

6.1.1. Atrankusis pranašumas

- (82) Teisingumo Teismas 2016 m. gruodžio 21 d. sprendime sujungtose bylose *Komisija/World Duty Free Group* ir *Komisija/Banco Santander ir Santusa* ⁽¹⁶⁾ priminė, kad, siekiant nustatyti, ar mokestinė priemonė arba rinkliava yra atrankinio pobūdžio, reikia patikrinti, ar pagal priemonę ūkio subjektai, kurių faktinė ir teisinė padėtis pagal atitinkamos bendros mokesčių sistemos siekiamą tikslą yra panaši, yra diferencijuojami ir ar šios diferenciacijos negalima pateisinti aptariamąsios sistemos pobūdžiu ir bendra struktūra.
- (83) Sprendime pradėti procedūrą Komisija nustatė, kad iš esmės papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis yra mokėtinas už kiekvieną galutiniam vartotojams viešajame tinkle arba atitinkamų tinklo operatorių valdomame uždarajame skirstomajame tinkle tiekiamos elektros energijos kWh. Šis papildomas mokestis yra visiems vienodas ir mokamas už kWh. Kaip paaiškina 2.2.1 ir 2.3 skirsniuose, papildomo mokesčio nustatymo sistema pagal KWKG 2016 su pakeitimais išliko iš esmės nepakitusi, ji ir toliau grindžiama principu, kad kogeneracinių jėgainių mokestis yra visiems vienodas. 2016 m. įprastas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis buvo 0,445 EUR ct/kWh, o 2017 m. – 0,438 EUR ct/kWh.
- (84) Taigi, pagal KWKG 2016, apie kurį pranešta, papildomą mokestį sumažinus atitinkamai iki 0,04 ir 0,03 EUR ct/kWh, sumažėja įmonių, kurios yra B arba C kategorijų galutiniai vartotojai, papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis, dėl to sumažėja mokesčių našta, kuri šioms įmonėms tektų įprastu atveju. Be to, pagal KWKG 2016 su pakeitimais papildomą mokestį 2016 m. apribojus iki 0,056 EUR ct/kWh, 2017 m. – iki 0,06 ir 0,08 EUR ct/kWh, 2018 m. – iki 0,12 ir 0,16 EUR ct/kWh, sumažėja įmonių, kurios yra B arba C kategorijų galutiniai vartotojai, finansinė našta, dėl to sumažėja našta, kuri šioms įmonėms tektų įprastu atveju. Be to, daug elektros energijos vartojančioms įmonėms, kurios atitinka KWKG 2016 su pakeitimais 20 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas sąlygas, papildomą kogeneracinių jėgainių mokestį apribojus iki 15 % viso papildomo mokesčio (ir iki 0,5 arba 4 % jų BPV), sumažėja įmonių, kurios yra B arba C kategorijos galutiniai vartotojai, tenkanti finansinė našta, dėl to sumažėja našta, kuri šioms įmonėms tektų įprastu atveju. Tokiu tarifų sumažinimu suteikiamas pranašumas ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁶⁾ 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija/World Duty Free Group*, sujungtose bylose C-20/15 P ir C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, 60 punktas.

⁽¹⁷⁾ 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Austrija/Komisija*, T-251/11, ECLI:EU:T:2014:1060, 112 punktas; 2016 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Vokietija/Komisija*, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, 55 punktas.

- (85) Pranašumas taip pat yra atrankusis. C kategorijos galutiniams vartotojams tarifai sumažinami tik gamybos sektoriuje. Šiame sektoriuje tarifai sumažinami tik įmonėms, kurios per metus suvartoja daugiau kaip 1 GWh ir kurių elektros energijos sąnaudos sudaro daugiau kaip 4 % jų apyvartos (taip kiti gamybos sektoriai atmetami, nes juose tokios vertės paprastai nepasiekiamos; žr. sprendimo pradėti procedūrą 127 punktą). Tą patį galima pasakyti apie tarifų sumažinimą daug elektros energijos vartojančioms ir 20 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas sąlygas atitinkančioms įmonėms. Tarifų sumažinimas yra atrankus, nes tarifai sumažinami tik tam tikruose sektoriuose veikiančioms įmonėms, o sektoriaus viduje jie sumažinami tik įmonėms, kurios tam tikroje vartojimo vietoje suvartoja 1 GWh elektros energijos ir pasiekia tam tikrą elektros energijos vartojimo intensyvumo slenkstinę ribą.
- (86) Tarp B kategorijos galutinių vartotojų pranašumą įgyja tik tos įmonės, kurios per metus suvartoja 1 GWh. Komisija taip pat pažymi, kad, nors prie B kategorijos gali būti priskirti visų sektorių galutiniai vartotojai, pagal 1 GWh slenkstinę ribą kai kurie sektoriai ir įmonės, paprastai niekada nepasiekiantys tokios slenkstinės vartojimo ribos, *de facto* atmetami.
- (87) Tačiau turint galvoje papildomu mokesčiu siekiamą tikslą (prisidėti prie kogeneracinių jėgainių rėmimo), B arba C kategorijos galutinių vartotojų ir daug elektros energijos vartojančių įmonių teisinė ir faktinė padėtis yra panaši. Pirmiausia, tie galutiniai vartotojai vartoja elektros energiją, tiekiamą į viešąjį elektros tinklą arba uždarą tinklą, kaip A kategorijos galutiniai vartotojai. Dėl paramos didelio naudingumo kogeneracinėms jėgainėms, finansuojamos iš papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio, jie, kaip A kategorijos galutiniai vartotojai, gauna naudos dėl mažesnio išmetamo CO₂ kiekio.
- (88) Vokietijos valdžios institucijos nepateikė pastabų dėl priemonės atrankumo.
- (89) Iš „BV Glas“ argumentų galima suprasti, jog tai, kad tarifai sumažinami tik gamybos sektoriui, atitinka sistemos logiką, nes gamybos sektoriuose veikiančioms įmonėms dažniausiai tenka pripažinti esamas kainas ir jos negali perkelti papildomų sąnaudų vartotojams, o paslaugų sektoriai paprastai perkelia papildomus mokesčius vartotojams.
- (90) Komisija pirmiausia pažymi, kad tais atvejais, kai ji nustato, jog tam tikra priemonė įmonėms kuriamos skirtingos sąlygos, nors, atsižvelgiant į aptariamą priemonės tikslą, tų įmonių faktinė ir teisinė padėtis panaši, taip įmonių mokesčius diferencijuojanti valstybė narė turi pati įrodyti, kad tai pagrįsta atitinkamos sistemos pobūdžiu ir bendra logika ⁽¹⁸⁾. Vokietijos valdžios institucijos nesirėmė argumentu, kad tarifų sumažinimas atitiks papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio pobūdį ir bendrą schemą. Visų pirma, jos nenurodė, jog papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis būtų grindžiamas principu, kad yra nustatomas įmonėms tik tada, jei jos gali perkelti papildomas sąnaudas vartotojams. Be to, tinkamumo sąlygomis nepatvirtinama (nepagrįsta) prielaida, kad įprasta papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sistema grindžiama principu, jog papildomas mokestis nustatomas įmonėms tik tada, jei jos gali papildomas sąnaudas perkelti vartotojams.
- (91) Pirmia, galimybė mokėti sumažintą mokestį pagal KWKG 2016, apie kurį pranešta, nepriklauso nuo to, ar įmonės įrodo, jog negali perkelti savo papildomų sąnaudų vartotojams. Antra, nepateikta jokių duomenų, iš kurių būtų matyti, jog visi sektoriai ir įmonės, kuriems taikomi B ir C kategorijų galutiniams vartotojams sumažinti tarifai, *de facto* negali perkelti savo papildomų sąnaudų, o tie, kuriems sumažinti tarifai netaikomi, gali perkelti savo papildomas sąnaudas. Trečia, „BV Glas“ argumentai, jog yra normalu, kad tarifai sumažinami tik gamybos sektoriuje veikiančioms įmonėms, prieštarauja tam, kad tarifai sumažinami B kategorijos galutiniams vartotojams: tai gali būti paslaugų sektoriuje veikiančios įmonės ir jos neprivalo būti daug elektros energijos vartojančios įmonės. Dėl KWKG 2016 su pakeitimais taip pat pažymėtina, jog Vokietijos valdžios institucijos nenurodė, kad papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis nustatomas pagal tai, ar galutiniai vartotojai gali perkelti savo sąnaudas. Be to, negalėjimas perkelti sąnaudų nėra oficiali tarifo sumažinimo tinkamumo sąlyga.
- (92) Todėl Komisija daro išvadą, kad tarifų sumažinimo negalima vertinti pagal papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sistemos logiką, ir palieka galioti savo išvadą, kad nagrinėjamu tarifų sumažinimu pagalbos gavėjams, kuriems jie sumažinami, suteikiamas atrankusis pranašumas.
- (93) Vokietijos valdžios institucijos į KWKG 2016 su pakeitimais taip pat įtraukė 27b straipsnį, kuriame numatyta, kad už kaupiamą elektros energiją papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis renkamas, kai elektra perduodama iš kaupimo įrenginių, o ne tada, kai ji perduodama į kaupimo įrenginius. Komisija mano, kad ši nuostata atitinka

⁽¹⁸⁾ 2011 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija/Nyderlandai*, C-279/08 P, ECLI:EU:T:2011:551, 32 punktas.

papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio pobūdį ir bendrą schemą (taigi tuo atrankusis pranašumas nesuteikiamas): taip siekiama išvengti dvigubo apmokestinimo – laikomasi mokesčių arba rinkliavų sistemose bendrai taikomo principo. Ši nuostata atitinka principą, kad papildomas mokestis mokėtinas tada, kai elektra imama iš tinklo ir vartojama. Tačiau Vokietija paaiškino, kad kaupimo įrenginiuose kaupiama elektros energija dar nevartota. Todėl Komisija mano, kad KWKG 2016 su pakeitimais 27b straipsnyje numatyta išimtis nėra atrankioji.

6.1.2. Valstybiniai ištekliai ir priskirtinumas valstybei

- (94) Sprendime pradėti procedūrą Komisija nustatė, kad tarifų sumažinimas priskirtinas valstybei, nes visais atvejais tarifų sumažinimas nustatytas įstatymu (KWKG 2016), taigi, priskirtinas valstybei. Be to, Komisija pažymėjo, kad BAFA (t. y. Federalinis ekonomikos reikalų ir eksporto kontrolės biuras, aukštesnioji federalinės valdžios institucija, pavaldi Federalinei ekonomikos reikalų ir energetikos ministerijai) yra atsakinga už patikras siekiant užtikrinti, kad paramą gautų vien tinkami operatoriai.
- (95) Sprendime pradėti procedūrą Komisija taip pat nustatė, kad tarifų sumažinimas finansuotas iš valstybinių išteklių.
- (96) Šiuo atžvilgiu Komisija pirmiausia pažymėjo, jog tam, kad galėtų finansuoti paramą kogeneracinėms jėgainėms, Vokietija nustatė specialų papildomą mokestį – papildomą kogeneracinių jėgainių mokestį (žr. KWKG 2016, apie kurį pranešta, 26 straipsnį ir KWKG 2016 su pakeitimais 26 straipsnį, kuriuo nustatomas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis ir tinklo operatoriams suteikiama teisė rinkti papildomą kogeneracinių jėgainių mokestį iš galutinių vartotojų) ir apibrėžė jo tikslą (t. y. finansuoti valstybės energetikos politiką: remti kogeneracines jėgaines ir subsidijuoti investicijas į kaupimo ir centralizuoto šildymo ir (arba) vėsinimo tinklus), jo dydžio nustatymo metodiką – kai kurių kategorijų galutiniams vartotojams (B ir C kategorijų galutiniams vartotojams ir daug elektros energijos vartojančioms įmonėms) jį nustato tiesiogiai valstybė. Be to, surinkto papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio deficitas ir perviršis (palyginti su reikalinga parama) kitais metais koreguojamas, taip užtikrinant, kad tinklo operatoriams būtų atlygintos visos papildomos sąnaudos, kurių jie patiria vykdydami prievolę prisidėti prie paramos. Kartu tai reiškia, kad tinklo operatoriai negali panaudoti papildomo mokesčio pajamų jokiais kitais tikslais, išskyrus paramą elektros energijos gamybai kogeneracijos būdu, šilumos ir vėsumos kaupimui ir centralizuotam šildymui ir (arba) vėsinimui. Tuo remdamasi, Komisija padarė išvadą, kad, kaip ir byloje, kurioje 2013 m. gruodžio 19 d. priimtas sprendimas *Association Vent de Colère!* ⁽¹⁹⁾, valstybė, remdamasi KWKG 2016, sukūrė sistemą, pagal kurią tinklo operatorių sąnaudos, patirtos remiant elektros energijos gamybą kogeneracijos būdu, kaupimo įrenginius bei centralizuoto šildymo ir (arba) vėsinimo tinklus, visiškai kompensuojamos iš papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio, kurį moka galutiniai elektros energijos vartotojai. Dėl šios aplinkybės ši byla skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas 2001 m. kovo 13 d. sprendimas *PreussenElektra* ⁽²⁰⁾, nes pastarojoje byloje nagrinėtu atveju elektros tiekėjai turėjo dengti papildomas sąnaudas iš nuosavų lėšų. Be to, nei parama kogeneracinėms jėgainėms, teikiama elektrą kogeneracijos būdu gaminančioms įmonėms, nei investicijų subsidijos, teikiamos centralizuoto šildymo ir vėsinimo tinklų bei kaupimo įrenginių operatoriams, nėra prekių arba paslaugų kaina. Iš tiesų, tinklo operatoriai sumoka kogeneracinėms jėgainėms skirtą paramą kogeneracijos įrenginių operatoriams, nors elektros energija parduodama ne tinklo operatoriams, o trečiosioms šalims; tam tikrais atvejais ją netgi suvartoja pats kogeneracijos įrenginio operatorius. Be to, centralizuoto šildymo ir (arba) vėsinimo tinklai ir kaupimo įrenginiai išlieka subsidijos prašančio operatoriaus nuosavybė ir subsidijos sumokėjimas nesuteikia elektros tinklo operatoriams jokios teisės į atitinkamus centralizuoto šildymo ir (arba) vėsinimo tinklus ir kaupimo įrenginius (dėl paramos centralizuoto šildymo ir (arba) vėsinimo tinklams ir kaupimo įrenginiams žr. sprendimo pradėti procedūrą 33–45 konstatuojamąsias dalis).
- (97) Sprendime pradėti procedūrą Komisija taip pat pažymėjo, kad perdavimo tinklo operatoriams sistemoje tenka ypatingas vaidmuo. Jiems patikėta pagal KWKG 2016 nustatytą metodiką apskaičiuoti papildomą kogeneracinių jėgainių mokestį ir administruoti papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio finansinius srautus. Finansinė našta dėl paramos kogeneracinėms jėgainėms, centralizuoto šildymo tinklui ir šildymo sistemoms yra visiškai perduota jiems; jie tada turi užtikrinti, kad finansinė našta būtų vienodai paskirstyta tarp perdavimo tinklo operatorių (proporcingai prie jų tinklų prisijungusiems A, B ir C kategorijų galutiniams vartotojams), o papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis iš skirstomojo tinklo operatorių pervedamas perdavimo tinklo operatoriams siekiant atlyginti dėl paramos atsiradusią finansinę našta. Jeigu biudžetas viršijamas, jie taip pat privalo įspėti BAFA. Šiuo

⁽¹⁹⁾ 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimas *Vent De Colère* ir kt., C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851.

⁽²⁰⁾ 2001 m. kovo 13 d. Sprendimas *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

atžvilgiu jų padėtis panaši į *Samenwerkende Elektriciteits-Productiebedrijven NV* padėtį, nagrinėtą byloje, kurioje priimtas 2008 m. liepos 17 d. sprendimas *Essent Network Noord* ⁽²¹⁾ ir perdavimo sistemos operatorių padėtį, nagrinėtą byloje, kurioje priimtas 2016 m. gegužės 10 d. sprendimas *Vokietija/Komisija* (EEG 2012) ⁽²²⁾.

- (98) Sprendime pradėti procedūrą Komisija taip pat nustatė, jog tai, kad papildomą kogeneracinių jėgainių mokesčių kontroliuoja valstybė, patvirtinama tuo, kad: papildomą kogeneracinių jėgainių mokesčių reikia pervesti į atskirą sąskaitą, kad reguliavimo institucija galėtų patikrinti, ar įvairiai tinklo operatorių veiklai nenaudojamos kryžminės subsidijos. Be to, pagal įstatymą reikalaujama, kad perdavimo tinklo operatorių sąskaitų išrašymą kontroliuotų auditorius arba atestuotasis apskaitininkas. Galiausiai įstatyme taip pat apriojamas bendras priemonės biudžetas ir bendra papildomo mokesčio suma. Jeigu yra rizikos, kad biudžetas bus viršytas, perdavimo tinklo operatoriai turi įspėti BAFA, o ji tada apskaičiuoja naujas – tik mažesnes – paramos normas, kad biudžetas nebūtų viršytas. Taip dar kartą patvirtinama, kad papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis yra valstybės kontroliuojamas išteklius.
- (99) Vokietijos valdžios institucijos nepateikė pastabų dėl šio aspekto. „BV Glas“ pateikė pastabą, kad priemonė nėra valstybės pagalba, nes ja nesukuriama našta valstybės biudžetui. Tačiau Komisija šiuo atžvilgiu pažymi, jog remiantis suformuota jurisprudencija, tam, kad ištekliai būtų laikomi valstybiniais ištekliais, jie neprivalo patekti į valstybės biudžetą. Pakanka, jei jie išlieka valstybės kontroliuojami ⁽²³⁾. Iš tiesų, pranašumas, suteikiamas tiesiogiai arba netiesiogiai naudojant valstybinius išteklius, pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį yra laikytinas pagalba. Kadangi išskiriama valstybės ir iš valstybinių išteklių suteikta pagalba, į pagalbos apibrėžtį įtraukiama ne tik tiesiogiai valstybės, bet ir per valstybės paskirtas arba įsteigtas viešąsias ar privačiąsias įstaigas teikiama pagalba ⁽²⁴⁾.
- (100) Atsižvelgdama į šias aplinkybes, Komisija palieka galioti savo išvadą, kad papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis laikytinas valstybiniu išteklumi, dėl to papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tarifų sumažinimas taip pat finansuojamas iš valstybinių išteklių. Šis tarifų sumažinimas finansuojamas iš valstybinių išteklių kaip parama kogeneracinėms jėgainėms. Visais atvejais papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tarifų sumažinimas buvo nustatytas įstatyme ir kontroliuojamas valstybės taip pat, kaip visas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis (žr. tai, kas išdėstyta pirmiau). Todėl reikia laikyti, kad ir papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sumažinimas yra finansuojamas iš valstybinių išteklių ⁽²⁵⁾.

6.1.3. Poveikis prekybai ir įtaka konkurencijai

- (101) Papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sumažinimas gali iškraipyti tame pačiame sektoriuje veikiančių įmonių tarpusavio konkurenciją, nes tarifas galima sumažinti ne visoms įmonėms (tai priklauso nuo jų suvartojamos energijos ir (arba) santykinės elektros energijos sąnaudų dalies, palyginti su apyvarta ir (arba) palyginti su BPV), sumažinimas taip pat gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą ir konkurenciją su kitų valstybių narių įmonėmis. Įmonės, kurioms taikomi sumažinti tarifai, iš tiesų dažniausiai veikia tam tikruose gamybos sektoriuose ir jų elektros energijos sąnaudų sudaro didesnę gamybos sąnaudų dalį (tai – metalo, popieriaus, chemijos, stiklo gamybos, perdirbimo, medienos, maisto ir pašarų sektoriai, žr. sprendimo pradėti procedūrą 127 konstatuojamąją dalį ir 3 lentelę). Pavyzdžiui, chemijos, popieriaus, automobilių gamybos ir automobilių dalių tiekimo sektoriuose veikiančios įmonės konkuruoja su kitose valstybėse narėse veikiančiomis įmonėmis.
- (102) „BV Glas“ nurodė, kad įtakos konkurencijai nedaroma, bet nepaaiškino, kodėl. Iš „BV Glas“ argumentų galima suprasti, kad konkurencijai įtakos nebūtų, nes priemone siekiama sušvelninti konkurenciniu požiūriu nepalankią padėtį, palyginti su kitų valstybių narių įmonėmis. Kadangi papildomi kogeneracinių jėgainių mokesčiai taikomi ir

⁽²¹⁾ 2008 m. liepos 17 d. Sprendimas *Essent Network Noord* ir kt., C-206/06 ECLI:EU:C:2008:413.

⁽²²⁾ 2016 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Vokietija/Komisija*, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281.

⁽²³⁾ 2002 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Prancūzija/Komisija*, C-482/99 EU:C:2002:294, 37 punktą ir 2016 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Vokietija/Komisija*, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, 83 punktą.

⁽²⁴⁾ Šiuo klausimu žr. 1977 m. kovo 22 d. Sprendimo *Steinike & Weinlig*, C-78/76, EU:C:1977:52, 21 punktą, 1993 m. kovo 17 d. Sprendimo *Sloman Neptun/Bodo Ziesemer*, sujungtos bylos C-72/91 ir C-73/91, EU:C:1993:97, 19 punktą ir 2016 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Vokietija/Komisija*, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, 81 punktą.

⁽²⁵⁾ Taip pat žr. 2016 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Vokietija/Komisija*, T-47/15 EU:T:2016:281, 112 punktą ir 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Austrija/Komisija*, T-251/11, ECLI:EU:T:2014:1060, 76 punktą.

kitose valstybėse narėse (pavyzdžiui, Prancūzijoje ⁽²⁶⁾), šis argumentas nepagrįstas faktais. Be to, remiantis suformuota jurisprudencija, tai, kad priemone siekiama vienodomis priemonėmis suderinti valstybių narių konkurencijos sąlygas, nėra pagrindas laikyti, kad priemonė nėra valstybės pagalba ⁽²⁷⁾.

6.1.4. Išvada dėl valstybės pagalbos buvimo

- (103) Todėl Komisija daro išvadą, kad sumažinant papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčių tarifus B ir C kategorijų galutiniams vartotojams ir daug elektros energijos vartojančioms įmonėms, kaip numatyta KWKG 2016, teikiama Sutarties 107 straipsnyje nurodyta valstybės pagalba.

6.2. Esama pagalba, nauja pagalba ir pagalbos teisėtumas

- (104) „BV Glas“ pabrėžė, kad KWKG 2016 ir KWKG 2002 labai panašūs, todėl tai – esama pagalba.
- (105) Tačiau Komisija pažymi, kad, nors KWKG 2002 ir KWKG 2016 yra daug kuo panašūs, pagal tai negalima daryti išvados, jog pagalbos schemą, kurią sudaro KWKG 2016 nustatytas papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sumažinimas, reikėtų laikyti esamos pagalbos schema.
- (106) Komisija iš tiesų nusprendė, kad 2000 m. gegužės 12 d. įstatymu dėl elektros gamybos kogeneracijos būdu apsaugos (toliau – KWKG 2000), vienu iš iki įstatymo KWKG 2016 galiojusių teisės aktų, valstybės pagalba neteikta ⁽²⁸⁾. Tačiau sprendime pradėti procedūrą (288 konstatuojamoji dalis) Komisija pažymėjo, kad KWKG 2000 panaikintas dar 2002 m., vietoj jo priėmus KWKG 2002, o vietoj šio įstatymo vėliau priimtas KWKG 2016.
- (107) Taigi, pagalbos priemonės negalima laikyti esama pagalba, juolab, kad KWKG 2000 ir KWKG 2016, o iš tikrųjų net KWKG 2000 ir KWKG 2002, kai kuriais aspektais iš esmės skiriasi.
- (108) Pirmas skirtumas yra tai, kad papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sumažinimas, dėl kurio pradėtas oficialus tyrimas, KWKG 2000 nebuvo numatytas ir Komisija 2002 m. gegužės 22 d. sprendime dėl valstybės pagalbos NN 68/2000 „Vokietija, 2000 m. gegužės 12 d. Elektros energijos gamybos kogeneracijos būdu apsaugos įstatymas“ ⁽²⁹⁾ jo nenagrinėjo.
- (109) Be to, pagal KWKG 2000 tiesiog nustatyta pirkimo prievolė ir už prekę mokėtina kaina. Tinklo operatoriai turėjo dalytis našta. Tačiau įstatyme nebuvo nustatytas joks papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis, iš kurio būtų finansuojama parama, ir, kaip paminėta ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje, nebuvo numatytas papildomų kogeneracinių jėgainių mokesčių sumažinimas tam tikrų kategorijų galutiniams vartotojams.
- (110) KWKG 2016 skiriasi nuo KWKG 2000 šiais aspektais: pirma, vietoj pirkimo prievolės nustatyta prievolė mokėti priemokas už elektros energiją, kurios tinklo operatorius dažniausiai neperka. Antra, KWKG 2016 taip pat numatyta parama savo reikmėms suvartojamai elektros energijai, t. y. elektros energijai, kuri net nėra perduodama į tinklo operatorių valdomus tinklus. Trečia, KWKG 2016 taip pat numatyta parama šilumos kaupimui ir centralizuoto šildymo tinklams, t. y. su elektros tinklu nesusijusiai infrastruktūrai. Ketvirta, įstatyme garantuojama, kad iš įstatyme nustatyto papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tinklo operatoriams būtų atlyginamos visos papildomos sąnaudos ir kad perdavimo tinklo operatoriai centralizuotų su priemokos ir papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio mokėjimu susijusius finansinius srautus. Papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis yra visiems tinklams vienodas papildomas mokestis, mokamas už kWh. Penkta, įstatyme nustatytas maksimalus biudžetas, kuriuo taip pat apriojamas papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio didinimas. Ir šešta, KWKG 2016 nustatyta B ir C kategorijų galutiniams vartotojams taikoma papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio viršutinė riba. Galiausiai pažymėtina, kad parama kogeneracijos įrenginiams, centralizuoto šildymo tinklams ir pan. teikiama tik gavus BAFA leidimą. Tokia tinkamumo patvirtinimo tvarka KEKG 2000 nebuvo numatyta.

⁽²⁶⁾ 2014 m. kovo 27 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos SA.36511 (2014/C) (ex 2013/NN). Prancūzija. Atsinaujinančiosios energijos paramos mechanizmas ir CSPE mokesčio ribos. Kvietimas teikti pastabas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 2 dalį (OL C 348, 2014 10 3, p. 78).

⁽²⁷⁾ 2017 m. vasario 1 d. Sprendimo *Portovesme/Komisija*, C-606/14 P, ECLI:EU:C:2017:75, 91 dalis.

⁽²⁸⁾ 2002 m. gegužės 22 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos NN 68/2000. Vokietija. 2000 m. gegužės 12 d. Elektros gamybos kogeneracijos būdu apsauga (OL C 164, 2002 7 10, p. 5).

⁽²⁹⁾ Ten pat.

- (111) Keletas svarbių KWKG 2000 pakeitimų padaryta dar KWKG 2002: prievolė mokėti priemoką prie rinkos kainos (vietoj prievolės tiesiog pirkti elektros energiją už tam tikrą kainą), įstatyme nustatyta garantija, kad tinklo operatoriams bus atlygintos papildomos dėl prievolės mokėti priemoką patiriamos sąnaudos, sukuriamas vienodas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis, perdavimo tinklo operatoriams tenka pagrindinis vaidmuo centralizuojant finansinius srautus, susijusius su paramos ir papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio mokėjimu, ir dviejų kategorijų (B ir C) galutiniams vartotojams nustatoma papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio viršutinė riba. 2002 m. taip pat nustatyta prievolė gauti BAFA leidimą naudotis parama. 2009 m. KWKG 2002 iš dalies pakeistas, kad parama taip pat būtų teikiama už savo reikmėms suvartojamą elektros energiją ir taip pat būtų teikiama centralizuotiems šildymo tinklams. 2012 m. KWKG 2002 iš dalies pakeistas – įtraukta parama šilumos ir vėsumos kaupimo įrenginiams ir centralizuoto vėsinimo tinklams. KWKG 2016 nustatytas biudžeto apribojimas.
- (112) Tad, atsižvelgdama į šias aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad KWKG 2016 ir KWKG 2002 kai kuriais atžvilgiais yra panašūs, bet tai negali būti pagrindas pagalbą laikyti esamos pagalbos priemone, nes sprendime byloje NN 68/2000 ⁽³⁰⁾ nagrinėtas ne įstatymas KWKG 2002, bet įstatymas KWKG 2000, o įstatymu KWKG 2016 įstatymas KWKG 2000 kai kuriais atžvilgiais iš esmės pakeistas.
- (113) KWKG 2002 ir KWKG 2016 panašumai (prievolė mokėti priemoką prie rinkos kainos, įstatyme nustatyta garantija, kad tinklo operatoriams bus atlygintos papildomos dėl prievolės mokėti priemoką patiriamos sąnaudos, vienodo papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio nustatymas ir papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sumažinimas tam tikriems galutiniams vartotojams, pagrindinis perdavimo tinklo operatorių vaidmuo centralizuojant su paramos ir papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio mokėjimu susijusius finansinius srautus, BAFA leidimas norint naudotis parama) ir skirtumai, palyginti su KWKG 2000, faktiškai leidžia daryti išvadą, kad jau papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sumažinimas pagal KWKG 2002 buvo laikytinas valstybės pagalba. Komisija pripažįsta, kad pagal 1 straipsnio a dalies iv punktą, taikomą kartu su Reglamento (ES) 2015/1589 17 straipsniu, esama pagalba galima laikyti tik prieš 10 metų iki 2016 m. spalio 24 d. nustatytą papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sumažinimą.
- (114) Be to, Vokietija pateikė nuo 2011 m. taikomą koregavimo planą, kuriame akivaizdžiai pripažino, kad papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sumažinimas nuo 2011 m. tikrai susijęs su nauja valstybės pagalba, palyginti su KWKG 2002.

6.3. Suderinamumas su vidaus rinka

- (115) Sprendime pradėti procedūrą Komisija padarė išvadą, kad valstybės pagalba didelio naudingumo kogeneracijos įrenginiams, kaupimo įrenginiams ir energiją efektyviai vartojantiems centralizuoto šildymo ir (arba) vėsinimo tinklams, teikta pagal KWKG 2016, buvo suderinama su vidaus rinka.
- (116) Tačiau sprendime pradėti procedūrą Komisija iškėlė abejones, ar B ir C kategorijų galutiniams vartotojams sumažinti papildomi kogeneracinių jėgainių mokesčiai pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą gali būti laikomi suderinamais su vidaus rinka.
- (117) Toliau išdėstytas suderinamumo vertinimas atliktas tik dėl tarifų sumažinimo nuo 2007 m. B ir C kategorijų galutiniams vartotojams ir 20 konstatuojamojoje dalyje nurodytoms daug elektros energijos vartojančioms įmonėms. Šiame sprendime papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sumažinimas geležinkelio įmonėms nenagrinėjamas. Šių tarifų sumažinimas patvirtintas sprendime SA.43666 ⁽³¹⁾.
- (118) Nustačius viršutinę papildomo mokesčio ribą, B ir C kategorijų galutiniai vartotojai ir daug elektros energijos vartojančios įmonės atleidžiami nuo dalies papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio, kurį įprastu atveju turėtų mokėti vykdydami kasdienę veiklą ir dengdami savo elektros energijos sąnaudas; tad dėl to sumažėja atitinkamų įmonių veiklos sąnaudos.
- (119) Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytas bendras principas, kad valstybės pagalba Sąjungoje draudžiama. Sutarties 107 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytos to principo išimtys.
- (120) Kaip Komisija pažymėjo sprendime pradėti procedūrą, tarifų sumažinimas nepatenka į AEPP taikymo sritį. Pirma, papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis nėra laikytinas aplinkos apsaugos mokesčiu, kaip apibrėžta AEPP 3.7.1 skirsnyje. Papildomu kogeneracinių jėgainių mokesčiu ištis siekiama konkrečiau tikslo, būtent, finansuoti paramą kogeneracijos įrenginiams. Papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis, kitaip negu aplinkos apsaugos mokesčiai, neturi elgsenos keitimo poveikio (žr. AEPP 167 ir 181 dalis). Juo nesiekama keisti pačios papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio mokėtojų elgsenos. Tad galimybę vertinti jo sumažinimą pagal 3.7.1 skirsnį

⁽³⁰⁾ Ten pat.

⁽³¹⁾ 2016 m. rugpjūčio 22 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos SA.43666 (2015/N). Vokietija. Papildomo KWKG mokesčio sumažinimas geležinkeliams (OL C 406, 2016 11 4, p. 1).

galima atmesti. Papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis daug kuo panašus į papildomus atsinaujinančiųjų išteklių mokesčius, iš kurių finansuojama parama atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijai, nes juo netiesiogiai siekiama aplinkos apsaugos tikslo – finansuojant paramą kogeneracijai, elektros energijos gamybos sektoriuje mažinti išmetamą CO₂ kiekį. Tačiau AEPG 3.7.2 skirsnis taikomas tik papildomiems mokesčiams, iš kurių finansuojama parama atsinaujinančiųjų išteklių energetikai, tad neapima energijos vartojimo efektyvumo priemonių, tokių kaip didelio naudingumo kogeneracinės jėgainės, finansavimas. Priemonei, apie kurią pranešta, negalima taikyti jokios kitos Komisijos gairės.

- (121) Tačiau jeigu pagalbos priemonė yra būtina, proporcinga ir teigiamas poveikis, siekiant bendros svarbos tikslo, yra didesnis už neigiamą poveikį konkurencijai ir prekybai, Komisija gali paskelbti, kad ji yra suderinama, tiesiogiai pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktą. Šias sąlygas galima laikyti įvykdytomis, jeigu į šiuos klausimus atsakoma teigiamai:

- a) Ar planuojama pagalbos priemone siekiama aiškiai nustatyto bendros svarbos tikslo ⁽³²⁾?
- b) Ar pagalbos priemonė taikoma tada, kai pagalba gali padėti atlikti esminius patobulinimus, kurių vien rinkos priemonėmis pasiekti nepavyktų (pavyzdžiui, pagalbos priemone ištaisomas rinkos nepakankamumas)?
- c) Ar pagalbos priemonė tinkamai suplanuota, kad būtų pasiektas bendros svarbos tikslas (pagalbos reikalingumas) ⁽³³⁾? Pirmiausia:
 - Ar pagalbos priemonė yra tinkama ir būtina, t. y. ar yra kitų, tinkamesnių priemonių?
 - Ar pagalbos priemonė daro skatinamąjį poveikį, t. y. ar dėl šios pagalbos keičiasi įmonių elgesys?
 - Ar pagalbos priemonė yra proporcinga, t. y. ar tą patį elgesio pokytį būtų galima pasiekti teikiant mažesnę pagalbą?
- d) Ar konkurencijos iškraipymai ir poveikis prekybai nedideli ir bendras poveikis teigiamas?

6.3.1. Bendros svarbos tikslas

- (122) Sprendime pradėti procedūrą Komisija pažymėjo, kad papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio paskirtis yra finansuoti paramą didelio naudingumo kogeneracijai, todėl šiuo papildomu mokesčiu netiesiogiai prisidedama prie tos paramos priemonėmis siekiamų tikslų, t. y. mažinti elektros gamybos poveikį aplinkai elektros gamybos sektoriuje didinant energijos vartojimo efektyvumą ir mažinant išmetamą CO₂ kiekį. Komisijos nuomone, tai – bendros svarbos tikslas.
- (123) Komisija taip pat pažymėjo, kad sumažinus papildomus kogeneracinių jėgainių mokesčius, iš kurio finansuojama parama bendrai šilumos ir elektros energijos gamybai, taip pat galima netiesiogiai padėti siekti papildomų mokesčių lėšomis finansuojamų paramos priemonių tikslo (t. y. energijos gamybos sektoriuje didinti energijos vartojimo efektyvumą ir mažinti su elektros energijos vartojimu susijusį išmetamą CO₂ kiekį), nes sumažinti papildomi mokesčiai taip pat gali padėti užtikrinti pakankamą pačių paramos priemonių finansavimo bazę panašiai į tai, kaip sumažintas atsinaujinančiųjų išteklių energetikos finansavimas padeda užtikrinti pakankamą paramos atsinaujinančiųjų išteklių energetikai finansavimo bazę (žr. AEPG 3.7.2 skirsnį ir ypač 182 dalį). Taigi, jeigu, norint užtikrinti šių paramos priemonių finansavimą, tarifus reikia sumažinti, tarifų sumažinimu taip pat netiesiogiai padedama įgyvendinti sprendimo pradėti procedūrą 3.3.1–3.3.5 skirsniuose aptariamomis paramos priemonėmis siekiamus tikslus.
- (124) Komisija taip pat pažymėjo, kad – kitaip negu atsinaujinančiųjų išteklių energetikos atveju – Sąjunga nėra nustačiusi valstybėms narėms privalomų didelio naudingumo elektros gamybos kogeneracijos būdu tikslų. Tad paramos kogeneracijos įrenginiams finansavimo poreikiai paprastai būna mažesni už paramos atsinaujinančiųjų išteklių energetikai finansavimo poreikius, todėl paramos priemonės iš elektros energijos vartojimo mokesčio finansuoti mažiau būtina. Tačiau Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2012/27/ES ⁽³⁴⁾ nustatytas 20 %

⁽³²⁾ 2009 m. sausio 14 d. Sprendimas *Kronoply/Komisija*, T-162/06, ECLI:EU:T:2009:2, ypač 65, 66, 74 ir 75 punktai.

⁽³³⁾ 2001 m. birželio 7 d. Sprendimo *Agrana Zucker und Stärke/Komisija*, T-187/99, ECLI:EU:T:2001:149, 74 punktą, 2002 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Graphischer Maschinenbau/Komisija*, T-126/99, ECLI:EU:T:2002:116, 41–43 punktai, 2008 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Nuova Agricast*, C-390/06, ECLI:EU:C:2008:224, 68–69 punktai.

⁽³⁴⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB (OL L 315, 2012 11 14, p. 1).

pagrindinis energijos vartojimo efektyvumo tikslas ir orientaciniai nacionaliniai energijos vartojimo efektyvumo tikslai, o didelio naudingumo kogeneracijos įrenginiai, energiją efektyviai vartojantys centralizuoto šildymo tinklai ir kaupimo sistemos gali svariai prisidėti prie jų įgyvendinimo. Be to, valstybės narės įpareigos vertinti savo galimybes įgyvendinti energijos vartojimo efektyvumo priemones, prie kurių priskiriami kogeneracijos įrenginiai, centralizuoto šildymo tinklai ir kaupimo įrenginiai, ir išnaudoti nustatytas galimybes. Tad energijos vartojimo efektyvumui skirtų paramos priemonių finansavimo poreikis gali ženkliai išaugti ir kartu padidėti valstybių narių poreikis gebėti finansuoti priemones iš energijos vartojimo mokesčių. Be to, tikslas iki 2030 m. 27 % pagerinti energijos vartojimo efektyvumą, kurį Europos Vadovų Taryba patvirtino 2014 m. spalio 23 d. ⁽³⁵⁾, išliks paskata Sąjungai ir jos valstybėms narėms toliau mažinti išmetamą CO₂ kiekį ir taupyti energiją.

- (125) Siekiant užtikrinti, kad galutiniai elektros energijos vartotojai, kuriems skatinimo naudotis didelio naudingumo kogeneracija finansavimo sąnaudos (ir su tuo susijusios skatinimo naudotis efektyviai energiją vartojančiais centralizuoto šildymo tinklais ir šilumos kaupimo įrenginiais, sujungtais su kogeneracijos įrenginiais, sąnaudos) daro ypač didelį poveikį, neatsidurtų konkurenciniu požiūriu daug nepalankesnėje padėtyje, Vokietijai gali tekti iš dalies mažinti tarifus, juolab, kad papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis mokamas prie papildomo EEG mokesčio, iš kurio finansuojamos elektros sektoriaus paramos priemonės siekiant mažinti išmetamą CO₂ kiekį ir kovoti su klimato kaita. Iš tiesų, jeigu pernelyg daug įmonių, kurioms papildomi EEG arba kogeneracinių jėgainių mokesčiai daro ypač didelę įtaką, bankrutuotų arba perkeltų veiklą kitur, finansavimo bazė gali sumažėti: užuot mokėjusios sumažintą papildomą mokestį, atitinkamos įmonės apskritai neprisidėtų prie finansavimo, tad kiti galutiniai vartotojai turėtų skirti dar daugiau finansinių išteklių, kad būtų galima finansuoti paramą kogeneracinėms jėgainėms, o papildomo mokesčio priimtinumas ir pati parama kogeneracinėms jėgainėms dar labiau sumažėtų.
- (126) Sprendime pradėti procedūrą Komisija pažymėjo, kad, nors papildomu kogeneracinių jėgainių mokesčiu nesiekta sukurti paskatos mažinti energijos suvartojimą ir tenorėta finansuoti energijos vartojimo efektyvumo priemones, reikėtų vengti tarifus mažinti tiek, kad įmonėms atsirastų paskata mažiau taupyti energiją, nes tai trukdytų įgyvendinti energijos vartojimo efektyvumo priemonėmis siekiamus tikslus.
- (127) Dėl rizikos, kad paskatos energiją vartoti efektyviai gali sumažėti, Vokietijos valdžios institucijos nurodė, kad tarifų sumažinimu paskatos daug energijos vartojančioms įmonėms energiją vartoti efektyviai nepanaikintų, nes papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis sudaro tik nedidelę elektros energijos sąnaudų dalį. Pati elektros kaina – turint galvoje tai, kad elektros energijos sąnaudos sudaro didelę bendrų gamybos sąnaudų dalį – yra paskata didinti energijos vartojimo efektyvumą (žr. 62 konstatuojamąją dalį ir tai, kas išdėstyta pirmiau). „BV Glas“ irgi nurodė, kad daug elektros energijos vartojančios įmonės yra visą laiką skatinamos didinti energijos vartojimo efektyvumą, nes energijos kainos sudaro didelę bendrų gamybos sąnaudų dalį (dažnai 20–50 %).
- (128) Komisija sutinka, kad daug elektros energijos vartojančioms ir tarptautinėje prekyboje dalyvaujančioms įmonėms pati elektros energijos kaina gali būti paskata didinti energijos vartojimo efektyvumą, nes daug energijos vartojančiose įmonėse energijos sąnaudos sudaro didelę gamybos sąnaudų dalį. Ši paskata bus dar svarbesnė įmonėms, kurios vykdo tam tikro lygmens tarptautinę prekybą, nes konkurencinis spaudimas verčia įmones veikti efektyviai. Kadangi ir šios įmonės turės mokėti bent 15 % papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio, šis minimalus indėlis taip pat faktiškai sustiprins paskatą daug elektros energijos vartojančioms ir tarptautinę konkurenciją patiriančioms įmonėms investuoti į energijos vartojimo efektyvumo priemones. Tačiau duomenų, kad tarifų sumažinimas nepanaikintų paskatų įmonėms, kurios nėra daug elektros energijos vartojančios įmonės, nepateikta. Vokietijos valdžios institucijos nuo 2017 m. sausio 1 d. vis dėlto apribojo tarifų mažinimą daug elektros energijos vartojančioms ir tam tikrą tarptautinę konkurenciją patiriančioms įmonėms ir 2016 m. didelę dalį pagalbos gavėjų buvo galima laikyti daug energijos vartojančiomis įmonėmis. Jos taip pat nustatė, kad tarifai mažinami, jeigu dalyvaujama energijos arba aplinkos apsaugos vadybos sistemoje. Galiausiai, kaip bus nuodugniau išnagrinėta toliau, Vokietijos valdžios institucijos kaip nuosavą indėlį paliko galioti 15 % papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio. Todėl Komisija daro išvadą, kad iš dalies pakeistomis nuostatomis dėl tarifų sumažinimo paskatos daug elektros energijos vartojančioms įmonėms didinti energijos vartojimo efektyvumą nebus panaikintos. Dėl 2011–2018 m. laikotarpio ir dėl vartotojų, kurie nėra daug elektros energijos vartojančios įmonės, Vokietijos valdžios institucijos pateikė koregavimo planą, kuriuo vartotojams, kurie nėra daug energijos vartojančios įmonės, bus padidintos paskatos didinti energijos vartojimo efektyvumą.
- (129) Atsižvelgdama į šias aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad sumažinti papildomi kogeneracinių jėgainių mokesčiai padeda siekti bendros svarbos tikslo.

⁽³⁵⁾ 2014 m. spalio 23–24 d. Europos Vadovų Tarybos išvados.

6.3.2. Valstybės intervencijos poreikis, pagalbos tinkamumas ir skatinamasis poveikis

- (130) Sprendimo pradėti procedūrą 3.3.1.2, 3.3.2.2, 3.3.4.2 ir 3.3.5.2 skirsniuose Komisija padarė išvadą, kad vien rinkos priemonėmis nepavyks paskatinti naudotis didelio naudingumo kogeneracijos įrenginiais, energiją efektyviai vartojančiais centralizuoto šildymo ir (arba) vėsinimo tinklais ir šilumos ir (arba) vėsumos kaupimo įrenginiais, ir kad norint paskatinti investicijas į tuos įrenginius ir tinklus ir (arba) paskatinti jų veiklą, yra reikalingos pagalbos priemonės (bei jų finansavimas).
- (131) Visos sprendimo pradėti procedūrą 3.3.1–3.3.5 skirsniuose nagrinėtos pagalbos priemonės skirtos energijos vartojimo efektyvumui energetikos sektoriuje didinti ir anglies pėdsakui elektros energijos gamybos ir vartojimo sektoriuje mažinti. Jos skirtos kovoti su klimato kaita.
- (132) Kadangi papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis nėra vienintelė įmanoma finansavimo priemonė, pagalbos priemonės, skirtas didelio naudingumo elektros energijos gamybai kogeneracijos būdu, energiją efektyviai vartojantiems centralizuoto šildymo tinklams ir šilumos kaupimo įrenginiams, tinka finansuoti iš papildomo mokesčio už galutinių vartotojų, prijungtų prie tinklo suvartojamą ir iš tinklo tiekiamą elektros energiją, nes remiamos priemonės ir iš tinklo tiekiamą elektros energiją yra glaudžiai susijusios. Be to, toks papildomas mokestis yra palyginti stabilus finansavimo šaltinis, juo nemažinama biudžeto drausmė. Dėl šių priežasčių tokia finansavimo sistema yra dažnai naudojama paramai, skiriamai atsinaujinančiųjų išteklių energijai gaminti, finansuoti. Kaip pažymėta 125 konstatuojamojoje dalyje, energijos vartojimo efektyvumo priemonių finansavimo poreikiai gali labai išaugti, tad valstybių narių poreikis gebėti finansuoti priemones iš elektros energijos vartojimo mokesčių gali ženkliai padidėti.
- (133) Todėl Komisija mano, kad sumažintą papildomą kogeneracinių jėgainių mokestį būtų galima laikyti reikalingu sprendimo pradėti procedūrą 3.3.1–3.3.5 skirsniuose nagrinėjamomis priemonėmis siekiamiems energijos vartojimo efektyvumo ir aplinkos apsaugos tikslams įgyvendinti, jeigu nesumažinus papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio šių priemonių finansavimui ir jomis siekiamiems tikslams iškiltų grėsmė.
- (134) Taip galėtų nutikti, jeigu prievolė mokėti visą papildomą kogeneracinių jėgainių mokestį pernelyg dideliu skaičiumi įmonių taptų pagrindu perkelti veiklą į kitą vietą arba jeigu dėl to šioms įmonėms tektų bankrotuoti. Tai, savo ruožtu, labai sumažintų papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio priimtinumą, papildomo mokesčio mokėtojų skaičių ir keltų grėsmę pačioms pagalbos priemonėms.
- (135) Sprendime pradėti procedūrą (274 konstatuojamojoje dalyje) Komisija pažymėjo, kad AEPG 185, 186 ir 187 dalyse suformuluotais kriterijais būtų galima vadovautis nustatant, kuriuose sektoriuose gali kilti veiklos perkėlimo į kitą vietą arba bankroto rizika, jeigu papildomi energijos mokesčiai, iš kurių finansuojama parama kogeneracijai, būtų pernelyg dideli. Tai atrodo tinkama, juolab, kad, viena vertus, iš papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio finansuojamomis priemonėmis siekiama to paties aplinkos apsaugos tikslo, kaip priemonėmis, kurios finansuojamos iš papildomų atsinaujinančiųjų išteklių mokesčių, patenkančių į AEPG 3.7.2 skirsnio taikymo sritį (kova su klimato kaita mažinant išmetamą dėl elektros energijos gamybos susidariusį CO₂ kiekį) ir turint galvoje tai, kad, kita vertus, papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis Vokietijoje mokamas prie papildomų atsinaujinančiųjų išteklių mokesčių (Vokietijoje – papildomo EEG mokesčio) ir jo struktūra panaši. Kadangi papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis mokamas proporcingai iš tinklo panaudotai elektros energijai, jis pirmiausiai turės įtakos įmonėms, kurių elektros energijos sąnaudos sudaro nemažą bendrosios pridėtinės vertės dalį ir kurioms dėl tarptautinės prekybos savo veiklos sektoriuje intensyvumo nėra paprasta sąnaudas perkelti galutiniams vartotojams nepraradus svarbios rinkos dalies. Tai – įmonės, kurioms nustatyti skirti AEPG 185, 186 ir 187 dalyse išdėstyti kriterijai.
- (136) Per pirminį tyrimą Vokietijos valdžios institucijos paaiškino, kad papildomus kogeneracinių jėgainių mokesčius reikėjo sumažinti, siekiant užtikrinti atitinkamų įmonių (energijos vartotojų) konkurencingumą ir, galiausiai, tai buvo reikalinga siekiant užtikrinti paramos priemonių finansavimo šaltinį. Tačiau Vokietijos valdžios institucijos nepateikė pakankamai informacijos, kad įrodytų, jog siekiant užtikrinti KWKG 2016, apie kurį pranešta, išdėstytų pagalbos priemonių finansavimą, papildomas kogeneracinių jėgainių mokesčius reikėjo mažinti visų tipų įmonėms arba sektoriams, priskirtiems prie C ir B kategorijų galutinių vartotojų. Jos tepateikė informaciją apie daug elektros energijos suvartojančias ir tarptautinę konkurenciją patiriančias įmones, kurioms galima mažinti papildomus atsinaujinančiųjų išteklių mokesčius, tačiau pripažino, kad ne visi B ir C kategorijų galutiniai vartotojai yra tokios įmonės.
- (137) Sprendime pradėti procedūrą Komisija pažymėjo sutinkanti, kad visas papildomas EEG mokestis gali labai paveikti kai kuriuos daug elektros energijos vartojančius sektorius, kuriuose vyksta intensyvi tarptautinė prekyba, ir kad ši grėsmė jų konkurencingumui ir gyvybingumui būtų pakankamai didelė, kad kiltų pavojus paramai,

skiriamai atsinaujinančiųjų išteklių energetikai⁽³⁶⁾. Laikantis prielaidos, kad pagalbos gavėjai būtų įmonės, galinčios gauti paramą pagal EEG, visas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis daugeliui šių įmonių sudarytų 1–9 % BPV. Tai iš tiesų būtų nemaža našta, juolab, kad ji prisidėtų prie esamos dėl papildomo EEG mokesčio susidariusios naštos – iš to papildomo mokesčio finansuojamos priemonės, kuriomis siekiama to paties aplinkos apsaugos tikslo, kaip priemonėmis, finansuojamomis iš papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio.

- (138) Per oficialią tyrimo procedūrą Vokietijos valdžios institucijos nepateikė jokios papildomos informacijos, kuria remdamasi Komisija galėtų patikrinti, kokią pagalbos gavėjų dalį iš tikrųjų sudarytų įmonės, kurioms galima taikyti sumažintus papildomus EEG mokesčius arba sumažintus mokesčius pagal AEPG 3.7.2 skirsnį. Vokietijos valdžios institucijos taip pat nepateikė informacijos, iš kurios būtų matyti, jog mokesčius reikia sumažinti ir toms įmonėms, kurios nėra nei daug elektros energijos vartojančios įmonės, nei patiria tarptautinės konkurencijos. Taip pat, nors „BV Glas“ teigia, jog visais atvejais tarifų sumažinimas reikalingas, Vokietijos valdžios institucijos nepateikė informacijos, iš kurios būtų matyti, kad tarifus reikėtų sumažinti ir vartotojams, kurie nėra daug elektros energijos vartojančios įmonės. Iš tiesų, „BV Glas“ pateikė informaciją tik apie daug elektros energijos vartojančias įmones. Tačiau nuo 2017 m. sausio 1 d. sumažinti tarifai bus taikomi tik daug elektros energijos vartojančioms įmonėms, kurioms gali būti taikomi sumažinti papildomo atsinaujinančiųjų išteklių mokesčio tarifai (t. y. daug elektros energijos vartojančioms įmonėms, kurioms kyla veiklos perkėlimo arba bankroto rizika). B ir C kategorijų galutiniais vartotojams, kurie nėra daug elektros energijos vartojančios įmonės, sumažintų tarifų taikyti nebebus galima. Vokietijos valdžios institucijos pateikė vartotojams, kurie nėra daug elektros energijos vartojančios įmonės, skirtą koregavimo planą. Pagal jį sumažinti tarifai iki 2019 m. bus laipsniškai apskritai panaikinti, o sumažinti tarifai, nuo 2011 m. taikyti vartotojams, kurie nėra daug elektros energijos vartojančios įmonės, pakoreguoti remiantis Komisijai pateiktu koregavimo planu (taip pat žr. 6.4 skirsnį dėl koregavimo plano).
- (139) Atsižvelgdama į šias aplinkybes, ypač į Vokietijos valdžios institucijų pateiktus pakeitimus ir koregavimo planą, kuriais užtikrinama, kad sumažinti tarifai būtų taikomi tik tarptautinėje prekyboje dalyvaujančioms daug elektros energijos vartojančioms įmonėms, Komisija daro išvadą, kad tarifų sumažinimas tinkamas ir reikalingas siekiant užtikrinti paramos kogeneracijai finansavimo tvarumą ir daro skatinamąjį poveikį.

6.3.3. Proporcingumas

- (140) Sprendime pradėti procedūrą Komisija pažymėjo, kad mažinant tarifus visiškai atleisti nuo mokesčio arba tarifus sumažinti labai ženkliai negalima, nes kiltų grėsmė paramos priemonės tikslui, kadangi dėl to kitiems galutiniais vartotojams būtų užkrauta pernelyg sunki našta (sprendimo pradėti procedūrą 269 konstatuojamoji dalis). Be to, tarifus sumažinus pernelyg daug, būtų iškraipoma konkurencija. Būtent dėl to pagal AEPG, kalbant apie paramą atsinaujinančiųjų išteklių energetikai, įmonės, kurioms galima taikyti sumažintus tarifus, turėtų mokėti minimalų įnašą, iš esmės 15 % įprasto mokesčio (žr. AEPG 188 dalį), palikus galimybę tarifus sumažinti papildomai, jeigu mokestis sudaro daugiau negu tam tikrą įmonės BPV dalį (AEPG 189 dalis).
- (141) Sprendime pradėti procedūrą (282 konstatuojamoji dalis) Komisija nurodė, kad, vertindama tarifų sumažinimo proporcingumą, ji remsis AEPG 188 ir 189 dalimis. Toks sprendimas atrodo tinkamas, pirmiausia dėl to, kad viena vertus, iš papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio finansuojamomis priemonėmis siekiama to paties aplinkos apsaugos tikslo, kaip priemonėmis, kurios finansuojamos iš papildomų atsinaujinančiųjų išteklių mokesčių, patenkančių į AEPG 3.7.2 skirsnio taikymo sritį (kova su klimato kaita mažinant išmetamą dėl elektros energijos gamybos susidariusį CO₂ kiekį) ir turint galvoje tai, kad, kita vertus, sumažintais tarifais siekiama užtikrinti paramos priemonių finansavimo tvarumą – įmonėms, kurioms papildomi energijos mokesčiai daro ypač daug įtakos, mokesčio našta sumažinama, bet iš jų vis tiek reikalaujama sumokėti pakankamą nuosavą įnašą.
- (142) Sprendime pradėti procedūrą (283 konstatuojamoji dalis) Komisija pažymėjo, kad Vokietijos valdžios institucijos per pirminį tyrimą neįrodė, kad 0,04 ir 0,03 EUR ct/kWh viršutinė riba yra būtinas minimumas. Vokietijos valdžios institucijos neįrodė, kad mažiau sumažinti tarifai nebūtų priimtini. Vokietijos valdžios institucijos primygtinai nurodė sumavimo su papildomu EEG mokesčiu poveikį, tačiau nepateikė konkrečios informacijos apie pagalbos gavėjus, kuriems taikomi sumažinti tarifai, kad būtų galima palyginti sumažinto papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio ir BPV santykį ir šiek tiek didesnių papildomų kogeneracinių jėgainių mokesčių (pavyzdžiui, 15 %) ir BPV santykį arba sumažinto papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio, susumuoto su sumažintu papildomu EEG mokesčiu, ir BPV santykį.

⁽³⁶⁾ Žr. 2014 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimą dėl valstybės pagalbos SA.38632 (2014/N). Vokietija. EEG 2014 (OL C 325, 2015 10 2, p. 4).

- (143) Per oficialų tyrimą Vokietijos valdžios institucijos nepateikė jokios papildomos informacijos. „BV Glas“ nurodė, kad tarifai sumažinti iki būtino minimumo, bet nepaaiškino, kodėl tarifai būtų sumažinti iki minimumo.
- (144) Vis dėlto Vokietija pakeitė KWKG 2016, todėl nuo 2017 m. sausio 1 d. sumažinti tarifai bus taikomi tik daug elektros energijos vartojančioms įmonėms, kurioms gali būti taikomas sumažintas papildomas atsinaujančiųjų išteklių mokestis, o sumažintas papildomas mokestis sudarys ne mažiau kaip 15 % papildomo mokesčio (žr. 21 konstatuojamąją dalį). Vartotojams, kurie nėra daug elektros energijos vartojančios įmonės, sumažintų tarifų taikyti nebebus galima. Vokietijos valdžios institucijos taip pat pateikė ankstesnių B ir C kategorijų galutiniams vartotojams skirtą koregavimo planą, pagal kurį B ir C kategorijų galutiniams vartotojams, kurių negalima priskirti prie daug elektros energijos vartojančių įmonių, sumažinti tarifai iki 2019 m. bus laipsniškai apskritai panaikinti, o vartotojams, kurie nėra daug elektros energijos vartojančios įmonės, nuo 2011 m. taikyti sumažinti tarifai – pakoreguoti. Vokietijos valdžios institucijos taip pat pateikė ankstesnių B ir C kategorijų galutiniams vartotojams, kuriuos nuo 2011 m. galima priskirti prie daug elektros energijos vartojančių įmonių, skirtą koregavimo planą.
- (145) Atsižvelgdama į šias aplinkybes, ypač nuo 2017 m. sausio 1 d. nustatytus tarifų sumažinimo pakeitimus ir Vokietijos valdžios institucijų pateiktą koregavimo planą, Komisija daro išvadą, kad papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tarifų sumažinimas yra proporcingas siekiamam tikslui.

6.3.4. Konkurencijos iškraipymas

- (146) Sprendime pradėti procedūrą Komisija pažymėjo, jog pirminio tyrimo etapu gavo nepakankamai duomenų, kad galėtų įvertinti bendrą galimo konkurencijos iškraipymo ir įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai poveikį. Be to, kadangi dar neįrodyta, jog pagalbos priemonė yra reikalinga, tinkama, proporcinga ir ja daromas skatinamasis poveikis, Komisijai kilo abejonių, ar pagalbos priemone užtikrinama, kad konkurencijos iškraipymas, atsirandantis tam tikras įmones atleidus nuo dalies įprastų veiklos sąnaudų, būtų ribotas, o bendras priemonės poveikis – teigiamas.
- (147) Vokietijos valdžios institucijos savo pastabose dėl sprendimo pradėti procedūrą (287 konstatuojamoji dalis) pabrėžė, kad iškraipymas nedidelis, nes iš papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio finansuojamų priemonių poveikis yra teigiamas, o priėmus 2016 m. gruodžio 22 d. pakeitimus, sumažinti tarifai bus apriboti iki būtino minimumo siekiant užtikrinti papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tvarumą.
- (148) Dėl teigiamo poveikio sprendime pradėti procedūrą Komisija pažymėjo, kad iš papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio finansuojamomis priemonėmis siekiama svariai sumažinti išmetamą CO₂ kiekį ir kad jos svarbios siekiant kogeneraciją labiau integruoti į elektros energijos rinką. Šis teigiamas poveikis apibendrintas 9 ir 10 konstatuojamosiose dalyse.
- (149) Komisija taip pat pažymi, kad Direktyvoje 2012/27/ES yra nustatytas 20 % pagrindinis energijos vartojimo efektyvumo tikslas ir valstybės narės įpareigosios vertinti savo galimybes įgyvendinti energijos vartojimo efektyvumo priemones, prie kurių priskiriami kogeneracijos įrenginiai, centralizuoto šildymo ir kaupimo įrenginiai, bei išnaudoti nustatytas galimybes. Be to, tikslas iki 2030 m. 27 % pagerinti energijos vartojimo efektyvumą, kurį Europos Vadovų Taryba patvirtino 2014 m. spalio 23 d.⁽³⁷⁾, išliks paskata Sąjungai ir jos valstybėms narėms toliau mažinti išmetamą CO₂ kiekį ir taupyti energiją. Dėl to atsiranda poreikiai finansuoti energijos vartojimo efektyvumo priemones ir šie poreikiai ateityje gali padidėti, nes 20 % tikslas dar nepasiektas, o vėliau, kad būtų pasiektas 2030 m. tikslas, rezultatus reikės gerinti dar labiau. Todėl kogeneracijos įrenginių ir centralizuoto šildymo bei kaupimo įrenginių finansavimo išteklių ir jų tvarumo užtikrinimas yra svarbus veiksnys siekiant atverti galimybes energiją energijos gamybos sektoriuje naudoti efektyviau ir dar labiau sumažinti išmetamą CO₂ kiekį. Sprendime pradėti procedūrą Komisija iš tiesų nustatė, kad šioje srityje rinka vis dar nepakankama ir kad siekiant padidinti energijos vartojimo efektyvumą, paramos priemonės vis dar reikalingos.
- (150) Komisija taip pat pažymi, kad 2016 m. gruodžio 22 d. pakeitimais Vokietija apriboja įmonių, kurioms pagal BesAR galima taikyti sumažintus tarifus, t. y. įmonių ir sektorių, kurie mokėdami visą papildomą mokestį, patirtų didžiausią veiklos perkėlimo ir bankroto riziką, tad keltų didžiausią grėsmę papildomo mokesčio tvarumui, galimybes naudotis sumažintais tarifais. Iš pagalbos gavėjų taip pat reikalaujama įnešti savo dalį į energijos vartojimo efektyvumo priemonių finansavimą, o tarifų sumažinimas nepanaikina paskatos pagalbos gavėjams energiją toliau vartoti efektyviai.

⁽³⁷⁾ 2014 m. spalio 23–24 d. Europos Vadovų Tarybos išvados.

- (151) Galiausiai Komisija pažymi, kad sumažinti tarifai taikomi visoms tame pačiame sektoriuje veikiančioms įmonėms, kai jų padėtis pagal elektros naudojimo intensyvumą yra tokia pati.
- (152) Tuo remdamasi Komisija daro išvadą, kad bendras pagalbos priemonės poveikis yra teigiamas ir nusveria galimą konkurencijos iškraipymą.

6.4. Koregavimo planas

- (153) Sumažinti papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tarifai nustatyti 2002 m. pagal KWKG 2002. Vokietijos valdžios institucijos šiuo atžvilgiu paminėjo, jog 2002 m. Komisija nustatė, kad pagal tuo metu taikytą KWKG 2000 valstybės pagalba nebuvo teikiama, ir Vokietijai nenurodė, kad apie KWKG 2002 reiktų pranešti ⁽³⁸⁾. Jos pažymėjo, jog tai, kad Komisija neprieštaravo KWKG 2002 ir paskelbė, jog pagal KWKG 2000 pagalba neteikiama, yra teisėta priežastis laikyti, kad papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tarifų sumažinimas nėra pagalba, bent jau iki 2014 m., kai Komisija priėmė 2014 m. AEPG ir aiškiai nurodė, kad iš papildomų mokesčių finansuojamos atsinaujinančiųjų išteklių arba kogeneracinių jėgainių rėmimo schemos bus laikomos pagalba. „BV Glas“ irgi teigia, kad 2002 m. gegužės 22 d. Komisijos sprendimu dėl valstybės pagalbos NN 68/2000. „Vokietija. 2000 m. gegužės 12 d. Elektros energijos gamybos kogeneracijos būdu apsaugos įstatymas (toliau – 2002 m. Komisijos sprendimas) sukurti teisėti lūkesčiai, kad KWKG 2002, o vėliau KWKG 2016 nebus laikomi pagalba.
- (154) Vis dėlto Vokietija pateikė Komisijai koregavimo planą, kuris pradedamas taikyti nuo 2011 m. ir pagal kurį, remiantis 2016 m. gruodžio 22 d. nustatytais ir į KWKG 2016 su pakeitimais įtrauktais tinkamumo ir proporcingumo kriterijais, laipsniškai koreguojami B ir C kategorijų galutiniams vartotojams taikomi tarifai (t. y. tarifai sumažinami tik daug elektros energijos vartojančioms įmonėms, kurios atitinka 20 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas sąlygas, tarifai sumažinami ne daugiau kaip 85 % papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio arba iki 4 ar 0,5 % BPV, priklausomai nuo elektros energijos vartojimo įmonėje intensyvumo).
- (155) Pagal jį visų ankstesnių B ir C kategorijų galutinių vartotojų, kuriuos galima laikyti daug elektros energijos vartojančiomis įmonėmis, mokami papildomi kogeneracinių jėgainių mokesčiai iki 2018 m. suderinami iki priimtino lygio. Nors Komisija vertina šį koregavimo planą vien pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, iš palyginimo su vertinimo kriterijais, išdėstytais AEPG ir nuo 2014 m. liepos 1 d. taikomais papildomo AEI mokesčių mažinimui, matyti, kad pateiktame plane numatytas laipsniškas papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio koregavimas leistų daryti išvadą, kad anksčiau mokėti papildomi kogeneracinių jėgainių mokesčiai yra suderinami su vidaus rinka.
- (156) Plane iš tiesų numatyta papildomą kogeneracinių jėgainių mokestį B ir C kategorijų galutiniams vartotojams nuo 2011 m. laipsniškai didinti taip, kad 2019 m. šie galutiniai vartotojai mokėtų visą (100 %) papildomą kogeneracinių jėgainių mokestį. Šis būdas griežtesnis už AEPG nuostatas dėl pereinamojo laikotarpio, taikomas AEI finansavimo mažinimui. Plane numatyta, kad daug elektros energijos vartojančioms įmonėms pakoreguotas mokestis sudarys 15 % jau 2018 m., tai yra, anksčiau negu Komisija reikalauja pakoreguoti sumažintą AEI finansavimą (žr. AEPG 193 punktą). Tad Komisija daro išvadą, kad įgyvendinus pateiktą koregavimo planą, anksčiau taikytas papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sumažinimas taps suderinamu su vidaus rinka.
- (157) Kadangi B ir C kategorijų galutinių vartotojų mokėtas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis 2011 ir 2012 m. sudarė daugiau negu 100 % įprasto A kategorijos galutinių vartotojų mokėto papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio, vartotojams, kurie nėra daug elektros energijos vartojančios įmonės, koregavimo planas taikytas tik nuo 2013 m. B kategorijos vartotojai 2013–2016 m. faktiškai sumokėjo didesnę bendrą sumą negu reikalaujama pagal koregavimo planą (21, o ne iki 12,5 %), tad praktiškai jų mokamą mokestį reikės koreguoti tik nuo 2017 m. C kategorijos vartotojų mokamą mokestį reikės koreguoti nuo 2016 m., nes 2013–2015 m. jų sumokėta bendra suma buvo didesnė negu reikalaujama pagal koregavimo planą (13, o ne iki 12,5 %).
- (158) Daug elektros energijos vartojančios įmonės 2011–2016 m. iš viso mokėjo 15 % papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio. Koregavimo planas joms praktiškai bus taikomas nuo 2017 m.

⁽³⁸⁾ 2002 m. gegužės 22 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos NN 68/2000. Vokietija. 2000 m. gegužės 12 d. Elektros gamybos kogeneracijos būdu apsauga (OL C 164, 2002 7 10, p. 5).

- (159) Tad atsižvelgiant į faktines ankstesniais metais pagalbos gavėjų mokėtas papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio sumas, ankstesnių metų papildomo mokesčio pagal koregavimo planą didinti nereikės, išskyrus C kategorijos galutinių vartotojų, kurie nelaikytini daug elektros energijos vartojančiomis įmonėmis, 2016 m. mokėtą mokestį. Tačiau šis papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio padidėjimas jau patvirtintas 2016 m. gruodžio 22 d. įstatyme, o šios kategorijos galutinių vartotojų mokėtinas papildomas kogeneracinių jėgainių mokestis įtrauktas į galutinę 2016 m. sąskaitą. Iš tiesų pagal KWKG 2016 su pakeitimais 36 straipsnį reikia mokėti 0,026 EUR ct/kWh papildomą mokestį, nebent 2014–2016 m. tarifų sumažinimas sudaro mažiau negu 160 000 EUR (t. y. yra 20 % mažesnis už *de minimis* ribą).
- (160) Komisija taip pat daro išvadą, kad koregavimo plano taikymas nuo 2011 m. yra pagrįstas. 2010 m. birželio mėn. Europos Vadovų Taryba susitarė dėl 20 % energijos vartojimo efektyvumo tikslo, kurį reikia pasiekti iki 2020 m. 2010 ir 2011 m. ES priėmė keletą veiksmų planų ir komunikatų ⁽³⁹⁾, kuriuose pabrėžė energijos vartojimo efektyvumo svarbą ir būtinybę šioje srityje dėti daugiau pastangų, įskaitant energijos gamybą ir schemas, kuriomis didinamas energijos vartojimo efektyvumas. Tuo ir Direktyva 2012/27/ES valstybės narės paskatintos intensyviau įgyvendinti paramos priemones, dėl to papildomi mokesčiai, įskaitant papildomą kogeneracinių jėgainių mokestį, pradėti didinti.
- (161) Dėl teisėtų lūkesčių, kurių kiltų pagal 2002 m. Komisijos sprendimą, Komisija pažymi, kad 2002 m. sprendimas nesusijęs su papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tarifų sumažinimu, tad neaišku, kaip dėl jo galėtų kilti teisėtų lūkesčių, jog tai nėra pagalba. Bet kuriuo atveju, laikantis prielaidos, kad pagal 2002 m. Komisijos sprendimą galėjo kilti teisėtų lūkesčių, ir remiantis suformuota jurisprudencija (*PreussenElektra* ⁽⁴⁰⁾), šie teisėti lūkesčiai vėliausiai 2011 m. turėjo išnykti, nes rūpestingas ir nuovokus ekonominės veiklos vykdytojas, matydamas jurisprudencijoje ir teismų sprendimuose atsiradusius pokyčius, turėjo suprasti, jog prielaidos, kad papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio tarifų sumažinimas nėra pagalba, daryti nebegalima.
- (162) Teisingumo Teismas ne kartą nurodė, kad teisė remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu turi kiekvienas asmuo, atsidūręs tokioje padėtyje, kai Bendrijos institucija konkrečiomis jam suteiktomis garantijomis suteikė pagrindą puoselėti tam tikrus lūkesčius. Tačiau jeigu rūpestingas ir nuovokus ekonominės veiklos vykdytojas galėjo numatyti, kad bus priimta tam tikra jo interesus greičiausiai paveiksianti Bendrijos priemonė ir jeigu ta priemonė priimama, jis negali remtis šiuo principu ⁽⁴¹⁾.
- (163) Iš tiesų per tą laiką 2008 m. liepos 17 d. Sprendime *Essent* ⁽⁴²⁾ Teisingumo Teismas paaiškino Sprendimo *PreussenElektra* ⁽⁴³⁾ taikymo ribas ir padarė išvadą, kad valstybės nustatytas ir valstybės paskirto subjekto kontroliuojamas papildomas mokestis irgi laikytinas valstybiniu ištekliumi, net jeigu pinigai nepatenka į valstybės tiesiogiai valdomą fondą arba sąskaitą. Be to, 2009 m. liepos 22 d. Komisija pradėjo oficialią tyrimo procedūrą dėl Austrijos teisės aktuose nustatytos viršutinės ribos, kurią taikant daug elektros energijos vartojančių sektorių

⁽³⁹⁾ Žr. 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas. 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos išvadose energijos vartojimo efektyvumo tikslas patvirtintas kaip vienas iš pagrindinių Sąjungos naujos darbo vietų kūrimo ir pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategijos tikslų. Vykstant šiam procesui ir siekdamas šį tikslą įgyvendinti nacionaliniu lygmeniu, valstybės narės, glaudžiai bendradarbiaudamos su Komisija, privalo nustatyti nacionalinius tikslus ir savo nacionalinėse reformų programose nurodyti, kaip ketina juos pasiekti. Taip pat žr. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Energetika 2020. Konkurencingos, darnios ir saugios energetikos strategija“ (COM(2010) 639 final, 2010 m. lapkričio 10 d. Jame nustatyta, kad energijos vartojimo efektyvumas yra pagrindinis Sąjungos energetikos strategijos iki 2020 m. punktas, ir pabrėžiama, kad reikalinga nauja energijos vartojimo efektyvumo strategija, pagal kurią visos valstybės narės galėtų atsieti energijos vartojimo efektyvumą nuo ekonomikos augimo. Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui. Taip pat žr. 2011 m. vasario 4 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas, kuriose pripažinta, kad nuo Sąjungos energijos vartojimo efektyvumo tikslo buvo nukrypta ir kad reikia imtis ryžtingų veiksmų, kad būtų panaudotas panaudotas didesnio energijos taupymo pastatuose, transporte ir produktuose bei procesuose potencialas. Taip pat žr. 2011 m. kovo 8 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „2011 m. efektyvaus energijos vartojimo planas“. Komunikate patvirtinta, kad Sąjungai sunkiai sekasi siekti savo energijos vartojimo efektyvumo tikslo. Siekiant ištaisyti tokią padėtį, 2011 m. efektyvaus energijos vartojimo plane išdėstyta įvairi visą energijos grandinę (įskaitant šilumos ir elektros energijos gamybą) apimanti energijos vartojimo efektyvumo politika ir priemonės, ir pabrėžta, kad, jei įmanoma, turėtų būti panaudojama atliekinė šiluma ir, jei įmanoma, daugiau išnaudojama didelio naudingumo kogeneracija.

⁽⁴⁰⁾ 2001 m. kovo 13 d. Sprendimas *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

⁽⁴¹⁾ 2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Forum 187/Komisija*, sujungtos bylos C-182/03, C-217/03, ECLI:EU:C:2005:266, 147 punktas.

⁽⁴²⁾ 2008 m. liepos 17 d. Sprendimas *Essent Netwerk Noord ir kt.*, C-206/06 ECLI:EU:C:2008:413.

⁽⁴³⁾ 2001 m. kovo 13 d. Sprendimas *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

įmonės atleidžiamos nuo prievolės pirkti ekologišką elektros energiją, jeigu ekologiškos elektros energijos sąnaudos sudaro daugiau kaip 0,5 % atitinkamos gamybos vertės ⁽⁴⁴⁾. 2011 m. kovo 8 d. Komisija patvirtino savo poziciją galutiniam sprendime nurodžiusi, kad Austrijos nustatyta ir pagal Žaliosios elektros energijos įstatymą daug energijos vartojančioms įmonėms taikoma viršutinė riba yra valstybės pagalba ⁽⁴⁵⁾.

- (164) Komisija taip pat pažymi, kad koregavimo planas praktiškai leidžia pakoreguoti C kategorijos galutiniams vartotojams, kurie 2016 m. nebuvo laikyti daug elektros energijos vartojančiomis įmonėmis, taikomus tarifus. 2016 m. bet kuris rūpestingas ir nuovokus ekonominės veiklos vykdytojas būtų supratęs, kad prieš pradėdant tikėti, jog tarifų sumažinimas nėra pagalba, buvo protinga palaukti, kol Komisija išreikš savo poziciją, juolab, kad buvo žinoma, jog apie KWKG 2016 pranešta Komisijai ir laukiama jos patvirtinimo.
- (165) Galiausiai Komisija pažymi, kad koregavimo plane vengiama pernelyg didelio ir pernelyg staigaus atskirų įmonių finansinio sutrikdymo ir kad šiuo atžvilgiu planu taip pat prisidedama prie paramos kogeneracinėms jėgainėms finansavimo tvarumo, kaip aprašyta 124 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse.
- (166) Dėl papildomų kogeneracinių jėgainių mokesčių sumažinimo, taikyto iki koregavimo plano taikymo pradžios, Komisija mano, kad, atsižvelgiant į didelio naudingumo kogeneracinių jėgainių kūrimo būklę (laikotarpiu, kol nustatytas 20 % ES energijos vartojimo efektyvumo tikslas), pagal KWKG 2002 taikytų sumažintų tarifų sumas po 2006 m. lapkričio mėn. galima laikyti neatitinkančiomis SESV 107 straipsnio 1 dalies kriterijų, tad patenkančiomis į tuo metu taikyto Reglamento (EB) Nr. 994/98 2 straipsnio taikymo sritį (*de minimis* pagalba) arba kad nuo 2008 m. gruodžio mėn. iki 2010 m. gruodžio mėn. taikyti sumažinti tarifai patenka į Bendrijos laikinosios valstybės pagalbos priemonių sistemos siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis ⁽⁴⁶⁾ taikymo sritį.

6.5. Išvada

- (167) Komisija daro išvadą, kad Vokietija tam tikrų kategorijų galutiniams vartotojams neteisėtai taikė sumažintus papildomus kogeneracinių jėgainių mokesčius ir taip pažeidė Sutarties 108 straipsnio 3 dalį. Tačiau Komisija konstatuoja, kad 2016 m. gruodžio 22 d. įstatymu iš dalies pakeistas ir koregavimo planu papildytas tarifų sumažinimas pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktą yra suderinamas su vidaus rinka.

7. PIRMINĖ KETINIMO IŠPLĖSTI PARAMĄ KOGENERACINĖMS JĖGAINĖMS ANALIZĖ REMIANTIS KWKG 2016 SU PAKEITIMAIS, PADARYTAIS 2017 M. GRUODŽIO 22 D. ĮSTATYMU

- (168) Kaip aprašyta 7 konstatuojamojoje dalyje, Vokietijos valdžios institucijos pranešė apie paramos kogeneracinėms jėgainėms schemos pakeitimą, o Komisija 2016 m. spalio 24 d. jį patvirtino. Priėmus pakeitimą pakeistos sąlygos, kurias kogeneracijos įrenginiai turi atitikti, kad jų operatoriai galėtų dalyvauti 2017–2018 m. žiemą ketinamame paskelbti konkurse remtiniams kogeneracijos projektams atrinkti. Dėl šio pakeitimo elektros energiją į uždaruosius skirstomuosius tinklus tiekiančių kogeneracijos įrenginių operatoriai irgi galės dalyvauti minėtuose konkursuose (toliau – pakeitimas). Tačiau energiją savo reikmėms vartojančios kogeneracinės jėgainės vis tiek negalės gauti paramos ir pakeitimas, apie kurį pranešta, joms netaikomas. Tolesniame skirsnyje išdėstyta pirminė pakeitimo analizė pagal Reglamento (ES) 2015/1589 4 straipsnį.

7.1. Paramos buvimas

- (169) Dėl 5 skirsnyje aprašyto pakeitimo dar vienos kategorijos kogeneracinių jėgainių operatoriai galės dalyvauti konkursuose dėl fiksuotos priemokos prie rinkos kainos už elektros energiją. Tad pakeitimu padidintas pagalbos gavėjų pagal patvirtintą pagalbos schemą ratas. Tai nepakeičia sprendimo pradėti procedūrą 123, 128–137, 139 konstatuojamosiose dalyse ir 144 konstatuojamosios dalies a punkte išdėstyto Komisijos vertinimo dėl pagalbos buvimo. Todėl pakeitimas taip pat yra pagalbos schema.
- (170) Pirmiausia pažymėtina, kad pakeitimu atitinkamų kogeneracijos įrenginių operatoriams suteikiama galimybė dalyvauti elektros energiją į viešuosius tinklus tiekiantiems kogeneracijos įrenginiams skirtuose konkursuose. Konkurso tvarka atrinktiems kogeneracijos įrenginiams bus mokama priemoka prie rinkos kainos. Taip jie įgis pranašumą, palyginti su kitais elektros energijos gamintojais, kuriems už pagamintą elektros energiją sumokama

⁽⁴⁴⁾ 2009 m. liepos 22 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos SA.26036 (24/2009). Austrija. Pagalba dideliems elektros energijos vartotojams (OL C 217, 2009 9 11, p. 12).

⁽⁴⁵⁾ 2011 m. kovo 8 d. Komisijos sprendimas 2011/528/ES dėl valstybės pagalbos priemonės C 24/09 (ex N 446/08) – Valstybės pagalba daug energijos naudojančioms verslo įmonėms pagal Austrijos ekologiškos elektros energijos įstatymą (OL L 235, 2011 9 10, p. 42).

⁽⁴⁶⁾ OL C 83, 2009 4 7, p. 1.

tik rinkos kaina. Kadangi konkurse gali dalyvauti tik kogeneracijos įrenginių operatoriai ir tik tam tikrų tipų kogeneracijos jėgainių operatoriai, pranašumas yra atrankusis. Parama finansuojama iš 2.2 ir 2.3 skirsniuose aprašyto papildomo kogeneracinių jėgainių mokesčio, todėl dėl 6.1.2 skirsnyje išdėstytų priežasčių laikoma, kad ji finansuojama iš valstybinių išteklių. Pranašumas taip pat greičiausiai turės įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai ir konkurencijai. Elektros energiją į uždaruosius skirstomuosius tinklus tiekiantys kogeneracijos įrenginių operatoriai konkuruoja su elektros energiją į viešuosius tinklus tiekiančiais elektros energijos tiekėjais. Kadangi į viešuosius tinklus tiekiamą elektros energiją valstybės narės prekiauja tarpusavyje ir dėl jos yra konkuruojama, pakeitimas, kuriuo išplečiamos elektros energiją į uždaruosius skirstomuosius tinklus tiekiančių kogeneracijos įrenginių galimybės, greičiausiai paveiks valstybių narių tarpusavio prekybą ir konkurenciją.

7.2. Teisėtumas

- (171) Kadangi nuostatos dėl naujos kategorijos kogeneracijos įrenginių, kurių operatoriai gali dalyvauti konkursuose, dar nepriimtose, Vokietija laikėsi savo įsipareigojimų pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį.

7.3. Suderinamumas

7.3.1. Indėlis siekiant bendros svarbos tikslo

- (172) Paramos tikslas išlieka toks pat, kaip aprašyta sprendimo pradėti procedūrą 148 konstatuojamojoje dalyje: ja siekiama padidinti aplinkos apsaugą skatinant vartoti didelio naudingumo kogeneracijos būdu pagamintą elektros energiją. Komisija šiuo atžvilgiu pažymi, kad kogeneracijos įrenginiams, kurių operatoriai įgytų teisę dalyvauti konkursuose, pagal AEPG 139 punktą būtų toliau taikomi reikalavimai dėl didelio naudingumo.
- (173) Todėl Komisija daro išvadą, kad pakeitimas padeda siekti bendros svarbos tikslo taip pat, kaip pradinė schema (dėl šio aspekto žr. sprendimo pradėti procedūrą 3.3.1.1 skirsnį).

7.3.2. Valstybės intervencijos poreikis ir skatinamasis poveikis

- (174) Kogeneracijos įrenginiai, iš kurių elektros energija tiekiamą į privatų tinklą, atitinka kogeneracijos įrenginių tipą, kuris sprendime pradėti procedūrą vadinamas „Kontraktor“ (žr. sprendimo pradėti procedūrą 23 konstatuojamąją dalį). Jiems Vokietijos valdžios institucijos parengė suvienodintų energijos sąnaudų skaičiavimus ir palyginimą su rinkos kainų prognozėmis (žr. 5 lentelę).
- (175) Valstybės narės turi įrodyti, kad valstybės pagalba yra reikalinga rinkos nepakankamumui ištaisyti, nes kitais būdais jo pašalinti neįmanoma (plg. AEPG 37 punktą). Kogeneracijos atveju Komisija daro prielaidą, kad energijos vartojimo efektyvumo priemonėmis šalinamas neigiamas išorės veiksnų poveikis – sukuriamos individualios paskatos siekti aplinkos apsaugos tikslų didinti energijos vartojimo efektyvumą ir mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį (plg. AEPG 35 ir 142 punktus).
- (176) Pagal AEPG 49 punktą valstybė narė privalo įrodyti, kad teikiant pagalbą jos gavėjai skatinami keisti savo elgseną pagal siekiamą bendros svarbos tikslą.
- (177) Vokietijos valdžios institucijų pateikti skaičiavimai (žr. 5 lentelę) rodo, kad elektros gamybos didelio naudingumo kogeneracijos būdu sąnaudos (bendros išlygintos energijos gamybos sąnaudos) yra didesnės už elektros energijos rinkos kainą ir kad be paramos tokia veikla greičiausiai nebūtų ekonomiškai gyvybinga.
- (178) Kogeneracijos įrenginiai, kuriems taikomas pakeitimas, gaus paramą tik tada, jeigu bus atrinkti konkurso tvarka, tad privalo atitikti AEPG 51 punkte nustatytą formos reikalavimą (žr. AEPG 52 punktą).
- (179) Todėl Komisija daro išvadą, jog Vokietijos valdžios institucijos įrodė, kad parama kogeneracijos įrenginiams, iš kurių elektros energija tiekiamą į privačius tinklus, yra reikalinga ir kad pagalbos schema darys skatinamąjį poveikį.

7.3.3. Pagalbos tinkamumas, proporcingumas ir nepagrįsto konkurencijos iškraipymo vengimas

- (180) Pagal AEPG 145 punktą valstybės pagalbą galima laikyti tinkamu energijos vartojimo efektyvumo priemonių finansavimo būdu, neatsižvelgiant į formą, kuria ji teikiama. Priemokos prie rinkos kainos yra tinkamos pagalbos priemonės didesnėms didelio naudingumo kogeneracinių jėgainių elektros energijos gamybos sąnaudoms padengti, nes tomis priemokomis padengiama sąnaudų dalis, kurios nepadengia rinkos kainą.

- (181) Pagal pakeitimą, apie kurį pranešta, dar vienos kategorijos kogeneracinių jėgainių operatoriai galės dalyvauti konkurse priemokai prie rinkos kainos gauti. Priemoka prilygsta veiklos pagalbai elektros gamybai didelio naudingumo kogeneracijos įrenginiuose, tad vertinant proporcingumą taikytinas AEPG 151 punktas.
- (182) Vertinant proporcingumą AEPG 151 punkte minimos sąlygos, taikomos veiklos pagalbai, kai elektros energija gaminama iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, kaip nustatyta AEPG 3.3.2.1 skirsnyje.
- (183) Atitinkamos kogeneracinės jėgainės, kurioms taikomas pakeitimas, atitinka AEPG 151 punkto a papunktyje aprašytą kategoriją: pagaminta elektros energija bus parduota visuomenei (tačiau mažesniai vartotojų skaičiui negu elektra, tiekama į viešąjį tinklą).
- (184) Vertinant proporcingumą AEPG 151 punkte minimos sąlygos, taikomos veiklos pagalbai, kai elektros energija gaminama iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, kaip nustatyta AEPG 3.3.2.1 skirsnyje.
- (185) Pagal AEPG 124 punktą pagalba turi būti teikiama kaip priemoka prie rinkos kainos, kuria gamintojai tiesiogiai parduoda savo pagamintą elektros energiją rinkoje. Be to, pagalbos gavėjai privalo laikytis standartinių balansavimo išipareigojimų, nebent likvidžių einamosios paros balansavimo rinkų nėra. Schema taip pat turi užtikrinti, kad gamintojai nebūtų skatinami gaminti elektros energijos, kai rinkos kainos yra neigiamos.
- (186) Pagalbos schema atitinka AEPG 124 punkto a papunkčio nuostatas, nes atrinktoms įmonėms mokama pagalba bus mokama kaip priemoka prie rinkos kainos, o kogeneracijos įrenginio operatorius turi parduoti elektros energiją rinkoje (žr. 79 konstatuojamąją dalį). Operatoriui taip pat tenka įprasta atsakomybė už balansavimą (žr. 79 konstatuojamąją dalį). Galiausiai pažymėtina, kad schema nesukuriamos jokios paskatos gaminti elektros energiją, kai kainos yra neigiamos. Pagalba iš tiesų mokama kaip fiksuota priemoka ir tam tikrą skaičių visos apkrovos valandų. Dėl to didėja paskatos parduoti elektros energiją, kai paklausa didesnė, nes taip padidinamos pajamos, ir – priešingai – mažėja paskatos gaminti elektros energiją, kai kainos yra neigiamos. Be to, kai kainos neigiamos, Vokietija stabdo paramos teikimą (žr. 79 konstatuojamąją dalį).
- (187) AEPG 126 punkte reikalaujama, kad nuo 2017 m. sausio 1 d. pagalba būtų teikiama konkurso būdu.
- (188) Pakeitimas atitinka šį reikalavimą, nes pagal jį įtraukiami dar vienos kategorijos kogeneracinių jėgainių operatoriai, galėsiantys dalyvauti konkursuose, kurie bus organizuojami 2017–2018 m. žiemą. Dėl strateginio kainų siūlymo Komisija pažymi, kad Vokietijos valdžios institucijos atliko elektros energiją į privačius tinklus tiekiančių kogeneracijos įrenginių ekonominį tyrimą, iš kurio paaiškėjo, kad konkurencinis pranašumas daug mažesnis, negu manyta iš pradžių (jei jis apskritai yra), tad strateginio kainų siūlymo rizika pakankamai maža ir šios rūšies kogeneracijos įrenginių operatoriams galima leisti dalyvauti tame pačiame konkurse. Be to, Vokietijos valdžios institucijos pažymėjo, kad šį aspektą įtrauks į konkurso pasiūlymų vertinimą, ir taip pat nurodė, kad, jei pastebėtų strateginio kainų siūlymo požymių, šį klausimą spręstų tikslindama konkurso struktūrą ir apie tinkamumo sąlygų ir konkurso struktūrą praneštų Komisijai.

7.3.4. Skaidrumas

- (189) Pakeitimu nekeičiamas Vokietijos valdžios institucijų priimtas išipareigojimas įgyvendinti visas AEPG 3.2.7 skirsnyje išdėstytas sąlygas. Priemonė atitinka skaidrumo nuostatą.

7.3.5. Išvada

- (190) Vadovaudamasi 7.3.1–7.3.4 skirsniuose išdėstytais motyvais, Komisija daro išvadą, kad parama naujiems didelio naudingumo kogeneracijos įrenginiams, naudojamiems uždaruosiuose skirstomuosiuose tinkluose, atitinka AEPG, pirmiausia jo 3.4 skirsnį, todėl pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą yra suderinama su vidaus rinka,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Papildomų kogeneracinių jėgainių mokesčių sumažinimas, kurį Vokietija įgyvendino pagal KWKG 2016, pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį, priėmus 2016 m. gruodžio 22 d. pakeitimus, pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą tapo suderinamas su vidaus rinka.

2 straipsnis

Individuali pagalba, suteikta pagal 1 straipsnyje nurodytas pagalbos schemas, pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį nėra valstybės pagalba, jeigu tuo metu, kai buvo suteikta, atitiko reglamento, priimto pagal pagalbos suteikimo metu galiojusio Reglamento (EB) Nr. 994/98 2 straipsnį, sąlygas.

3 straipsnis

Komisija sutinka su 2011–2019 m. koregavimo planu, apie kurį pranešė Vokietija. Vokietija informuoja Komisiją apie koregavimo plano įgyvendinimą.

4 straipsnis

Komisija neprieštarauja tam, kad Sprendimu C(2016)6714 patvirtina pagalbos schema būtų išplėsta ir taikoma naujiems uždaruosiuose skirstomuosiuose tinkluose naudojamiems didelio naudingumo kogeneracijos įrenginiams, kaip Vokietija ketina daryti pagal 2016 m. gruodžio 22 d. įstatymo KWKG 2016 su pakeitimais 33a straipsnio 2 dalies b punkto bb papunktį, remdamasi tuo, kad pagalbos schemos išplėtimas pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktą yra suderinamas su vidaus rinka.

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Priimta Briuselyje 2017 m. gegužės 23 d.

Komisijos vardu
Margrethe VESTAGER
Komisijos narė

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT